

1. OH, TA DIRENDAJ. ORATORIJ 1995
2. PESEM, IGRA, PLES. Bansi
3. KDO JE KDO. Eneagram
4. SONCE ZA VSE. ORATORIJ 1996
5. BISER PLANIN. ORATORIJ 1997
6. JEZUSOVA CERKEV, Možje in žene za življenje sveta
7. VESELO SRCE. ORATORIJ 1998
8. PRIDI, OTROK MOJ. ORATORIJ 1999
9. LAVRA VIKUNJA. ORATORIJ 2000
10. VSAKEMU KOŠČEK NEBA. ORATORIJ 2001
11. UJEMI BLESK DAVNINE. ORATORIJ 2002
12. ALI HOČETE TUDI VI ODITI? Priročnik za birmanske voditelje ...
13. IZZIVALCI. Priročnik za delo v skupini
14. NASMEH ZA SREČO VSEH. ORATORIJ 2003
15. LAHKO SI ZVEZDA. ORATORIJ 2004
16. ŠOLA ZA ANIMATORJE. Priročnik za celostno vzgojo ...
17. NE SE BAT'! (Tobit in njegova plemenita dela). ORATORIJ 2005
18. POVEJ NAPREJ! ORATORIJ 2006
19. Z ORATORIJEM SKOZI CERKVENO LETO
20. PREKLOPI SANJE NA DEJANJE! ORATORIJ 2007
21. TUDI ŠPORT IMA DUŠO
22. ODPRI OČI! ORATORIJ 2008
23. GOSPOD, ANIMATOR SEM. Priročnik za molitev in meditacijo
24. NATE RAČUNAM! ORATORIJ 2009
25. PAZI, ČAS! ORATORIJ 2010
26. V TVOJO SMER. ORATORIJ 2011
27. GREM JAZ. ORATORIJ 2012

ORATORIJ[®] 2012

GREM JAZ

Priročnik
za oblikovanje otrok in doraščajočih

Pripravili:
salezijanci,
sestre hčere Marije Pomočnice,
animatorji in voditelji oratorijev -
Združenje animatorjev Oratorija,
Mladinski ceh,
Medškofijski odbor za mladino

Ljubljana 2012

Zbirka knjig ANIMATOR je namenjena tistim, ki se na razne načine posvečajo delu med mladimi in za mlade, kot voditelji skupin ali animatorji. Koristna pa bo tudi za mlade same in za vse druge, mlade po srcu, ki želijo odkrivati skrivnosti globljega in lepšega komuniciranja med seboj.

Vedno znova odkrivamo, kako pomembno vlogo igra skupina v življenju mladega človeka. Skupina ni zgolj kraj priložnostnih srečanj, ampak je ozračje, ki pomaga mlademu človeku pri njegovi človeški in krščanski rasti. Zato nobena resna vzgojna ponudba, najsi bo na duhovnem ali izobraževalnem, športnem ali kulturnem področju, ne more mimo skupine. Skupina omogoča mlademu človeku, da se sreča s seboj, z drugimi, s stvarstvom in z Bogom.

Za utrip skupine je pomemben vsak posamezen član. Posebno mesto in vlogo pa ima voditelj skupine ali, kakor ga radi imenujemo, animator. Življenje skupine je v veliki meri odvisno prav od njega, od njegove iznajdljivosti in iskristosti, od njegove teoretične in praktične podkovanosti, od njegove človeške in duhovne zrelosti.

Poleg posebne karizme in usposobljenosti, ki jo imenujemo ljubezen do mladih, je za dobrega animatorja potrebna tudi osebna rast. Za delo z mladimi ne zadošča le trenutno navdušenje, kar je stvar srca, ampak je potrebno dosti teoretičnega in praktičnega znanja, kar je stvar razuma. In, resnici na ljubo, vzgoja mladih je tudi, in pogosto predvsem, stvar vere.

S pričujočo zbirko želimo salezijanci vsem, ki verjamejo v smisel vzgojnega prizadevanja, ponuditi niz priročnikov za pomoč pri njihovem versko-vzgojnem delu. Zbirka zajema dvoje področij: teoretično osvetljuje vlogo in pomen animatorja v mladinski skupini, hkrati pa skrbi za praktično usposabljanje animatorjev. Zato vzporedno s teorijo pripravljamo tudi priročnike za praktično delo animatorjev v pripravi različnih praznovanj in slovesnosti, pa tudi pri rednih srečanjih, dejavnostih in razvedrilu.

■
GREM JAZ. ORATORIJ 2012

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

■

Oratorijski portal: www.oratorij.net

■

Animatorska gradiva: gradiva.oratorij.net

■

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-472-053.6(035)

GREM jaz : priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih :
oratorij 2012 / pripravili salezijanci ... [et al.] ; [uredil Jure
Babnik ; ilustracije Fani Pečar]. - Ljubljana : Salve, 2012. -
(Zbirka Animator ; 27)

ISBN 978-961-211-620-0
1. Babnik, Jure, 1976-
260516608

■

■

Pripravili: salezijanci, sestre hčere Marije Pomočnice, Združenje animatorjev Oratorija,
Mladinski ceh, Medškofijski odbor za mladino

Uredil: Jure Babnik

Oblikovanje naslovnice: Petra Černe Oven

Oblikovanje logotipa: Mateja Jemec Lunar

Ilustracije: Fani Pečar

Lektoriranje: Ana Pollak, Katja Trtnik, Karmen Jenič

Urednik zbirke: Jure Babnik

Izdajatelj: Salezijanska mladinska pastoralna

Založba: SALVE d.o.o. Ljubljana, Rakovniška 6

Tisk:

Naklada: 1800

Leto: 2012

	ORATORIJ 2012	6	
	NE PREZRITE!	13	
	ZGODBA	25	
	MOLITVE	47	
	KATEHEZE	61	
	DELAVNICE	111	
	IGRE	123	
	POPOTNICA	143	
	ANIMATORJEM (poslanica, srečanja, molitve)	147	
	PESMI	181	

VSEBINSKI PREREZ PRIROČNIKA

Pred oratorijem:

- Spoved animatorjev.
- Srečanja animatorjev v pripravi na oratorij.

	PONEDELJEK	TOREK	SREDA
NASLOV ZGODBE	1. zgodba DRUŽINA	2. zgodba V DOLOŽNOST Z VESELJEM	3. zgodba PROSTOVOLJSTVO
VSEBINA ZGODBE	Družina Marije Dominike se pri večerji v pogovoru pripravlja na naslednji dan, ko bo trgateg. Po večerji starša opazita, da otroci izginejo. Najdejo jih ob podstrešnem okencu, kjer molijo.	Marija Dominika kot vsako jutro zgodaj vstane in gre po vodo, nato pa k sv. maši. Dan je poln dela in veselja v vinogradu, kjer se Marija Dominika izkaže kot vestna delavka.	V vas pride tifus, za katerim zboli tudi stričeva družina. Župnik Pestarino predlaga, da jim gre pomagat Marija Dominika. Ta se najprej ustraši, nato pa pogumno odgovori: »Grem jaz.« Ko vsi ozdravijo, zboli ona. A to je le začetek večjega poslanstva.
VREDNOTA	DRUŽINA	V DOLŽNOST Z VESELJEM	PROSTOVOLJSTVO
SIMBOL	gnezdo	ura (smejoča)	odprta dlan
CILJI	1. Doživeti hvaležnost za svojo družino. 2. Ovrednotiti pomen družine za svoje sedanje in prihodnje življenje. 3. Kot aktivni član družine prispevati k boljšemu ozračju v njej.	1. Doživeti veselje nad (z) možnostjo opravljanja dela in dolžnosti. 2. Spoznati, da veselje in smiselnost olajšata dolžnost ter da te opravljanje dolžnosti razveseli. 3. Odločiti se za skupno opravljanje dolžnosti v okviru oratorijskega programa.	1. Pogovoriti se o svojih doživetjih prostovoljca oz. o svojih srečanjih, izkušnjah s prostovoljci. 2. Spoznati, da s požrtvovalnim prostovoljstvom več dobiš, kot izgubiš. 3. Narediti predstavitev ene od vrst prostovoljstva.
ŽAREK DNEVA	Kako dobro in prijetno je, če bratje složno prebivajo skupaj. (Ps 133,1)	Če nas je Bog tako vzljubil, smo se tudi mi dolžni ljubiti med seboj. (1 Jn 4,11)	Bog ljubi veselega darovalca. (2 Kor 9,7)
SVETOPISEMSKI ODLOMEK	Kol 3,12–14.18–21.23b	Jn 13,12–15.17	Lk 10,30–37
DELAVNICE	Lonček za svinčnike, Naprstne lutke	Blazina, Slamice	Ovca
IGRE	Družinske počitnice	Igre brez meja	Gradimo misijone prostovoljstva
MOLITVE OTROK	Družina	V dolžnost z veseljem	Prostovoljstvo
POPOTNICA			
MOLITVE ANIMATORJEV			

VSEBINSKI PREREZ PRIROČNIKA

Med oratorijem:

- Spoved otrok.

	ČETRTEK	PETEK	SOBOTA
	4. zgodba VODITELJSTVO	5. zgodba PREPROSTOST	6. zgodba POS LANSTVO
	Bolezen je Mariji Dominiki odvzela prejšnje moči za težka dela. Zato s prijateljico Petronillo odpreta šiviljsko delavnico, v katero v vzgojo sprejmeta dekleta – to je začetek novega velikega poslanstva.	Marija Dominika in njene prijateljice so postale redovnice. Vodile so šolo, v katero so sprejemale revna dekleta. Živele so silno preprosto, a kljub uboštvu so se vedno znašle in bile vesele.	V redovno skupnost vstopi Henrika. Z dekleti in sosestrami se navdušuje, da bi odšla v misijone v Patagonijo. Na Don Boskovo povabilo v misijone odideta dve sestri, Čeprav bi si tudi s. Marija Dominika želela oditi, to ni njena pot.
	VODITELJSTVO	PREPROSTOST	POS LANSTVO
	kompas	kruh	globus
	1. Doživeti vodenje kot pomemben element pri zagotavljanju varnosti in dobrega počutja. 2. Spoznati razliko med pozitivnim in negativnim vodenjem. 3. Odigrati primer vodenja kot služenja in ne kot oblasti ter hkrati prikazati primeren odnos do voditelja.	1. Doživeti minljivost materialnih stvari. 2. Spoznati, da me bogatijo in osrečijo srečanja z osebami in ne materialne stvari. 3. Narediti seznam stvari, ki jih ne potrebujem nujno.	1. Doživeti veselje in lepoto vere. 2. Spoznati pomen oseb, ki so svoje življenje vzele kot poslanstvo. 3. Narediti skupni načrt oznanjevanja evangelija v svojem okolju.
	Jaz sem dobri pastir. (Jn 10,11)	Gospod varuje preproste. (Ps 116,6)	Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu. (Mr 16,15)
	Jn 10,7a.11–16	Apd 2,44–47	Lk 9,1a.2–6
	Podstavek ali prtček za mizo, Monštranca	Okrasne škatlice iz razglednic, Venček za darilo	Golob, Hiška
	Vodim ljudi	Gradimo hišo	Kviz o Mariji Dominiki Mazzarello
	Voditeljstvo	Preprostost	Poslanstvo

1. ORATORIJ IN NJEGOV NAMEN

Oratorij – to so dnevi veselja, razgibanih dejavnosti, pesmi, igre in tudi kršćanskega življenja. To so dnevi, ki jih navadno otroci skupaj s svojimi animatorji in voditelji preživijo kar v domačem okolju (nekaj dni, cel teden ali tudi več). Mnogim staršem je program oratorija dobrodošla ponudba, da v času službe niso v skrbeh za svoje otroke. Za otroke je to dobrodošla sprememba v včasih že kar zdolgočasnem počitniškem času. Za mlade animatorje pa je oratorij velik izziv, da zaslutijo vrednoto zastonjskega darovanja, da vzljubijo mlajše sokrajane, da se navadijo skupinskega dela, da koristno preživijo del počitnic, da se veliko naučijo za življenje. Poleg tega je namen oratorija tudi:

- Pomagati mladim, da bi izkusili življenje s pozitivne, sproščene plati; da bi se zavedli, kako bogato je lahko njihovo življenje.
- Obrniti pozornost mladih na to, da se resno vprašajo o tem, kako živijo nekatere človeške in duhovne vrednote.
- Spodbuditi mlade, da bi se odgovorno vključili v življenje in dejavnosti okolja, v katerem so (družina, prijatelji, oratorij, skupina, vas, mestna četrt ...).
- Vzgajati mlade, da bi odkrivali Boga, ki je navzoč v dogodivščinah vsakdanjosti, da bi odkrivali Boga po vsem lepem, ki se nam razodeva, da bi ga našli v bližnjem.
- Pomagati mladim, da bi na zdrav način zaživel s seboj, z drugimi in z Bogom.

2. VSEBINA ORATORIJSKEGA LOGOTIPA

Štirje temeljni elementi oratorija so izraženi v besedah: **šola**, **dvorišče**, **dom** in **župnija**. Oratorij je **šola**, ker nas lahko nauči marsikaj za življenje; je **dvorišče**, kjer se srečujemo v veselju in razigranosti; je **dom**, ki sprejema vsakega; in končno, oratorij je tudi **župnija**, ki uvaja v življenje vere.

Temeljni elementi oratorija so izraženi tudi v oratorijskem logotipu. Nosilni elementi simbola so štirje stebri, na katerih stoji streha. **Vsak izmed stebrov predstavlja enega od elementov oratorija.** Le če je oratorij hkrati dom, šola, dvorišče

in župnija, lahko trdno stoji in vzdrži.

Logotip lahko razlagamo tudi nekoliko drugače. V **strehi** s štirimi stebri lahko vidimo **dom**, hkrati pa tudi **šolo**. **Dvorišče** je ponazorjeno s **krogom**. V strehi in stebrih vidimo tudi animatorja oz. vzgojitelja, ki z rokami objame štiri otroke (dom, ki sprejema), vsi skupaj pa stojijo na dvorišču (dvorišče za prijateljske stike). **Štirje stebri** na sredini lahko ponazarjajo tudi **župnijo**, ki je občestvo, **oz. štiri evangelije**, kar pomeni župnijo, ki evangelizira, oznanja Jezusa in njegov nauk, zapisan v štirih evangelijih.

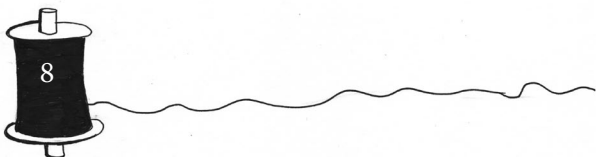
Logotip ponazarja tudi **temeljno vzgojno metodo oratorija**. Prvi stik na oratoriju se zgodi na dvorišču (krog), kamor mladi pridejo, kjer se družijo in navežejo prijateljske vezi (štirje stebri so štiri osebe, ki stojijo na dvorišču). V strehi lahko vidimo puščico, ki mlade vodi navzgor – proti Bogu. Končni cilj oratorija je namreč voditi mlade k Bogu. K Bogu na oratoriju ne potujemo sami, ampak skupaj z drugimi (zato štirje mladi). Oratorij ni samo dvorišče (zabava) – tu se začne. Prav tako ni samo molitev – najprej je potrebno navezati prijateljske stike. Oratorij mladega upošteva v njegovi celovitosti – v človeški in duhovni rasti.

Navedene so tri razlage logotipa. Kakor vsak simbol je tudi oratorijski logotip odprt za nadaljnje razlage v svojem duhu. Naj vam spregovori!

3. AVTORJI ORATORIJA 2012

- **Idejna zasnova** – pripravljala komisija za Oratorij: Jure Babnik SDB, s. Martina Golavšek HMP, Karmen Jenič, Urška Kadunc, Marjan Lamovšek SDB, Tilen Mlakar (Salezijanska mladinska pastoral), Natalija Mozetič, Romana Pravne (Medškofijski odbor za mladino), Uroš Vidic (Mladinski ceh), Majdi Zdešar.
- **Zgodba Grem jaz:** Karmen Jenič, Majdi Zdešar, s. Martina Golavšek HMP.
- **Molitve za otroke:** Urška Kadunc.
- **Skupni uvodi v kateheze:** s. Martina Golavšek HMP, Romana Pravne.
- **Kateheze za mlajše:** s. Martina Golavšek HMP, Urška Gams.
- **Kateheze za starejše:** Romana Pravne, Karmen Perko.
- **Popotnica:** Majdi Zdešar.
- **Delavnice:** Natalija Mozetič, Monika Mozetič Rolih, Jure Babnik SDB.
- **Velike igre:** Uroš Vidic, Janez Suhoveršnik, Timotej Čížek, Rok Kastelic, Rok Rojko, Jana Jemec, s. Marija Imperl HMP, Mojca Urh, Jure Babnik SDB.
- **Poslanica animatorjem:** s. Majda Pangeršič HMP.
- **Srečanja animatorjev v pripravi na oratorij:** s. Marija Imperl HMP.
- **Molitvena srečanja za animatorje:** Marjan Lamovšek SDB.
- **Ilustracije in naslovnica:** Fani Pečar.
- **Oratorijska himna:** Peter Pučnik.

Vsem tem in mnogim drugim, ki so sodelovali in svetovali pri nastajanju priročnika GREM JAZ (Oratorij 2012), iskrena hvala. Naj vse pri tem delu spremlja don Boskova misel: *Če hočete storiti kaj dobrega, svetega, potem vzgajajte mladino!*

4. ZGRADBA PRIROČNIKA ORATORIJ 2012

Zgodba za Oratorij 2012 *Grem jaz* v šestih potezah predstavi življenje svetnice Marije Dominike Mazzarello. Morda nam je njeno življenje še premalo znano, a prav bi bilo, da ga na oratorijih dobro poznamo, saj je Marija Dominika dobra sodelavka sv. Janeza Boska in soustanoviteljica redovne družbe hčera Marije Pomočnice, ki se, podobno kot don Bosko s salezijanci, trudijo za vzgojo mladih in jih zato imenujemo tudi salezijanke.

- **Zgodba** – 6 zgodb o Mariji Dominiki Mazzarello.
- **Vrednota** – Vsaka zgodba ima neko osrednje sporočilo, ki je kot os oziroma rdeča nit. Nanjo naj se nanizajo vse ostale oratorijske dejavnosti določenega dneva.
- **Cilji** – Še natančneje opredelijo osrednjo vrednoto in so vedno treh vrst: spoznavni, doživljajski in dejavnostni. Na ciljih je zgrajena kateheza. Prav pa je, da jih skušamo upoštevati tudi pri delavnicah, igrah in drugih dejavnostih na oratoriju. *Animatorji naj osrednjo vrednoto in cilje poznajo, da bo oratorij imel jasno vsebino in ne bo le skupek delavnic in iger.*
- **Žarek dneva** na bolj privlačen način – kot nekakšen slogan – sporoča osrednjo vrednoto dneva. Vzet je iz Svetega pisma. Primerno je, da ga otrokom razložimo. Temu je namenjen zlasti skupni uvod v katehezo; nanj pa se nanašamo tudi pri katehezah, v popotnici in drugih dejavnostih. Priporočljivo je, da žarek dneva zapišemo na vidno mesto oratorija in ga na koncu dneva obnovimo.
- **Svetopisemski odlomek** je izbrana Božja beseda, ki poglobi vrednoto dneva. Iz vzgojnih razlogov je bolje, da se en in isti odlomek večkrat ponovi in nam prodre globlje v zavest, kot da bi imeli veliko odlomkov, ki bi se jih težje zapomnili. Odlomek najdemo v katehezah in molitvah, lahko ga uporabimo kot temelj drugim dejavnostim, ki jih bomo oratoriju dodajali.
- **Kateheze** – Za vsako zgodbo sta predlagani dve katehezi: za mlajše in starejše; na začetku pa imata skupni uvod, ki je zamišljen kot skupen uvod v katehezo in ga vsem otrokom hkrati poda duhovni voditelj oratorija (duhovnik, sestra, odgovorni iz vodstva oratorija). Skupni uvod zelo priporočamo, zlasti če imate dosti mlajših in na področju katehez manj izkušenih animatorjev. Če se za skupni uvod v kateheze ne boste odločili, ga lahko uporabite tako pri katehezah za mlajše kot pri katehezah za starejše. V vsakem primeru pa je dobro, da ga animatorji preberejo v osebni pripravi na katehezo.
- **Molitve otrok** – Predlog za 6 jutranjih molitev za otroke. Predlagamo, da jih molite po končanih katehezah. Zjutraj, ko otroci pridejo na oratorij, izmolite kratke jutranje molitve s pomočjo molitvenih obrazcev.
- **Delavnice** – Za vsak dan sta predlagani ena ali dve delavnici na temo. Drugo je prepuščeno pobudi animatorjev. Pomembno je, da tudi delavnice povežemo z zgodbo oratorija.

- **Igre** – V tem poglavju najdemo 6 velikih iger. Nekaterim izmed njih so dodane tudi kratke igre. Več iger lahko najdete v drugih knjigah, lahko tudi v starejših oratorijskih priročnikih, nekaj jih je tudi na portalu gradiva.oratorij.net.
- **Popotnica** – Povemo jo na koncu oratorijskega dne. Vsebuje zaključno misel, s katero kratko povzamemo vsebino dneva, in molitev. Popotnico pove duhovnik oz. duhovni voditelj/ica oratorija.
- **Poslanica animatorjem** je spodbudno pismo za animatorje, ki ga je letos pripravila salezijanka s. Majda Pangeršič.
- **Srečanja animatorjev v pripravi na oratorij** – Namenjena so temeljiti vsebinski pripravi animatorjev na oratorij, a so več kot samo priprava na oratorij – so pot animatorjevega osebnega zorenja.
- **Molitvena srečanja za animatorje** so oblikovana po načelu »oratorijska molitev je vesela in ustvarjalna, preprosta in globoka: odpira se skupnostni udeležbi, povezana je z življenjem in se v njem nadaljuje«.

OPOZORILO:

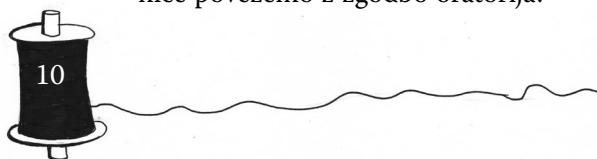
Animator naj poskrbi, da bo notranja povezanost zgodbe, kateheze, molitev, delavnic in iger na oratoriju ostala jasna. To je namreč zagotovilo, da bo oratorij deloval vzgojno in ne bo samo igratorij. Predlagano gradivo iz priročnika seveda lahko prilagajamo, a prilagoditve ne smejo prekiniti rdeče niti oratorija. Naj mladi zaslutijo, kako se lahko avantura njihovih počitnic in sploh njihovega življenja zgleduje po junakinji zgodbe – Mariji Dominiki Mazzarello.

5. NAMEN IN UPORABA PRIROČNIKA

Gradivo je namenjeno animatorjem oz. voditeljem oratorijev za delo z osnovnošolskimi otroki. Priročnik lahko uporabljamo tudi v drugačni skupini, koristen pa je tudi posameznikom za njihovo osebno rast. Uporabimo ga lahko npr. za:

- poletni oratorij,
- počitnice v hribih ali na morju,
- duhovna srečanja, duhovne vaje ipd.,
- skavtska taborjenja,
- mesečna sobotna srečanja oratorija skozi leto,
- delo v raznih skupinah skozi vse leto (npr. pri verouku, pri ministrantskih srečanjih, pri duhovnih spodbudah, pri delu z otroškimi zbori, na skavtskih srečanjih ipd.).

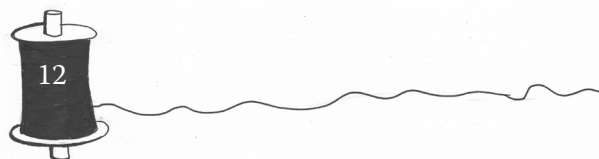
Priporočamo, da vse vsebinske elemente, ki jih predlaga priročnik (jutranjo molitev animatorjev, molitev otrok, zgodbo, katehezo, delavnice in igre), izvedete v enem dnevu.

6. DNEVNI RED

(z možnimi časovnimi zamiki/prilagoditvami)

- 8.00 Molitev animatorjev, priprava na dan, pričakovanje in sprejemanje otrok, igre z otroki.
- 9.00 Prihod otrok, začetek ob zastavi oratorija, petje, kratka jutranja molitev, zgodba.
- 9.45 Skupni uvod v katehezo, kateheza.
- 10.45 Molitve iz poglavja »Molitve za otroke«.
- 11.10 Delavnice, vmes molitev Angel Gospodov.
- 12.30 Malica/kosilo.
Odmor.
- 14.15 Popoldanske igre, igre brez meja, velike igre, olimpijade, bazen, skriti zaklad, kolesarska tekmovanja ipd. Lahko tudi obisk kakšnega gosta, karaoke, zanimiv sprehod ipd.
- 16.00 Popotnica.
Sklep oratorija s spuščanjem zastave.
- 16.30 Animatorji pospravijo prostore in dvorišče ter se zberejo k ovrednotenju (evalvaciji) dneva in zahvalni molitvi.
- *** Vsaj enkrat na teden je v program vključena sveta maša (lahko tudi večkrat; marsikje jo imajo vsak dan).
- *** Enkrat na teden je običajno izlet, bazen, sprehod, piknik ali kaj podobnega.
- *** Primerno je, da se oratorij (ali vsaj del otrok oratorija) zaključi oz. sodeluje pri nedeljski sveti maši.

1. OPOMBE K ZGODBI

OSEBE IN NJIHOVO POJAVLJANJE

Imena oseb so v zgodbi resnična. Zaradi lažjega razumevanja in izgovorjave smo nekatera imena v zgodbi poslovenili, medtem ko imena krajev ostajajo originalna italijanska imena:

- Mornese, izg. Mornese,
- Valponasca, izg. Valponaska
- Deklica Mirjam, *pripovedovalka*
- Marija Dominika Mazzarello (it. Maria Domenica Mazzarello), *glavna junakinja zgodbe in soustanoviteljica redovne družbe hčera Marije Pomočnice*
- Oče Jože (it. Giuseppe)
- Mama Magdalena (it. Maddalena)
- Jožko (it. Giuseppe), *brat Marije Dominike*
- Niko (it. Nicola), *brat Marije Dominike*
- Felicita, *sestra Marije Dominike*
- Petronilla, *prijateljica Marije Dominike*
- Vaščan, *prebivalec Morneseja*
- Dekleta, *gojenke pri sestrah hčerah Marije Pomočnice v Morneseju*
- Pestarino, *duhovni pomočnik v župniji Mornese*
- Henrika (it. Enrica ali ljubkovalno Enrichetta Sorbone), *dekle, ki je med prvimi vstopilo v na novo ustanovljeno redovno družbo hčera Marije Pomočnice*
- S. Tereza (it. Teresa Pampuro), *članica prve skupnosti hčera Marije Pomočnice v Morneseju*

	Uvod	1. ZGODBA	2. ZGODBA	3. ZGODBA	4. ZGODBA	5. ZGODBA	6. ZGODBA
deklica Mirjam	•	•	•	•	•	•	•
Marija Dominika		•	•	•	•	•	•
oče Jože		•	•	•			
mama Magdalena		•		•			
Jožko		•	•	•			
Niko		•	•	•			
Felicita		•	•				•
Petronilla			•		•	•	•
vaščan			•				
Dekleta (4)					••••	•	•••
Pestarino				•			
Henrika							•
s. Tereza							•
skupaj	1	7	8	7	7	4	9

KARAKTERNA IN POJAVNA OPREDELITEV OSEB

Pripovedovalka deklica Mirjam je oseba, ki »pripoveduje« življenje svoje zavetnice sv. Marije Dominike Mazzarello, ki goduje 13. maja. Mirjam je najpogostejša izpeljanka imena Marija. Je dekle sedanjega časa, zato je oblečena v preproste hlače (ali krilo čez kolena) in majico. Nastopa samozvestno in navdušeno. Paziti je potrebno na njene pripomočke, ki so za posamezni dan navedeni v sami zgodbi (prvi dan ima nahrbtnik in kos kruha, drugi dan grozdje, peti dan kostanje, šesti dan zemljevid sveta).

Marija Dominika Mazzarello je osrednja junakinja oratorijske zgodbe. Po značaju je živahna, delavna, hitra, vesela in preprosta. V prvih štirih zgodbah je oblečena kot dekle v tistih časih: dolgo temno krilo, majica, predpasnik, ruta. Lase ima spletene v kito ali gnezdo. V peti in šesti zgodbi pa je oblečena kot redovnica – v sivo ali črno dolgo tuniko (nikakor pa ne v rjavo ali kakšne druge barve!). Na glavi ima sivo ali črno daljšo ruto (pajčolan) in okoli vratu križ (ne tau!).

Oče Jože je preprost in delaven kmet. Nastopa v prvih treh zgodbah. Oblečen je v dolge zakrpane hlače z naramnicami in moder predpasnik, na glavi ima klobuk.

Mama Magdalena je preprosta, prijazna in skrbna kmečka žena in gospodinja. Nastopa le v prvi in tretji zgodbi. Oblečena je v dolgo krilo in predpasnik, na glavi ima ruto.

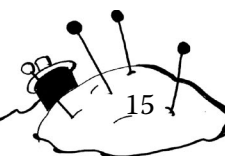
Jožko in Niko sta dva brata Marije Dominike, stara okrog 10 in 6 let, zato sta nagajiva in vesela. Nastopata v prvih treh zgodbah. Oblečena sta v dolge hlače in majico.

Felicita je mlajša sestra Marije Dominike. Je iskrena, preprosta, ustrezljiva. Nastopa v prvi, drugi in zadnji zgodbi. V zadnji zgodbi nastopa kot redovnica, zato je oblečena isto kot Marija Dominika: v sivo ali črno dolgo tuniko (nikakor pa ne v rjavo ali kakšne druge barve!). Na glavi ima sivo ali črno daljšo ruto (pajčolan) in okoli vratu križ (ne tau!).

Petronilla je velika prijateljica Marije Dominike. Že kot dekleti sta bili tesno povezani. Njej je Marija Dominika zaupala vse svoje skrbi, veselje, načrte. Po značaju je vesela, marljiva in bolj zadržana. Petronilla je sledila Mariji Dominiki in se skupaj z njo podala na pot redovnega življenja. V drugi in četrti zgodbi nastopa kot dekle. V peti in šesti zgodbi pa kot redovnica, zato je oblečena isto kot Marija Dominika: v sivo ali črno dolgo tuniko (nikakor pa ne v rjavo ali kakšne druge barve!). Na glavi ima sivo ali črno daljšo ruto (pajčolan) in okoli vratu križ (ne tau!).

Vaščan nastopa samo v drugi zgodbi. Njegova navzočnost v zgodbi želi prikazati zgolj resničnost družine Mazzarello, ki je ob velikih delih najela še druge delavce iz vasi, da so jim pomagali.

Dekleta ali gojenke pri sestrah hčerah Marije Pomočnice Ko sta se Marija Dominika in Petronilla šele komaj naučili šivanja, sta že ob sebi zbiral vesela, nagajiva in preprosta dekleta (stara okrog 10 let). Tudi njih sta učili šivanja. Zato so od četrte zgodbe naprej vedno navzoče.

Pestarino zaradi lažjega razumevanja nastopa v zgodbi kot župnik župnije Mornese. Če pa pogledamo v zgodovinske vire, lahko vidimo, da je bil v župniji Mornese duhovni pomočnik. Pestarino je bil rojen v Morneseju (izg. Mornezeju), zato je zelo dobro poznal kraj in ljudi. Ljudje so ga imeli zelo radi. Bil je preprost, inovativen in goreč duhovnik. Oblečen je v dolgo črno tuniko (talar).

Henrika je veselo in zavzeto dekle, ki je zgodovinsko gledano med prvimi vstopilo v novo ustanovljeno redovno družbo hčera Marije Pomočnice. Oblečena je v preprosto dolgo krilo, majico, v roki ima kovček.

S. Tereza je ena izmed prvih enajstih sester, ki so v Morneseju z Marijo Dominiko na čelu položile temeljni kamen Družbi hčera Marije Pomočnice (HMP). Nastopa samo v zadnji zgodbi. Oblečena je isto kot Marija Dominika: v sivo ali črno dolgo tuniko (nikakor pa ne v rjavo ali kakšne druge barve!). Na glavi ima sivo ali črno daljšo ruto (pajčolan) in okoli vratu križ (ne tau!).

SCENOGRAFIJA in PRIPOMOČKI

1. ZGODBA

Pripomočki: miza, stoli, krožniki, pribor, dojenček, kocke, lonec s polento in kuhinjska posoda z vodo, okno s pogledom na cerkev, klečalnik, stol

Prizorišče: kuhinja in soba z okencem, ki ima pogled na župnijsko cerkev

Prvi del zgodbe se dogaja v kuhinji. Tam naj bo miza s stoli, nekje ob strani majhna omara, prostor za posodo z vodo (lahko jo postavite tudi na omara, če imate stisko s prostorom). Nekje v ozadju naj bo štedilnik (lahko je narejen iz velike kartonaste škatle) z loncem. Če pa je to za vas neizvedljivo, lahko lonec mama drži tudi v rokah in tako meša polento.

Drugo prizorišče je soba, kjer je majhna mizica, na tleh kakšna blazina, v kotu pa zibelka. Pomembno je predvsem okno, skozi katerega se vidi cerkev.

2. ZGODBA

Pripomočki: blazina, odeja, svetilka, vrč z vodo, brenta, košara, vinska trta, grozdje, velika posoda

Prizorišče: soba in vinograd

Prvi del zgodbe se dogaja v sobi, drugi del v vinogradu. V sobi je samo blazina in odeja, morda v ozadju narisano okno, skozi katerega se vidijo le zvezde.

Na drugi strani odra pa je vinograd in velika posoda ob strani. Vinograd je lahko narejen tako, da sta dva fiksna stebra (palice) povezana z žico ali vrvjo. Nanje lahko prepletete vinsko trto, obilico grozdov pa narišete na papir in pripelite na vinsko trto (lahko pa nanj obesite tudi plastično ali pa pravo grozdje).

3. ZGODBA

Pripomočki: cula, klada za cepljenje polen, polena, sekira, klop

Prizorišče: na prostem pred hišo

Prizor se dogaja pred hišo, zato je lahko v ozadju narisano veliko okno, vrata. Ob strani je lahko zloženih nekaj polen in kup kamnov. Ob vratih je postavljena klop in velika klada za cepljenje polen.

4. ZGODBA

Pripomočki: blago, igle in podobni pripomočki za šivanje, miza, stoli, tabla, roža, vrv, krilo, žoga

Prizorišče: na prostem pred hišo

Marija Dominika in Petronilla se v začetku sprehajata zunaj, zato je lahko scena ista kot v tretji zgodbi. Morda v ozadje postavite še kakšno veliko rožo (lončnico). Ob strani dodajte več stolov in kakšno blazino, lahko tudi kakšno šolsko mizo in tablo (na kateri je narisano kroj krila). Lahko tudi napnete vrv in nanjo obesite že narejeno krilo.

5. ZGODBA

Pripomočki: vodnjak, žoga, vžigalice, ponev, blago, pribor za šivanje

Prizorišče: na dvorišču nove hiše

Na sceni je vodnjak, v ozadju je narisano okno, vrata. *Ob strani je prazna odprta omara. Na drugi strani odra pa je postavljenih nekaj stolov.*

6. ZGODBA

Pripomočki: mize, stoli, zemljevid, trije kovčki, pismo, daljnogled

Prizorišče: učilnica

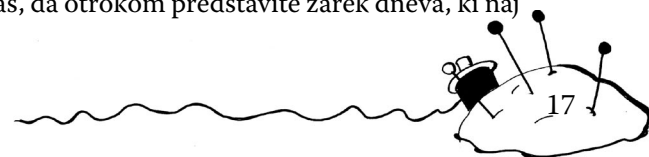
Dogajanje se odvija v učilnici, zato je na sceni nekaj šolskih miz in stolov, tabla. Na steno je obešen zemljevid. Ob strani pa sta omara in kovček.

2. DA BO ORATORIJ RES VZGAJAL

Osrednji vzgojni pomen na oratoriju gotovo zavzema **oratorijska zgodba** (letos o Mariji Dominiki Mazzarello). Življenje glavne junakinje je samo po sebi vzgojno, saj za otroke predstavlja zgled, ki ga je vredno posnemati. Posamezni dogodki, dejanja in pogovori v zgodbi so premišljeno izbrani. Njihov namen je, da sporočijo določene vsebine, ki so za otroke pomembne. **Za kvaliteten oratorij je zato bistvenega pomena, da je zgodba dobro zaigrana.**

Vsak dan oratorija je predlagana ena **osrednja vrednota**, ki je vsebovana tudi v spodbudni misli iz Svetega pisma, poimenovani **žarek dneva**. Osrednja vrednota je ponazorjena še s **simbolom** določenega dne (za vse tri našete glej *vsebinski prerez* oratorija v prejšnjem poglavju). Osrednja vrednota, žarek dneva in simbol dneva torej nosijo glavno vsebinsko sporočilo določenega dne na oratoriju. Če hočemo, da bo žarek dneva otroke nagovoril in da bodo vrednoto dneva poglobili, je zelo pomembno, da se **okrog vrednote oz. žarka dneva nanizajo vse dnevne dejavnosti oratorija**. Opazili boste, da je vrednota dneva vsebovana že v molitvah za animatorje, ob njej se ustavi jutranja molitev otrok, sporoča jo dramski prizor, iz nje so vzeti cilji kateheze, na njej se gradijo delavnice in igre.

Predlagamo, da **žarke dneva izobesite na velikem iz papirja narejenem plakatu**, ki so lahko oblikovani v obliki sonca z žarki. **Poleg njega naj bo simbol dneva** – simbol namreč nagovarja globlje, močnejše, trajnejše in bolj celostno kot samo beseda. Po dramskem prizoru je predlagan **skupni uvod v katehezo**, ki na kratko ponovi vsebino prizora in s pomočjo simbola izpostavi osrednjo vrednoto dneva. Tedaj je najprimernejši čas, da otrokom predstavite žarek dneva, ki naj

bo nekakšno vodilo prek celega dne. Na žarek dneva lahko otroke spomnite večkrat čez dan (v katehezah, delavnicah, med igro). Seveda naj bo spomin nanj naraven, spontan in ne prisiljen oz. za lase privlečen. Zagotovo pa naj bo žarek dneva podan kot **popotnica** ob odhodu domov – tedaj otrokom ponovno na kratko osvežite spomin na osrednjo vrednoto in žarek dneva ter jih povabite, naj to skušajo živeti tudi, ko niso na oratoriju.

Pri izboru delavnic bodite pozorni, da bodo delavnice na nek način povezane z zgodbo oratorija. Na začetku ali med delavnico otrokom tudi povejte, kako se delavnica povezuje z zgodbo oratorija, katere vrednote nosi v sebi itd. **Velike igre**, ki so predlagane v tem priročniku, povezavo z oratorijsko zgodbo že vsebujejo. Če boste pripravljali še druge igre, naj vam rdeča nit oratorija ne izgine izpred oči.

Oratorij so animatorji. Zato bo brez pomena, če boste vse lepo domislili, pripravili idealne dejavnosti, ki bodo imele jasne cilje, ne boste pa se trudili z otroki vzpostaviti prijateljskega odnosa. Največja vzgojna moč oratorija je prav v **prijateljskih odnosih med animatorji in otroki**. Da bo oratorij lahko župnija, ki evangelizira, in šola, ki vzgaja za življenje, mora najprej biti dom, ki sprejema, in dvorišče za prijateljske stike. Z drugimi besedami bi rekli: da bo animator otrokom lahko govoril o Bogu in življenjskih resnicah, mora otroke najprej sprejeti, se z njimi igrati in postati njihov prijatelj.

3. VSEBINSKO JEDRO ORATORIJA 2012

Pri pripravi vseh oratorijskih dejavnosti (kateheze, delavnice, igre, prosti čas ...) izhajamo iz oratorijske zgodbe in iz vrednot, ki nam jih sporoča. Zato v nadaljevanju predstavljamo vsebinsko jedro oratorija.

ORATORIJSKA ZGOBA

Kratek povzetek oratorijske zgodbe si lahko ogledate v **vsebinskem prerezu na prvih straneh oratorijske knjige**, kjer najdete tudi kratek povzetek vzgojnih ciljev za posamezne dneve.

Naslov Oratorija 2012: Grem jaz

Odločilni trenutek življenja Marije Dominike Mazzarello je bila njena odločitev, da odgovori povabilu duhovnika Pestarina ter gre skrbet za svojega strica in njegovo družino, ki je zbolela za tifusom. Povabila se je najprej ustrašila, nato pa je odgovorila, da gre. Lahko bi se zgovarjala, lahko bi rekla, da je veliko drugih, ki se jih to bolj tiče. Tega ni storila, šla je prav ona.

»Grem jaz« je stavek, ki opisuje pripravljenost Marije Dominike za služenje v primeru bolezni, za pomoč v primeru kateregakoli dela in opravila. Nič ji ni bilo težko, vsako dolžnost je opravila z veseljem.

»Grem jaz« naj postane tudi geslo animatorjev. Zgodi se, verjetno kar prevečkrat, da se pregovarjamo, kdo bo opravil kakšno delo in včasih pregovarjanje traja dlje, kot bi trajalo delo samo. »Grem jaz« je pravi odgovor, ko kliče dolžnost, ko kličejo otroci, ko vabi Bog.

Don Bosko je rad rekel, da je največja kletvica vzgojitelja, ki dela v skupnosti, da reče: »To ni moja stvar (to se mene ne tiče, za to so zadolženi drugi, to bodo opravili drugi).«

»Grem jaz« (to bom storil jaz) je torej prava drža animatorja, člana animatorske skupnosti.

ŽAREK dneva:

Svetopisemsko misel za vsak dan smo poimenovali *žarek dneva*. V mislih imamo Grozdetove besede: »Evharistija, sonce mojega življenja.« Marija Dominika je zelo častila Jezusa v evharistiji. Kakor sončni žarki grejejo naše telo, tako duhovni žarki iz evharistije grejejo našo dušo in jo navdušujejo za ljubezen.

SPOROČILA POSAMEZNIH DNI ORATORIJA

1. dan: DRUŽINA ob simbolu GNEZDA

Prvi dan nam oratorijska zgodba predstavi družino Marije Dominike Mazzarello.

Vsebinski poudarek tega dne je družina. Zato z udeleženci in animatorji razmišljamo o svojih družinah, o odnosih s starši, brati in sestrami, o hvaležnosti za družino, o našem aktivnem sodelovanju v družini, o svoji bodoči družini.

V delavnicah lahko pripravimo kaj za starše, lahko raziskujemo svoje družinsko deblo. Tudi župnija oz. oratorij je velika družina in skupaj se moramo truditi, da bi se dobro razumeli.

Simbol, ki ponazarja družino, je gnezdo. Žarek dneva oz. svetopisemski stavek, ki govori o družini, je: »*Kako dobro in prijetno je, če bratje složno prebivajo skupaj*« (Ps 133,1).

Svetopisemski odlomek s tematiko družine, ki smo ga izbrali, je:

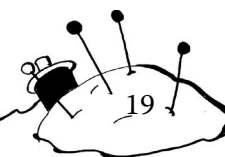
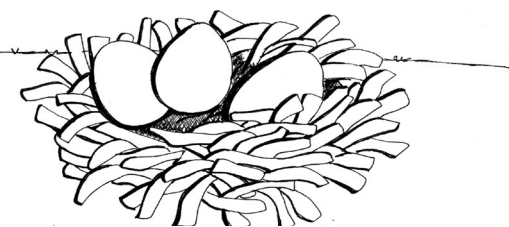
Kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljeni, si torej oblecite čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in odpuščajte drug drugemu, če se ima kateri kaj pritožiti proti kateremu. Kakor je Gospod odpustil vam, tako tudi vi odpuščajte. Nad vsem tem pa naj bo ljubezen, ki je vez popolnosti.

Žene, podrejte se svojim možem, kakor se spodobi v Gospodu. Možje, ljubite svoje žene in ne bodite osorni do njih. Otroci, ubogajte svoje starše v vsem, kajti to je všeč Gospodu. Očetje, ne grenite svojih otrok, da ne zapadejo v malodušje.

Kar koli že delate, delajte iz srca, kot da delate za Gospoda, ne za ljudi, saj veste, da boste v povračilo prejeli dediščino od Gospoda. (Kol 3,12–14.18–21.23b)

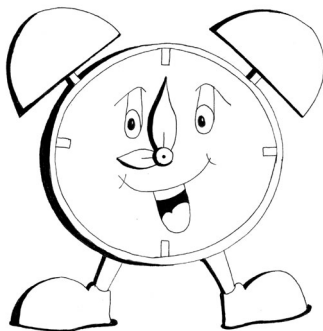
2. dan: V DOLŽNOST Z VESELJEM ob simbolu SMEJOČE SE URE

Marija Dominika je svoje delovne in verske dolžnosti opravljala z vedrinjo in navdušenjem. Ker je veselo izpolnjevanje dolžnosti pogoj za zadovoljno življenje, oratorijsko vsebino tega dne posvečamo razmišljanju o veselem

izpolnjevanju dolžnosti. Veselje je sad opravljene dolžnosti. Dolžnost lažje oz. bolj z veseljem opravljamo, če v njej vidimo smisel. Lahko se veselimo tega, da nam je delo sploh zaupano, da imamo kaj delati in da smo sposobni delati.

Simbol dolžnosti je ura, ki nas opozarja, naj ne zapravljamo časa. Ker se trudimo to opravljati z veseljem, je ura nasmejana.

Žarek dneva spregovori o ljubezni, ki je naša največja dolžnost in ki je resnični motor vseh drugih dolžnosti:

»Če nas je Bog tako vzljubil, smo se tudi mi dolžni ljubiti med seboj« (1 Jn 4,11).

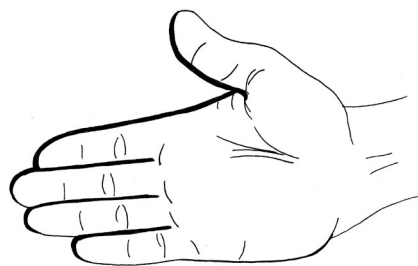
Svetopisemski odlomek o veseli dolžnosti ljubezni je Jezusovo umivanje nog pri zadnji večerji:

Ko jim je umil noge in vzel vrhne oblačilo, je spet prisedel in jim rekel: »Razumete, kaj sem vam storil? Vi me kličete »Učitelj« in »Gospod«. In prav govorite, saj to sem. Če sem torej jaz, Gospod in Učitelj, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge. Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil. Če to veste, blagor vam, če boste to delali!« (Jn 13,12–15.17)

3. dan: PROSTOVOLJSTVO ob simbolu ODPRTE DLANI

Marija Dominika odgovori na povabilo za strežbo bolnikom. Ob iskanju vrednote, ki bi z današnjimi besedami in s sodobno logiko povedala bistvo njenega dejanja, se nam je zdela beseda *prostovoljstvo* najboljša.

Simbol, s katerim ponazorimo tematiko tega dne, je odprta dlan. Žarek dneva na temo prostovoljstva poudari veselje in navdušenje v prostovoljstvu: »Bog ljubi veselega darovalca« (2 Kor 9,7).

Svetopisemski odlomek na temo prostovoljstva je odlomek o usmiljenem Samarijanu:

Neki učitelj postave je Jezusa vprašal: »Kdo je moj bližnji?« Jezus je odgovoril: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na potovanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zlit olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarja, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.« Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« In Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!« (Lk 10,30–37)

4. dan: VODITELJSTVO ob simbolu KOMPASA

Marija Dominika po bolezni prejme drugo poslanstvo – učiti dekleta šivati in ljubiti Boga. **Poslanstva se ne loti sama, ampak si zanj pridobi sodelavke.** Ob tej postaji življenja Marije Dominike **razmišljamo o voditeljstvu.** Pomembno je, da imamo dobre voditelje; pomembno je, da se ne bojimo prevzeti vodstvene

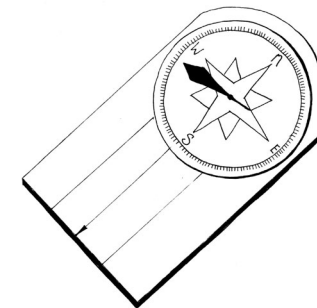

vloge, ko razmere tako zahtevajo; pomembno je tudi, da znamo sodelovati z voditelji, ki so nam predpostavljeni. Sprašujemo se lahko tudi, kdo so osebe, ki vplivajo na moje življenje, in ali vse vplivajo pozitivno. Na oratoriju so voditelji animatorji – ti lahko razmišljajo o tem, kakšni voditelji so; udeleženci oratorija pa razmišljajo, kako jih upoštevajo.

Simbol za voditeljstvo je kompas. Žarek dneva in svetopisemski odlomek predstavita krščanski vzor voditeljstva. Žarek je: »Jaz sem dobri pastir« (Jn 10,11).

Svetopisemski odlomek je:

Jezus je znova spregovoril: »Resnično, resnično, povem vam: Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Tisti pa, ki je najemnik in ne pastir in ovce niso njegove, pusti ovce in zbeži, ko vidi, da prihaja volk, in volk jih pograbi in razkropi. Je pač najemnik in mu za ovce ni mar. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce. Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi tiste moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda, en pastir. (Jn 10,7a.11–16)

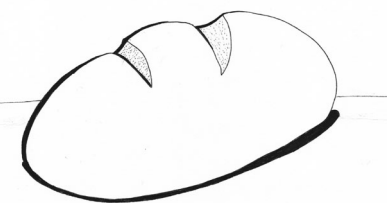

5. dan: PREPROSTOST ob simbolu KRUHA

Marija Dominika je s svojimi redovnimi sestrami in dekleti, ki so kot učenke bivale pri njih, **živela v materialni skromnosti in veliki preprostosti.** Zato tudi z udeleženci oratorija **ta dan razmišljamo o preprostosti.** Preprostost nam omogoča, da imamo več časa za sočloveka in za Boga. Preprostost hkrati varuje naravo pred našim nepotrebnim izkoriščanjem.

Simbol za preprostost je kruh. Žarek dneva na temo preprostosti je: »Gospod varuje preproste« (Ps 116,6).

Svetopisemski odlomek o prvi krščanski skupnosti lepo opisuje preprostost: Vsi verniki so se družili med seboj in imeli vse skupno: prodajali so premoženje in imetje ter od tega delili vsem, kolikor je kdo potreboval. Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali v templju, lomili kruh po domovih ter uživali hrano z veseljem in preprostim srcem. Hvalili so Boga in vsi ljudje so jih imeli radi. Gospod pa jim je vsak dan pridruževal te, ki so našli odrešenje. (Apd 2,44–47)

6. dan: POSLANSTVO ob simbolu GLOBUSA

Zgodba nam zadnji dan predstavi **sestre hčere Marije Pomočnice, ki so se z navdušenjem odločale za misijonsko poslanstvo.** Tudi z udeleženci oratorija razmišljamo o našem krščanskem poslanstvu, ki tudi nas dela misijonarje in podpornike misijonarjev.

Simbol, ki ponazarja poslanstvo, je globus, ki nam kliče v spomin dežele vsega sveta, v katere so bili poslani naši misijonarji. Mimogrede – misijonar v latinščini pomeni poslani oz. poslanec (enako kot tudi apostol v grščini).

Žarek dneva, ki nas nenehno spominja na naše poslanstvo, je: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!« (Mr 16,15)

Svetopisemski odlomek govori o poslanstvu apostolov:

Poklical je k sebi dvanajstere ter jim dal moč in oblast nad vsemi demoni in za ozdravljanje bolezni. Poslal jih je oznanjat Božje kraljestvo in ozdravljat bolnike. Rekel jim je: »Ničesar ne jemljite na pot, ne palice ne torbe ne kruha ne denarja, tudi ne imejte dveh oblek. V katero koli hišo stopite, ostanite tam in od tam pojdite dalje. In kjer vas ne sprejmejo, si otesite prah z nog, ko odidete iz tistega kraja, v pričevanje proti njim.« Razšli so se in hodili od vasi do vasi ter povsod oznanjali evangelij in ozdravljali. (Lk 9, 1a.2–6)

4. NEKAJ IDEJ

MOLITVENI KOTIČEK – ADORACIJA – OBISK JEZUSA V NAJSVETEJŠEM:

- ☺ Molitveni kotiček se je v zadnjih letih med oratoriji zelo dobro »prijel« in iz oratorijev, ki ga imajo, poročajo, da je molitev pred Jezusom prava »uspešnica«. Če ga še nimate, je skrajni čas, da si ga omislite.
- ☺ Molitveni kotiček pomeni prostor, kjer se otroci v teku celotnega oratorijskega dneva na kratko ustavijo in tiho zmolijo. Najbolje je, da je molitveni kotiček pred Jezusom v Najsvetejšem v cerkvi. Če to zaradi oddaljenosti od cerkve ni mogoče, naredite molitveni kotiček z Marijinim kipom, s križem ipd.
- ☺ V skladu z letošnjo oratorijsko tematiko, molitveni kotiček lahko **oblikujete kot vodnjak**, iz katerega udeleženci vlečejo svetopisemske misli/spodbude. Prav tako lahko svoje misli lepijo na vodnjak. Molitveni kotiček lahko oblikujete tudi **kot okno** (morneško okno).
- ☺ **Pot** do molitvenega kotička lahko **označite s kompasom/kompasi** (simbol četrtega dne).

POPOTNICA

Popotnica je bila prvič uvedena z lanskim oratorijskim priročnikom. Povemo jo na koncu oratorijskega dne. Vsebuje zaključno spodbudno misel in molitev. Popotnica na kratko povzame vsebino dneva, da si jo bolje zapomnimo in jo ponesemo na svoje domove. Popotnico pove duhovnik oz. duhovni voditelj/ica oratorija.

DUHOVNE SPODBUDE:

Molitveni večer (adoracija) z animatorji: V času oratorija, v pripravi na oratorij in lahko tudi celo leto po oratoriju predlagamo molitveni večer. Zelo dobro je, če ga pripravimo pred Najsvetejšim. To boste ob letošnji oratorijski temi naredili toliko lažje, ker je Marija Dominika ob morneškem oknu častila najsvetejše.

Duhovni vodja oratorija: Vloga duhovnega vodja na oratoriju je pomembna vloga. Duhovni vodja oratorija naj bi bil domači župnik, kaplan, redovnik/redovnica, oz. če ste drugače dogovorjeni, kdo od starejših animatorjev. Duhovni vodja naj bi bil del vodstva oratorija, kar pomeni, da se udeležuje načrtovanja,

vodstva in preverjanja oratorija. Njegova naloga pri načrtovanju je, da prispeva svoj delež pri duhovni zasnovi oratorija. Njegove naloge pri vodstvu oratorija so naslednje:

- vodenje oz. organizacija molitev za otroke in molitev za animatorje,
- skupni uvod v kateheze,
- popotnica, zaključna molitev, in če je duhovnik, podelitev sklepnega blagoslova,
- priprava, in če je duhovnik, vodenje svete maše,
- skrb za druge duhovne elemente oratorija,
- če je mogoče, stalna navzočnost na oratoriju.

Seveda to ne pomeni, da mora vse našete naloge opraviti sam. Priporočeno je, da si za vsako stvar pridobi sodelavce. Skrb za duhovno vzgojo animatorjev ni samo njegova, temveč je skupna skrb celotnega oratorijskega vodstvenega tima, je pa prav, da je prav on posebej pozoren na duhovni vidik vzgoje animatorjev.

Priprava na nedeljsko sv. mašo: Poseben in zelo pomemben del oratorija je zaključna nedeljska sv. maša, na katero se skrbno pripravite.

Branje Svetega pisma: Predlagamo, da vedno ko berete predvidene odlomke iz Svetega pisma, to naredite na slovesnejši način. Pri katehezah in molitvah imejte poseben, lepo urejen in primerno zaščiten prostor, kjer je postavljena knjiga Svetega pisma. Ko glede na program sledi branje svetopisemskega odlomka, ga spoštljivo preberite iz omenjenega Svetega pisma.

Molitve Angel Gospodov: Ne pozabite nanjo ☺.

Spovedovanje: Priporočamo, da v okviru oratorija organizirate spoved otrok in spoved animatorjev. Najprimernejši čas za spoved animatorjev je v bližnji pripravi na oratorij (nekaj dni pred oratorijem). Spoved otrok se glede na temo primerno uvršča v drugi, tretji ali četrti dan oratorija. O izvedbi se pogovorite z vašim župnikom.

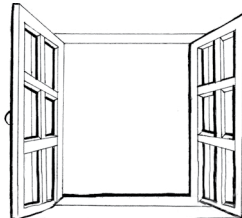
ŽIVLJENJEPIS MARIJE DOMINIKE MAZZARELLO

Predlagamo, da si v pripravi na oratorij ali na oratoriju samem ogledate film o Mariji Dominiki Mazzarello. Animatorje spodbudite, da si preberejo knjigo oz. njen življenjepis.

ŽARKI DNEVA in OKNO ZA VSAKEGA UDELEŽENCA

Predlagamo, da žarke dneva (svetopisemske citate) za vsak dan predstavite kot žarke, ki izhajajo iz monštrance. Iz papirja (kartona) naredite veliko okno, na katerega narišete monštranco s 6 žarki (3 v levo, 3 v desno). Vsak dan se bo odkrival en kos okna in prek celega tedna se bo prikazala celotna monštranca. Okno odkrivamo s pomočjo 6 polken (3 v levo in 3 v desno). Na notranji strani vsakega polkna je na koncu žarka napisana svetopisemska misel – žarek dneva.

Okna v manjši obliki lahko izdelate za vsakega udeleženca oratorija. Vsak dan ga dopolnijo z žarkom dneva in na koncu tedna na sredino nalepijo še monštranco.

Žarke dneva za udeležence oratorija lahko delite ob **vodnjaku**, ki je postavljen nekje na prizorišču in simbolizira vodnjak iz zavoda, v katerem je živel skupnost prvih hčera Marije Pomočnice.

AMBIENTACIJA:

- **Ura kazalka** je smejoča se ura, na kateri je napisan urnik, razporedi dolžnosti in druge podobne zadeve na oratoriju.
- **Oglasna deska v obliki okna** bo spominjala na morneško okno.
- **Kdo je danes Marija Dominika Mazzarello** je igra skrivalnica, ki prinese nagrado. Vsak dan se eno od animatork določi/izbere, da bo Marija Domnika Mazzarello. Tisti, ki želijo sodelovati v igri, dobijo 3 manjše predmete, ki jih ni mogoče samostojno izdelati (npr. 3 listke s štampiljkami). Vsak ima 3 poskuse, da ugame, kdo je Marija Dominika Mazzarello. Poskus gre tako, da pride do animatorke, za katero meni, da je tisti dan Marija DM, ji da enega od listkov in nato mu ona pove, ali je ali ni. Če ugame, ji mora izročiti vse preostale listke. V zameno dobi bonbon s spodbudno mislijo. Igro lahko poljubno prilagodite.
- **Več idej za ambientacijo bomo oblikovali na pomladanskih srečanjih animatorjev Oratorija in jih objavili na Oratorij.net.**

ORATORIJ ZA STARŠE:

Predlagamo, da v času oratorija oz. ob koncu oratorija organizirate velike igre, na katere povabite starše – seveda jih morate zanje primerno pripraviti.

Gost oratorija je lahko prostovoljec (glede na temo 3. dne), lahko je tudi redovnica (glede na celotno temo oratorija), lahko je misijonar (glede na temo zadnjega dne).

MEDIJI:

Zadnji dan oratorija nas spodbuja k poslanstvu, k oznanjevanju. Ne pozabite se tudi vi oglasiti v medijih s kakšno duhovno spodbudo in veselo novico o vašem oratoriju.

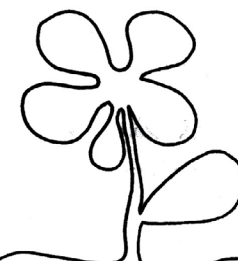
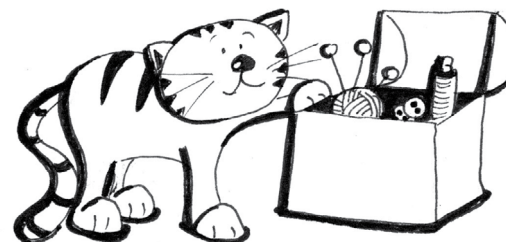
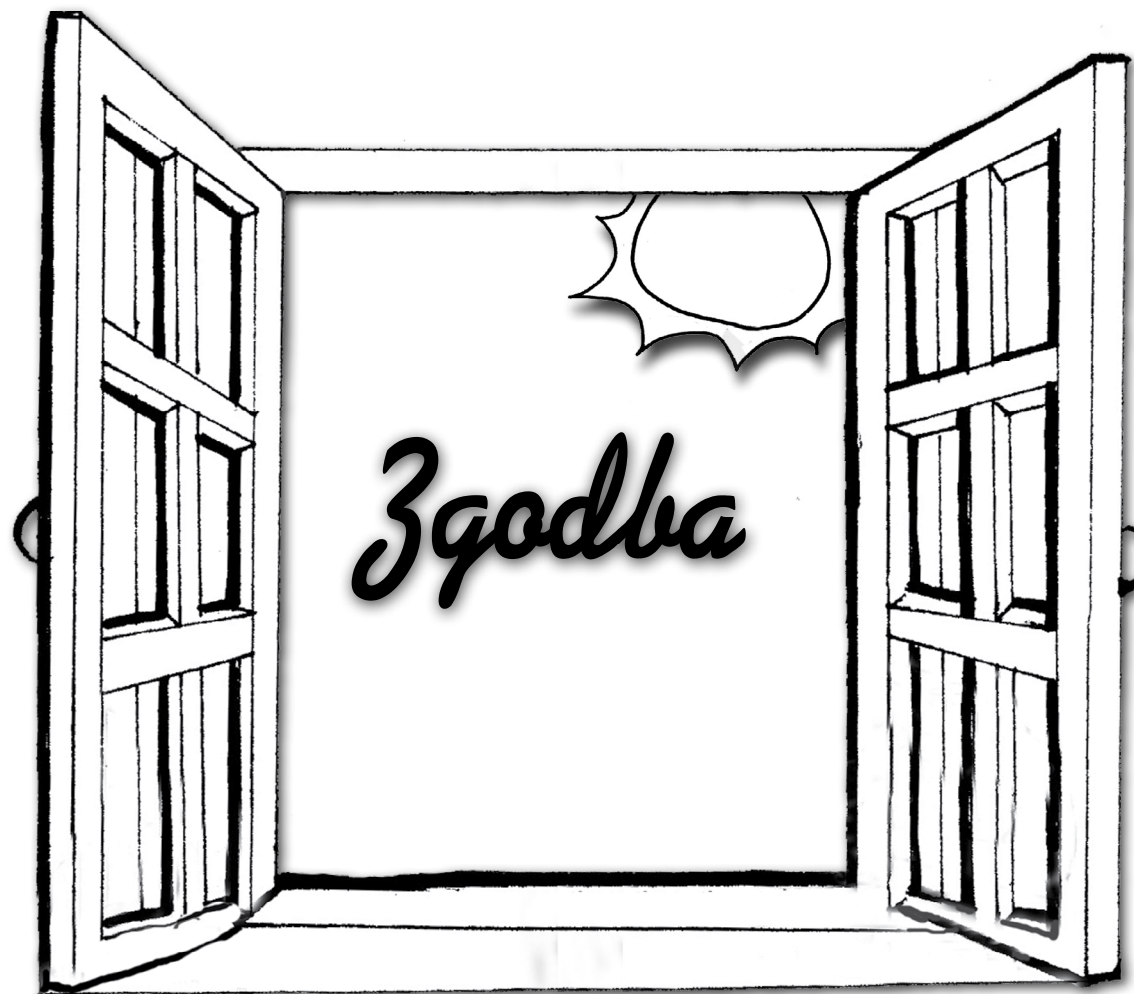
ORATORIJ NI KONČAN, IMELI BOMO ORATORIJSKI DAN!

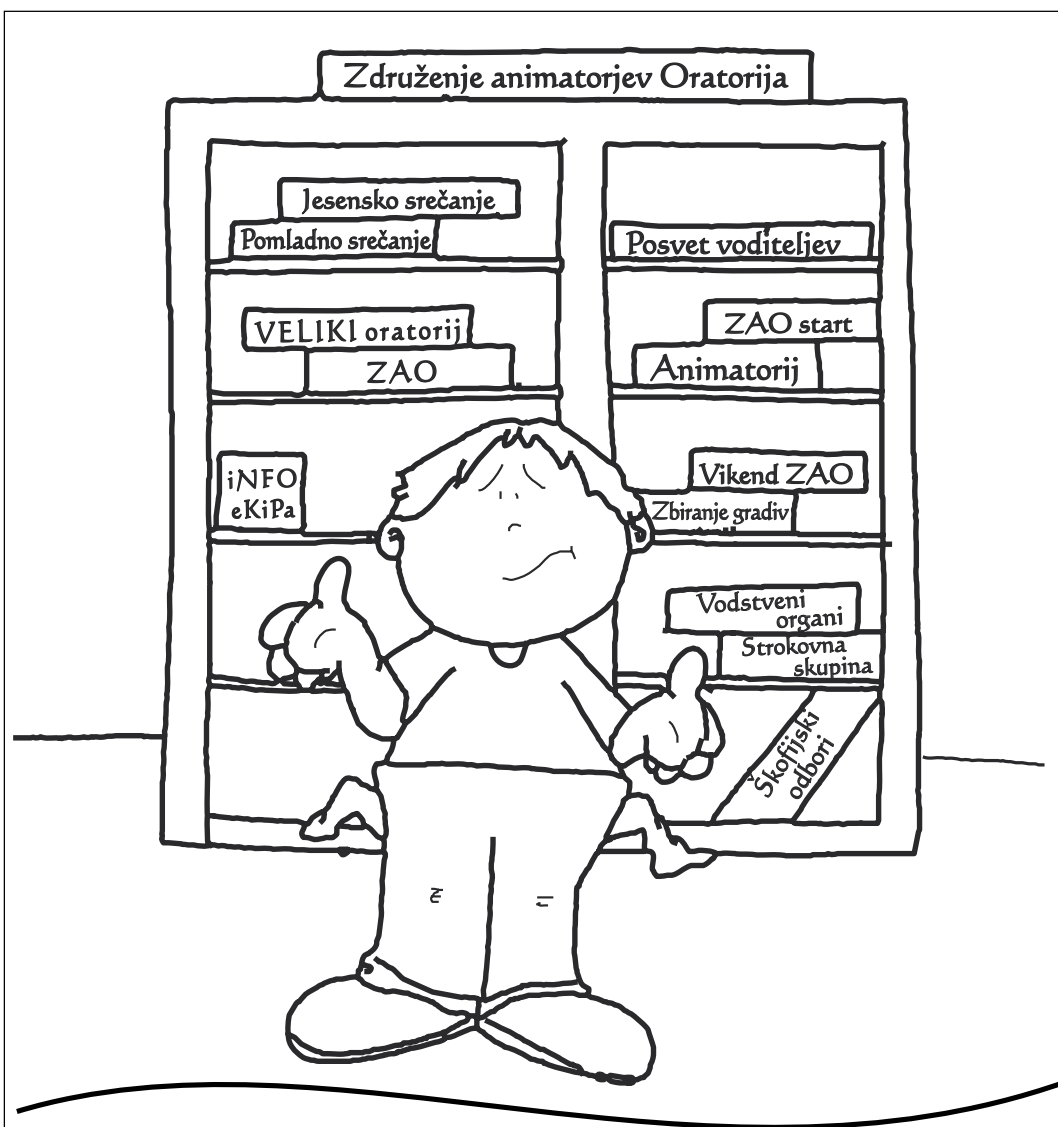
»Oratorij ni končan, imeli bomo oratorijski dan!« je lahko slogan, s katerim zaključite vaš oratorij. Od otrok se poslovite z obljubo, da boste zanje pripravili enega ali več oratorijskih dni tudi v času šolskega leta. Potrudite se in ne bo vam žal.

VEČ IDEJ

5. SPLETNA PODPORA

Na spletni strani www.oratorij.net in gradiva.oratorij.net so objavljeni nekateri dodatni že izdelani materiali, ki vam jih predlaga oratorijski priročnik. Prav tako je tam mogoče dobiti ilustracije iz oratorijske knjige.

Ob potrebah animatorjev vidimo veliko možnosti, kako jim lahko pomagamo. Uresničenje nam otežkoča tudi pomanjkanje sredstev za osnovne stroške (vožnje, pošta, materiali).

- **Zato vas prosimo, da po svojih močeh finančno podprete delovanje Združenja animatorjev Oratorija** (predlagamo, da vsak oratorij prispeva 10 €).
- **Prav tako smo veseli novih sodelavcev**, ki bi pomagali soustvarjati programe in projekte za vsestransko rast animatorjev in voditeljev oratorijev.

Pridi in še ti zapolni police!

Dodatne informacije: zao@oratorij.net
Sredstva lahko nakažete na TRR: 02058-0051334379, sklic: 00 700,
namen nakazila: oratorij 2012

Za
Animatorje
Odgovarjamo
Združenje
Animatorjev
Oratorija

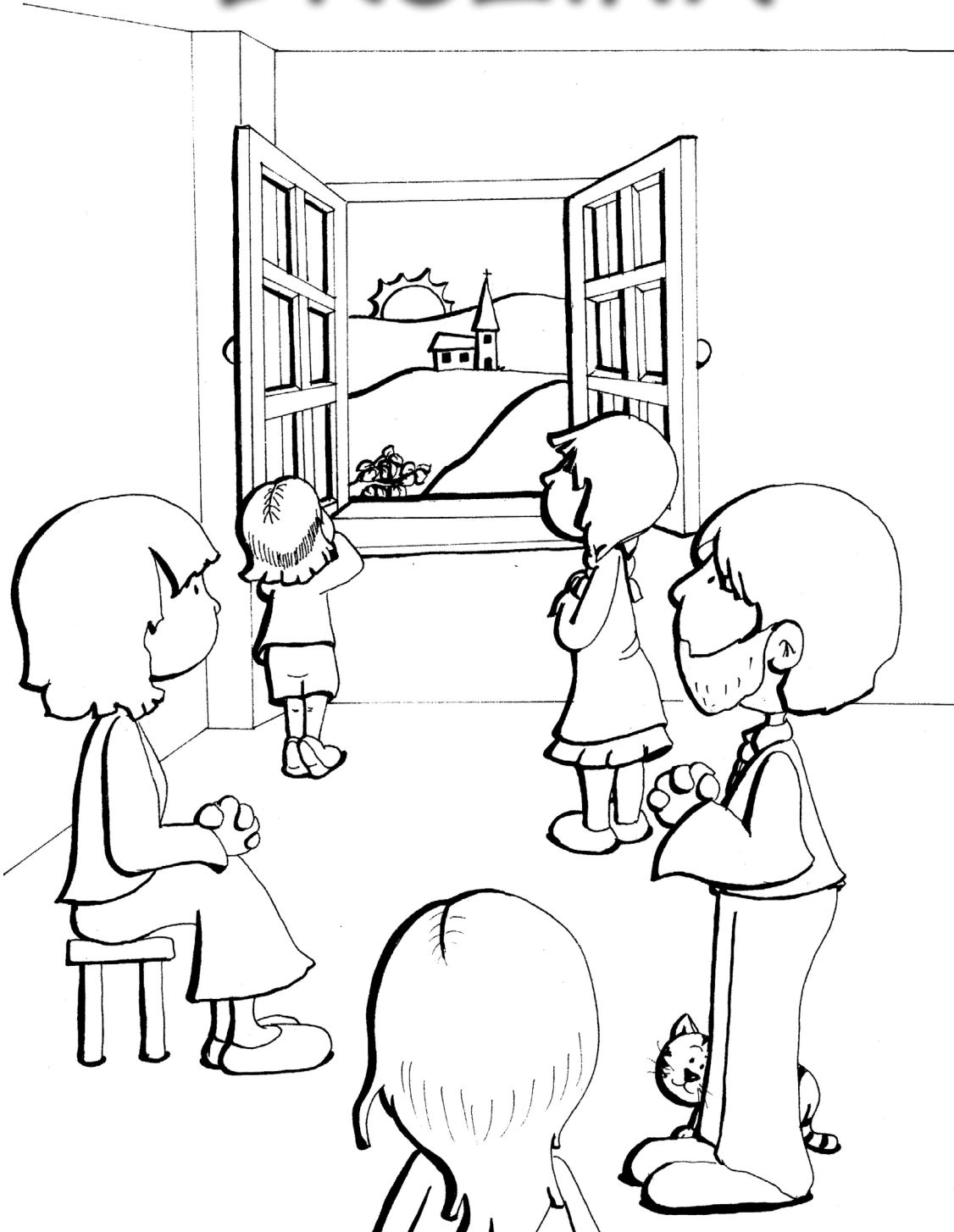
ZA ZAČETEK

Deklica Mirjam: *(priteče z nahrbtnikom na rami in kosom kruha v rokah)* Joj, spet zamujam. Prav nikoli mi ne uspe priti pravočasno. Me že dolgo čakate? Veste, imam to slabo navado, da si zvečer zelo težko pripravim stvari za naslednji dan in potem zjutraj vedno hitim. Mami me graja, kako sem vedno pozna in vse odlašam na zadnji trenutek. Ampak ... ko je pa zjutraj postelja tako topla ... in si rečem 'samo še malo'. Zato se mi zgodi, da še za zajtrk nimam časa in si takole *(pokaže kos kruha)* vzamem s seboj kar kos kruha. No, kako sem neprijetna. Je kdo lačen? *(ponudi kruh)* Se dogaja tudi vam, da zamujate? Sama se moram res popraviti, ker to ni prav nič po zgledu moje krstne zavetnice. Veste, imam najboljšo krstno zavetnico na celem svetu. A vi sploh veste, kdo je to *krstni zavetnik*? To je svetnik, ki te ščiti, varuje in ti je zgled na poti življenja. Po njem imaš tudi ime. Danes sem prišla k vam zato, da vam povem o svoji krstni zavetnici, ki se je rodila davnega leta 1837, ko na svetu še ni bilo niti moje babice. Moji zavetnici je ime Marija Dominika Mazzarello in meni je ime Mirjam. *(se prikloni)* Kako pa je ime tebi, tebi ...? Me veseli. Marija Dominika se je rodila v Italiji, to je naša sosednja država. Bila je prvi otrok očeta Jožeta in mame Magdalene, za njo pa je prišlo še 12 bratov in sestic. A si predstavljate, kako velika številka je to? Če bi hotel imeti vsak svojo sobo, bi morali živeti v gradu. Ne, Marija Dominika ni živela v gradu, ampak na preprosti kmetiji, na Valponasci (izg. Valponaski). Bila je pogumna, delavna, vedno dobre volje, včasih pa je tudi kaj ušpičila. Poslušajte tole ... Ko je bila še otrok, je imela zelo rada sir. In nekega dne, ko je bila mama obrnjena proti štedilniku, je močno butnila v mizo. Hlebčki sira so se prevrnili in padli po tleh. Ob tem je dejala: »Oj, ti mucek, kaj pa skačeš po mizi!« Ob pobiranju pa je marsikateri hlebček sira pristal v njenih ustih. Svetnica ni postala zato, ker se je znašla, ampak ker je imela rada Jezusa in je zelo rada pomagala svojim staršem ter skrbela za mlajše bratce in sestrice; ko je odrasla, je bila prva, ki je rekla *grem jaz k dekletom*, ki tolikokrat niso imele prave družbe in so dneve preživljale same. Zanje je pripravljala oratorij skozi vse leto. To je bilo dogodivščin! Ste tudi vi pripravljeni na letošnje dogodivščine? Ja ... Potem pa gremo v Mornese (izg. Morneze).

1.

DRUŽINA

Ob mizi v kuhinji sedijo oče Jože, ki bere, mama Magdalena, ki ima v naročju dojenčka, ter brat Niko, ki se igra s kockami.

Deklica Mirjam: (si poje in kaže geste) Sem jaz, sem jaz, sem jaz, gradim družinico ... Ja, tudi Marija Dominika jo je gradila. Bi radi videli kako? Pa poglejmo, kako je bilo tisti dan, ko je v hiši dišalo po polenti.

Mama: (zakliče skozi vrata) Marija Dominika, Felicita, Niko! Polenta je kuhana! Pridete?

Marija Dominika in Felicita: (v en glas) Že grem!

Marija Dominika in Felicita prideta v kuhinjo.

Marija Dominika: Mami, daj ga meni. (vzame v naročje dojenčka)

Mama: Pazi, kako ga držiš!

Marija Dominika: Bom, bom. Brez skrbi!

Mama: (začne mešati v loncu) Hitro pripravite mizo za večerjo.

Felicita: Grem jaz. (začne pripravljati mizo)

Mama: Niko, ti pa mi prinesi nekaj polen, da bo ponoči ostalo toplo v hiši. (gre ven in se vrne s poleni)

Marija Dominika: Kje pa je Joško?

Niko: Zunaj.

Mama: Kaj spet dela? Pokliči ga, naj pride hitro noter.

Joško prihiti noter in se usede za mizo.

Mama: Umij si roke, poglej kakšne imaš. (ko se Joško umiva, rahlo poškropi Nika)

Niko: Nehaj. (Joško ga poškropi še enkrat) Ma, nehaj! (jezno)

Mama: Kaj se spet dogaja?

Niko: Poškropil me je ...

Oče: Zdaj pa dovolj! Joško, hitro se mu opraviči!

Joško: (počasi in negotovo) O-pro-sti!

Marija odnese dojenčka v sosedno sobo v zibko in se hitro vrne nazaj.

Mama: Zdaj pa za mizo. Večerja je pripravljena.

Ko so vsi za mizo, oče naglas naredi križ, družina začne večerjati.

Oče: Jutri nas čaka trgateg. Ker je trta bogato obrodila, nam bodo na pomoč prihiteli tudi sosede in ljudje iz vasi.

Marija Dominika: Dobro, tako bomo veliko hitreje vse postorili.

Oče: Res je, vendar Marija Dominika, že zdaj te prosim, da ne hitiš preveč. Vem, da rada delaš in si pri tem urna, vendar če te bodo ljudje težko dohajali, se bodo še prestrašili in odšli.

Marija Dominika: Ne skrbi, oče, pozorna bom tudi na druge. A mogoče veš, če pride tudi prijateljica Petronilla?

Oče: Pride, pride. Zdaj pa si razdelimo delo.

V DOLŽNOST Z VESELJEM

- Felicita:** Jaz bom trgala grozdje z Marijo Dominiko.
Marija Dominika: *(Niku, ki še vedno jé):* No, ti sladkosnedeč. Kaj boš pa ti jutri delal?
Niko: *(veselo)* Jaz bom pa jedel grozdje.
Mama: Pa ti, Jožko?
Jožko: Zdaj, ko sem pojedel polento, bom nosil brento.
Mama: Jaz bom pa pripravila malico za vse. Zdaj je pa že čas, da pospravimo in se odpočijemo za jutrišnji dan.
Marija Dominika vstane in začne pospravljati. Pridružijo se ji tudi vsi ostali.
Oče: Res je, jutri nas čaka naporen dan.
Starša ostaneta v kuhinji, otroci odidejo v sobo, ki ima okno, skozi katerega se vidi župnijska cerkev.
Mama: *(še vedno v kuhinji)* Bogu hvala za današnji dan.
Oče *(začudeno):* Ti, kakšen blažen mir je nastal po celi hiši. Pa menda že ne spijo?
Mama: Mislim, da ne. Že cel teden opažam, da se nekaj dogaja. Pojdiva pogledat.
Iščeta po hiši in ko jih najdeta, zaslišita ...
Marija Dominika: *(bratcem in sestricam, ko skupaj gledajo čez okno, skozi katerega se vidi župnijska cerkev)* Poglejte, tam je Jezus, živi v tabernaklju. Pojdemo ga obiskat vsaj v mislih.
Niko: Zakaj pa gori luč v cerkvi? Je maša? A ni maša zjutraj?
Marija Dominika: Ja, maša je zjutraj. Gospod župnik pa nas vabi k večerni molitvi.
Jožko: Zakaj pa ne gremo v vas? Jezus nas ne bo slišal tako daleč.
Marija Dominika: Predaleč je do vasi in noč je že. Seveda nas bo slišal, čeprav smo daleč. In tudi tebe bo slišal, čeprav si bil danes malce poreden. *V sobo vstopita starša.*
Mama: *(obrnjena proti očetu)* Tukaj so!
(obrnjena proti otrokom) Že nekaj dni opazujem, da kar izginete ob tej uri. Zdaj sva vas pa dobila ...
Oče: In kaj delate v tej podstrešni sobi?
Marija Dominika: Skupaj molimo.
Jožko: Oče, poglej skozi okno. Kako lepo se vidi cerkev.
Felicita: Ravno sedaj ljudje molijo in mi z njimi.
Marija Dominika: Prideta zraven?
Mama in oče se začudita in se pridružita otrokom.
Deklica Mirjam: To je bila velika skrivnost, ki je postala del vse družine. Vsak večer so se skupaj zahvalili Bogu za preživetni dan. Ali imate tudi vi v družini kakšno svojo skrivnost? Dobro premislite! Preden pa se poslovim, imam za vas posebno nalogo: danes zvečer pojdite kmalu spat, ker bo potrebno jutri zjutraj zgodaj vstati. Se vidimo!

- Deklica Mirjam:** *(zaspano pride na prizorišče)* Ali ste danes zgodaj vstali? Jaz sem skoraj zaspala. Če me mami ne bi zbudila, bi gotovo še spala. Mami mi pravi zaspanka. Res, prav nič nisem podobna Mariji Dominiki. *(nagajivo)* Mislim, da sem bolj podobna sestri Feliciti, ki je rada spala dlje. Hm, morda pa je tudi Marija Dominika rada spala ... Kdo ve? Vemo pa, da je želela vstati. In zakaj?
- Marija Dominika:** *(tiho jo budi)* Felicita, vstani, greva k maši.
- Felicita:** Joj, Marija Dominika, a že?
- Marija Dominika:** Kaj pa vem. Po mojem že. Temno je kot v rogu. Niti ene zvezde ne vidim.
- Felicita:** Kako pa veš? Si že bila zunaj?
- Marija Dominika:** Ja, šla sem do vodnjaka po vodo.
- Felicita:** Kaj? Bila si že pri vodnjaku? V dolini? Joj, Marija Dominika, kako se ti da?
- Marija Dominika:** Saj to ni nič takega. Žejna krava pa je nadvse vesela vode.
- Felicita:** No, jaz bi tudi šla po vodo, če bi mi kdo rekel. Samo ne verjamem, da bi to tako strašansko rada naredila.
- Marija Dominika:** Če narediš z veseljem, je vse veliko lažje. Zdaj pa – a lahko končno vstaneš? Jezus naju čaka. Pojdiva, da ne zamudiva.
- Felicita:** Ja, prav imaš. Če spustiš veselje v srce – potem vse lažje gre.
- Marija Dominika:** Vidiš, da pomaga. Vzemi še svetilko.
- Deklica Mirjam:** Tako kot danes je Marija Dominika prav vsako jutro zgodaj vstala, šla po vodo in nato k maši. Po srečanju z Jezusom je odhitela domov, kakor hitro se je le dalo. Na kmetiji jim dela res ni zmanjkalo. In kaj so delali danes? Se še spomnite, kaj so načrtovali včeraj?
- Marija Dominika:** *(urno trga grozdje in si brunda pesem, lahko oratorijsko himno)*
- Jožko:** Marija Dominika, daj bolj počasi. Jaz komaj odnesem polno brento grozdja, ko imaš ti košaro že spet polno.
- Marija Dominika:** *(malce nejevoljno)* Daj no daj, Jožko, danes to praviš, ko res ne hitim. To je zato, ker se držiš, kot da bi limono pojedel.
- Felicita:** *(pristopi)* Kako naj bo pa drugače, ko je dan že tako dolg in še vode ni od nikoder.
- Marija Dominika:** Saj jo bo prinesla Petronilla. Malce še potrpi.
- Petronilla:** *(priteče, potreplja Marijo Dominiko)* Živijo! Prinesla sem vodo in tudi nekaj za pod zob. Kdo je žejen? *(prvi priteče Jožko, nato pristopijo do Petronille še ostali za požirek vode, razen Marije Dominike)*
- Marija Dominika:** Petronilla, ravno pravi čas, čeprav bi lahko malo pohitela *(reče z nasmehom, medtem ko ves čas trga grozdje).*

- Petronilla:** Vem, malo sem pozna, ampak pomembno je, da sem tu. Dozdeva se mi, da ti nisi prav nič žejna, kaj šele lačna. Daj, Marija Dominika, malo se ustavi, saj se ti nikamor ne mudi.
- Vaščan:** Res je, kar ne more se ustaviti ... Cak-cak-cak *(pokaže, kako trga grozdje)* ... En, dva, tri in je na koncu vrste.
- Oče:** To je že res, a ima veliko veselje do dela.
- Vaščan:** Da se ga še mi nalezemo!
- Marija Dominika:** Vse roke so potrebne, da je delo dobro narejeno. Če pa je zraven še dobra volja, potem je delo dvakrat blagoslovljeno.
- Petronilla:** Si se le ustavila? *(se ji nasmehne in ponudi pijačo)*
- Oče:** Petronilla, hvala za okrepčilo, sedaj pa pljunimo v roke in veselo naprej. Se nam boš pridružila?
- Petronilla:** Seveda, nekdo mora miriti Marijo Dominiko, da ne bo naredila vsega sama.
- Jožko:** No, meni bi bilo čisto prav, če bi si lahko malo odpočil.
- Felicita:** Oh, Jožko, ti bi samo počival. *(ga malo dregne)*
- Marija Dominika:** Kje pa je Niko? *(ga začnejo iskati)*
- Petronilla:** Ne vem, z menoj ni prišel, ali ni trgal z vami? *Kličejo in iščejo Nika. Končno ga najdejo s polnimi usti grozdja v veliki posodi.*
- Jožko:** A tukaj si? Tako kot vedno s polnimi usti.
- Niko:** Saj sem že včeraj rekel, da bom jedel grozdje.
- Jožko:** *(jezno)* Kar sam si ga nabiraj, jaz ti ga že ne bom več!
- Marija Dominika:** Daj, daj Jožko, za to se že ne bomo prepirali. Niko, pridi hitro ven in nam pomagaj. Daj no, radi bi čim prej končali. *Vsi začnejo trgati in nositi grozdje.*
- Deklica Mirjam:** *(je grozdje)* Tole je res slastno grozdje, nič čudnega, da ga je Niko tako rad jedel. In kaj so naredili iz nabranega grozdja? Stisnili so ga in iz njega je pritekel dober in sladek mošt. Ob koncu zime pa je v vasi nastala panika, ljudi je bilo zelo, zelo strah ... Da jim bo zmanjkalo vina? Ne, nad vaščane je prežala strašna nevarnost. Vas zanima, kakšna? Mene tudi, zato pridite spet jutri, točno ob uri. Adijo!

PROSTOVOLJSTVO

Deklica Mirjam: *(se trese od strahu)* Strah me je ... A ste že slišali, kaj se je zgodilo? Po vsej deželi razsaja tifus. To je huda bolezen z visoko vročino in prebavnimi motnjami. Ker še niso poznali zdravila, so mnogi umrli. Zboleli pa so tudi sorodniki Marije Dominike, in ker ni bilo nikogar, da bi skrbel zanje, je župnik Pestarino pomislil prav na Marijo Dominiko. Vedel je, da je zavzeta, dobra, da rada pomaga. To je že večkrat dokazala ne le v skupini Družbe Brezmadežne, ki jo je obiskovala v župniji, ampak tudi ko je srečala dekleta, ki so bila cele popoldneve prepuščena sama sebi.

Župnik Pestarino: *(priteče in kliče)* Jože, Jože! Bogdaj!

Mama: *(stoji pri vratih)* Gospod Pestarino, dober dan. Ste zaskrbljeni?

Oče: *(cepi polena)* Pozdravljeni! Kaj se je zgodilo? Je lahko še kaj hujšega kot ta tifus. Težki časi so nad nami.

Župnik Pestarino: *(zadihano)* Tifus prav res ne izbira. Sedaj so v hiši vašega brata vsi v postelji. Potrebujemo pomoč, drugače ne bodo preživeli do konca tedna.

Oče: *(žalostno)* Moj brat.

Župnik Pestarino: Potrebujemo žensko roko, da jih bo negovala in bo z njimi. Prepričan sem, da Marija Dominika to zmore.

Mama: Toda ... zakaj ravno Marija Dominika? Saj je še kakšno dekle v vasi. V skupini Družbe Brezmadežne je še veliko drugih deklet, ki so pripravljene vedno pomagati drugim.

Župnik Pestarino: Ja, res je. A mislim, da je Marija Dominika dovolj močna, da jim bo lahko pomagala in skrbela zanje v tej hudi bolezni. Pa še dobro jih pozna.

Oče: Vendar Marija Dominika je še tako mlada in če zbolí ...

Župnik Pestarino: Jože, razumem vašo skrb. A zaupajtev Gospoda in njegovo previdnost.

Oče: Pomoči jim res ne smemo odreči. Z zaupanjem v Gospoda pa bo tudi nekako šlo. Jaz se ne morem odločiti namesto Marije Dominike. Jo grem poklicat in se boste pogovorili z njo.
Gre iskat Marijo Dominiko.

Župnik Pestarino: Marija Dominika, dober dan.

Marija Dominika: Dober dan, gospod Pestarino. Oče mi je rekel, da bi želeli govoriti z menoj.

Župnik Pestarino: Ja, res je. Tvoj stric in vsa njegova družina so zboleli za tifusom. Vsi so v postelji. Potrebno je, da nekdo skrbi za njih. Ali bi jim šla ti pomagat?

Marija Dominika: Jaz, jaz naj grem skrbet za strica in njegovo družino?

Župnik Pestarino: Ja, tebe prosim. Vem, da to zmoreš.

Marija Dominika: *(stopi korak stran in govori na glas to, kar se dogaja v njej)* Vem, ne morem jim kar odreči pomoči, zdaj ko jo res potrebujejo. A Gospod, strah me je, strah. Kaj če zbolim tudi jaz? Gospod, kaj naj storim? Mogoče je pa bolje, da gre tja Felicita. Tudi ona jih pozna. Ne, ne! O Gospod, strah me je, toda če je to tvoja volja ... grem jaz.
Se vrne h gospodu Pestarinu.

Marija Dominika: Strah me je, gospod Pestarino.

VODITELJSTVO

Župnik Pestarino: Verjamem. Toda saj veš: v ljubezni ni strahu.

Marija Dominika: In če zbolim tudi jaz?

Župnik Pestarino: Marija Dominika, kadar delamo dobro, ne smemo gledati na žrtev.

Marija Dominika: Vem, gospod Pestarino. Lahko bi šel tja kdo drug. A ne, odločila sem se: grem jaz. In to kar takoj. Mama, oče, blagoslovita me, prosim!
(*naredi Mariji Dominiki križ in jo objame*) Gospod naj te vodi in varuje.
(Marija gre po culo)

Župnik Pestarino: Magdalena, ne skrbite. Gospod ne bo zapustil svojega služabnika.
Marija Dominika se vrne.

Marija Dominika: (*Objame starša*) Zbogom!

Oče: Zaupaj v Gospoda, Marija Dominika.

Gospod Pestarino in Marija Dominika odideta.

Deklica Mirjam: Kljub strahu je Marija Dominika odšla k sorodnikom. Vsak dan jim je kuhala in stregla, pospravljala hišo, prala, poskrbela za vrt, jih hranila, zanje molila, jih spodbujala ... Po dveh mesecih se je utrujena vrnila domov, kjer so se je zelo razveselili.
Marija Dominika se vrne domov.

Marija Dominika: Dober dan.

Oče: (*sedi na klopi in ob prihodu Marije Dominike vstane*) Dober dan. Bogu hvala, da si se vrnila.

Jožko: (*zлага kamenčke in ob prihodu Marije Dominike veselo vstane*) Smo te že pogrešali.

Niko: (*objame Marijo Dominiko*) Jaz sem te najbolj pogrešal, ker se nisem imel s kom igrati.

Mama: Kako pa sta teta in stric?

Marija Dominika: (*odpira culo*) Pretekli teden je teta prvič vstala. Stric pa se tudi dobro drži. Mali Tine pa je medtem še zrasel za nekaj centimetrov.

Niko: In kaj si delala ti?

Marija Dominika: Vsak dan je bil svojevrstna avantura. Kuhala, prala, pometala ... opogumljala in veliko molila, da bi vsi ozdraveli. In Gospod me je uslišal.
(*počasi*) Joj, vrti se mi. Slabo mi je. (*skoraj pade*)

Mama: Pa menda ni tifus???

Oče: Najbrž si samo zelo utrujena!

Marija Dominika se zgrudi.

Mama: Felicita, teci po zdravnika!

Morali bi odkloniti župniku Pestarinu. Le zakaj tega nismo storili?

Oče: Počakajmo na zdravnika. Sicer pa je Marija Dominika sama izbrala, da jim bo šla pomagat.

Deklica Mirjam: (*žalostno*) Ko je zdravnik pregledal Marijo Dominiko, je sporočil staršem, da je res zbolela za tifusom. Bilo je zares hudo in nihče ni vedel, ali bo preživela naslednje dni ali ne. A Bog je imel z njo še velike načrte.

Deklica Mirjam: Dobro jutro, otroci! Včerajšnje zgodbe nismo zaključili nič kaj spodbudno. Kaj se je zgodilo z Marijo Dominiko? Ja, tudi ona je zbolela za tifusom. A danes vam želim povedati veselo novico. Vas zanima kakšno? Bog je imel z Marijo Dominiko res še zelo velike načrte. Po dveh mesecih, ko so že vsi mislili, da ne bo preživela, je prvič vstala iz postelje. Bilo je na praznik rožnovenske Marije. In kdaj je to? (7. oktobra). Iz postelje je res vstala, a bolezen je pustila svoje posledice. Tako Marija Dominika ni mogla več opravljati težkih del. Poprej je kar tekla z brento po vinogradu, sekala drva, grabila seno, okopavala krompir ... sedaj pa je bilo tega konec. Medtem ko so v družini vsi delali, je morala ona počivati. Slabotna se je spraševala, kaj bo iz nje; kaj naj dela sedaj, ko ne sme delati; kaj je tisto, kar je Bog pripravil zanjo? Večkrat je šla po poti do cerkve in opazovala ljudi, vas, rože ... Nekega dne je skozi okno opazila krojača, kako šiva. Ob pogledu nanj (*veselo*) pa se ji utrne čudovita ideja ...

Marija Dominika in Petronilla hodita in se pogovarjata.

Marija Dominika: Petronilla, kako si?
Petronilla: Dobro. Malce sem utrujena, ker sem včeraj popoldne okopavala krompir, zvečer pa kuhala še večerjo. Pa na brata sem se razjezila, ker je šel z umazanimi čevlji prav po sobi, ki sem jo na sveže pobrisala. A si predstavljaš?

Marija Dominika: Ja. Veš, jaz pa ne morem več delati. Bolezen me je čisto zdelala. Spraševala sem se, kaj naj zdaj in na misel mi je prišla ena ideja. Kaj, če bi medve postali šivilji?

Petronilla: (*se začudi*) Šivilji? Medve bi postali šivilji? Jaz, Petronilla, šivilja? Ti se hecaš. Veš, koliko časa potrebujem, da spravim eno ubogo nit v šivankino uho? Ne vem, kako ti je to sploh prišlo na misel.

Marija Dominika: Šli bova h krojaču. On naju bo naučil šivati. Potem ... potem pa bi odprli svojo delavnico in zbirali dekleta. Malo bi jih učili šivanja, malo bi molile, malo bi se igrale, malo bi se pogovarjale ... Si za?

Petronilla: Grem, ne grem?! Grem, ne grem?! Ma, ali si res mislila, da grem jaz? Se nisi morda zmotila in imela v mislih svojo sestro Felicito?

Marija Dominika: Ne, ne. Mislila sem prav nate. Najino geslo ne bo: »Sva brezhilni šivilji.« Najino geslo bo: Vsak vbodljaj z iglo naj bo znamenje ljubezni do Boga.

Petronilla: Kdaj pa si mislila začeti?

Marija Dominika: Takoj.

Petronilla: Takoj?!?

Medtem ko deklica Mirjam pripoveduje, se Marija Dominika in Petronilla usedeta in začneta šivati. V ozadje pridejo dekleta, sedejo na tla in si po tleh podajajo žogo.

Deklica Mirjam: Tako sta se Petronilla in Marija Dominika napotili h krojaču. On ju je bil takoj pripravljen sprejeti in poučiti. Pri tej odločitvi so ju podprli tudi domači, župnik Pestarino ... Bili sta zelo spretni s škarjami in ni trajalo dolgo, da se je njun načrt o zbiranju deklet uresničil.
(Ko deklica Mirjam zaključi s pripovedovanjem, se Mariji Dominiki in Petronilli pridružijo dekleta.)

Deklica 1: (*ne ve več, kako naj šiva naprej*) Kaj pa zdaj? Marija, poglej, kako naj zašijem naprej?

Marija Dominika: (*ji pokaže, kako naj obrne blago*) Obrni takole, potem pa veselo naprej. Šivanje krila je bolj zahtevno, kot sem si mislila.

Deklica 2: Saj ti gre dobro. Še malo pa boš konec.

Deklica 2: Ja, še malo ... konca pa še zmeraj ni, razen pri niti.

Petronilla: Veste, tudi jaz sem mislila, da se ne bom nikoli naučila šivati. Ko mi je Marija Dominika povedala to idejo, sem mislila, da se ji blede. Ja, res je bilo tako. In pogledjte jo danes. Gre ji odlično.

Marija Dominika: Tako kot tebi. Marija Dominika, povej še dekletom, kaj se ti je zgodilo kmalu zatem.

Petronilla: Zbodla si se v prst!

Deklica 3: Ali pa morda narobe izrezala krilo!

Deklica 2: Ne, hodila sem po ulici ...

Marija Dominika: Po kateri ulici pa?

Deklica 4: Po Borgo Altu.

Marija Dominika: In kaj se je zgodilo potem?

Deklica 1: Ne bodite tako neučakane, pustite ji, da pove do konca.

Petronilla: Takrat pa sem v daljavi zagledala hišo in okoli nje deklice, ki so se igrale, prepevale, učile in molile. Videti so bile tako srečne, kot ste sedaj ve.

Marija Dominika: Kot smo sedaj me!

Deklica 2: Ja, tako kot ve. Ali pa kot tile otroci na oratoriju (*se obrne proti otrokom*). Takrat pa sem zaslišala glas, ki mi je rekel: »Tebi jih zaupam!«

Deklica 4: Kdo pa je rekel: »Tebi jih zaupam!«?

Marija Dominika: Prepričana sem, da je bila Marija.

Deklica 3: In kje je ta hiša? Je modra tale, v kateri smo me zdaj?

Marija Dominika: Ne, bila je veliko večja in deklet je bilo še več kot vas tukaj. Mislim, da nam Bog pripravlja še veliko lepega.

Deklica Mirjam: Res je, Bog ima še večje načrte, ki jih bo uresničil v njenem življenju. O vsem pa, kar sta Marija Dominika in njena desna roka Petronilla delali v Morneseju (izg. Mornezeju), se je glas hitro razširil po vasi in njeni okolici ... Prispel je celo do ušes don Boska, ki je v Torinu na podoben način kot onidve v Morneseju skrbel za fante. Sporočil jim je, da jih bo nekega dne obiskal. Pot iz Torina do Morneseja pa je dolga ... Morda pa pride jutri? Zakaj bi pa sploh prišel? Da bi razumela glas: »Tebi jih zaupam!«?

PREPROSTOST

Deklica Mirjam:

Na povabilo gospoda Pestarina je don Bosko res prišel v Morneze (izg. Morneze). Domačine je spodbudil, da bi začeli graditi šolo za fante. Zavzeto so začeli graditi ... kamen na kamen. Nenadoma pa jih je presenetila novica, da ta šola ne more biti za fante. A si predstavljate? Ljudje so bili zelo jezni na župnika Pestarina, češ kaj si izmišljuje. Da pa ta velika stavba ne bi šla v propad, je don Bosko odločil, da se bodo tja preselila dekleta ... Dekleta, ki so postale redovnice. Don Bosko jih je poimenoval hčere Marije Pomočnice. In kdo so to? Marija Dominika, Petronilla, Felicita ... Novozgrajena hiša pa je bila poleg teh veselih in preprostih sester polna deklet. Pa pogledjmo, kaj se dogaja med odmorom.

Marija Dominika, Petronilla in nekaj deklic, ki se igrajo.

- S. Marija Dominika:** *(teče k deklici, ki stoji ob vodnjaku)* Kaj pa ti delaš tukaj?
- Deklica:** Nočem se igrati.
- S. Marija Dominika:** Zakaj pa ne?
- Deklica:** Nihče se noče igrati z menoj, zato raje tukaj čepim.
- S. Marija Dominika:** Ampak od čepenja zelo rade bolijo noge, veš?
- Deklica:** Ja, in kaj naj sedaj?
- S. Marija Dominika:** Sedaj vstani. Se bom jaz igrala s teboj.
- Deklica:** Ti??? Ti si vendar tukaj ta glavna.
- S. Marija Dominika:** Ta glavna. Od kod si pa to besedo potegnila?
- Deklica:** Tako slišim, da ostale govorijo o tebi.
- S. Marija Dominika:** Aja? Pa kaj. A misliš, da bom zato samo sedela in vas gledala?
- Deklica:** A ta glavna se lahko tudi igra?
- S. Marija Dominika:** Tudi. Ona se mora še bolj igrati kot ostale, veš? Zdaj pa pridi hitro, če ne bo konec odmora in ta glavna ne bo imela nič od igre. *(se začneta žogati)*
- Petronilla zaploska in tako naznani konec odmora.*
- S. Marija Dominika:** No, pa je konec veselja.
- Deklica:** Nikonec veselja. Ti nam vedno govoriš, da moramo biti vedno vesele. Vedno; ne samo takrat, ko se igramo.
- S. Marija Dominika:** Imaš prav. Zdaj pa hitro v delavnico, kjer vas že čaka sestra Asunta.

Dekleta odidejo ob stran in začnejo šivati, ostaneta samo Petronilla in Marija Dominika.

- S. Petronilla:** Sestra Marija Dominika.
- S. Marija Dominika:** Ja.
- S. Petronilla:** Moram ti povedati, da me malo skrbi. V shrambi ni niti koščka kruha.

POSLANSTVO

S. Marija Dominika: Vse bo v redu. Odkar sem se odselila od doma, mi starši pogosto kaj pošljejo.

S. Petronilla: Upam, da bo Božja previdnost res priskrbela. Deklet, ki si želijo naučiti šivanja, je čedalje več in s tem je več lačnih ust ... Shramba pa je prazna.

S. Marija Dominika: In tudi takih, ki želijo delati z dekleti, je čedalje več. Jutri pride tudi moja sestra, si to vedela? Felicita se je odločila, da tudi želi delati z dekleti.

S. Petronilla: Res?? Sestra Marija Dominika, to je čudovito! Res sem vesela. Ampak še vedno ne vem, kakšno kosilo naj ponudim dekletom!

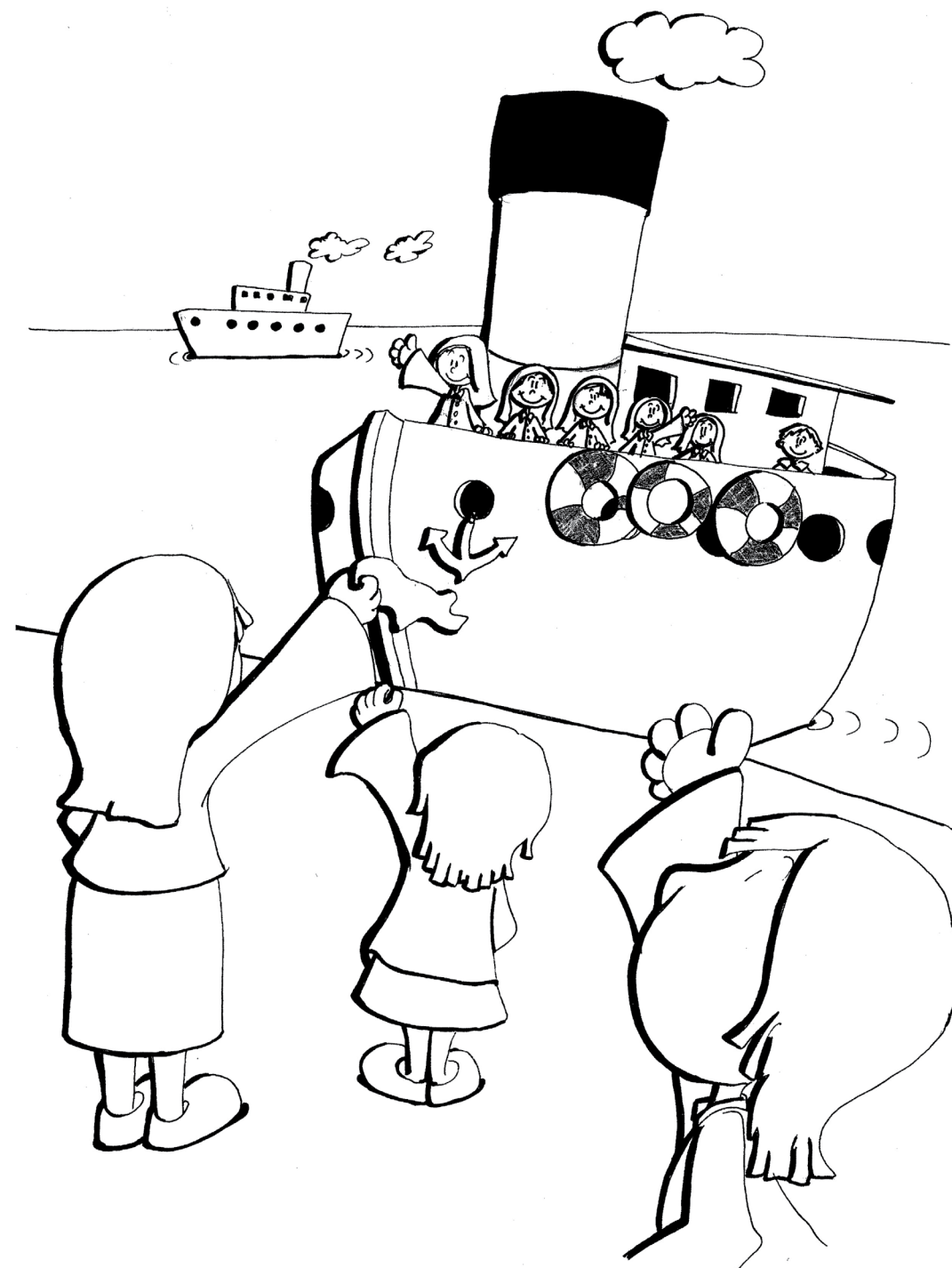
S. Marija Dominika: Sestra Petronilla, ne skrbi. *(zaploska in zakliče dekletom)* Dekleta! Obujte in oblecite se, gremo na sprehod.

S. Petronilla: Ampak, sestra Marija Dominika ... po sprehodu bomo samo še bolj lačne.

S. Marija Dominika: Petronilla, ne skrbi. Vzemi s seboj še vžigalice in ponev.

S. Petronilla: Na sprehod ... naj vzamem vžigalice in ponev? Kaj boš pa dala noter? Kokoši ne nesejo jajca v gozdu. Ma, ti že veš. *(nejeverno vzame vžigalice in ponev in gredo)*

Deklica Mirjam: *(pride s kostanjem v roki)* Nov dom je bil res skromen ... A sestra Marija Dominika se je vedno znašla. Se tudi vi sprašujete, kaj so dale v ponev? Ko so prišle v gozd, so tam zakurile ogenj in si spekle tale vroč kostanj. In tega je bilo dovolj za vse in še čez. Marija Dominika se je res vedno znašla. Zato je Bog po njej lahko naredil velike reči tudi v Ameriki ... Kaj pa ima to zveze s kostanjem? Mogoče najdemo odgovor jutri.

- Deklica Mirjam:** *(s seboj ima zemljevid sveta, ki ga opazuje)* Kje je že Mornese (izg. Morneze)? V severni Italiji, malo više od Genove. Ja, tu živijo sestre hčere Marije Pomočnice, ki so zelo preproste. Bog pa ima preproste ljudi rad. Zato jim je pošiljal ne le vedno več deklet, za katere so skrbele, ampak tudi dekleta, ki so se odločila postati sestre.
- Henrika:** *(s kovčkom ob sebi stoji pred vrati in trka)* Tok, tok, tok!
Tišina.
- Henrika:** Tok, tok, tok!
Tišina.
- Henrika:** Oh, kako me je strah! Mogoče pa ni danes nikogar doma. Še enkrat potrkam, in če mi nihče ne pride odpret ... potem bom šla kar domov. Tok, tok, tok.
- S. Marija Dominika:** *(odpre vrata)* Dober dan. Oprosti, ker si me morala toliko časa čakati. Dobrodošla. Kar vstopi naprej. Kaj te je pripeljalo sem?
- Henrika:** Dober dan. Želim si ... želim si ... želim si postati sestra.
- S. Marija Dominika:** Sestra? Zakaj pa želiš postati sestra?
- Henrika:** Ker bi rada kot vi pomagala dekletom in ker imam rada Jezusa.
- S. Marija Dominika:** No, to je edino pomembno. Kako ti je pa sploh ime?
- Henrika:** Henrika Sorbone.
- S. Marija Dominika:** Lepo. Jaz pa sem sestra Marija Dominika. Vstopi, da te predstavim še ostalim. Po kosilu pa mi boš povedala kaj več o sebi, prav?
- Henrika:** Prav. *(prime za kovček, a jo prehiti s. Marija Dominika)*
- S. Marija Dominika:** Ja, kaj pa imaš v tem kovčku, da je tako težak?
- Henrika:** Vse svoje stvari od doma.
- S. Marija Dominika:** Mogoče pa tukaj ne boš vsega potrebovala, bova videli.

S. Marija Dominika in Henrika prideta do deklet in sester, kjer so vse zgrnjene okoli zemljevida. S. Tereza pripravlja kovček.

- S. Petronilla:** Jaz nisem še ničesar našla.
- S. Marija Dominika:** *(pri vratih)* Jaz pa sem.
- S. Felicita:** Kaj si pa našla, ko te sploh ni bilo tukaj? *(šele takrat se obrne in pogleda)* Pa si res našla nekoga.
- S. Marija Dominika:** To je Enrika in želi biti ena izmed nas.
- S. Felicita:** Dobrodošla med nami.
- Henrika:** Dober dan vsem. Kaj pa tako zavzeto iščete na zemljevidu?
- Deklica 1:** Iščemo *(gleda z daljnogledom)* ... Kako se že reče? Makedonija?
- Deklica 2:** Neeee! Reče se pelargonija.
- Deklica 1:** Pelargonija? Ni res. Pelargonija je neka roža.
- Deklica 3:** Jaz sem jo našla! Pa-ta-go-ni-ja. Patagonija, a ne?

- S. Petronilla:** Ja, tako se imenuje. Ljubi Jezus! Kako je to daleč! O ubogi don Boskovi salezijanci ...
- S. Felicita:** Če tukaj ni konec sveta ...
- Henrika:** In kaj je v tej Patagoniji?
- Deklica 1:** Sem je don Bosko poslal svoje duhovnike. Ne vem pa, zakaj. Sestra Marija Dominika, zakaj jih je poslal tako daleč?
- S. Marija Dominika:** Poslal jih je, da bi vsem povedali veselo novico o Jezusu. Temu se reče, da so šli v misijone.
- Deklica 2:** Ojoj. In kaj zdaj oni delajo?
- S. Marija Dominika:** Ta trenutek najverjetneje spiyo.
- Deklica 3:** Spijo?? Ura je enajst dopoldne!
- S. Marija Dominika:** Draga moja, tam je vse ravno obratno. Pri nas je dan, v Ameriki pa noč. Pri nas je zima, tam dol pa poletje.
- Deklica 1:** Pri nas bo čez tri dni božič ... a to pomeni, da bo v Ameriki velika noč?
- S. Marija Dominika:** Neee, bučka! Tudi tam bo božič. Le snega ne bo.
- S. Petronilla:** Sestra Marija Dominika, a bomo šle tudi me kdaj v misijone?
- Deklica 1:** Ja, jaz bi šla!
- S. Tereza:** Jaz tudi! Peljala bi se z ladjo in potem bi v Ameriki vsem povedala, da jih ima Jezus rad. Sicer pa imam kovček že skoraj pripravljen!
- Deklica 3:** Jaz pa bom ostala kar lepo doma pri sestri Mariji Dominiki.
- S. Marija Dominika:** Dekleta, čas za odmor je minil. Zdaj pa hitro naprej šivat. Pokažite še Enriki, kako šivamo. *(deklice odidejo, ostanejo sestre)* Veselo novico imam za vas. Piše nam don Bosko, ki nas vabi v Ameriko. Tudi tam je veliko deklic, ki še niso slišale za Jezusa in njegovo ljubezen.
(odpre in prebere pismo) Poslušajte, kaj pravi.

Drage sestre, Božja previdnost odpira tudi vam misijonsko polje zunaj meja; katera želi in čuti, da bi naredila to žrtev in zapustila domovino in sorodnike, zato da bi ponesla Jezusovo ime v daljne ameriške dežele in pomagala izgubljenim, naj napiše prošnjo: predstojniki bodo potem izbrali primerne. V Gospodu vas zelo pozdravljam.

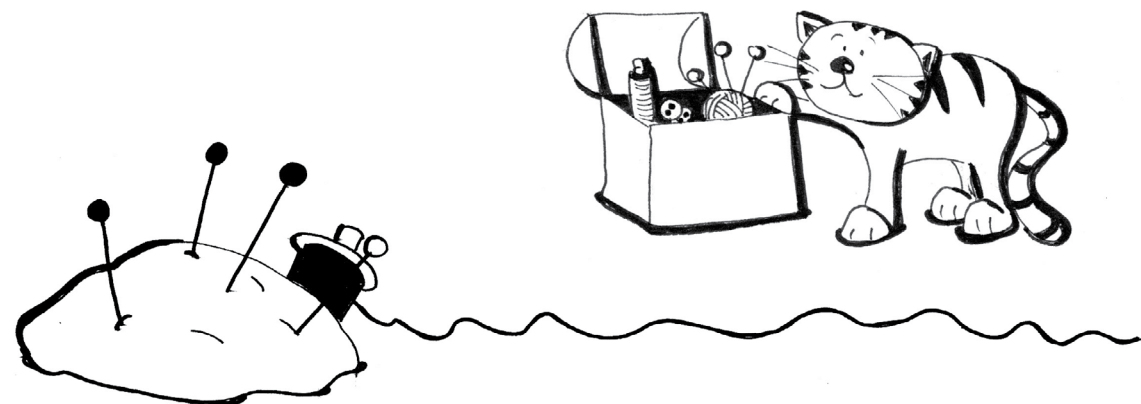
duhovnik Janez Bosko

Katera je pripravljena iti?

- S. Tereza:** Grem jaz. *(vzame v roke kovček)*
- S. Felicita:** Če grem v Ameriko, se ne bom več vrnila v Mornese?
- S. Marija Dominika:** Res je, boš pa ponesla Mornese v Ameriko.
- S. Tereza:** *(še vedno zлага stvari v kovček)* Jaz sem že pripravljena na odhod.
- S. Felicita:** Veste kaj, grem tudi jaz. *(pomaga pri pakiranju)*

S. Petronila: Sestra Marija Dominika, boš ti tudi šla?
S. Marija Dominika: Ko bi me don Bosko le želel vzeti s seboj! Ne vem, kako bo. Mogoče bom šla v Ameriko, mogoče pa bom morala ostati doma.

Deklica Mirjam: (*pride s strani počasi, tako da se en korak dotika drugega koraka*)
 Leva, desna, leva, desna ... Kateri je prvi korak? Levi ali desni? Ne vem? Vem pa, da je vsak kdaj prvi. Enkrat levi, drugič desni. Tudi Marija Dominika je naredila veliko prvih korakov. Ni se obotavljala, ampak je nenehno ponavljala: grem jaz pospraviti kuhinjo in skuhat kosilo. Grem jaz k sveti maši in k molitvi. Grem jaz skrbet za sorodnike in grem jaz delat dobro za dekleta. Bila je vestna in pozorna ter ves čas vesela. Bila je prava mama za vsa dekleta. Tudi danes nas Marija Dominika vabi, da bi delali prve korake in izgovarjali svoj *grem jaz*, ko je poln koš za smeti in ga je treba odnesti, ko mami potrebuje pomoč pri kuhanju ali pospravljanju doma, ko je treba pomagati prijatelju. Grem jaz, ko oče pospravlja okoli doma, zлага drva ali pometa dvorišče. Ali si pripravljen na prvi korak? Jezus te vabi, da greš. Zato reci z veseljem: Grem jaz!

UVODNA NAVODILA

- Zopet smo povabljeni, da molitve umestimo v oratorijski urnik po katehezah, zjutraj pa zmolimo klasične jutranje molitve (Tebe ljubim, Stvarnik moj; O Gospa moja ...).
- Molitve za otroke so zasnovane tako, da je ponekod podanih več dejavnosti, več različnih možnosti, s katerimi lahko potem sami kreirate molitve. Izberite tisto, kar vam najbolj odgovarja, kar je tehnično za vas najlažje izvedljivo ali tisto, kar menite, da odgovarja vašim udeležencem in jih nagovarja ...
- Tudi pesmi je pri vsakem dnevu napisanih več. Izberite tisto, ki jo otroci znajo in jo radi prepevajo, lahko pa jih nadomestite tudi s katerimi koli drugimi ustreznimi pesmimi (nekaj predlogov, ki jih velja upoštevati, je tudi pri katehezah).
- Kadar je predvideno branje svetopisemskih odlomkov, je dobro, da le-te preberete iz Svetega pisma in ne iz kopij oz. iz oratorijske knjige. K branju lahko vsak dan pred molitvijo povabite koga izmed udeležencev ali pa se z animatorji, ki vodijo kateheze, dogovorite, da vsak dan ena izmed skupin izbere nekoga, ki bo med molitvijo prebral svetopisemski odlomek.
- Predvideno je, da molitve za otroke vodita dva animatorja, ki se pri branju izmenjujeta, npr. nekdo prebere svetopisemski odlomek, drugi zgodbo ... Ponekod je njun del označen z B1 in B2 (kar pomeni »bralec 1« in »bralec 2«). Bereta (ali povesta po svojih besedah) le tisto, kar je v neležčem tisku (v ležečem tisku so napisana le navodila oz. pojasnila za lažje razumevanje poteka molitve). Kadar so v molitev vključeni še drugi animatorji, pa so le-ti označeni z A1 in A2 (kar pomeni »animator 1« in »animator 2«).
- Priprava prostora: V prostoru, kjer bomo imeli molitev, postavimo nekakšen vodnjak, na katerem naj bo napisano »Kakor hrepeni jelen po potokih voda, tako hrepeni moja duša po tebi, o Bog. Mojo dušo žeja po Bogu, po živem Bogu« (Ps 42,2–3). Zraven postavimo Sveto pismo (najbolje, da ga položimo na stojalo – npr. notno stojalo ali kaj podobnega) in košaro, še bolje vedro, iz katerega otroci lahko vzamejo na lističih zapisane nagovarjajoče svetopisemske citate. Da bo sporočilo bolj jasno, je lahko vedro polno – polno teh lističev, lahko pa ga napolnite s čimer koli drugim (npr. s časopisnim papirjem) in lističe s svetopisemskimi citati položite samo na vrhu, da je le videti tako polno. Če imate možnost liste plastificirati, lahko vedro napolnite tudi z vodo, da bo še bolj nazorno, da zajemamo iz vodnjaka žive vode. Zraven pa naj bodo pripravljeni tudi svinčniki in prazni listi, na katere otroci lahko zapišejo svoje prošnje, zahvale, morda sporočila za Jezusa ipd., ki jih potem odložijo v vedro nad vodnjakom ali v prazno vedro ob vodnjaku. Otroke povabimo, da se čez dan večkrat ustavijo tu in si preberejo kakšen odlomek iz Svetega pisma, morda Jezusu kaj napišejo ali le molijo.
- Če imamo molitve v cerkvi, pa lahko poleg tega pripravimo še potok (iz modrega blaga), ki izvira iz tabernaklja, in ob njem dva jelena.

1. dan: DRUŽINA

Simbol dneva: gnezdo

Pripomočki: Sveto pismo, ilustracije zgodbe »Kje je moj poljub?«

(Ilustracije lahko naredite sami ali pa si pomagajte s predlogami, objavljenimi na spletni strani oratorij.net. Namenjene so lažjemu spremljanju prebrane zgodbe, zato jih pripravimo na velikih listih, npr. velikosti B1 ali B2, ki jih lahko spnemo v knjigo. Le-to naj ob branju zgodbe lista animator, lahko pa ilustracije razdelimo udeležencem, ki naj jih med branjem prinašajo pred navzoče.)

PESMI: O Gospod, studenec vse dobrote; Jezus, združi nas; Pojte z menoj; Pridi, prijatelj

Pesem, Znamenje križa

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Kol 3,12–14.18–21.23b

Kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljeni, si torej oblecite čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in odpuščajte drug drugemu, če se ima kateri kaj pritožiti proti kateremu. Kakor je Gospod odpustil vam, tako tudi vi odpuščajte. Nad vsem tem pa naj bo ljubezen, ki je vez popolnosti.

Žene, podrejte se svojim možem, kakor se spodobi v Gospodu. Možje, ljubite svoje žene in ne bodite osorni do njih. Otroci, ubogajte svoje starše v vsem, kajti to je všeč Gospodu. Očetje, ne grenite svojih otrok, da ne zapadejo v malodušje.

Kar koli že delate, delajte iz srca, kot da delate za Gospoda, ne za ljudi, saj veste, da boste v povračilo prejeli dediščino od Gospoda.

ZGODBA: »Kje je moj poljub?« (Zgodbo preberemo ob spremljanju ilustracij. Če to ni mogoče, popestrimo zgodbo drugače, morda z branjem po vlogah.)

Nekoč je živela deklica, ki ji je bilo ime Cecilija. Njen očka in njena mamica sta veliko delala. Njihova družina je bila lepa in srečno so živeli. Samo ena stvar jim je manjkala, vendar Cecilija tega ni nikoli opazila.

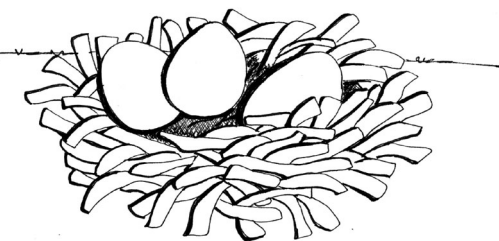
Nekega dne, ko je imela 9 let, je prvič prespala v hiši prijateljice Mojce. Ko je bil čas za spanje, je Mojčina mama obe pokrila in vsaki dala poljubček za lahko noč.

»Rada te imam,« je rekla mama Mojci.

»Tudi jaz tebe,« je šepnila deklica.

Cecilija je bila tako pretresena, da ni mogla spati. Nihče ji ni nikoli dal poljubčka za lahko noč. Nihče ji ni pred spanjem povedal, da jo ima rad. Vso noč je bedela in razmišljala: »Tako bi moralo biti!«

Ko se je vrnila domov, ni pozdravila staršev, temveč je stekla v svojo sobo. Sovražila ju je. Zakaj je nista nikoli poljubila? Zakaj je nista nikoli objela in ji rekla, da jo imata rada? Mogoče je nimata rada?

Cecilija je v joku zaspala in bila jezna še nekaj dni. Na koncu se je odločila, da pobegne od doma. Pripravila je nahrbtnik, a ni vedela, kam bi odšla. Za vedno bo morala ostati s temi hladnimi in najslabšimi starši na svetu.

Naenkrat jo je prešinila rešilna misel. Stekla je k mami in ji pritisnila poljub na lice: »Rada te imam.« Nato je stekla k očetu in ga objela: »Lahko noč, očka,« je rekla, »rada te imam.« In je odšla spat ter pustila obnemele starše v kuhinji.

Naslednje jutro je prišla na zajtrk in dala en poljubček mami in enega očetu. Na avtobusni postaji se je povzpela na prste in dala mami še en poljubček: »Adijo, mama. Rada te imam.«

Cecilija je tako počela dan za dnem, teden za tednom, mesec za mesecem. Včasih sta se starša odmikala, trda in zmedena. Včasih sta se smejala. A Cecilija ni odnehala. Imela je svoj načrt, ki se ga je držala. Potem pa je nekega večera, ko se je odpravljala v posteljo, pozabila dati poljubček mami. Čez nekaj časa so se odprla vrata njene sobe in vstopila je mama.

»No, kje je moj poljubček?« je vprašala in se delala, kot da ji je vseeno. Cecilija se je dvignila: »Oh, pozabila sem.« Poljubila jo je in rekla: »Rada te imam, mama.« Legla je in zaprla oči. Mama pa je ostala tam in rekla: »Tudi jaz te imam rada.« Nato se je sklonila in poljubila Cecilijo na lice. Nato je resno dodala: »In ne pozabi mi več dati poljubčka za lahko noč.«

Cecilija se je nasmehnila in obljubila: »Nikoli več se ne bo zgodilo.«

B1: Velikokrat se pritožujemo čez svojo družino. »Moji starši me ne razumejo. Moj oče mi noče kupiti te igrače. Moja mama me ne pusti k prijateljem na zabavo. Moja sestra mi ves čas teži ...« Ali znam videti kdaj tudi kaj dobrega v svojih domačih? Jim kdaj povem, da jih imam rad? Mogoče kdaj jaz sam kaj naredim za svojo družino ali se samo pritožujem in čakam, da bodo drugi nekaj naredili, da nam bo lepše?

B2: V času oratorija pa nas bo spremljala še ena družina – oratorijska družina, katere člani smo vsi mi, ki smo se danes tukaj zbrali. Če pogledamo okrog sebe, vidimo, da ta naša družina šteje veliko več članov kot naše domače družine, tako da se, če se ne bomo vsi trudili zanjo, lahko zgodi, da bo v njej tudi pritoževanja čez ostale člane več kot doma. Zato se sedaj ustavimo za trenutek in prosimo za vse nas, člane oratorijske družine, da se bomo med seboj povezali in skupaj preživeli lepe oratorijske dni.

PROŠNJE: K branju povabimo udeležence oratorija. Odgovarjamo: »Prosimo Te, usliši nas.«

1. Gospod, danes smo se zbrali tu, na oratoriju. Daj, da se bomo vsi, ki se bomo v prihodnjih dneh tu srečevali, zbližali in spoprijateljili ter tako postali velika oratorijska družina.
2. Dobri Bog. Prosimo te, da bi člani te naše velike družine v teh dneh živeli složno. Daj, da bomo drug drugega spoštovali, si pomagali in delili stvari ter se med seboj spodbujali v dobrem zgledu letošnje oratorijske junakinje, Marije Dominike Mazzarelo.

3. Jezus. V veliki družini se lahko pojavljajo tudi velike težave. Prosimo Te, da bi se bili vsi tukaj zbrani pripravljeni za to našo družino truditi. Če se morda med nami pojavijo spori in nesporazumi, pa nas spodbudi, da se bomo znali o tem pogovoriti in si odpustiti.
4. Gospod, prosimo te tudi za naše domače družine. Daj, da bomo vsi njihovi člani v času oratorija še bolj na široko odprli srca Tebi, ki si Pot, Resnica in Življenje.
5. Jezus, praviš, da si tam, kjer sta dva ali so trije zbrani v tvojem imenu, tudi ti sredi med njimi. Bodi v času oratorija z nami, nas blagoslavljal in varuj na vsakem našem koraku.

Dobri Bog, ti nas vedno uslišiš, verujemo, da uslišiš tudi tiste prošnje, ki jih nismo izrekli na glas, za kar se ti iskreno zahvaljujemo. Molimo skupaj molitev Očenaš.

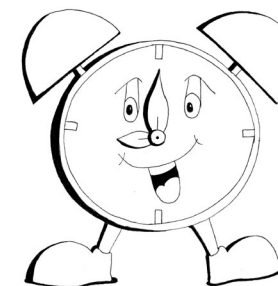
Slava Očetu, Znamenje križa, Pesem

2. dan: V DOLŽNOST Z VESELJEM

Simbol dneva: ura

Pripomočki: Sveto pismo, velika smejoča ura (narejena npr. iz kartona, imeti mora tudi gibljive kazalce), majhni listi in pisala za vsakogar, dolg zvitek papirja, lahko tudi: skodelica kave, čelada, mehka odeja, ventilator, beležke ... (in vse ostalo, o čemer govori zgodba in je možno prinesiti v cerkev)

PESMI: Kar koli ste storili; Glej te očke; Danes je dan; Nasmeh v očeh

Pesem, Znamenje križa

Med zbrane prideta dva animatorja z dolgim zvikom v roki. Lahko povesta, da držita v rokah razglas, ki je visel na vratih cerkve. Glasno ga prebereta, v ozadju pa lahko ostali animatorji prinašajo v cerkev vse tisto, o čemer govorita – čelade, mehke odeje, beležke ... (to bo udeležencem pomagalo, da bodo lažje spremljali prebrane besede in si jih vtisnili v spomin).

- A1:** Da bi lahko prišli naslednjo nedeljo res vsi v cerkev, smo pripravili »posebno nedeljo brez izgovorov«.
- A2:** V zakristiji bomo pripravili postelje za vse, ki pravijo: »Nedelja je edini dan v tednu, ko lahko dlje spim.«
- A1:** V stranskih kapelah bomo namestili udobne fotelje za vse tiste, ki se jim klopi zdijo pretrde. Kavbo bomo ponudili tistim, ki imajo oči preutrujene od prečute noči pred televizorjem.

A2: Čelade bomo podarili tistim, ki pravijo: »Če grem v cerkev, mi lahko pade kaj na glavo.«

A1: Mehke odeje bomo priskrbeli za tiste, ki pravijo, da je cerkev premrzla, in ventilatorje za tiste, ki pravijo, da je v njej prevroče.

A2: Na voljo bodo tudi beležke, da bodo lahko zapisali vse tiste, ki »hodijo redno v cerkev, pa so slabši od drugih«.

A1: Sorodnike in prijatelje bomo poklicali na pomoč tistim ženskam, ki ne morejo hkrati pripraviti kosila in iti v cerkev.

A2: Razdelili bomo nalepke z napisom »Sem že dal« vsem tistim, ki se vznemirjajo zaradi nabirke.

A1: V eni od stranskih ladij bomo posadili rože in drevesa za vse tiste, ki pravijo, da odkrivajo Boga samo v naravi.

A2: Zdravniki in medicinske sestre bodo na voljo za vse, ki vedno zbolijo prav na nedeljo. Slušne aparate bomo priskrbeli tistim, ki ne slišijo pridige, in čepe za ušesa tistim, katerim je odveč.

A1: Cerkev bo hkrati okrašena z božičnimi zvezdami in velikonočnimi lilijami za tiste, ki so jo vedno videli le tako okrašeno.

Animatorja odideta. Naredimo krajši premor, nato pa animator, ki vodi molitev, nadaljuje z branjem svetopisemskega odlomka (lahko k branju že pred molitvijo povabite enega izmed udeležencev).

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Jn 13,12–15.17 (Zgovoren bo še bolj, če ga zaigramo. Seveda naj se v tem primeru Jezus te besede resnično nauči na pamet.)

Ko jim je umil noge in vzel vrhnje oblačilo, je spet prisedel in jim rekel: »Razumete, kaj sem vam storil? Vi me kličete »Učitelj« in »Gospod«. In prav govorite, saj to sem. Če sem torej jaz, Gospod in Učitelj, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge. Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil. Če to veste, blagor vam, če boste to delali!

B1: Zanimivo ... Kaj vse je Jezus pripravljen narediti za nas ... Celo noge je umival svojim učencem. Nam bi še postelje prinesel v cerkev, da bi lahko tudi tisti, ki bi radi v nedeljo zjutraj malce poležali, prišli k maši. Še tople odeje bi nam prinesel, da nas v cerkvi ne bi zeblo. Kaj pa mi? Kaj naredimo Zanj? Že pri čisto preprosti nalogi, kot je obisk nedeljske maše, se nam včasih zatakne. On nas tako prijazno vabi na obisk, mi pa se poskušamo izmuzniti in se na vse pretege trudimo najti vsaj en dober izgovor, zakaj ne bi šli k maši.

B2: Kaj pa, ko nas doma kdo prosi za pomoč? Kaj naredimo, ko nam mama naroči, naj odnesemo smeti ter pospravimo igrače in sobo? Se lotimo tega z veseljem? Če si vzamemo za zgled Marijo Dominiko, ki je šla vsako jutro brez težav po vodo in nato še k maši, prav s takšnim veseljem pa je opravljala tudi vsa ostala domača opravila, bomo kmalu spoznali, da je tudi zadovoljstvo ob delu, ki ga naredimo z veseljem, veliko večje.

Zato vas sedaj povabim, da se vsak spomni enega opravila, ene dolžnosti, ki bi se ji po navadi najraje izognil. (Nekaj trenutkov tišine.) Sedaj pa bo naša

velika smejoča ura, ura kazalka, pokazala na nekoga, ki bo lahko to svoje opravilo oz. dolžnost delil tudi z nami.

Animator, ki vodi molitev, vzame v roke veliko smejočo uro in zavrti njene kazalce. V tisti smeri, ki jo kažejo kazalci, nato animator izbere nekoga od udeležencev ali ostalih animatorjev in ga povabi, da tisto svojo dolžnost, ki bi se ji po navadi najraje izognil, deli še z ostalimi. Vrtenje ure in izbiranje prostovoljcev lahko ponovimo večkrat. Če se vam zdi, da bodo udeleženci zelo težko delili svoje misli z ostalimi, izpusite ta del in namesto tega raje povabite otroke, da zapišejo ta opravila oz. dolžnosti vsak na svoj listek. Tako si jih bodo tudi lažje zapomnili.

Poskušajmo danes oz. v teh dneh na to dolžnost pogledati z druge strani in jo enkrat za spremembo opravimo z veseljem.

Sedaj skupaj počastimo Marijo, ki je prav tako svoje dolžnosti opravljala z veseljem in predanostjo. Zmolimo Zdravamarijo.

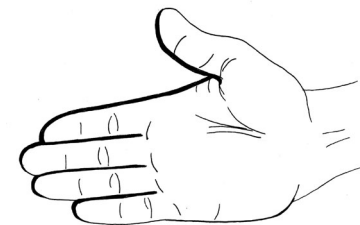
Slava Očetu, Znamenje križa, Pesem

3. dan: PROSTOVOLJSTVO

Simbol dneva: odprta dlan

Pripomočki: Sveto pismo, kostumi in pripomočki za igralce v zgodbi (stara, razvlečena in razcapana oblačila za dečka in ženico, čokolada), listi za obrisovanje dlani za vsakega udeleženca, pisala

PESMI: Mnogo poti: Zdaj sem tu, moj Bog: Hozana (Oče, tebi izročam se): Pričeval ljubezen bom

Pesem, Znamenje križa

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Lk 10,30–37

Neki učitelj postave je Jezusa vprašal: »Kdo je moj bližnji?« Jezus je odgovoril: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na potovanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zlil olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarija, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.« Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« In Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!«

(kratka tišina)

B1: To, kar je storil usmiljeni Samarijan, je bilo res veliko dejanje ljubezni in usmiljenja. Zanj se je odločil popolnoma prostovoljno, ob čemer ni pričakoval ali zahteval nobenega plačila.

Poglejmo si sedaj še zgodbo o dečku, ki se je v svojih dejanjih zgledoval po tem usmiljenem Samarijanu.

ZGODBA: »Darovati«

Animatorji zaigrajo naslednjo zgodbo. Lahko jo zaigramo brez pripovedovalca ali pa zgodbo beremo in zraven opazujemo dogajanje.

Po cesti sta hodila mama in otrok. Otrok je imel v roki čokolado. Šla sta mimo ženice, ki je stegovala roko proti mimoidočim. Ob njej je čepel umazan deček, zavrt v razcapana in zanj prevelika oblačila. Otrok, ki je držal mamino roko, se je ustavil in gledal dečka. Potem je pogledal čokolado, ki jo je držal v roki, in mamno, kot da bi prosil za dovoljenje. Mama je prikimala in otrok je stegnil ročico proti razcapanemu dečku ter mu dal čokolado. Nato je skakljaje ob mami odšel.

Neki mimoidoči, ki je vse videl, je rekel mami: »Zdaj pa mu boste gotovo kupili drugo čokolado, mogoče še večjo?«

Mama je preprosto odgovorila: »Ne.«

»Ne? Zakaj?«

»Zakaj? Kdor daruje, se odpove.«

Animator nagovori otroke:

B1: Ste videli, kaj je storil deček? Svojo čokolado je dal tistemu umazanemu in neurejenemu dečku. Kaj pa je želel v zameno za to? Nič. Čudno ... Mislite, da mu je mama rekla, naj to stori? Ne? Ja, res ga ni nihče silil v to. In tudi Marije Dominike v današnji zgodbi nihče ni silil, naj gre pomagat bolnim sorodnikom. Šla je popolnoma prostovoljno, kljub temu da je vedela, da za to ne bo prejela nobenega plačila.

B2: Nam se sicer po navadi ni treba odločati za tako velike stvari, kot se je morala danes odločiti Marija Dominika. Tudi v takšni situaciji, v kakršni se je znašel Samarijan, se ne najdemo ravno pogosto. Vsak dan pa lahko prostovoljno naredimo popolnoma preproste stvari. Na oratoriju morda poberemo smeti, se javimo, da bomo molili Angel Gospodov, po katehezah in delavnicah prostovoljno pospravimo skupne prostore. Doma pa mogoče pomijemo posodo, gremo obiskat stare starše in jim pomedemo okrog hiše, morda kateremu od prijateljev, ki nima toliko igrac, damo kakšno svojo igračo ipd. Veliko priložnosti za prostovoljno pomoč se nam ponuja. Samo odpreti moramo oči in jih videti.

B1: Sedaj pa vas povabim, da vsak od nas obriše svojo dlani in ob tem premisli, kaj je tisto, v čemer smo lahko danes podobni usmiljenemu Samarijanu in Mariji Dominiki; kaj je tisto, s čimer bom danes lahko prostovoljno pomagal komu od bližnjih. To svoje dejanje potem zapišete ali narišete na obris svoje dlani in jih položite pred Gospoda. Tekom dneva ste vabljeni, da se

večkrat ustavite tu in se spomnite svojega sklepa ali pa si ogledate tudi druge dlani in morda dobite še kakšen namig, kako še lahko pomagata bližnjemu. *(Animatorji lahko dlani po molitvi obesijo na vidno mesto. Po presoji pa lahko obrisovanje dlani in pisanje nanje tudi izpustite. Na velikih oratorijih se namreč lahko zgodi, da bo to povzročilo padec nivoja koncentracije in tihe zbranosti, ki jo pričakujemo v času skupne molitve.)*

B2: Nebeški Oče, daj, da bomo te naše sklepe zmogli uresničevati in se bomo obenem z odprtim srcem pripravljeni odzvati tudi na druge priložnosti za prostovoljno medsebojno pomoč, ki jih bomo opazili tekom dneva. To te prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Slava Očetu, Znamenje križa, Pesem

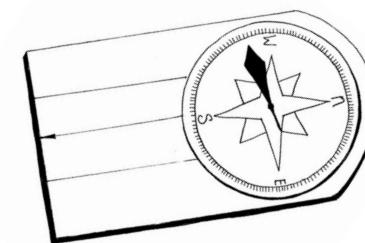
4. dan: VODITELJSTVO

Simbol dneva: kompas

Pripomočki: Sveto pismo, plakat z razpredelnico (osnutek je objavljen na spletni strani oratorij.net), listek z narisanim kompasom za vsakogar, lepilo/selotejp/patafix, kjer je možnost projekcije, tudi računalnik, platno in projektor

PESMI: Pridi, prijatelj; Tvoja beseda; Ozri se name (Po ulicah Jeruzalemskih); Bodi z menoj (O, moj Gospod)

Priprava prostora: Pripravimo velik plakat z razpredelnico. Otrokom ob prihodu v cerkev oz. prostor, kjer imamo molitev, razdelimo vsakemu en listek, na katerem je narisana kompas, lahko pa damo te listke v košaro, ki jo postavimo pred plakat z razpredelnico.

Pesem, Znamenje križa

B1: V današnji molitvi se bomo srečali z dvema zanimivima zgodbama. Prvo zagotovo že poznamo. Govori o dobrem pastirju in njegovih ovcah, druga pa o majhni deklici in morskih zvezdah. Pa prisluhnimo.

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Jn 10,7a.11–16

Jezus je znova spregovoril: »Resnično, resnično, povem vam: Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Tisti pa, ki je najemnik in ne pastir in ovce niso njegove, pusti ovce in zbeži, ko vidi, da prihaja volk, in volk jih pograbi in razkropi. Je pač najemnik in mu za ovce ni mar. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce. Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi tiste moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda, en pastir.

ZGODBA (predstavimo jo lahko na različne načine): »**Morske zvezde**«

1. možnost (ogled kratkega videa): Če imamo v prostoru, kjer imamo molitve, možnost projekcije, si lahko ogledamo posnetek zgodbe o morskih zvezdah, ki ga najdemo na youtube (<http://www.youtube.com/watch?v=1wuSaNCIde4&feature=related>) ali na oratorijski spletni strani med gradivi. Sicer lahko zgodbo tudi preberemo, še bolje je, če jo zaigramo, saj se bo tako otrokom bolj vtisnila v spomin.

B1 (po ogledu filma): Zgodba v nadaljevanju pravi, da je tudi mož nato začel tekom obale pobirati morske zvezde in jih metati v vodo. Nekaj trenutkov pozneje sta dogajanje opazili še dve dekleti in se pridružili, čez minuto jih je bilo petdeset, dvesto, tisoč. Vsi so metali morske zvezde v morje. Na koncu so bile rešene vse morske zvezde.

2. možnost (branje zgodbe): Zgodbo o morskih zvezdah lahko ob predvajanju projekcije, objavljene na oratorijski spletni strani (ali pa brez nje), tudi samo preberemo ali morda zaigramo.

Na morju se je nekega dne razdivjal strašen vihar. Leden veter se je silovito zaganjal v vodo in dvigal visoke valove. Kot veliko kovaško kladivo so udarjali ob obalo, kot jeklen plug orali po dnu morja. S seboj so brez usmiljenja odnašali majhne živalce, lupinarje in mehkužce, in jih puščali daleč na obali.

Vihar se je polegel tako hitro, kakor je prišel; tudi morje se je umirilo. Na obali je ostalo veliko blata z morskega dna, v blatu pa se je v agoniji zvijalo na tisoče morskih zvezd. Bilo jih je toliko, da je obala spremenila barvo. Postala je roza.

Dogodek je pritegnil radovednost številnih ljudi z vseh koncev obale. Prišle so celo televizijske ekipe, da bi posnele nenavađen dogodek.

Morske zvezde so nemočno umirale.

Med množico, ki je prišla past radovednost, je bila neka majhna deklica. Z očmi polnimi žalosti je opazovala bolečino majhnih morskih zvezd. Opazovala je tudi ljudi: vsi so gledali, nihče pa ni nič naredil. Deklica je nenadoma sunkovito spustila očetovo roko, se sezula in stekla k obali. Sklonila se je in s svojimi drobnimi ročicami pobrala tri morske zvezde. Z njim je stekla do morja, jih vrgla v vodo in se vrnila nazaj na obalo. Nato je vse skupaj ponovila še enkrat. In še enkrat.

Neki mož ji je zaklical izza betonske ograje: »Kaj vendar počneš, otrok?« »Morske zvezde mečem nazaj v morje, drugače bodo vse pomrle na obali,« je med tekanjem odgovorila deklica.

»Ampak na tej obali je vendar naplavljenih tisoče zvezd. Ne boš mogla rešiti vseh, preveč jih je!« je zaklical mož. »Poleg tega so pa tudi druge plaže vzdolž obale prekrite z morskimi zvezdami. Toka dogodkov pač ne moreš spremeniti!«

Deklica se je nasmehnila, se sklonila k morski zvezdi, jo zalučala v morje in dejala: »Za tole sem spremenila tok dogodkov!«

Mož je nekaj trenutkov ostal tiho. Nato se je sklonil, se sezul in odšel na plažo. Začel je pobirati morske zvezde in jih metati v vodo. Nekaj trenutkov pozneje sta se jima pridružili še dve dekleti, čez minuto jih je bilo petdeset, dvesto, tisoč. Vsi so metali morske zvezde v morje.

Na koncu so bile rešene vse morske zvezde.

Ne glede na to katero možnost smo izbrali, lahko nadaljujemo s kratkim povzetkom in razlago obeh zgodb ob tabeli, na katero med razlago nalepimo slike nastopajočih oseb – dobrega pastirja, najemnika, deklice in mimoidočega moža (preproste predloge najdete na spletni strani oratorij.net, lahko pa si poiščete svoje. Pod slikami nastopajočih v obeh zgodbah naj ostane še dovolj prostora, da bodo tudi otroci nalepili svoje kompase.):

B2: Tako. V teh dveh zgodbah smo srečali kar nekaj oseb, ki morda na prvi pogled niso imele kaj veliko skupnega. Morda pa le. Pa poglejmo. Kdo je nastopal v prvi zgodbi? Jezus (dobri pastir) in najemnik. Za katerega od teh dveh bi lahko rekli, da je bil dober voditelj, ki je vedno dobro skrbel za svoje varovanje? Dobri pastir. Kdo pa se ni najbolje izkazal? Najemnik. Kaj pa v drugi zgodbi? Kdo je bil tu dober voditelj oz. pobudnik? Deklica. Kdo pa je bil sprva bolj podoben najemniku? Mož, ki je šel mimo (*v prebrani zgodbi tudi vsi ostali mimoidoči*).

Mnogi sanjajo, da bi spremenili svet. Dovolj bi bilo, da bi nekdo, pa čeprav otrok, zbral pogum in začel.

B1: Tudi mi si, tako kot dobri pastir in deklica, včasih želimo in sanjarimo, da bi naredili nekaj velikega. Sanjarimo, da bi spremenili svet. A ravno tega se potem ustrašimo, saj se nam zdijo uresničitve naših sanj tako nemogoče in nedosegljive. V resnici pa bi bilo marsikdaj dovolj že samo to, da bi nekdo, pa čeprav otrok, zbral pogum in začel. Zgledujmo se po besedah blažene Matere Terezije, ki pravi: »To, kar delamo, je le kaplja v oceanu. Toda če tega ne bi storili, bi bila v oceanu kaplja manj ...«

B2: Premislimo sedaj, komu si želimo biti bolj podobni – dobremu pastirju ali najemniku? Deklici ali mimoidočemu možu? Ali zmoremo biti prvi in začeti nekaj na videz nemogočega? Ustavimo se in se odločimo. V znamenje svoje odločitve naj potem vsak nalepi svoj kompas v tabelo na tisto stran, ki najbolje ponazarja njegovo odločitev. Bom danes dober voditelj? Svoj kompas nalepim na levo, k dobremu pastirju. Bom danes raje podoben najemniku, ki mu za svoje ovce ni mar? Svoj kompas nalepim na desno stran.

(Če ima oratorij veliko udeležencev ali če se vam zdi, da bi celoten postopek lepljenja povzročil preveč nemira, potem namesto tega raje prosimo kakšnega izmed animatorjev ali otrok, da kot zgled ostalim nalepi svoj kompas že med molitvijo, ostale pa spodbudimo, da to po želji naredijo enkrat tekom dneva.)

B1: Prosimo sedaj Gospoda. Dobri Bog, daj, da bo tudi nam kdaj uspelo zbrati pogum in začeti nekaj, kar se zdi na prvi pogled nemogoče. Pa tudi če bo

to samo pobiranje odpadkov ob poti, ko se vračamo domov z oratorija ali šole, mogoče le spodbujanje sebe in bližnjih k prenehanju uporabe neprimernih besed ali pa morda le bolj glasno in bolj zavzeto sodelovanje pri petju in bansih tu, na oratoriju ... Trud enega najbrž res ne bo kaj veliko spremenil, vendar bo dal zgled tudi ostalim. Na priprošnjo Marije Dominike Mazzarelo, ki ji v tej želji želimo slediti, te prosimo, da nas v teh naših prizadevanjih spodbujaš in bodriš. Molimo zato skupaj Gospodovo molitev.

Očenaš, Slava Očetu, Znamenje križa, Pesem

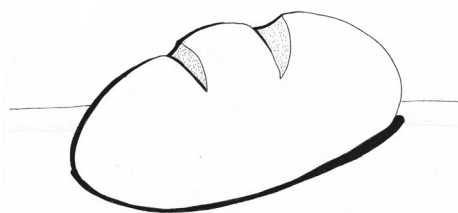
5. dan: PREPROSTOST

Simbol dneva: kruh

Pripomočki: Sveto pismo, košara, nekaj predmetov, npr. sendvič, kitara, žoga, oratorijska zastava, fotoaparatus ... in najmanjši udeleženec J, listki v obliki štruce kruha, na katerih je napisano ime enega od oratorijcev (animatorjev ali udeležencev)

PESMI: Darujem Ti; Sprejmi me, moj Bog; Marija, naša Mati; Kakor je bil ta kruh; Čas je zaklad

Priprava prostora: Pred otroki stoji košara, poleg nje pa je nekaj igrač, mogoče sendvič, kitara, žoga, oratorijska zastava ... in drugi darovi, ki bi jih lahko udeleženci darovali Jezusu. V košari pa sedi, če je mogoče, eden izmed najmlajših oz. najmanjših udeležencev oratorija.

Pesem, Znamenje križa

Navzoče vprašamo, če morda vedo, zakaj ta otrok sedi v košari.

B1: Morda veste, zakaj naš/a _____ (ime otroka, npr. Tilen) sedi v tej košari? Zakaj pa so okoli košare ti predmeti? (Počakamo na odgovore, potem nadaljujemo ...)

O, jaz pa vem. Tole košaro smo pripravili zato, da bi lahko vanjo vsak dal en preprost dar za Jezusa. Tina (izmišljujemo si imena ali govorimo imena animatorjev) je vanjo dala kitaro, Rok je prinesel žogo, Barbara oratorijsko zastavo ... Tilen pa zgleda, da ni vedel, kaj naj Jezusu podari, ali pa morda drugega ni imel, in mu je dal najpreprostejši dar, ki ga je lahko daroval. Dal mu je sebe.

B2: Tudi Marija Dominika dekletom ni mogla dati ničesar velikega, ker ničesar ni imela. Ni jim nudila velikih in udobnih postelj, v katerih bi si odpočile, ni jim pripravljala obilnih kosil, da bi se okrepčale, ni jim dajala denarja za njihovo delo ... Preprosto, bila je z njimi in tudi v težkih trenutkih verjela, da bo Gospod poskrbel zanje.

Ozrimo se sedaj še v prvo krščansko skupnost, po kateri se je pogosto zgledovala tudi Marija Dominika.

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Apd 2,44–47

Vsi verniki so se družili med seboj in imeli vse skupno: prodajali so premoženje in imetje ter od tega delili vsem, kolikor je kdo potreboval. Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali v templju, lomili kruh po domovih ter uživali hrano z veseljem in preprostim srcem. Hvalili so Boga in vsi ljudje so jih imeli radi. Gospod pa jim je vsak dan pridruževal te, ki so našli odrešenje.

B1: Vsi verniki so se družili med seboj in imeli vse skupno ... Od svojega premoženja so delili vsem in vsakomur toliko, kolikor je kdo potreboval. Bodimo jim danes podobni. Od tega, kar imamo in kar lahko damo, dajmo, delimo z nekom nekaj preprostega. Obdarujmo drug drugega z nečim preprostim. Ko boste počasi odhajali iz cerkve/kapele, izžrebajte v košari listek (v obliki štruce kruha), na katerem bo napisano ime enega od oratorijcev (animatorja ali otroka). Poskusite ga danes tekom dneva poiskati in mu podarite nekaj preprostega – lahko je to samo nasmeh, lahko mu ponudite pomoč, lahko z njim le malo poklepetate ali pa mu prinesete kozarec vode ... (Če je oratorij večji, lahko listke namesto tega delite pri vratih, da ne bo v cerkvi/kapeli nastal prevelik nemir oz. gneča.)

B2: V želji, da nas bodo ta preprosta dejanja med seboj povezala in v svetosti približala naši vzornici Mariji Dominiki Mazzarelo, zmolimo skupaj molitev **O Gospa moja**.

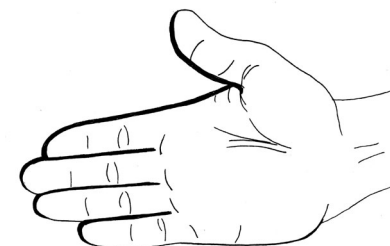
Slava Očetu, Znamenje križa, Pesem

6. dan: POSLANSTVO

Simbol dneva: globus

Pripomočki: Sveto pismo, listki s poklicanostjo dneva (samo v primeru, da ne boste uporabili »besede na uho«)

PESMI: Stvarnik zemlje in neba; Odprl bom oči; Prejeli boste moč; Peter Skala (Jezus ljubil je apostole); Pojdi v popolnem miru

Pesem, Znamenje križa

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Lk 9,1a.2–6

»Poklical je k sebi dvanajstere ter jim dal moč in oblast nad vsemi demoni in za ozdravljanje bolezni. Poslal jih je oznanjat Božje kraljestvo in ozdravljat bolnike. Rekel jim je: »Ničesar ne jemljite na pot, ne palice ne torbe ne kruha ne denarja tudi ne imejte dveh oblek. V katero koli hišo stopite, ostanite tam in od tam pojdite dalje. In kjer vas ne sprejmejo, si otesite prah z nog, ko odidete iz

tistega kraja, v pričevanje proti njim.« Razšli so se in hodili od vasi do vasi ter povsod oznanjali evangelij in ozdravljali.»

B1: Danes smo v tem odlomku slišali, kako Jezus pošilja svoje apostole in učence v svet pričevat in oznanjat evangelij. Seveda pa le-ti niso bili edini, ki so bili poslani, da pričujejo za Kristusa. Tudi v današnjem času mora nekdo poskrbeti za širjenje veselega oznanila, zato Gospod še danes kliče in pošilja ljudi. In zagotovo pošilja tudi koga izmed nas.

B2: Na nek način pravzaprav pošilja prav vsakega izmed nas. Nekatere pošilja oznanjat v svojo družino, druge v svojo sosesko, tretje v svoj razred, četrte med svoje prijatelje ... Od nas pa je odvisno, ali bomo to poslanstvo prepoznali in ga tudi izpolnjevali.

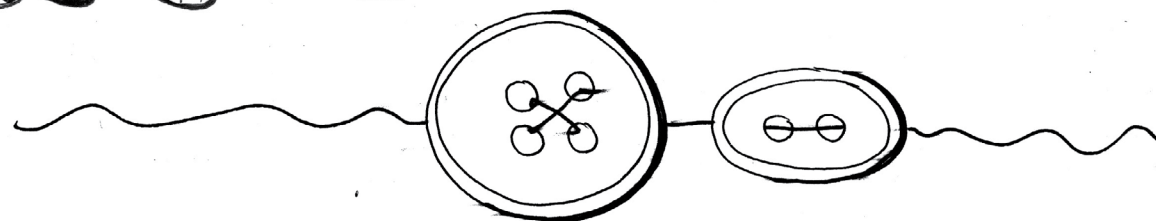
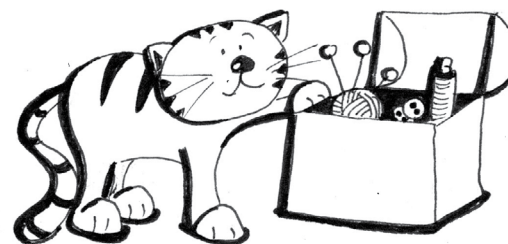
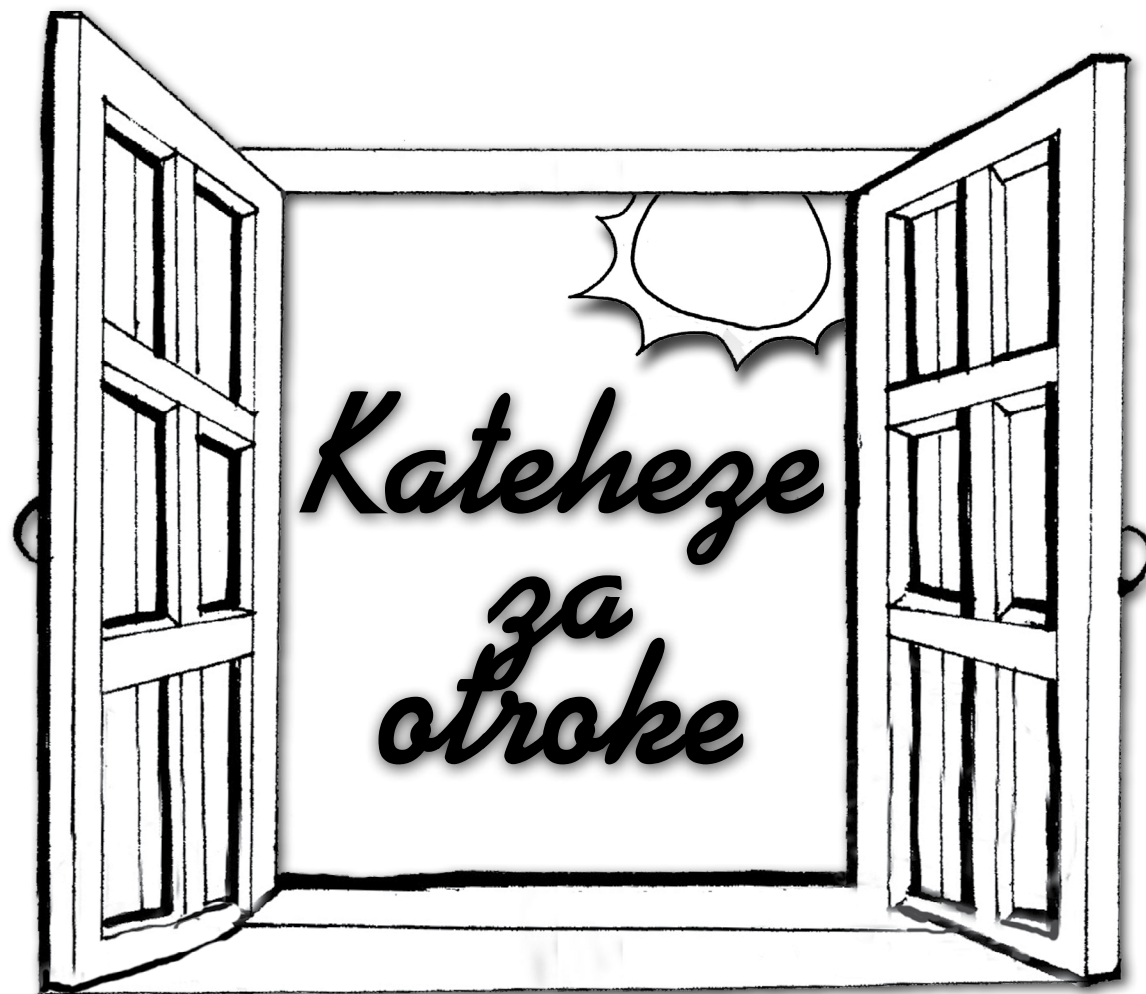
B1: Pomislimo sedaj, kako bi lahko mi oznanjali. Le kam smo poklicani? Smo morda poklicani, da svojo družino spodbujamo k vsakodnevni molitvi? Smo morda poklicani, da bomo danes tisti, ki bomo zbrano poslušali animatorje in še ostale spodbujali k aktivnemu sodelovanju? Smo morda poklicani, da danes koga razveselimo? Ali pa nas morda Jezus kliče, da povabimo danes svoje prijatelje k večerni maši?

Povejmo to na uho svojemu levemu in desnemu sosеду. Potem pa naj vsak sam izbere, kaj od slišane ga bi lahko uresničil. Potrudimo se, da bomo to svoje poslanstvo resnično izpolnili in tako v majhnih delih sledili poti, ki nam jo narekuje Gospod.

Če se vam zdi, da bo to povzročilo prevelik nemir ali da bodo udeleženci brez idej, potem lahko namesto tega pri izhodu iz cerkve/kapele vsakomur damo kratko sporočilo, v katerem naj bo zapisano njegovo poslanstvo za danes (dobro delo, molitev, morda odpoved ...).

B2: Ob koncu pa še prosimo Gospoda, da bomo na tej poti znali biti drug drugemu luč tudi po koncu oratorija. Naj trenutki, ki smo jih v teh dneh preživeli skupaj, v nas še dolgo odmevajo in nas spodbujajo, da bomo tudi v svojem domačem okolju znali slediti zgledu Marije Dominike Mazzarelo in da bomo k temu spodbujali tudi vse svoje bližnje. To te prosimo po Kristusu našem Gospodu. Amen.

Slava Očetu, Znamenje križa, Pesem

UVODNA NAVODILA

- ® Preden začneš pripravljati kateheze, je pomembno, da se vprašaš: Kaj pravzaprav je kateheza? Kako se lotiti priprave? Kako poteka? Odgovore na ta in še druga vprašanja najdeš v priročniku za Oratorij 2010 Pazi, čas! (Salve, 2010, str. 72–74) ali pa v šoli za animatorje.
- ® V središču kateheze je oznanilo, središče oznanila pa je svetopisemski odlomek, ki ga preberete iz Svetega pisma; kjer je odlomek daljši, ga pripovedujte s svojimi besedami, pri tem pa se skušajte čim bolj vživeti v besedilo.

SKUPNI UVODI

Skupne uvode v kateheze vodi voditelj oratorija, pri tem pa mu pomagajo animatorji.

Skozi celoten teden si sledijo iste dinamike, ki povzamejo:

- **Obnovitev zgodbe:**
Voditelj povzame vsebino zgodbe s pomočjo vprašanj in dialoga z udeleženci oratorija.
- **Vrednota**
Voditelj vsak dan izbere štiri udeležence. Vsakemu, ko je na vrsti, na listu pokaže napisano vrednoto dneva. Posamezni udeleženec ima na voljo 1 minuto časa, da jo predstavi drugim.
 1. Prvi udeleženec vrednoto dneva predstavi tako, da jo poimenuje samo z eno (drugo/ačno) besedo.
 2. Drugi udeleženec jo prikaže s pantomimo.
 3. Tretji jo nariše na večji list oz. plakat.
 4. Četrti pa jo opiše tako, da pri tem ne uporabi korena besede.
 Ostali udeleženci oratorija ugibajo besedo/i - vrednoto posameznega dne. Voditelj in animatorji pri tem pazite na zbranost in umirjenost (dvigovanje rok).

V primeru, da bodo udeleženci prej ugotovili za katero vrednoto gre, dinamiko vseeno izpeljite do konca, da se vrednota dneva udeležencem še bolj približa.

Na koncu eden od animatorjev prinese vrednoto dneva napisano na manjšem žarku in jo pritrdi h krogli sonca.

- **Simbol:**
Simbol dneva bomo vsak dan spoznali z dinamiko Premetanka. Dinamika poteka tako, da udeležencem prikažemo izrezane črke primerne velikosti, da bodo vidne vsem (npr. za prvi dan: O N G Z D E). Udeleženci črke razporedijo v pravilni vrstni red in tako sestavijo besedo – simbol dneva.
Eden od animatorjev nato prinese simbol (po možnosti naj bo pravi in ne zgolj narisani!) in ga postavi v osrednji prostor oz. na prostor, ki ga nemanite temu.
- **Žarek dneva:**
Voditelj povzame vrednoto in simbol dneva ter predstavi žarek dneva (to je Svetopisemska misel), ki osvetli celotno razmišljanje. Žarek dneva oz. Svetopisemska misel je napisana na večjih žarkih, ki jih postopno pritrujete h krogli sonca.

– Povzetek

S povzetkom voditelj poveže žarek dneva z zgodbo, vrednoto in simbolom dneva ter naredi preprosto aplikacijo na vsakdanje življenje na oratoriju in doma.

MLAJŠI

- **Scena v prostoru katehez:** morneško okno, na katerem vsak dan menjavate simbol, vrednoto dneva, med katehezo pa dodajte še žarek dneva.
- V središču oznanila je **Božja beseda**, ki jo preberete iz Svetega pisma. Sveto pismo naj bo na primernem, spoštljivem in vidnem mestu. Kjer je odlomek daljši, ga pripovedujte s svojimi besedami ali s pomočjo slikanice, pri tem pa se skušajte čim bolj vživeti v besedilo.
- Kateheze za Oratorij 2012 »Grem jaz«, ki so pred vami, so tudi letos vsebinsko zelo bogate. Presodite, kaj lahko posredujete skupini, ki vam je zaupana, da bodo udeleženci vsak dan bolj poglobljali svojo **vero**.

STAREJŠI

- **Uvodna motivacija** naj bo kratka motivacija, ki bo udeležence usmerila k razmišljanju o simbolu in vrednoti, ob katerih bomo v določenem dnevu razmišljali. Predvsem naj bo uvod usmerjen v to, da udeleženci zaznajo povezanost simbola in vrednote.
- **Molitev** naj bo konkretna dejavnost, ki udeležencem nudi spoznanje, da molitev niso nujno le besede – govorjenje. Vsak dan naj udeleženci pri molitvi ob risanju razmišljajo o povezanosti njihovega življenja – njihovih misli, govorjenja in dejanj – z vrednoto posameznega dne. Na koncu molitve se vsak dan zmoli kratka molitev, ki jo udeležencem že drugi dan razdelimo napisano na kartončkih.
- **V oznanilu** se potrudimo, da bomo z udeleženci pogovor oblikovali tako, da bodo najprej razumeli prebrani odlomek, v njem prepoznali povezavo z vrednoto, življenjem Marije Dominike in svojim življenjem. Pri vsem tem naj vam bodo v pomoč zapisana vprašanja in razmišljanja, ki pa jih že v pripravi prilagodite svoji skupini. Pomembno je, da se na kateheze predhodno pripravite in sami razmislite o poudarkih, ki jih ponuja prebrani odlomek in zgodba iz Marijinega življenja.
- **Za dejavnost** predlagamo nek izdelek, ki bo udeležence tudi po končani katehezi spodbujal k življenju določene vrednote. Izdelki naj ne bodo sami sebi namen. Animatorji izdelke shranite do konca dneva ali do konca tedna in jih šele takrat razdelite, da jih udeleženci nepoškodovane odnesejo domov.
- **Povzetek** je **novost**. Njegov namen je, da kratko povzamemo celotno katehezo, ki bo s pomočjo koledarja, ki si ga izdelava vsak udeleženec, odmevala tudi po oratoriju. Navodila za izdelavo koledarja najdete v prilogi in na www.oratorij.net.
- **Priprava prostora za katehezo:**
- V sredini prostora za katehezo naj bodo 1postavljeni: Sveto pismo, sveča, simboli, vrednota in svetopisemske misli.

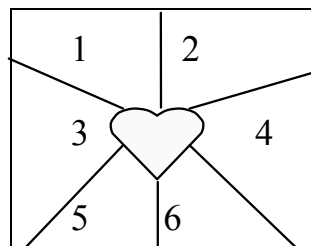
Simbol dneva vsak dan dodamo k simbolu prejšnjega dne, na koncu tedna so zbrani vsi.

Svetopisemsko misel vsak dan na koncu kateheze (povzetek) dodamo na okno kot del oz. puzzle polkna. Tako na koncu tedna na sredini nastane srce, skozi katerega gledamo v svet (glej spodnjo skico).

Če morate prostor vsak dan pospraviti, si naslednjega dne pravočasno vzemite čas, da prostor zopet pripravite. Tudi z urejenostjo prostora spodbujamo udeležence k razmišljanju in jim pozornost od vsakodnevni stvari preusmerjamo na vrednote, o katerih bo govora na oratoriju.

Skica okna s svetopisemskimi mislimi:

- Če želite kje vključiti tudi igre za motivacijo, jih najdete pri katehezah za mlajše.

1. DRUŽINA

• Vrednota: DRUŽINA	• Simbol: GNEZDO
• Žarek dneva: Kako dobro in prijetno je, če bratje složno prebivajo skupaj (Ps 133,1).	
• Cilji:	- o doživljajski: Doživeti hvaležnost za svojo družino. - o Spoznavni: Ovrednotiti pomen družine za svoje sedanje in prihodnje življenje. - o dejavnostni: Kot aktivni član družine prispevati k boljšemu ozračju v njej.

SKUPNI UVOD

A. OBNOVITEV ZGODBE – vsebina:

- Kdo je junakinja letošnjega oratorija?
- Kaj vse smo izvedeli o Mariji Dominiki? Kje je bila doma Marija Dominika? Ali je imela kaj bratov in sester? Kako so se razumeli med seboj? So si radi pomagali?
- O čem se je družina Mazzarello pogovarjala za mizo?
- Kam so se otroci odpravili po večerji? Kdo se jim je pridružil?

B. VREDNOTA – družina

Voditelj izbere štiri udeležence. Vsakemu, ko je na vrsti, na listu pokaže napisano vrednoto dneva: DRUŽINA. Posamezni udeleženec ima na voljo 1 minuto časa, da jo predstavi drugim.

1. Prvi udeleženec vrednoto dneva predstavi tako, da jo poimenuje samo z eno (drugo/ačno) besedo.

2. Drugi udeleženec jo prikaže s pantomimo.
3. Tretji jo nariše na večji list oz. plakat.
4. Četrty pa jo opiše tako, da pri tem ne uporabi korena besede.

Ostali udeleženci oratorija ugibajo besedo - vrednoto. Voditelj in animatorji pri tem pazite na zbranost in umirjenost (dvigovanje rok).

V primeru, da bodo udeleženci prej ugotovili za katero vrednoto gre, dinamiko vseeno izpeljite do konca, da se vrednota dneva udeležencem še bolj približa.

Na koncu eden od animatorjev prinese vrednoto dneva napisano na žarku in jo pritrdi na sonce.

C. SIMBOL - gnezdo

Kakšen bi lahko bil simbol za družino? Udeleženci oratorija naštevajo svoja razmišljanja. Nato jim prikažemo premetane črke (npr.: O N G Z D E) iz katerih morajo sestaviti besedo: GNEZDO.

Eden od animatorjev nato prinese simbol in ga postavi v osrednji prostor oz. na prostor, ki ga imate namenjenega za to.

Voditelj vpraša udeležence: Kaj je vrednota dneva? Kaj je simbol dneva? Zakaj je gnezdo simbol za družino? Udeleženci oratorija na kratko povedo svoja razmišljanja, voditelj pa jih pri tem usmerja.

D. ŽAREK DNEVA:

Kakšno je sonce? Veliko, toplo, sveti, razsvetljuje, greje ... Kako ga mi navadno narišemo? Krog in žarki okoli. *Voditelj prilepi rumen krog na steno, kjer skozi cel teden sestavljamo sonce.*

Kdo je rekel, da je luč? *Voditelj prilepi sliko Jezusa na sredino kroga.*

Ali vas oblika sonca (z žarki) na kaj spominja, ste kaj temu podobnega že kdaj videli v cerkvi? Kje? Sonce z žarki nas spominja na monštranco – to je posoda v kateri je sveto Rešnje telo. Navadno je spravljena v tabernaklju. Ko pa se zbere ljudstvo, da bi molilo pred Najsvetejšim, duhovnik monštranco postavi na oltar.

V teh dneh nam želi biti Bog blizu po svoji Besedi. Njegova Beseda je kot žarek, ki nas spodbuja k hvaležnosti in ljubezni do Jezusa. Jezus nas uči, kako naj živimo, kaj je pomembno v življenju, kam naj gremo ... zato, da bomo srečni. Danes nam na oratorij pošilja prvi žarek, ki bo osvetlil vrednoto dneva in to je: »Kako dobro in prijetno je, če bratje složno prebivajo skupaj.« (Ps 133,1)

E. POVZETEK

Vi se razumete z brati in sestrami, živite složno? Kaj pa s starši? Lepo je, če se v življenju spodbujamo, razumemo, si delimo stvari in naloge, skupaj molimo, se znamo opravičiti ... kot se je to dogajalo tudi v družini Mazzarello. To nam pomaga, da nam je lepo in prijetno skupaj. To nas v družini povezuje tako, kot so trdno povezane vejice v gnezdu.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Aleluja (Radostni spev); K tebi odpiramo roke; O Gospod, studenec vse dobrote; Oče, združi nas; Pojte z menoj; Don Bosko; Oče življenja.

Pripomočki: krogci, pisala, vejice, vrvice, pripomočki, ki jih uporabljajo družinski člani (predpasnik, lonec, likalnik, kuhalnica, vijak, majhna žaga, zvezek, kocke ali druge igrače ...), izrezane majice, modeli za družinske kocke, nalepke.

IGRE ZA VZDUŠJE

Krog zaupanja. (Opozorilo! Animator naj presodi, če je skupina pripravljena za to igro, sicer je ne izvajajte in izberite drugo igro.). Člani skupine se v obliki kroga postavijo tesno drug ob drugem. Prostovoljec se postavi na sredino kroga. Zapre oči, se sprosti in prepusti, da si ga ostali člani skupine podajajo. Pomembno je, da prostovoljec sproščeno stoji na istem mestu. Člani skupine pa morajo paziti, da jim ne pade po tleh.

ALI

Hiša in stanovalci. Igralci se postavijo v skupine po tri. Dva igralca se prime-ta in dvigneta roke (naredita streho hiše). Tretji pa stopi na sredino pod streho (stanovalci). Voditelj ostane brezdomec. Ko zakliče: »Menjajo se hiše«, se morajo zamenjati hiše, stanovalci pa ostanejo na istih mestih. Ko zakliče: »Menjajo se stanovalci«, se zamenjajo vsi stanovalci. Sam si lahko v tem času najde prazno hišo in brezdomec kliče naprej. Lahko zakličete tudi: »Menjajo vsi!«

MOLITEV

Vsak udeleženec skupine dobi okrogel kartonček (z luknjico), na katerega nariše toliko delov, kot je družinskih članov. V vsak del vpiše ali nariše enega družinskega člana (mami, oči, brat, sestra, stara mama ...). Kartončke postavijo v sredino k morneškemu oknu.

Znamenje križa

Pesem: Sem jaz, gradim družinico

Hvaležni za starše, brate in sestre, stare starše skupaj molimo: Zdrava Marija.

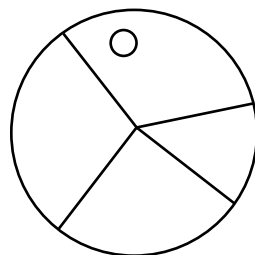
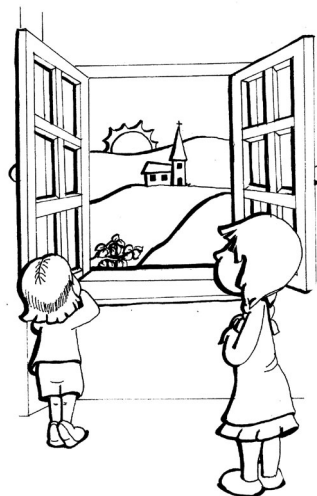
Sveti Angel. Slava Očetu.

Znamenje križa

VSTOPNO MESTO

1. Predstavitve

Animator pripravi toliko vejic in vrvic, kolikor je udeležencev v skupini. Udeleženci skupine ponovno vzamejo v roke okrogle kartončke, na katere so napisali oz. narisali svojo družino. Vsak predstavi sebe in druge člane družine ter kartonček priveže na vejico. Animator postopoma sestavi gnezdo.

2. Uvod v temo

Ali ste že videli gnezdo? Kakšno je? Navadno je v obliki košare. Ptice si ga naredijo z namenom, da zagotovijo varno prebivališče, predvsem svojim mladim, dokler niso sposobni sami leteti.

Kje pa mi živimo? V hiši. To je naš dom. Tudi za nas skrbijo starši, dokler ne odrastemo in nismo sposobni sami poskrbeti zase.

Koga smo spoznali danes v zgodbi? Marijo Dominiko Mazzarello. Še koga? Vso njeno družino. Kdo so člani družine Mazzarello? Mami, oče in otroci: brat Niko, brat Jožko, sestra Felicita, Marija Dominika ... Vse skupaj je bilo 13 bratov in sester. In kaj so delali skupaj? Veselili so se, Niko je poskrbel za Jožka, se pogovarjali, molili, jedli, načrtovali delo ...

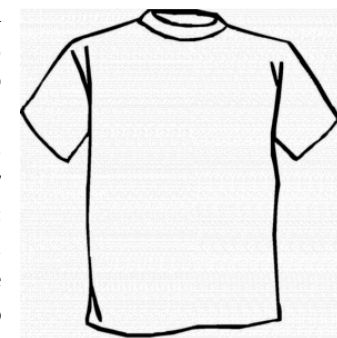
Animator pokaže otrokom nekatere pripomočke, ki jih uporabljajo posamezni družinski člani. Na primer: predpasnik, lonec, likalnik, kuhalnica, vijak, majhna žaga, zvezek, kocke ali druge igrače ... Kdo jih uporablja? Otroci morajo sami ugotoviti, kdo v družini uporablja kateri pripomoček. Sledi pogovor o tem, kaj oni uporabljajo vsak dan. In če se tudi brat želi igrati z istim avtomobilčkom kot ti? In če je mami bolna? In če je za pospraviti celo stanovanje? ... Kaj pa takrat storiš? Se narediš, kot da ni nič, ali si pripravljen reči: »Grem pa jaz.«?

OZNANILO

O družini nam govori tudi Sveto pismo. Pozorno prisluhnite, kaj nam pravi sveti Pavel o tem, kakšni moramo biti drug do drugega, kako se moramo obnašati ...

»Kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljeni, si torej oblecite čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in odpuščajte drug drugemu, če se ima kateri kaj pritožiti proti kateremu. Kakor je Gospod odpustil vam, tako tudi vi odpuščajte. Nad vsem tem pa naj bo ljubezen, ki je vez popolnosti. Žene, podrejte se svojim možem, kakor se spodobi v Gospodu. Može, ljubite svoje žene in ne bodite osorni do njih. Otroci, ubogajte svoje starše vsem, kajti to je všeč Gospodu. Očetje, ne grenite svojih otrok, da ne zapadejo v malodušje. Kar koli že delate, delajte iz srca, kot da delate za Gospoda, ne za ljudi, saj veste, da boste v povračilo prejeli dediščino od Gospoda« (Kol 3,12–14.18–21.23b).

Kaj nam pravi Božja beseda? Pravi, da se moramo obleči z usmiljenjem, dobrotljivostjo, ponižnostjo, krotkostjo, potrpežljivostjo in ljubeznivostjo. Obleka je za človeka zelo pomembna. Vsako jutro se zazrem v omaro in si rečem: »Kaj pa naj danes oblečem?«, ali pa mi obleko prinese mami. Ko se vrnem iz šole, se znova preoblečem. Ko grem zvečer spat, oblečem pižamo. Pozimi pa oblečem celo več obleke: puli, pulover, bundo ... Tudi lastnosti, ki nam jih je naštel sv. Pavel, so kot obleka, s katero oblečemo naše srce, ravnanje ... In kot po zunanji obleki, nas drugi prepoznajo tudi po

obleki srca. Včasih jih rabimo več hkrati, včasih nam pride prav bolj ena sama. O kateri obleki nam govori sv. Pavel? Animator ima za vsako lastnost pripravljeno papirnato majico (lahko so različnih modelov in barv). Če skupino vodijo dva, trije ali več animatorjev, lahko posamezne lastnosti tudi uprizorite, udeleženci skupine pa morajo ugotoviti, za katero lastnost gre.

- **Usmiljenje.** Kje ste že slišali to besedo? Pri sveti maši, ko na začetku rečemo: *Gospod, usmili se. Kristus, usmili se. Gospod, usmili se.* Takrat z velikim zaupanjem prosimo Gospoda, naj gleda na nas ljubeče, naj nam odpusti grehe. V molitvi Oče naš pa prosimo usmiljenja z besedami: »*Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom.*« Kaj pomeni biti usmiljen? Pomeni, da imam rad drugega, kot ima Bog rad mene. Pomeni, da drugega sprejemam takšnega, kot je, in ne zahtevam od njega več, kot zmore. Pomeni, da gledam na drugega s hvaležnostjo in z veseljem, da odpuščam in da prosim odpuščenja.
- **Dobrotljivost.** Kdo nas uči dobrote? Jezus. Z zapovedjo »*Ljubite se med seboj, kakor sem vas jaz ljubil*« nas vabi, da bi bilo naše srce odprto za bližnjega, da bi bili prijazni, dobri, da bi radi pomagali, ne da bi v zameno pričakovali karkoli ...
- **Ponižnost.** Ali to pomeni, da smo vseskozi sklonjeni? Ne, ponižnost mi pomaga k zavedanju, da je vse, kar imam, dar od Boga. Ponižnost me zato vodi k spoštovanju, hvaležnosti in iskrenosti. Ponižnost mi pomaga, da rad sprejemam pomoč drugega, da poslušam, ubogam in se veselim vsega lepega.
- **Krotkost.** Kaj pa to pomeni? Krotkost pomeni, da sem naravnan k dobremu, da želim delati dobro, da se ne povišujem nad drugega, da nobenemu ne privoščim slabega ... Da rad delim z drugim svoje darove, talente.
- **Potrpežljivost.** V vsem!?! Biti potrpežljiv ne pomeni, da se sprijaznim z vsem, kakor pač pride. Potrpežljivost je moč, ki nam omogoča, da v vsakem trenutku ostanemo mirni, prijazni, vljudni, ljubeznivi. Kdaj sem potrpežljiv do drugega? Do tistega, ki ga imam rad, sem navadno bolj potrpežljiv, kot do tistega, ki mi je antipatičen.
- **Ljubeznivost** se izraža v konkretnih držah: sprejemanju, poslušanju, odprtosti, pogovoru, prijaznosti, spoštljivosti ... Ljubeznivost živimo v ozračju vedrine, veselja, navdušenja.

Vse te drže gradijo mene, hkrati pa gradijo naš dom in našo družino. Starši imajo svoje naloge, pravi sveti Pavel, otroci pa svoje. Kaj pravi še posebej otrokom? »*Otroci, ubogajte svoje starše v vsem, kajti to je všeč Gospodu.*« Ali ubogate starše? V vsem? Zakaj je dobro ubogati starše?

Kakšna je bila Marija Dominika do staršev, bratov in sester? Dobra, prijazna, vedno je naredila prvi korak in drugim rada pomagala ... V družini Mazzarello se je uresničevala misel, ki danes spremlja tudi nas: »*Dobro in prijetno je, če bratje složno prebivajo skupaj*« (Ps 133,1). Kaj to pomeni? Ko je mama povabila otroke, da naj pripravijo mizo, je bila Felicita prva, ki je rekla: »Grem jaz.« Prav tako so

naši starši prvi, ki gredo in za nas oblikujejo varno gnezdo, kjer lahko rastemo, se razvijamo, učimo. Starosti primerno pa tudi mi dajemo svoj prispevek v družini. V družini je vsak član pomemben. Vsak član oblikuje in daje pečat družini, s tem, kar je in kar dela. Si upam v konkretnosti vsakdana reči prvi: Grem jaz po drva, grem jaz pomit posodo, grem jaz ... Če smo aktivni člani družine, potem nam je lepo skupaj. Vsak se čuti pomembnega, vključenega. In zato se v družini dobro počutimo in nam je lepo skupaj.

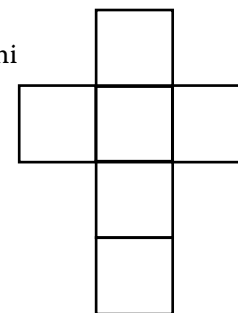
DEJAVNOST

Kdaj nam je skupaj najbolj lepo? Kdaj nas drugi osreči? Skupaj se pogovorite, na kakšen način bi se trudili, da bi bili v družini še bolj povezani med seboj. Zapišite na list šest konkretnih predlogov.

Otroci izdelajo družinsko kocko: najprej obrišejo model (ki ga vnaprej pripravi animator) in ga izrežejo. Na vsako stranico napišejo, narišejo ali prilepijo sliko ene drže, za katero se želijo sredi vsakdanjosti truditi.

Na stranice lahko napišejo oz. prilepijo nalepke s slikami (najdeš jih na www.oratorij.net):

- ODPUŠČAM IN PROSIM ODPUŠČANJA PRVI
- POTRPEŽLJIVO POMAGAM
- SEM HVALEŽEN/A
- LJUBITE SE MED SEBOJ
- VESELIM SE Z DRUGIM
- RAD/A POSLUŠAM

Udeleženci skupine ob koncu dneva vzamejo narejeno kocko domov (do takrat pa jo hrani animator!). Animator jim razloži pravila igre (lahko jih tudi napiše, da jih udeleženci skupine vzamejo s seboj domov – tako jih bodo zagotovo spoznali tudi starši).

Navodila so sledeča: Otroci so izdelali družinsko kocko. Namenjena je celotni družini. Vsak član družine je pomemben: mamica, očka, bratje in sestre. Zberite se skupaj in po dogovorjenem vrstnem redu (vsak dan drugi član) mečite kocko. Za držo, ki jo bo pokazala kocka, se vsi trudite skozi cel dan. Ob koncu dneva si podelite izkušnje.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Sem jaz; Res je prijetno (Brat Sonce, sestra Luna); Pesem vesela; Hvala ti, o moj Gospod; Aleluja, tebi Bog; Cesta zvabila me je.

Pripomočki: kartončki za molitev, pisala, gnezdo, suhe travne bilke, škarje, lepilo, kartončki ali ploščice za spomin, koledar.

Uvodna motivacija:

V uvodnem delu namenimo čas spoznavanju z različnimi spoznavnimi dinamikami ali igrami. Lahko izberete tudi eno izmed spodnjih dinamik:

- Kdo je kdo (tabelo najdete na www.oratorij.net/e-gradiva-12),
- Risanje lastnega okna.

Vsak udeleženec nariše svoje okno, ki ga razdeli na četrtine. V četrtine zapiše predstavitev sebe/dogodek/dogodivščino s posameznega področja: dom, šola, prijatelji, župnija. Izdelke nato predstavijo drug drugemu.

MOLITEV:

Danes bomo v molitvi razmišljali, kje še posebej želimo, da Gospod blagoslovi, varuje, spremlja našo družino.

Znamenje križa

Ob mirni glasbi ali lahnem brenkanju oz. ubiranju na kitari udeleženci na kartončke zapišejo kratko molitev za svojo družino.

Pred ali med razmišljanjem jim lahko pomagamo tudi z vprašanji:

- Kaj želim prositi Gospoda za našo družino?
- Pri čem naj nam Gospod še naprej ali pa v prihodnje bolj pomaga?
- Kje naša družina potrebuje Gospodovo pomoč?
- Za kaj želim Gospodu priporočiti našo družino?
- Za kaj se želim zahvaliti Gospodu v svojem imenu ali imenu celotne družine?

Po dobrih petih minutah še enkrat v mislih obnovijo, kaj so napisali, kakšna je molitev za njihovo družino.

Skupaj zapojemo pesem »Poklonim se« in nato vsak prebere, kar je zapisal (tiho ali glasno – odločite se glede na to, kakšno skupino imate).

Slava Očetu ...

Znamenje križa.

VSTOPNO MESTO:

V osrednji prostor postavimo gnezdo, ob njem pa suhe travnate bilke. Udeležence povabimo, da si vsak izdelava svoje gnezdo tako, da prepleta travne bilke. Ko izdelajo gnezdo, se pogovorimo o njegovi vrednosti. Ali je gnezdo enostavno sestaviti? Kaj je potrebno, da gnezdo obdrži obliko? Čemu služi gnezdo? Kaj nudi?

Tako kratko ovrednotimo, da je gnezdo za ptice pomembno, saj nudi toplino, zavetje, varnost, dom, sprejetost ter prostor, kjer se lahko »pogovarjajo«, družijo in so preprosto povezane skupaj. Vsaka družina je kot gnezdo, ki nudi vse to. Danes bomo razmišljali o družini in o pomembni vlogi vsakega posameznika – torej tudi nas – v njej sami.

OZNANILO:

V svetopisemskem odlomku iz pisma Kološanom je zapisano, kako naj ravnamo v družinskih odnosih. Prisluhnimo, kaj točno nam pravi.

Vzamem v roke Sveto pismo in preberem odlomek Kol 3,12–14.18–21.23b.

»Kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljene, si torej oblecite čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in odpuščajte drug drugemu, če se ima kateri kaj pritožiti proti kateremu.

Kakor je Gospod odpustil vam, tako tudi vi odpuščajte. Nad vsem tem pa naj bo ljubezen, ki je vez popolnosti. Žene, podrejte se svojim možem, kakor se spodobi v Gospodu. Možje, ljubite svoje žene in ne bodite osorni do njih. Otroci, ubogajte svoje starše v vsem, kajti to je všeč Gospodu. Očetje, ne grenite svojih otrok, da ne zapadejo v malodušje. Kar koli že delate, delajte iz srca, kot da delate za Gospoda, ne za ljudi, saj veste, da boste v povračilo prejeli dediščino od Gospoda.«

Po odlomku počakam nekaj trenutkov, da nastane tišina, v kateri lahko udeleženci sami razmišljajo o tem, kaj so slišali, da malo odmeva v njihovih srcih tisto, kar je njim pomembno.

Nato poskušamo še skupaj obnoviti, o čem pripoveduje odlomek, kaj bi poudarili, kam nas skuša Jezus s tem odlomkom pripeljati, usmeriti ...

Kaj nam odlomek sporoča? Kako naj se vedemo v družini? Kaj je izpostavljeno kot najpomembnejše v odnosih? Pavel izpostavi, da se moramo obleči z usmiljenjem, dobrotljivostjo, ponižnostjo, krotkostjo, potrpežljivostjo in ljubeznivostjo. Zakaj je vse to tako pomembno? Kam nas takšno vedenje vodi? Kaj pa, če nismo takšni? S takšnim vedenjem smo všeč Gospodu, ustvarjamo prijetne odnose z bližnjimi ter imamo čisto vest, ki nam daje pravo zadovoljstvo in veselje. Včasih, ko nam to ne uspe, smo nejevoljni, bližnji okoli nas pa so žalostni oz. prizadeti. Ali je vedno lahko tako ravnati v odnosih ter zakaj? Kaj nas ovira oz. spodbuja pri takšnem ravnanju? Včasih nas ovirajo mediji in drugi vplivi okolice, naši najbližji družinski člani in prijatelji pa nas lahko vedno znova usmerjajo na pravo pot.

Kakšna pa je bila Marija Dominika? Ali bi lahko rekli, da se je vedla tako, kot smo prebrali v odlomku? Kje se je to še posebej odražalo? Kako je ravnala v odnosu z Nikom? Pomembno je tudi, kako mi mislimo in govorimo o družini tudi med prijatelji in v šoli. Kaj ponavadi poveste o svoji družini? Ali je vse, kar poveste, primerno? Kako vrednotite svojo družino? Zavedati se moramo, da je vsaka družina dar ter se trudimo zanjo zahvaljevati in prositi. Pomembno je, da vse delamo iz srca. Da je ljubezen tista, ki nas vodi pri naših mislih, besedah in dejanjih, in ko nas vodi ljubezen, znamo biti usmiljeni, dobrotljivi, ponižni, krotki in potrpežljivi ter znamo drug drugemu odpuščati.

DEJAVNOST:

Pomembno je, da znamo biti hvaležni za naše družine. Vsaka je drugačna in vsaka je veliko bogastvo.

Sedaj vsak najprej razmisli in zapiše tri pozitivne lastnosti oz. značilnosti za vsakega družinskega člana (tudi za sebe). Pri tem naj bo pozoren na to, da išče nekaj, s čimer nekdo obogati družino in kar prispeva samo on, zato naj se lastnosti oz. značilnosti ne podvajajo.

Nato izdelajo igro spomin tako, da na en kartonček napišejo lastnosti oz. značilnosti, na drugega pa ime družinskega člana.

Če ostane dovolj časa, lahko nekaj kartončkov dopolnijo tako, da na njih napišejo družinskega člana in zanimivost o njem ali pa en zanimiv dogodek,

ki je posebej povezan z njim. Igro spomin nato odnesejo domov in se jo igrajo skupaj v družini.

POVZETEK:

Na kratko povzamemo današnjo katehezo – vrednoto, simbol, svetopisemski odlomek in svetopisemsko misel.

Na lista za naslednja meseca udeleženci zapišejo:

- današnjo svetopisemsko misel – kot povzetek današnjega dneva jo predstavimo in položimo na okno, ki ga sestavljamo ves teden – in
- misel, besedo, besedno zvezo, s katero udeleženci povzamejo spoznanja današnjega dne, današnjih spoznanj pri katehezi.

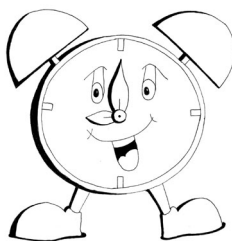
2. V DOLŽNOST Z VESELJEM

• Vrednota: V DOLŽNOST Z VESELJEM	• Simbol: URA (SMEJOČA)
• Žarek dneva: Če nas je Bog tako vzljubil, smo se tudi mi dolžni ljubiti med seboj (1 Jn 4,11).	
• Cilji:	- o doživljajski: Doživeti veselje nad (z)možnostjo opravljanja dela in dolžnosti. - o spoznavni: Spoznati, da veselje in smiselnost olajšata dolžnost ter da te opravljanje dolžnosti razveseli. - o dejavnostni: Odločiti se za skupno opravljanje dolžnosti v okviru oratorijskega programa.

SKUPNI UVOD

A. OBNOVITEV ZGODBE – vsebina:

- Kdo izmed vas je danes zgodaj vstal? Kdaj? Ali vam je bilo težko vstati?
- Kdaj pa je vstala Marija Dominika? Kaj vse je naredila na vse zgodaj zjutraj?
- S kom in zakaj je šla k sveti maši? Ali ji je bila sveta maša izgovor zato, da ji ni bilo treba delat?
- Kaj so delali danes v družini Mazzarello? Ali je bila njena dolžnost pomagati doma? Ali so v družini vsi sodelovali?
- Kdo jim priskočil na pomoč pri delu?
- Ali je Marija Dominika delala z veseljem? Kakšen odnos je imela do dela?

B. VREDNOTA – v dolžnost z veseljem

Voditelj izbere štiri udeležence. Vsakemu, ko je na vrsti, na listu pokaže napisano vrednoto dneva: V DOLŽNOST Z VESELJEM. Posamezni udeleženec ima na voljo 1 minuto časa, da jo predstavi drugim.

1. Prvi udeleženec vrednoto dneva predstavi tako, da jo poimenuje samo z eno (drugo/ačno) besedo.
2. Drugi udeleženec jo prikaže s pantomimo.
3. Tretji jo nariše na večji list oz. plakat.
4. Četrti pa jo opiše tako, da pri tem ne uporabi korena besede.

Ostali udeleženci oratorija ugibajo besedi - vrednoto dne. Voditelj in animatorji pri tem pazite na zbranost in umirjenost (dvigovanje rok).

V primeru, da bodo udeleženci prej ugotovili za katero vrednoto gre, dinamiko vseeno izpeljite do konca, da se vrednota dneva udeležencem še bolj približa.

Na koncu eden od animatorjev prinese vrednoto dneva napisano na žarku in jo pritrdi h krogu sonca.

C. SIMBOL – smejoča ura

Kakšen pa bi lahko bil simbol za današnjo vrednoto: v dolžnost z veseljem? Udeležencem oratorija pustimo, da naštevajo. Nato jim prikažemo premetane črke, iz katerih sestavijo besedi: SMEJOČA URA. Lahko jim povemo, da iščemo dve besedi.

Nato eden od animatorjev prinese simbol in ga postavi v osrednji prostor oz. na prostor, ki ga namenite temu.

Voditelj vpraša udeležence: Kaj je današnja vrednota dneva? Kaj je simbol dneva? Zakaj je lahko ura simbol za vrednoto v dolžnost z veseljem? Zakaj nasmeš na uri? Udeleženci oratorija na kratko povedo svoja razmišljanja.

D. ŽAREK DNEVA:

Smo Jezusovi otroci in Jezus nam v današnjem dnevu pošilja nov žarek: »Če nas je Bog tako vzljubil, smo se tudi mi dolžni ljubiti med seboj.« (1 Jn 4,11)

E. POVZETEK

Verjamete, da vas ima Jezus rad? V vsakem trenutku dneva nas ima neizmerno rad, zjutraj ko vstanemo, pri zajtrku, ko se igramo, zdajle, popoldne in zvečer; če bi se tega zavedali bi se smejali, kot se smeje naša ura. In ne bi nam bilo težko ljubiti druge. Bog nas ima prvi rad in preko tega nas tudi uči, kako imeti rad druge. To je tudi naša dolžnost. Kako vi izpolnujete to dolžnost? Vam je lahko, je kdaj težko, vam je v veselje? Današnja vrednota nas spodbuja ravno k temu, da bi vsako dolžnost, delo, opravilo živeli in naredili z veselimi srcem in z ljubeznijo, kajti vemo, da nas ima Jezus rad.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Danes je dan; Jezus moj, ljubim te; Jezus ljubi vse otroke; Kaj se je danes (Kako sem danes vesel); Naš najboljši brat je Jezus; Sonce, zvezde; ...

Pripomočki: plakat, različne revije, škarje, lepilo, barvice, flomastri, list A3, kemični svinčnik, Sveto pismo (pripomočki za igranje odlomka iz SP).

IGRE ZA VZDUŠJE

Ulice in ceste. Udeleženci skupine se postavijo v pravokotno mrežo ali labirint, razdalja med njimi naj bo tolikšna, da se dotikajo z iztegnjenimi rokami. Igra se začne tako, da so vsi udeleženci skupine obrnjeni v isto smer, z rokami, raztegnjenimi na obe strani tako, da tvorijo vrste. Na voditeljev ukaz »CESTE« se morajo vsi obrniti za 90°. S to spremembo se spremeni labirint. Z ukazom »ULICE« se vrnemo v prvotni položaj.

Dva izmed udeležencev skupine sta mačka in miš in se lovita po labirintu, pri čemer mačka poskuša uloviti miš. Tečeta lahko okrog labirinta ter vzdolž linij, ki so izoblikovane z rokami. Ne smeta pa teči pod rokami ali se stegniti in dotakniti nad njimi. Voditelj lahko kadarkoli zakriči ukaz »CESTE« ali »ULICE« in s tem spremeni labirint. S tem lahko nenadoma prepreči, da je miš ujeta, ali pa povzroči, da je mačka kar naenkrat blizu miši. Ko je miš ujeta, lahko nadaljujemo z novim parom ali poiščemo novo miš oziroma zaključimo.

MOLITEV

Bog nam daje roke, razum, srce ... Ali ste se že kdaj zahvalili Bogu za to, da lahko delate? Danes se bomo Gospodu zahvalili, da lahko delamo. Včasih nam je delo v breme (ko se nam zdi pretežno ali ko smo leni), največkrat pa nam je v veselje. Zato se bomo Gospodu zahvalili, da lahko delamo z veseljem. Animator povabi udeležence skupine, da pomislijo, kaj radi delajo.

Znamenje križa.

Vsak udeleženec skupine pove, kaj rad dela, in se za to tudi zahvali:

Jezus, hvala, ker rad _____.

Po vsaki zahvali skupaj recite ali zapojte: »Hvala, Jezus.«

Naj nas naši angeli varuhi spremljajo in varujejo pri delu še naprej, da ga bomo opravljali s pravim veseljem: Sveti angel.

Znamenje križa.

VSTOPNO MESTO

Animator vnaprej pripravi različne revije, kot so Ministrant, Mavrica, Ognjišče ... Lahko pa tudi Cicido, Ciciban in Zmajček. (Pazi, da bodo revije zgledne in ne bodo zbujale slabih vrednot!)

Kaj je delala Marija Dominika? Navsezgodaj je šla po vodo v vodnjak (kar pomeni, da se je morala spustiti v dolino za dober kilometer), nato je s sestro Felicito odhitela k sveti maši v vas (skoraj eno uro peš). Ko je mama pripravljala zajtrk, sta bili že nazaj. Največje opravilo danes pa je bilo trganje grozdja. Pri tem so jim pomagali sosede in vaščani ... Ali je Marija Dominika rada delala? Ja. »Če spustiš veselje v srce – potem vse lažje gre,« smo v zgodbi slišali Felicito. Isto velja tudi za Marijo Dominiko. Od kod je Marija Dominika črpala moč in

veselje za delo? Iz jutranjega srečanja z Jezusom pri sveti maši. Gospod ji je dal veliko fizične moči in veselja. In Marija Dominika je to s pridom uporabila za dobro vse družine.

Vsak udeleženec skupine poišče v revijah dve stvari, ki jih rad in z veseljem dela. Sliki izreže in ju prilepi na velik plakat. V primeru, da kdo ne najde pravih slik, jih lahko tudi nariše. Sledi kratek pogovor o tem, kaj otroci radi delajo, ter kdaj in zakaj jim je to v veselje. Katero je danes vaše največje delo? Učenje, pomoč v družini. Vam je to delo zares v veselje? Delo, ki ga opravimo z veseljem, je v spodbudo nam samim, pa tudi drugim, ki so ob nas.

OZNANILO

Tudi Jezus je z veseljem delal. Kaj vse je delal? Animator lahko predstavi s pantomimo, udeleženci skupine pa morajo ugotoviti pravilni odgovor: ribaril, hodil po vodi, bil je tesar, učitelj ... Udeležencem skupine animator v nadaljevanju dovoli, da naštevajo, hkrati pa jih tudi popravlja, če povedo stvari, ki jih Jezus ni delal. Nato animator predstavi odlomek iz Janezovega evangelija, tako da ga uprizori.

»Ko jim je Jezus umil noge in vzel vrhnje oblačilo, je spet prisedel in jim rekel: »Razumete, kaj sem vam storil? Vi me kličete »Učitelj« in »Gospod«. In prav govorite, saj to sem. Če sem torej jaz, Gospod in Učitelj, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge. Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil. Če to veste, blagor vam, če boste to delali!« (Jn 13,12–15.17).

Sledi razlaga odlomka. Animator udeležence skupine povabi, da najprej obnovijo, kar so videli in slišali. Nato jim preko vprašanj pomaga, da razmišljajo o odlomku.

Kaj je delal Jezus? Sklonil se je in učencem umival noge. Gre za dejanje ljubezni, ponižnosti in služenja. Toda zakaj nam je Jezus to pokazal preko dela, ki so ga sicer opravljali sužnji in služabniki? Da bi se ponižal? Ne. Želel nam je dati zgled: *»Če sem torej jaz, Gospod in Učitelj, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge.«* Kaj to pomeni? Da moramo tudi mi drugemu čisto zares umiti noge? Ne. Jezus nas s tem vabi, da bi bili kot služabniki preprosti, da bi zaupali Njemu (Gospodarju), se veselili vsega, kar nam zaupa, da bi drug drugemu delali dobro in se med seboj spodbujali. To je naša dolžnost in naš konkretni odgovor na Jezusovo povabilo: *»Če nas je Bog tako vzljubil, smo se tudi mi dolžni ljubiti med seboj« (1 Jn 4,11).* (Animator prilepi svetopisemsko misel dneva na morneško okno.) Bog nas ima zelo rad. In mi imamo pravico in dolžnost dati odgovor na to ljubezen, s konkretnimi prvimi koraki in dejanji: Grem jaz.

Kaj je dolžnost? Gre za naše obveznosti in naloge, ki so nam zaupane. Zahtevajo naše odgovorno ravnanje in vestno izpolnjevanje. V šoli imate pravico do varnega okolja, do obiskovanja pouka, pridobivanja novega znanja ... Poleg tega pa imate tudi dolžnosti. Katere? Izpolnjevanje šolskih obveznosti, da redno in točno obiskujete pouk in druge redne dejavnosti v šoli, da ste do sošolcev in delavcev na šoli spoštljivi, da spoštujete pravila hišnega reda, da sodelujete pri urejanju šole in šolske okolice ...

Tudi kot člani župnijske skupnosti imamo pravice in dolžnosti. Katera pa je naša največja dolžnost? Naša največja dolžnost je ljubezen do Boga in do bližnjega. Svoj izraz pa dobi v konkretnem dejanju dobrote. Kako se počutim, ko stvari naredim dobro in se zanje zares potrudim? Na primer: Ko naredim nalogo, ki mi je zaupana? Ko pomagam mami pri pomivanju posode? Ko prinesem očetu, kar potrebuje? Ko pomagam sestrici ali bratcu, ker je mlajši od mene in še ne zmore vsega sam? Kako se počutim? ... Vesel sem! Kako pa se počutim, ko svoje dolžnosti ne opravim? Slabo, ker vem, da bi jih lahko opravil bolje.

Kaj je veselje? Kdaj ste resnično veseli? Pravo veselje se rodi v srcu, ki je polno Boga in zato polno dobrote in ljubezni do drugih.

Kdaj je Jezus umil učencem noge? Med zadnjo večerjo. Koliko je bila ura? Bil je večer. (Animator ima pripravljeno uro, na kateri se kazalci lahko vrtijo. Na uri pokaže sedem zvečer.) Zakaj vse imamo še čas? Na primer: Kam grem ob osmih zvečer do sedmih jutraj? Grem spat. Kaj pa dopoldne od osmih do dvanajstih? Grem v šolo? Pa ob 12.30? Grem h kosilu. Pa od dveh do štirih popoldne? Grem delat nalogo ...

Današnji simbol je smejoča ura. Ura nam kaže čas. Bog nam v vsakem trenutku daje čas zato, da smo veseli v svojih dejanjih in natančni v svojem razdajanju. Da smo kot ura, ki se ob vsakem času smeji, ker ve, da je njen čas za dobra dela. Če nekaj delamo z veseljem, nam nobena dolžnost ni pretežka. S tem smo podobni Jezusu in tudi mi zgled drugim.

DEJAVNOST

Animatorji se vnaprej pogovorite o nalogah, ki bi jih lahko opravili otroci in mladi na oratoriju.

V skupini pa udeležence najprej povprašajte, kaj je potrebno narediti na oratoriju, da se vsi dobro počutimo? Pustimo, da sami naštevajo. Animator si njihove misli zapisuje. Na primer: večji spremljajo mlajše, med seboj si pomagamo, po kosilu pospravimo nahrbtnike, v odmoru poberemo vse smeti na oratorijskem območju, igramo se skupaj, pospravimo igrače ... Pomembno je, da gre za služenje drugemu. V nadaljevanju se pogovorite in si določite konkretno delo (posamezno, skupinsko), ki ga boste opravili za dobro vseh, ki so na oratoriju. Prav tako je pomembno, da določite konkreten čas za izvedbo. Pri tem je pomembno veselje.

Svojo odločitev za konkretno delo napišite ali narišite na papir in ga nalepite na vidno mesto oratorijskega dogajanja, da bodo tudi drugi videli, za kaj se boste trudili. »Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil.«

Ob zaključku dneva naj voditelj oratorija skupaj z udeleženci skupine preveri, katera skupina se je zelo potrudila. Lahko jim izročite tudi simbolno nagrado (vsakemu en bonbon) in jih spodbudite k veselemu sodelovanju še naprej.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Bojim se samote; Kaj se je danes (Kako sem danes vesel); Pesem vesela; O Gospod, studenec vse dobrote; Nasmeh v očeh; Danes je dan.

Pripomočki: karton in žeblički za uro, listi, pisala, trije plakati, časopis.

Uvodna motivacija:

Vsak udeleženec si iz kartona izdela uro. Iz tršega kartona (stare škatle, ki se jih dobi v trgovinah kot odpadni material) izrežejo krog za uro in dva kazalca ter ju na sredini pritrdijo z žebličkom.

Ko naredijo uro, se pogovorimo o vrednosti, ki jo simbol predstavlja. Kako je simbol ura povezan z dolžnostjo? Kaj vam pomenijo dolžnosti? Kaj veselje? Na kaj pomislite ob tem, ko slišite v dolžnost z veseljem? Ali dolžnosti tako sprejemam in opravljam tudi jaz? Kaj me pri tem spodbuja, da jih opravljam z veseljem?

MOLITEV:

V molitvi bomo razmišljali o tem, kako jaz opravljam dolžnosti z veseljem.

Znamenje križa

Iztočnice za razmišljanje in risanje udeleženčeve življenjske izkušnje z dolžnostjo:

- Kdaj in kje se srečam z dolžnostmi jaz? Kako opravljam dolžnosti? Kaj mi je pri tem najtežje? Kaj mi je v veselje pri opravljanju dolžnosti? Kako se odzivam, ko mi povedo oz. dajo novo dolžnost?
- S katerimi dolžnostmi sem se že srečal? Kakšen odnos imam do tistih, ki mi dajejo dolžnosti?
- Ali sem imel z opravljanjem dolžnosti same pozitivne izkušnje ali tudi negativne?

Ob mirni glasbi rišejo sebe kot tistega, ki opravlja dolžnosti. Rišejo svojo življenjsko izkušnjo ob srečanju z dolžnostmi.

Po dobrih petih minutah še enkrat v mislih obnovijo, kaj so narisali, kakšna je njihova izkušnja. Svojo zgodbo simbolično izročijo v Gospodovo naročje tako, da risbo položijo v gnezdo in ob tem tiho izrečejo prošnjo ali zahvalo, ki jim leži v srcu. Ko se vsi namestijo nazaj na svoja mesta, zmolimo molitev: »**Gospod, naj tvoj glas me prebudi in prežene vse skrbi. Naj nikdar ne obupam, naj se ne bojim svojih sanj, saj vem, da si z mano vse dni.**«

Slava Očetu

Znamenje križa

VSTOPNO MESTO:

Udeležence razdelimo v štiri skupine (če je udeležencev vsaj 8). Vsaka skupina oblikuje plakat.

1. skupina: iščejo čim več različnih dolžnosti, ki jih opravlajo oz. lahko opravlajo doma.
2. skupina: iščejo čim več različnih dolžnosti, ki jih opravlajo oz. lahko opravlajo v šoli.
3. skupina: iščejo čim več različnih dolžnosti, ki jih opravlajo oz. lahko opravlajo med prijatelji.
4. skupina: iščejo čim več različnih dolžnosti, ki jih opravlajo oz. lahko opravlajo v župniji.

Lahko jim pripravimo tudi različne časopise, da iz njih izrežejo slike različnih dolžnosti.

Vsaka skupina predstavi plakat. Ob predstavitvah se tudi pogovorimo o nejasnostih, vprašanih in opombah ter jih zapišemo na plakat.

Pogovorimo se, zakaj je sploh pomembna kakšna od teh dolžnosti. Ali imamo dolžnosti zato, ker so se tako odločili starši, učitelji, prijatelji? Zakaj so dolžnosti pomembne in smiselne? Kako nam koristijo? Ali so ljudje okoli nas brez dolžnosti (starši, učitelji, prijatelji, duhovnik)?

OZNANILO:

V svetopisemskem odlomku iz Janezovega evangelija je zapisano, kako naj opravljamo dolžnosti. Prisluhnimo, kaj točno nam pravi.

Vzamem v roke Sveto pismo in preberem odlomek Jn 13,12–15,17.

»Ko jim je Jezus umil noge in vzel vrhnje oblačilo, je spet prisedel in jim rekel: »Razumete, kaj sem vam storil? Vi me kličete »Učitelj« in »Gospod«. In prav govorite, saj to sem. Če sem torej jaz, Gospod in Učitelj, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge. Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil. Če to veste, blagor vam, če boste to delali!«

Po odlomku počakam nekaj trenutkov, da nastane tišina, v kateri lahko udeleženci sami razmišljajo o tem, kaj so slišali, da malo odmeva v njihovih srcih tisto, kar je njim pomembno.

Nato skupaj obnovimo, o čem pripoveduje odlomek, kaj bi poudarili, kam nas skuša Jezus s tem odlomkom pripeljati, usmeriti ...

Kaj je vsebina odlomka? Kako Jezus opravlja svoje delo? Kaj nam s tem prikaže? Ali to pomeni, da je naša dolžnost umivanje nog drug drugemu? Ne. Kaj pa? Jezus nam daje zgled, da vse, česar se lotimo, predvsem pa naše dolžnosti, opravimo s ponižnim in veselim srcem.

Kaj pa Marija Dominika, kako se ona srečuje z različnimi dolžnostmi? Kako jih opravlja? Zakaj menite, da jih opravlja tako z veseljem? Kaj je tisto, kar jo tako veseli?

Katere dolžnosti pa vsak izmed nas opravlja z veseljem? Kaj pa nam manjka, da bomo še ostale dolžnosti opravljali z večjim veseljem? Lahko smo veseli, da nam je dana neka dolžnost, saj to pomeni, da nam nekdo zaupa, da nekaj zmoremo narediti in da bomo to opravili. Hkrati pa je pomembno, da smo drug drugemu v spodbudo pri opravljanju dolžnosti. Kot smo že včeraj spoznali, je pomembno, da vse delamo iz srca ter z ljubeznijo in bo nam, bližnjim in Gospodu v veselje. Tudi Jezus, čeprav je Gospod, ter Marija Dominika, ki je bila še otrok, z veseljem opravljata dolžnosti in le-te so jima v veselje.

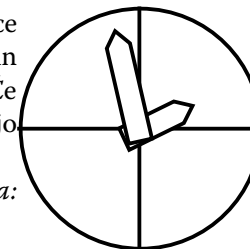
DEJAVNOST:

Udeleženci še enkrat pogledajo plakate o dolžnostih doma, v šoli, v župniji in med prijatelji. Razmislijo, katere štiri dolžnosti imajo oni doma, v šoli, župniji in

med prijatelji. Ko jih najdejo, jih zapišejo vsako eno četrtno ure, ki so jo izdelali v uvodni motivaciji (glej skico). Nato za vsako dolžnost sestavijo en stavek oz. eno spodbudno misel, ki jo zapišejo na zadnjo stran (tako kot kaže skica). Le-ta jim je v prihodnje v motivacijo za opravljanje dolžnosti z veseljem oz. še z večjim veseljem.

Ko zaključimo z delom, vsak predstavi svojo uro. Udeležence spodbudimo, da svoje ure obesijo doma na neko vidno mesto, in ko je čas za določeno dolžnost, nastavijo uro na tisto dolžnost. Če je potrebno, takrat zadaj preberejo spodbudno misel in opravijo dolžnost z večjim veseljem.

Skica:

POVZETEK:

Na kratko povzamemo današnjo katehezo – vrednoto, simbol, svetopisemski odlomek in svetopisemsko misel.

Na lista za naslednja meseca udeleženci zapišejo:

- današnjo svetopisemsko misel – kot povzetek današnjega dneva jo predstavimo in položimo na okno, ki ga sestavljamo ves teden – in
- misel, besedo, besedno zvezo, s katero udeleženci povzamejo spoznanja današnjega dne, današnjih spoznanj pri katezezi.

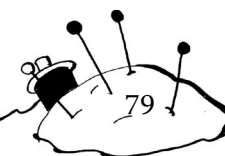
3. PROSTOVOLJSTVO

• Vrednota: PROSTOVOLJSTVO	• Simbol: ODPRTA DLAN
• Smer dneva: Bog ljubi veselega darovalca (2 Kor 9,7).	
• Cilji:	- o Doživljajski: Pogovoriti se o svojih doživetjih prostovoljca oz. o svojih srečanjih, izkušnjah s prostovoljci. - o Spoznavni: Spoznati, da s požrtvovalnim prostovoljstvom več dobiš kot izgubiš. - o Dejavnostni: Narediti predstavitev ene od vrst prostovoljstva.

SKUPNI UVOD

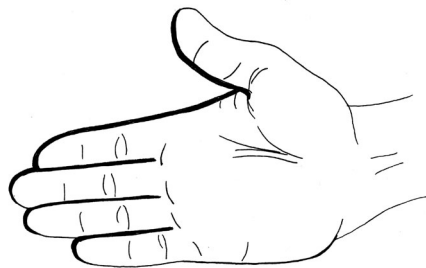
A. OBNOVITEV ZGODBE – vsebina:

- Kdo je prišel k družini Mazzarello? Kakšno novico je prinesel? Kdo je zbolel?
- Kaj je prosil župnik Pestarino očeta Marije Dominike?
- Ali je bilo Mariji Dominiki težko iti? Kaj je odgovorila? GREM JAZ.
- Komu vse je stregla? Ali je to delala z veseljem, je želela za to kakšno plačilo?
- Ali je stričeva družina ozdravela?
- Kako so jo doma sprejeli, ko se je vrnila? Kaj se je zgodilo z Marijo Dominiko?

B. VREDNOTA – prostovoljstvo

Voditelj izbere štiri udeležence. Vsakemu, ko je na vrsti, na listu pokaže napisano vrednoto dneva: PROSTOVOLJSTVO. Posamezni udeleženec ima na voljo 1 minuto časa, da jo predstavi drugim.

1. Prvi udeleženec vrednoto dneva predstavi tako, da jo poimenuje samo z eno (drugo/ačno) besedo.
2. Drugi udeleženec jo prikaže s pantomimo.
3. Tretji jo nariše na večji list oz. plakat.
4. Četrti pa jo opiše tako, da pri tem ne uporabi korena besede.

Ostali udeleženci oratorija ugibajo besedo - vrednoto dneva. Voditelj in animatorji pri tem pazite na zbranost in umirjenost (dvigovanje rok).

V primeru, da bodo udeleženci prej ugotovili za katero vrednoto gre, dinamiko vseeno izpeljite do konca, da se vrednota dneva udeležencem še bolj približa.

Na koncu eden od animatorjev prinese vrednoto dneva napisano na žarku in jo pritrdi na sonce.

C. SIMBOL – odprta dlan

Kakšen pa bi lahko bil simbol za prostovoljstvo? Udeležencem oratorija pustimo, da naštevajo. Nato jim prikažemo premetane črke iz katerih sestavijo besedi: ODPRTA DLAN. Lahko jim povemo, da iščemo dve besedi.

Potem eden od animatorjev prinese simbol in ga postavi v osrednji prostor oz. na prostor, ki ga imate namenjenega za to.

Voditelj vpraša udeležence: Kaj je vrednota dneva? Kaj je simbol dneva? Zakaj je odprta dlan simbol za prostovoljstvo? Udeleženci oratorija na kratko povedo svoja razmišljanja.

D. ŽAREK DNEVA:

Tudi danes smo Jezusovi otroci in Jezus nas z novim žarkom želi spodbuditi k večjemu darovanju s tem, ko pravi: »Bog ljubi veselega darovalca«. (2 Kor 9,7)

E. POVZETEK

Odprta dlan lahko sprejme in nas vabi k velikodušnosti. Kaj pomeni velikodušnost? Pomeni, da imamo veliko-dušo, srce in da je to naše srce odprto za vse, pripravljeno pomagati in se razveseli prav vsakega. Ko naredimo nekaj dobrega bližnjemu, smo ob tem veseli. In Bog ljubi takšnega darovalca. Bodite veseli in velikodušni s sodelovanjem tudi sedaj v katehezah.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Hodil bom, Gospod; Hozana (Oče, tebi izročam se); Mnogo poti; Nočem več ur; Dajte Gospodu čast; Sprejmi ta dar, Gospod; Ves dan, vso noč; Zdaj sem tu, moj Bog; Pričeval ljubezen bom.

Pripomočki: zobotrebci ali palčke, trši papir, pisala, slike različnih poklicev in dejavnosti (prostovoljnih in plačanih).

IGRE ZA VZDUŠJE

Impulz. Vsi udeleženci skupine položijo roke na mizo. Nato jih prekrizajo tako, da dajo svojo desno roko pod sosedovo, svojo levo roko pa zgoraj sosedove. Igra se začne, ko en igralec udari po mizi z dlanjo. Impulz mora potovati po vrsti v smeri urinega kazalca. Če nekdo udari dvakrat, se smer impulza zamenja. Roka, ki se zmoti, izpade.

ALI

Spretne roke. Vsaka trojica prejme 50 zobotrebcev (ali palčk). Njihova naloga je, da v čim krajšem času naredijo ravno črto tako, da se zobotrebci dotikajo med seboj. Zmaga trojka, ki v najkrajšem času opravi zadano nalogo. Lahko si izmislimo tudi druge naloge (da naredijo krog, da napravijo kakšen lik, žival, stavek ... in nato ocenimo).

MOLITEV

Znamenje križa

Animator povabi vse, da odprejo dlani navzgor in dvignejo roke visoko proti nebu.

Naše roke so dvignjene k Bogu. Skupaj se zahvalimo Gospodu za vse, kar naše roke lahko naredijo dobrega. Hvaležno molimo skupaj: Oče naš. Slava Očetu.

Znamenje križa

VSTOPNO MESTO

Udeleženci skupine obrišejo na trši papir svojo dlan in jo izrežejo. Že včeraj smo govorili o tem, kaj radi delate. Animator vzame v roke plakat od včeraj in še enkrat ob slikah obnovi, kaj otroci radi delajo. Kaj od tega delamo z rokami? Sledi pogovor o tem, kaj vse lahko še delamo z rokami. Pustimo, da naštevajo otroci: pišemo, rišemo, pobožamo ali pa udarimo, zažugamo ali pa podamo roko, blagoslovljamo, dvigamo ...

In kaj je delala Marija Dominika, ko je bila pri stričevi družini? Prala, pripravljala hrano, stregla, jih sklepala v molitev ... Zakaj pa je sploh šla k njim? Duhovnik Pestarino jo je povabil, naj jim gre pomagat, ker so vsi zboleli za tifusom. Pa je bilo dovolj njegovo povabilo? Ne, odločiti se je morala predvsem sama. V svojem srcu je morala izreči: »Vem, ne morem jim kar odreči pomoči, zdaj ko jo res potrebujejo. A Gospod, strah me je, strah. Kaj če zbolim tudi jaz? Gospod, kaj naj storim? Mogoče je pa bolje, da gre tja Felicita. Tudi ona jih pozna. Ne, ne! O Gospod, strah me je, toda če je to tvoja volja ... **grem jaz.**« Ali je dobila za to plačilo? Ne, pomagat jim je šla prostovoljno, ne da bi v zameno karkoli pričakovala.

Animator vnaprej izreže iz revij nekaj slik, ki predstavljajo različne poklice in dejavnosti (kuhar, gasilci, ministranti, podjetnik, animator, delo z ubogimi ...). Razvrstite slike glede na to, ali gre za prostovoljno ali za plačljivo delo.

OZNANILO

Prisluhnimo, kaj je naredil Samarijan, ko je zagledal ubogega, napol mrtvega človeka. Je šel mimo ali mu je pomagal? Ali mu je pomagal zastonj ali je za to zahteval plačilo? Animator pripoveduje zgodbo s pomočjo slik (udeležence skupine bodo bolj nagovorile, če bodo pobarvane!) (najdeš jih na www.oratorij.net)

Neki učitelj postave je Jezusa vprašal: »Kdo je moj bližnji?« Jezus je odgovoril: (1) »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in (2) je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. (3) Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. (4) Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na potovanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zlij

olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v (5) gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarija, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj

grede povrnil.« Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« In Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!« (Lk 10,30–37).

Kaj sta naredila levit in duhovnik, ko sta srečala človeka, ki je bil ves krvav? Šla sta mimo. Zakaj? V njiju ni bilo prave ljubezni do bližnjega, ampak velik strah zase. Obasta se v Jezusovi pripovedi tisti dan vračala iz Jeruzalema v Jeriho. V Jeruzalemu je bil tempelj, zato sta se najverjetneje vračala domov iz službe v templju. Ker je bilo predpisano, da mora tisti, ki služi v templju, ostati čist, da se ne sme dotakniti krvi, sta se raje izognila srečanju z ranjenim človekom. Ali se tudi vam kdaj zgodi, da greste mimo drugega, ki potrebuje vašo pomoč? Na primer: mimo sošolca, ki potrebuje, da bi mu razložili nalogo; ali mimo gospe, ki je padla ...

Kako pa je ravnal Samarijan? Ustavil se je, mu zlij olja in vina na rane ter ga obvezal. Jezus izbere Samarijana kot vzor, ker želi pokazati, da je Bog prišel za vse in da je poleg zapovedi in pravil pomembno živeti prav ljubezen do bližnjega. Samarijan je, ne da bi v zameno pričakoval karkoli, šel in pomagal človeku, ki je bil v stiski – ranjen in bolan. Tudi Marija Dominika je odločitev »grem jaz na pomoč sorodnikom« uresničila takoj. Šla je, ne da bi v zameno pričakovala karkoli. Kaj pomeni pomagati drugim? Komu lahko mi pomagamo? Kako in zakaj mu pomagamo? Ker nam tako rečejo starši? Ker je drugi nadležen? Iskreno lahko pomagamo drugemu samo takrat, ko ga imamo radi. Če naredimo nekaj iz ljubezni, je njegova vrednost velika, tudi če zanj ne dobimo nobenega plačila. A Gospod vidi v naše srce in nam daje vse, kar potrebujemo, skrbi za nas, nas dviga ... kot je to storil Samarijan. Takšnemu delu rečemo tudi prostovoljno delo. Kaj je prostovoljno delo? Je delo, ki ni plačano z denarjem. Poplačano pa nam je z zadovoljstvom, da smo naredili nekaj dobrega, in s hvaležnostjo in veseljem tistih, ki jim delamo dobro. Prostovoljno delo zbuja v nas čut odgovornosti, pravičnosti ... vzgaja nas za lepoto drugega. Prostovoljno delo nas poveže med seboj, spodbuja k sodelovanju in pomoči. In kaj je plačljivo delo? Gre za delo, ki ga opravljam zato, da bom dobil zanj plačilo v denarju.

Zgled popolnega in zastonskega darovanja so nam naši starši. Kaj vse naredijo zastonj, zato da bi nam bilo lepo? Ko smo bili majhni, so vsako noč vstali; ko smo bolni, nas peljejo k zdravniku; pomagajo vam pri šolskih nalogah; te dni vas pripeljejo na oratorij; ko potrebujete obleko, vam jo kupijo; skrbijo, da niste lačni ... A jim za to kaj plačate? Ne. Nasprotno, starši vam morda dajo še celo žepnino. Toda Gospod tudi vas vabi, da bi bili Samarijani. Kako? Kako lahko tudi vi pomagate drugim? (Pustimo, da naštevajo otroci.) Pravi pregovor: »Več kot daš, več imaš.« Ali to res drži? Če dam igračo, ostanem brez nje. Torej nimam več od prej, ampak manj. Imam pa več veselja, da sem nekomu podaril igračo. Kaj pa, če pomagam pospraviti in pomiti posodo? Delo je hitreje opravljeno; med delom se lahko pogovarjamo in si delimo veselje, vsem ostane več časa za igro, za pogovor ... Ko z veseljem dajem del sebe, svojega časa, moči ..., samo takrat več kot dam, več imam. Na to nas spominja tudi današnja misel dneva, ki pravi: »Bog ljubi veselega darovalca.«

DEJAVNOST

Jezus nas jemlje zares in nas vabi, da bi z veseljem delili zastonj z drugimi to, kar nam je bilo podarjeno: darovi, moči, znanje ... Animator predstavi prostovoljne skupine v župniji (ministrante, Karitas, pevski zbor ...), v katere se lahko vključijo tudi otroci. Ali pa povabi člana prostovoljske skupine, da sam predstavi njihovo dejavnost. Da bo predstavitev bolj zanimiva, jo lahko izvedete v obliki intervjuja. Zagotovo pa v intervju vključite naslednje vprašalnice: kdo, kaj, kdaj, kje, kako, zakaj?

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Zdaj sem tu, moj Bog; Nočem več ur; Vlij mi olja v srce; Tebi, o Gospod; Svet mora biti lepši; Lahko si.

Pripomočki: listi, bomboni, škarje, pisala, ogromen plakat, pripomočki za izdelavo dnevnika (listi, pisala itd.).

Uvodna motivacija:

Vsakemu udeležencu damo listek in en bombon. Na listek udeleženci zapišejo en svoj talent oz. sposobnost. Nato jim damo navodila za dinamiko. Udeleženci predmete spravijo v zaprto dlan: v eno roko bombon, v drugo roko listek s talentom. Nato hodijo po prostoru in poskusijo z drugimi deliti svoje predmete, ne da bi odprli dlan. Nato udeležence povabimo, da imajo sedaj odprte dlani in poskusijo tako deliti z drugimi svoje predmete.

Zatem se pogovorimo o vrednosti, ki jo simbol predstavlja. Kako je simbol odprta dlan povezan s prostovoljstvom? Kaj je za vas prostovoljstvo in kdo je prostovoljec? Ali se vam zdi prostovoljstvo pomembno? Ali sem lahko prostovoljec tudi jaz? Ali lahko s tem kaj pridobim oz. izgubim? Kaj?

MOLITEV:

V molitvi bomo razmišljali o tem, kako jaz živim prostovoljstvo.

Znamenje križa

Iztočnice za razmišljanje in risanje moje življenjske situacije v povezavi s prostovoljstvom:

- Kdaj in kje sem se srečal s prostovoljstvom jaz? Kdaj in kje sem prostovoljec jaz? Kako opravljam vlogo prostovoljca? Se je lotevam odgovorno, spoštljivo, premišljeno? Ali sem brezglav, površen, gospodovalen ...?
- S katerimi prostovoljci sem se v življenju že srečal? Kakšen odnos imam do prostovoljcev, ki jih srečujem v svojem življenju? Sem se ob katerem navdušil? Kaj sem se ob njem naučil za svoje življenje?
- Ali sem imel s prostovoljstvom same pozitivne izkušnje ali tudi negativne?

Ob mirni glasbi rišejo sebe kot prostovoljca oz. sebe v srečanju s prostovoljstvom. Rišejo svojo življenjsko izkušnjo ob srečanju s prostovoljstvom.

Po dobrih petih minutah še enkrat v mislih obnovijo, kaj so narisali, kakšna je njihova izkušnja. Svojo zgodbo simbolično izročijo v Gospodovo naročje tako, da risbo položijo v gnezdo in ob tem tiho izrečejo prošnjo ali zahvalo, ki jim leži v srcu. Ko se vsi namestijo nazaj na svoja mesta, zmolimo molitev: »**Gospod, naj tvoj glas me prebudi in prežene vse skrbi. Naj nikdar ne obupam, naj se ne bojim svojih sanj, saj vem, da si z mano vse dni.**«

Slava Očetu

Znamenje križa

VSTOPNO MESTO:

Udeleženci izberejo nekoga, ki se uleže na plakat, ostali pa naredijo njegov obris (lahko pa jim to že pripravimo). Ta obris oz. tega človeka nato oblikujejo v idealnega prostovoljca. Skupaj se pogovorijo o tem, kaj vse dela idealni prostovoljec. Pomagamo in usmerjamo jih s tem, da jih povprašamo:

- Ali je idealni prostovoljec lahko nekdo v družini, doma? Kaj dela? Kakšen je?
- Ali je idealni prostovoljec lahko nekdo v šoli? Kaj dela? Kakšen je?
- Ali je idealni prostovoljec lahko nekdo med prijatelji? Kaj počne? Kakšen je?

Udeleženci nato skupaj predstavijo animatorjem svojega idealnega prostovoljca. Hkrati pripovedujejo o svojih doživetjih in izkušnjah s prostovoljstvom.

OZNANILO:

V svetopisemskem odlomku iz Lukovega evangelija je zapisano o prostovoljstvu. Prisluhnimo, kaj točno nam pravi.

Vzamem v roke Sveto pismo in preberem odlomek Lk 10,30–37.

Neki učitelj postave je Jezusa vprašal: »Kdo je moj bližnji?« Jezus je odgovoril: (1) »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in (2) je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. (3) Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. (4) Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na potovanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zlil olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v (5) gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarja, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.« Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« In Jezus mu je rekel: »Pojd in ti delaj prav tako!«

Po odlomku počakam nekaj trenutkov, da nastane tišina, v kateri lahko udeleženci sami razmišljajo o tem, kaj so slišali, da malo odmeva v njihovih srcih tisto, kar je njim pomembno.

Nato poskušamo še skupaj obnoviti, o čem pripoveduje odlomek, kaj bi poudarili, kam nas skuša Jezus s tem odlomkom pripeljati, usmeriti ...

Kaj je vsebina odlomka? Kako je to povezano s prostovoljstvom? Kako smo to prepoznali? V odlomku smo spoznali tri osebe, ki so ravnale povsem drugače. Le Samarijan se odloči, da bo pomagal, in tako opravi prostovoljno delo. Zakaj je bil Samarijan prostovoljec? Samarijan je opravil dobro delo, ne da bi v ta namen želel plačilo. Opravil ga je z ljubeznijo do bližnjega in z veselim srcem. Zakaj menite, da duhovnik ni bil prostovoljec? Duhovnik ni zmogel dovolj ljubezni do bližnjega ali pa so ga pri tem, da bi se odločil za prostovoljno delo, ovirale okoliščine. Kaj nam Jezus pravi o prostovoljnem delu? Jezus nas spodbuja k prostovoljnemu delu ves čas in nam pravi: »*Pojdi in ti delaj prav tako!*«

Kaj pa Marija Dominika, kje se je pokazalo v današnji zgodbi njeno prostovoljstvo? Kaj je potrebno, da se nekdo odloči za prostovoljstvo?

Kako pa bi mi ravnali v takšni situaciji, kot smo jo slišali v odlomku o Samarijanu? Zakaj? Kaj pa v takšni, kot se je znašla Marija Dominika? Kaj nas spodbuja k prostovoljstvu?

Ponovno se izkaže, da je pomembno, da vse, kar delamo, delamo z ljubeznijo in iz srca ter izročamo in prosimo Gospoda. Tako bo vsak izmed nas zmogel biti prostovoljec doma, v šoli, v župniji in med prijatelji ter za opravljeno delo ne bo pričakoval plačila, ampak bo dovolj že osebno zadovoljstvo in zadovoljstvo drugih.

DEJAVNOST:

- Dnevnik prostovoljnega dela.

Udeleženci oblikujejo svoj dnevnik. Naredijo ga tako, da liste preluknjajo in zvežejo z vrvico. Udeleženci pomislijo na vsa njihova prostovoljna dela ter jih zapišejo v dnevnik. Dnevnike si predstavimo in udeležence spodbudimo, da jih tudi po oratoriju sproti izpolnjujejo.

POVZETEK:

Na kratko povzamemo današnjo katehezo – vrednoto, simbol, svetopisemski odlomek in svetopisemsko misel.

Na lista za naslednja meseca udeleženci zapišejo:

- današnjo svetopisemsko misel – kot povzetek današnjega dneva jo predstavimo in položimo na okno, ki ga sestavljamo ves teden – in
- misel, besedo, besedno zvezo, s katero udeleženci povzamejo spoznanja današnjega dne, današnjih spoznanj pri katehezi.

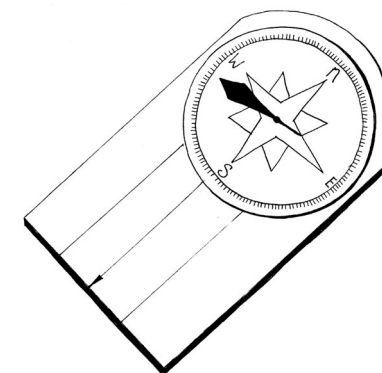
4. VODITELJSTVO

• Vrednota: VODITELJSTVO	• Simbol: KOMPAS
• Smer dneva: Jaz sem dobri pastir (Jn 10,11).	
• Cilji:	- o doživljajski: Doživeti vodenje kot pomemben element pri zagotavljanju varnosti in dobrega počutja. - o spoznavni: Spoznati razliko med pozitivnim in negativnim vodenjem. - o dejavnostni: Odigrati primer vodenja kot služenje in ne kot oblasti ter hkrati prikazati primeren odnos do voditelja.

SKUPNI UVOD

A. OBNOVITEV ZGODBE – vsebina:

- Ali je Marija Dominika ozdravela?
- S kom se je srečala in kakšna ideja jo je prešinila?
- Katerega poklica se je začela učiti? Zakaj?
- V kakšnem odnosu je bila s Petronillo in v kakšnem z dekleti?
- Kaj je pripovedovala dekletom?

B. VREDNOTA – voditeljstvo

Voditelj izbere štiri udeležence. Vsakemu, ko je na vrsti, na listu pokaže napisano vrednoto dneva: VODITELJSTVO. Posamezni udeleženec ima na voljo 1 minuto časa, da jo predstavi drugim.

1. Prvi udeleženec vrednoto dneva predstavi tako, da jo poimenuje samo z eno (drugo/ačno) besedo.
2. Drugi udeleženec jo prikaže s pantomimo.
3. Tretji jo nariše na večji list oz. plakat.
4. Četrti pa jo opiše tako, da pri tem ne uporabi korena besede.

Ostali udeleženci oratorija ugibajo besedo - vrednoto dneva. Voditelj in animatorji pri tem pazite na zbranost in umirjenost (dvigovanje rok).

V primeru, da bodo udeleženci prej ugotovili za katero vrednoto gre, dinamiko vseeno izpeljite do konca, da se vrednota dneva udeležencem še bolj približa.

Na koncu eden od animatorjev prinese vrednoto dneva napisano na žarku in jo pritrdi na sonce.

C. SIMBOL - kompas

Kakšen pa bi lahko bil simbol za voditeljstvo? Udeležencem oratorija pustimo, da naštevajo. Nato jim prikažemo premetane črke iz katerih sestavijo besedo: KOMPAS.

Zatem eden od animatorjev prinese simbol in ga postavi v osrednji prostor oz. na prostor, ki ga namenite temu.

Voditelj vpraša udeležence: Kaj je vrednota dneva? Kaj je simbol dneva? Zakaj je kompas simbol za voditeljstvo? Udeleženci oratorija na kratko povedo svoja razmišljanja, voditelj pa jih pri tem usmerja.

D. ŽAREK DNEVA:

Tudi danes smo Jezusovi otroci in Jezus nas z novim žarkom želi usmeriti k še večji gotovosti, da je z nami, nam razsvetljuje pot in nas vodi: »Jaz sem dobri pastir.« (Jn 10,11)

E. POVZETEK

Kaj dela pastir? Poslušaj, kliče, vodi, spremlja, varuje in usmerja ovce, da se ne bi izgubile. Je kot kompas, ki nam pomaga, da ne zaidemo in se ne izgubimo. Kdo pa je naš kompas v življenju? Ali smo lahko tudi mi kompas za drugega? Kdaj? Kako? Po čem se naš kompas orientira? Po Jezusu? Jezus nas spodbuja, da bi bili kot On dobri pastirji in voditelji. Marijo Dominiko so imela dekleta zelo rada, ker je bila dobra do njih in samo dobrota lahko prepriča drugega, da bo sledil našemu kompasu, ki vodi k Jezusu.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Gospod je moj pastir (Ps 22); Jezus se ob morju ustavi (Jezus na obali); Kdo je ustvaril; Mnogo sem prehodil poti ...

Pripomočki: klobuk, palica, trak za oči, Sveto pismo, material za izdelavo lutk: karton, slike, lepilo, barvice, škarje, beli listi, vata, palčke.

IGRE ZA VZDUŠJE

Bans: Vodja spremeni gibe. Udeleženci skupine se postavijo v krog. Izberite enega prostovoljca in ga pošljite ven iz prostora (tako, da ne bo slišal nadaljnjih navodil). Nato izberite vodja gibov, vsi ostali člani skupine pa ponavljajte gibe za izbranim voditeljem. Ko se prostovoljec vrne v prostor, mora ugotoviti, kdo je tisti, ki prvispreminja gibe, medtem ko poje: »Vodja spremeni gibe. Pazi, da te ne vidi. Ti pa ugani, kdo je, kdo je spremenil gibe.« (DVD: Bansi II., Salve, 2002).

ALI

Kača. Skupina se postavi v vrsto. Primejo drug drugega za pete in tako prehodi določeno razdaljo.

MOLITEV

Za molitev udeležence skupine naučimo ponavljanje pri Psalmu 22: »Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka.« Animator psalm prebere, udeleženci skupine ponavljajo vrstico (lahko jo tudi zapojejo).

Znamenje križa.

GOSPOD je moj pastir, nič mi ne manjka.

GOSPOD je moj pastir, nič mi ne manjka.

Na sočne pašnike me vodi. Ob mirnih vodah počivam, poživlja me in osrečuje.

Vodi me po pravih potih, ker je neskončno dober.

GOSPOD je moj pastir, nič mi ne manjka.

Ne bojim se, dokler si ti ob meni, čeprav bi hodil po temnih dolinah.

S pastirsko palico in gorjačo me spremljaš, to mi je v pogum in tolažbo.

GOSPOD je moj pastir, nič mi ne manjka.

Svojo mizo pred mano pogrinjaš, častiš me vpričo mojih nasprotnikov.

Venčáš me in mi glavo maziliš, srce mi prekipeva od sreče.

GOSPOD je moj pastir, nič mi ne manjka.

S svojo dobroto in milino me obdajaš, z menoj si vsak čas mojega življenja.

V tvoji hiši bom prebival, to je moj dom za vse čase.

GOSPOD je moj pastir, nič mi ne manjka.

Slava Očetu

Znamenje križa

VSTOPNO MESTO

Za začetek izvedete igro *Vodenje slepega*. Če imate možnost, pripravite pot z ovirami zunaj, tako da jo udeleženci skupine ne vidijo vnaprej. Tisti, ki vodi, je oblečen v pastirja (s klobukom na glavi in palico v roki). Tisti, ki je voden, ima zavezane oči. Po prehojenju poti se vloge zamenjajo, tako da bodo lahko vsi udeleženci skupine občutili, da vodijo in da so vodeni. Ob koncu izkušnje sledi pogovor: Kako si se počutil, ko si bil voden od drugega? Si zaupal drugemu? Si se bal poti? Kako pa si se počutil, ko si vodil drugega? Kaj je bilo bolj prijetno in kaj bolj zahtevno? Kdo v življenju vodi koga? Starši otroke, učitelji učence, animatorji udeležence, župnik župnijo ... In prav je tako.

Ali je že kdo slišal za pastirja? Kaj dela pastir? Vodi ovce na pašo in domov, skrbi za njih, jih čuva ...

OZNANILO

Tudi Sveto pismo nam govori o pastirju in njegovih nalogah. Prisluhnimo (medtem ko bere, prilepi na morneško okno misel dneva: »Jaz sem dobri pastir«).

»Resnično, resnično, povem vam: Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Tisti pa, ki je najemnik in ne pastir in ovce niso njegove, pusti ovce in zbeži, ko vidi, da prihaja volk, in volk jih pograbi in razkropi. Je pač najemnik in mu za ovce ni mar. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce. Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi tiste moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda, en pastir« (Jn 10,7a.11–16).

Kdo je pastir? Jezus sam pravi: »Jaz sem dobri pastir.« In kakšna je njegova naloga? Dobri pastir pozna svoje ovce po imenu, vedno znova ponavlja »grem jaz« naprej, da si ogledam pot, po kateri boste šle, pripravljen je dati življenje zanje, varno jih vodi po pašnikih in jih zvečer pripelje nazaj v stajo. Kdo so ovce, o katerih govori? Mi vsi. Kako pa vodi nas? Pride v vsako vas, kraj, ulico, mesto in nam govori? Kakšen voditelj je Jezus? Dober, prijazen, pozna nas po imenu, poskrbi, da imamo dovolj hrane ... On ve za vse, kar govorimo in kar mislimo. Z nami je tudi takrat, ko mi na njega pozabimo. Ali imamo na svetu še kakšne druge voditelje? Kateri voditelji nam dajo prav takšno varnost kot dobri pastir? Starši, učitelji, animatorji ... Tudi oni nas poznajo po imenu, hodijo pred nami in nas vodijo. Povejo nam kam in nam kažejo smer. So kot kompas, ki nam v naravi pokaže pravo smer. Tudi Marija Dominika je bila voditeljica. Koga je vodila? Skupino deklet. Skupaj s Petronillo jih je učila šivati. Pa je bila Marija Dominika mojstrica v šivanju? V začetku ne, a z vztrajnostjo se je mnogo naučila. Vsak voditelj se mora vedno znova učiti. Ali je lahko voditelj le odrasla oseba? Ste lahko tudi vi voditelji? Komu? Kdaj? Takrat, ko se pretepate, izzivate in ste neprijazni do svojih prijateljev, ali takrat, ko naredite nekaj lepega in drugi to opazijo? Naš zgled spodbuja druge, da delajo podobno kot mi. Če postavimo domine (to lahko storite tudi zares) in se dotaknete samo ene, bodo padle vse po vrsti. Zato ni vseeno, kaj in kako delate. Če upoštevate animatorja, bodo tudi drugi delali tako kot vi. Kadar lepo govorite, tudi vaši sošolci lepše govorijo. Ko greste v cerkev, pridejo tja z veseljem tudi vaši prijatelji. Biti voditelj je zahtevna naloga, a zelo lepa in vredna lepih dejanj. Potrudimo se tudi mi, da bomo dobri pastirji in voditelji, ki bodo drugim lep zgled in spodbuda na poti.

DEJAVNOST

Animator razdeli udeležence skupine v dve podskupini.

Prva podskupine izdelava lutke, s katerimi bo uprizorila odlomek o Dobrem pastirju. Animator vnaprej pripravi material, ki je potreben za izdelavo lutk (karton, slike, lepilo, barvice, škarje, bele liste, vato, palčke). Na karton prilepimo: ovce, pastirja, stajo, volka in najemnika ter jih pobarvamo. (Najdeš jih na www.oratorij.net.) Če boste risali sami, priskrbite dovolj svinčnikov in barvic. Izrezane slike prilepite na palčke. Razdelite si vloge in ponovite odlomek.

Druga podskupina odlomek o Dobrem pastirju prebere, se pogovori o njem in ga aktualizira. Ob koncu lahko prav tako izdelava lutke (v tem primeru animator zagotovi material, udeleženci skupine pa morajo sami narisati in izrezati slike) ali pa preprosto uprizori aktualiziran odlomek.

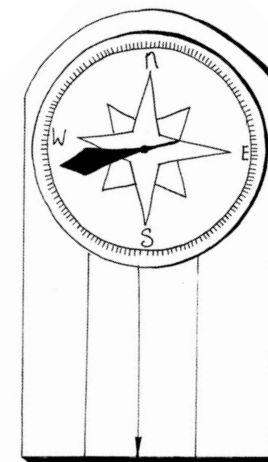
B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Jezus je moj pastir; Gospod je moj pastir; Danes je zasijala luč; Hej, brat; Peter skala; Upaj in veruj; Slomšek je naš patron; Prerodi me, Gospod.

Pripomočki: kompas (simbol), plakat, flomaster, beli listi, barvice, manjši kompasi za dejavnost, pisala, koledar.

Uvodna motivacija:

Udeležencem dam dele kompasa (kartonast krog; črke za smeri neba: S, J, V, Z; kartonasta igla), skupaj ga morajo ustrezno sestaviti. Ker delov ne razdelim med udeležence, temveč jim jih dam vse skupaj, se med sestavljanjem v skupini opazi neformalnega vodjo, ki vodi sestavljanje (iztočnica za pogovor kasneje). Ko kompas sestavijo, se pogovorimo o vrednosti, ki jo simbol predstavlja – vodenje. Kaj si predstavljate pod pojmom vodenje? Kaj vodenje pomeni za naše življenje? Kaj nam prinaša, zagotavlja? Varnost, gotovost, dobro počutje.

MOLITEV:

V molitvi bomo razmišljali o tem, kako jaz živim voditeljsko vlogo oz. kako živim ob njej. Otrokom razdelim liste in barvice.

Znamenje križa

Iztočnice za razmišljanje in risanje moje življenjske situacije v povezavi z voditeljstvom:

- Kdo je voditelj? Kaj naj bi delal? Kako naj bi delal?
- Kdaj in kje sem voditelj jaz? Kako opravljam voditeljsko vlogo? Se je lotevam odgovorno, spoštljivo, premišljeno? Ali sem brezglav, površen, gospodovalen ...?
- S katerimi voditelji sem se v življenju že srečal? Kakšen odnos imam do voditeljev, ki jih srečujem v svojem življenju? Sem se ob katerem navdušil? Kaj sem se ob njem naučil za svoje življenje?
- Ali sem imel z voditeljstvom same pozitivne izkušnje ali tudi negativne?

Ob mirni glasbi rišejo sebe kot voditelja oz. sebe ob srečanju z voditeljstvom. Po dobrih petih minutah še enkrat v mislih obnovijo, kaj so narisali, kakšna je njihova izkušnja. Svojo zgodbo simbolično izročijo v Gospodovo naročje tako, da risbo položijo v gnezdo in ob tem tiho izrečejo prošnjo ali zahvalo, ki jim leži v srcu. Ko se vsi namestijo nazaj na svoja mesta, zmolimo molitev: **»Gospod, naj tvoj glas me prebudi in prežene vse skrbi. Naj nikdar ne obupam, naj se ne bojim svojih sanj, saj vem, da si z mano vse dni.«**

Slava Očetu

Znamenje križa

VSTOPNO MESTO:

Udeležencem dam kopijo časopisnega članka, v katerem je predstavljena novica o negativnem dejanju (npr. tihotapljenje, vojaški/bombni napadi ...), ki je bilo storjeno pod vodstvom določene osebe (kot naročilo ipd.). Preberemo članek, nato se z udeleženci pogovorimo o tem, kdo je tisti, ki načrtuje taka dejanja. Kakšen stil vodenja mora ubrati človek, ki hoče narekovati taka dejanja? Kakšne namene je imel ta voditelj? Ali je podoben voditeljem, ki smo jih mi ta teden že srečali (animatorji, župnik, Marija Dominika ...)? V čem jim je podoben, v čem se razlikujejo? Kaj pa Jezus? Je tudi on voditelj? Kakšen voditelj je? Kako nas on vodi? K čemu nas vodi?

OZNANILO:

V Janezovem evangeliju Jezus spregovori o sebi kot o Dobrem pastirju. Pri-
sluhnimo, kaj točno pravi.

Vzamem v roke Sveto pismo in preberem odlomek Jn 10,7a.11–16.

»Resnično, resnično, povem vam: Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Tisti pa, ki je najemnik in ne pastir in ovce niso njegove, pusti ovce in zbeži, ko vidi, da prihaja volk, in volk jih pogradi in razkropi. Je pač najemnik in mu za ovce ni mar. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce. Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi tiste moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda, en pastir.«

Po odlomku počakam nekaj trenutkov, da nastane tišina, v kateri lahko udeleženci sami razmišljajo o tem, kaj so slišali, da malo odmeva v njihovih srcih tisto, kar je njim pomembno.

Nato poskušamo še skupaj obnoviti, o čem pripoveduje odlomek, kaj bi po-
udarili, kam nas skuša Jezus s tem odlomkom pripeljati, usmeriti ...

1. možnost:

Kdo je pastir? Kakšno nalogo opravlja? Kakšna je naloga Jezusa kot Dobrega pastirja? Pozna svoje ovce po imenu, da svoje življenje zanje, skrbi za njihovo krmo. Zakaj mislite, da najemnik zbeži, ko njemu in ovcam preti nevarnost? Zakaj Dobri pastir tega ne naredi? Ima rad svoje ovce, mu je mar zanje, želi jim najboljše, se zaveda svoje voditeljske vloge. Ali Jezus govori o ovcah ali s to prispodobo poimenuje koga drugega? Jezus ne govori o živalih, ampak s tem poimenuje nas – ljudi, ki nas ima rad in za nas skrbi. Kakšne so ovce, kaj je njihova naloga? Kako se obnašajo do voditelja? Sledijo, upoštevajo, spoštujejo ... Poiščimo vzporednice evangelija in našega življenja. Ali lahko najdeš voditelje, ki te spremljajo v življenju in so podobni Dobremu pastirju? Starši, stari starši, učitelji ... V čem so podobni Dobremu pastirju? Vodijo, usmerjajo, spodbujajo, nas poznajo, nam želijo dobro. Kakšen pa je (naj bi bil) naš odnos do teh voditeljev? Podoben odnosu ovc do Dobrega pastirja.

Kaj pa Marija Dominika? Danes smo jo spoznali v vlogi voditeljice. Koga je vodila? Kako je vodila? Ali je že takoj v začetku znala vse potrebno za dobro

opravljanje vloge voditeljice? Ne, morala se je veliko naučiti. Dela se je lotila z ljubeznijo, zato ji ni bilo težko. Vsak, ki nekoga vodi, se mora marsičesa naučiti.

Kaj pa jaz, sem lahko komu voditelj? Tudi jaz sem (lahko) voditelj svojim vrstnikom, sem njihov zgled v dobrih delih, spoštljivem odnosu do ljudi, ki so nam voditelji, lahko sem njihov voditelj na igrišču, pri igri, pri učenju ... Sem bil v tem dnevu že komu voditelj? Spomnimo se na sestavljanje kompasa. Vsak je lahko voditelj; v majhni ali veliki stvari oz. dogodku. Voditeljska naloga ni lahka, zahteva veliko prizadevanj, učenja in žrtvovanja. A če se je lotimo s srcem, z ljubeznijo, nam uspe biti dober voditelj, kot je bila npr. Marija Dominika.

Naloga voditelja je naloga, skozi katero lahko dosežemo spremembe v svetu. A za te spremembe moramo najprej spremeniti sebe oz. se trdno odločiti, da bomo šli po neki poti (ki vodi k dobremu), šele nato lahko vodimo po tej poti tudi druge. Pomembno je, da kot voditelji ves čas vodimo z ljubeznijo in k ljubezni.

2. možnost:

Udeleženci dobijo list s tabelo, ki jo najdeš na www.oratorij.net. Z njeno pomočjo razmišljamo o tipih voditeljev, ki smo jih danes spoznali (Dobri pastir, Marija Dominika, voditelj iz članka, voditelji iz mojega življenja, jaz ...). Ko izpolnijo tabelo, se udeleženci med seboj pogovorijo o ugotovitvah. Pri tem jih usmerja animator. V pomoč naj ti bo zgornje razmišljanje.

DEJAVNOST:

Že pred pričetkom kateheze pripravimo potrebni material.

Izdelamo si kompas »Jaz – voditelj«. Udeležencem razdelim kompase (primer spodaj). Kompas kopirajte na belo podlago – če se da, na tršo – ali pa ga prilepite na karton.

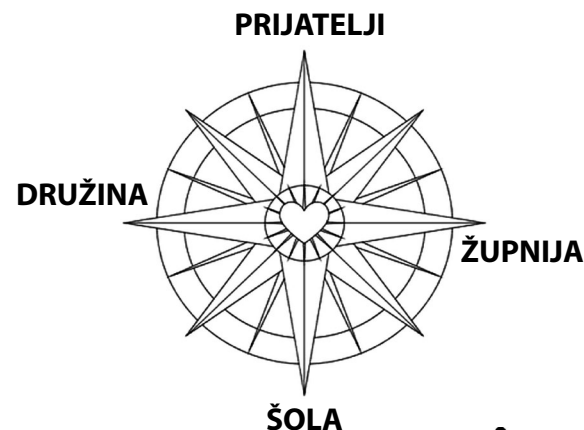
Kompas kaže na štiri strani neba. Moj kompas bo kazal na štiri področja mojega življenja: družina, šola, prijatelji, župnija. Ta področja udeleženci zapišejo na mesta, kjer bi sicer pisale strani neba. Pri vsakem področju za ljudi, ki jih tam srečujejo, zapišejo, k čemu jih želijo voditi. Na koncu kompasa še uredijo, okrasijo, pobarvajo ...

Med izdelavo kompasa oblikujte umirjeno vzdušje, s katerim udeležence spodbudimo k samostojnemu delu in razmišljanju, ne pa h klepetanju.

Ko končajo z delom, si udeleženci med seboj podelijo, kam bodo vodili njihovi kompasi na posameznem področju. Kompas naj bo za njih vsakodnevna spodbuda za opravljanje voditeljske naloge.

POVZETEK:

Na kratko povzamemo današnje katehezo – vrednoto, simbol, svetopisemski odlomek in svetopisemsko misel.

Na lista za naslednja meseca udeleženci zapišejo:

- današnjo svetopisemsko misel – kot povzetek današnjega dneva jo predstavimo in položimo na okno, ki ga sestavljamo ves teden – in
- misel, besedo, besedno zvezo, s katero udeleženci povzamejo spoznanja današnjega dne, današnjih spoznanj pri katehezi.

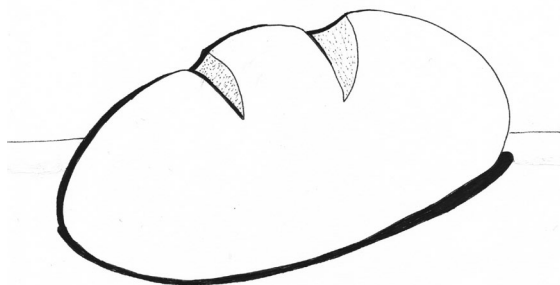
5. PREPROSTOST

• Vrednota: PREPROSTOST	• Simbol: KRUH
• Smer dneva: Gospod varuje preproste (Ps 116,6).	
• Cilji:	- o doživljajski: Doživeti minljivost materialnih stvari. - o spoznavni: Spoznati, da me bogatijo in osrečijo srečanja z osebami in ne materialne stvari. - o dejavnostni: Narediti seznam stvari, ki jih ne potrebujem nujno.

SKUPNI UVOD

A. OBNOVITEV ZGODBE – vsebina:

- V kakšni vlogi smo danes spoznali Marijo Dominiko? Kaj pa Petronillo?
- Kako se imenujejo te sestre, redovnice? Poznate tudi danes sestre z imenom hčere Marije Pomočnice?
- Do koga vse je bila s. Marija Dominika pozorna?
- V kakšni situaciji so se znašle sestre? Kako se je s. Marija Dominika znašla, ko so bile sestre in dekleta v težavah?

B. VREDNOTA – preprostost

Voditelj izbere štiri udeležence. Vsakemu, ko je na vrsti, na listu pokaže napisano vrednoto dneva: PREPROSTOST. Posamezni udeleženec ima na voljo 1 minuto časa, da jo predstavi drugim.

1. Prvi udeleženec vrednoto dneva predstavi tako, da jo poimenuje samo z eno (drugo/ačno) besedo.
2. Drugi udeleženec jo prikaže s pantomimo.
3. Tretji jo nariše na večji list oz. plakat.
4. Četrti pa jo opiše tako, da pri tem ne uporabi korena besede.

Ostali udeleženci oratorija ugibajo besedo - vrednoto dneva. Voditelj in animatorji pri tem pazite na zbranost in umirjenost (dvigovanje rok).

V primeru, da bodo udeleženci prej ugotovili za katero vrednoto gre, dinamiko vseeno izpeljite do konca, da se vrednota dneva udeležencem še bolj približa.

Na koncu eden od animatorjev prinese vrednoto dneva napisano na žarku in jo pritrdi na sonce.

C. SIMBOL - kruh

Kakšen pa bil lahko bil simbol za preprostost? Udeležencem oratorija pustimo, da naštevajo. Nato jim prikažemo premetane črke iz katerih sestavijo besedo: KRUH.

Potem eden od animatorjev prinese simbol in ga postavi v osrednji prostor oz. na prostor, ki ga imate namenjenega za to.

Voditelj vpraša udeležence: Kaj je vrednota dneva? Kaj je simbol dneva? Zakaj je kruh simbol za preprostost? Udeleženci oratorija na kratko povedo svoja razmišljanja.

D. ŽAREK DNEVA:

Jezus nam danes pošilja peti žarek, ki bo osvetlil vrednoto dneva: »Gospod varuje preproste.« (Ps 116,6)

E. POVZETEK

Kdo je preprost? Udeleženci spregovorijo. Preprost je, kdor zna deliti in se veseliti z drugimi; kdor se veseli majhnih stvari, kot je vsakdanji kruh in ne zbira bogastva v materialnih dobrinah. Kdaj je bila s. Marija Dominika preprosta? Ko se je igrala z dekleti, četudi je bila »glavna« med sestrami, ko ni komplicirala, ko je v stiski iskala konkretne rešitve. Znala se je približati in razveseliti vsakega. Bodimo tudi mi danes preprosti in Gospod nas bo še bolj varoval.

A – ZA MLAJŠE

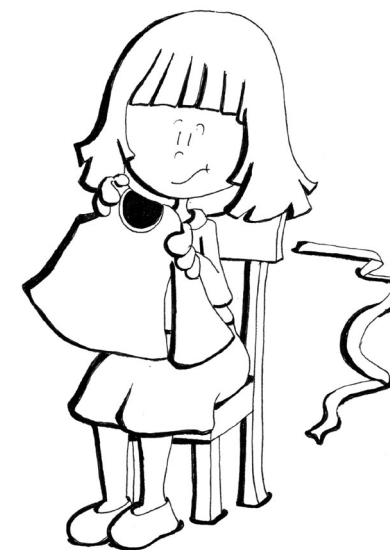
Pesmi: On nosi ves svet v rokah; Hvala za vsako dobro jutro; Kakor je bil ta kruh; Kruh iz nebes; Moj Gospod; Oče, dobri Oče; Življenje je dar; Čas je zaklad.

Pripomočki: ruta za oči, tangram, kruh, baloni, pisala, bucika, plakat.

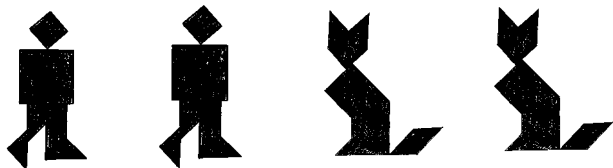
IGRA ZA VZDUŠJE

Mihec, kje si? Igralci tvorijo krog, v katerem sta dva igralca z zavezanimi očmi – Mihec in gospodar. Gospodar sprašuje: »Mihec, kje si?« Tonček mora odgovoriti: »Tukaj.« Pri tem ga gospodar lovi. Ko gospodar Mihca ulovi, v igro vstopijo novi igralci.

ALI

Tangram je igra sestavljanica, ki vsebuje sedem delov, ki so pravzaprav osnovni geometrijski liki. Animator jih pripravi vnaprej. Z njimi udeleženci skupine sestavijo različne figure (mucka, človeka), pri čemer morajo uporabiti vseh sedem kosov, ki se ne smejo prekrivati. Za pomoč pri sestavljanju jim je le obris lika (rjavo ali črno pobarvan).

MOLITEV

Današnji simbol dneva je kruh (tudi mi ga imamo v sredini). Kruh je naša vsakdanja hrana. V kateri molitvi prosimo za naš vsakdanji kruh? V molitvi Oče naš. Sedaj se bomo skupaj zahvalili za kruh in vso drugo hrano. Na poseben način pa se bomo zahvalili tudi za kruh ljubezni. Starši, bratje in sestre, prijatelji, animatorji ... vas imamo radi. Tako kot brez kruha, tudi brez ljubezni ne moremo živeti.

Znamenje križa.

Animator vzame v roke hleb kruha in moli:

Gospod, vsak dan nam daješ hrano. Hvala ti zanjo. Hvala ti za: klobase, razne namaze, sokove ... Vse to, kar smo prinesli s seboj za malico (kosilo). Danes pa se ti želimo še posebej zahvaliti za našo najosnovnejšo hrano, to je kruh. Hvala ti zanj. Prosimo te, da ga blagosloviš. Blagoslovi pa tudi nas, ki ga bomo zaužili. Tudi naša dobra dela, ki pomagajo drugim, blagoslovi. Naj si med seboj radi pomagamo. Hvala ti za ljubezen.

Slava Očetu.

Animator naredi nad kruhom znamenje križa, ga razlomi in razdeli vsakemu en košček.

Pesem: Hvala, Jezus.

Znamenje križa.

VSTOPNO MESTO

Vsak udeleženec skupine dobi v roke balon, ki ga napihne in dobro zaveže. Nato nanj napiše in nariše vse, kar si želi imeti.

Vsak pove, kaj je napisal oz. narisal na balon. Sledi pogovor. Zakaj potrebujem vse to? Ali res vse to potrebujem? Me vse te stvari zares osrečujejo? Ali lahko te stvari delim z drugimi?

OZNANILO

Prisluhnimo, kako je bilo v prvi skupnosti kristjanov v Jeruzalemu:

Vsi verniki so se družili med seboj in imeli vse skupno: prodajali so premoženje in imetje ter od tega delili vsem, kolikor je kdo potreboval. Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali v templju, lomili kruh po domovih ter uživali hrano z veselim in preprostim srcem. Hvalili so Boga in vsi ljudje so jih imeli radi. Gospod pa jim je vsak dan pridruževal te, ki so našli odrešenje (Apd 2,44–47).

Kaj so delali prvi kristjani? Družili so se med seboj in si delili pomoč, kolikor jo je kdo potreboval. Zbirali so se skupaj in molili, obhajali sveto mašo, si delili hrano. Kakšno je bilo njihovo srce? Veselo in preprosto. »Gospod varuje preproste,« nam pravi današnja misel dneva. Kaj to pomeni? Kdo je preprost? Preprost je, kdor se zna razveseliti majhnih stvari; deliti z drugimi to, kar ima; izrazi hvaležnost za vse, kar ima; ima rad Jezusa in ljudi.

Kaj se je zgodilo z Marijo Dominiko? Bila je povsem drugače oblečena. Kdo je danes tako oblečen? Sestre, redovnice. Tudi Marija Dominika je postala redovnica. Zato so jo klicali sestra Marija Dominika. In kaj je delala kot sestra? Bila je 'ta glavna', šefica, voditeljica nove redovne skupnosti sester hčera Marije Pomočnice, a se je vseeno igrala z dekleti. Zaradi tega ni bila vzvišena, ni se bahala ali poniževala drugih ... Šla je ven iz svoje sobe (pisarne) in se preprosto igrala z dekleti, se z njimi pogovarjala, učila, molila. In vsem je bilo lepo.

Jezus tudi nas vabi, da bi bili preprosti. Kdaj? Vedno, še posebej pa ob kakšnih posebnih priložnostih, kot je praznovanje rojstnega dneva. Ali praznujete rojstni dan? Kako? Takrat ste 'ta glavni' vi. Kakšna so vaša pričakovanja glede daril? Pričakuješ veliko ali si zadovoljen z malim? Kdaj ste bolj srečni: ko imate vse ali ko se v družini razumete?

Kako je bilo v Morneseju? Ali so imele sestre vsega dovolj? Ne, toda ali so bile srečne? Ja. Zakaj pa? Ali je naša sreča odvisna od materialnih dobrin? Ne. Ampak od naše ljubezni in preprostosti, od našega nesebičnega razdajanja in prvih korakov »grem jaz«. To je pomagalo prvim sestram v Morneseju, da so tudi v trenutkih, ko jim je manjkalo najosnovnejšega, vztrajale in se spodbujale. Prav zato, ker so bile preproste, so se znale razveseliti vsake malenkosti in bile zanj hvaležne.

DEJAVNOST

Vsak udeleženec skupine vzame ponovno v roke svoj balon. Ali vse to, kar sem zapisal nanj, res potrebujem? Vsak pove, kaj iz vsega napisanega zares potrebuje (eno stvar). To zapišete na večji plakat. Kaj pa ostalo? Velikokrat sanjamo, kaj vse bi radi imeli, pa morda tega sploh ne potrebujemo. Velikokrat te sanje postanejo tudi resničnost, ko prosimo ali celo zahtevamo od staršev in končno dobimo. Toda ali nam vse to zares prinaša srečo? Ne, zato je bolje, da jih čim prej odvržemo. Kako? Tako, da si rečemo: »Veliko stvari mi je podarjenih. Tega pa res ne potrebujem!« In to bomo storili tudi sedaj. Po vrsti vsak posamezno še enkrat pogleda balon in izreče: »Tega ne potrebujem!« Nato z buciko počí svoj balon.

Ko vsak počí svoj balon, se vrnite nazaj k plakatu. Nanj smo napisali nekaj od tega, za kar smo hvaležni in nam pomaga, da bolj v polnosti živimo vsak dan. Vse to nam je podarjeno. Naj v nas to zbuja hvaležnost in preprostost.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Če letal bi, K tempeljski zakladnici, Povabil si me, Gospod; o Gospod, studenec vse dobrote; K tebi odpiramo roke; Življenje je dar.

Pripomočki: pehar, prtič, kruh, fotografije iz časopisov (fotosimbolika), beli listi, barvice, zalivalka ali pladenj z moko, pisala, koledar.

Uvodna motivacija:

V prostor prinesem pehar, v katerem je s prtičem pokrit kruh. Če le lahko, se potrudim, da prejšnji dan sam/a spečem kruh. Odgrnem prtič in vzamem kruh ter ga razlomim. Vsakemu udeležencu dam po en kos. Udeležence povabim, da kruh pojemo. Nato se pogovorimo ob vprašanjih. Kako se naredi kruh? Kaj potrebujemo za njegovo izdelavo? Tako malo, tako preprosto, a se z njim lahko nasitimo. Ali smo ob kruhu še kaj pogrešali? Smo si želeli kakšnih dodatkov, namazov, salame ...? Malica je lahko zelo preprosta, a nam je zaradi poplave dodatkov včasih tako težko izbrati, kaj si zares želimo jesti. Že pri tako osnovnih potrebah, kot je prehranjevanje, imamo težave s preprostostjo pri izbiri.

MOLITEV:

Danes bomo pri molitvi razmišljali in risali o preprostosti. Otrokom razdelim liste in barvice.

Znamenje križa

Ob mirni glasbi udeleženci ustvarjajo ... Animator jim pri razmišljanju pomaga z vprašanji ...

- Kaj je to preprostost? Kdo se ti zdi preprost?
- Znam biti preprost? Kako živim preprostost? Kje jo živim?
- Kaj vse si v življenju želim imeti? Ali vse to sploh potrebujem? Čemu bi se zlahka odpovedal? Kaj je tisto, kar zares potrebujem? Brez česa ne bi mogel živeti? ...

Po dobrih petih minutah jih povabim, da še enkrat razmislijo, kaj so narisali in zakaj ravno to.

Ob koncu razmišljanja in risanja položi vsak svoj list v gnezdo in zraven pove zahvalo za eno stvar, brez katere res ne bi mogel živeti.

Molitev: »**Gospod, naj tvoj glas me prebudi in prežene vse skrbi. Naj nikdar ne obupam, naj se ne bojim svojih sanj, saj vem, da si z mano vse dni.**«

Slava Očetu

Znamenje križa

VSTOPNO MESTO:

V časopisih poiščem čim več fotografij, ki so po mojem mnenju povezane s preprostostjo. Npr.: bogato oblečena slavna oseba, poln trgovinski voziček, sedeč/a starec/starka, nasmejani otroci ... Če imam na razpolago fotogovorico, uporabim to.

Fotografije položim na tla pred udeležence. Vzamemo si nekaj trenutkov za ogled fotografij, nato jih povabim, da si vsak izbere tisto, ki po njegovem mnenju najbolj opisuje njegovo pojmovanje preprostosti. Vsak udeleženec s pomočjo fotografije razloži, kaj je to preprostost. Ali pozna kdo kak primer iz Svetega pisma, ki opisuje, kaj je to preprostost? Pogovorimo se o tem, kar otroci povedo. Enega takih odlomkov bomo prebrali danes.

OZNANILO:

V roke vzamem sveto pismo in preberem odlomek Apd 2,44–47.

Vsi verniki so se družili med seboj in imeli vse skupno: prodajali so premoženje in imetje ter od tega delili vsem, kolikor je kdo potreboval. Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali v templju, lomili kruh po domovih ter uživali hrano z veseljem in preprostim srcem. Hvalili so Boga in vsi ljudje so jih imeli radi. Gospod pa jim je vsak dan pridruževal te, ki so našli odrešenje.

Po odlomku počakam nekaj trenutkov, da nastane tišina, v kateri lahko udeleženci sami razmišljajo o tem, kaj so slišali, da malo odmeva v njihovih srcih tisto, kar je njim pomembno.

Nato poskušamo še skupaj obnoviti, o čem pripoveduje odlomek, kaj bi poudarili, kam nas skuša Jezus s tem odlomkom pripeljati, usmeriti ... Lahko se ob tem spomnimo včerajšnje vrednote – voditeljstva. O čem pripoveduje odlomek? O vernikih, ki so se družili. Imeli so skupno premoženje, vse so si delili. Kaj so verniki vse počeli skupaj? Lomili kruh – jedli, se zbirali v templju in hvalili Boga – molili. Kaj pravi odlomek o srcih vernikov? Bili so veselega in preprostega srca. To pomeni, da so se tega, kar so imeli in kar so počeli, veselili in hkrati živeli v preprostosti. Sklepajmo iz tega, kaj nam skuša Jezus sporočiti. Kdo je torej preprost? Preprost je, kdor zna deliti z drugimi, se veseli skupaj z drugimi in ne zbira bogastva v materialnih dobrinah. Kaj je bilo za vernike bolj osrečujoče – materialne dobrine ali to, da so se družili med seboj?

Spomnimo se današnje zgodbe. Kako je bilo z Marijo Dominiko? V katerih dejanjih ste prepoznali preprostost? Marija se je igrala s preprosto deklico, četudi je bila »glavna« med sestrami, ni je skrbelo za kosilo, povabila je vse v gozd na kostanj. Ali se spomniš še kakšnega dejanja iz prejšnjih dni, ki je bilo prežeto s preprostostjo? Domača molitev (ni potrebno v cerkev), pomoč bolni družini, šivanje. Marija Dominika je vsa svoja dejanja opravljala s preprostostjo, veseljem in ljubeznijo v srcu.

Kaj pa jaz? Kako je na oratoriju? Kaj mi je bolj ljubo, igrati se s tistimi, s katerimi se vsi igrajo, ali se igram tudi s tistimi, ki so sami, ki se jih drugi izogibajo? Se mi zdi mogoče pri mojih letih že odveč, da bi se igral s »tamalimi«? Spomnimo se na kruh, ki smoga jedli v začetku. Jest sam kruh se nam zdi skoraj neprimerno. Kaj pa v družbi s prijatelji? Spomnimo se na kak pogovor, v katerem se bahamo s tem, kar imamo. Želeli bi si, da bi imeli še več, še boljše kot naši prijatelji. Predvsem je tako pri pogovorih ob Miklavžu. Kaj pa doma? Ko npr. odnesem stvari, bi najraje zahteval za to dejanje plačilo. Kaj pa šola? Razmišljam le o tem, kaj so dolžni delati drugi za mene?

Kdaj smo povabljeni, da živimo s preprostostjo v srcu? V vsakem trenutku nas Jezus vabi, da bi živeli tako, saj pravi: »Gospod varuje preproste.«

DEJAVNOST:**1. možnost:**

Če je vreme lepo, otroke odpeljem ven, na kraj, kjer je pesek, mivka, zemlja ... Povabim jih, da v to snov zapišejo vse tisto, kar imajo ali pa si zelo želijo imeti, a v resnici tega sploh ne potrebujejo. Spodbudim jih, da vsak napiše vsaj eno stvar in nato vsem v skupini razloži, zakaj misli, da te stvari ne potrebuje. Vprašamo

se še, če bi lahko mogoče to stvar komu podarili naprej. Morda bi jo nekdo drug bolj potreboval. Če je to mogoče, jih spodbudim, da to naredijo – podarijo nepotrebno nekomu drugemu.

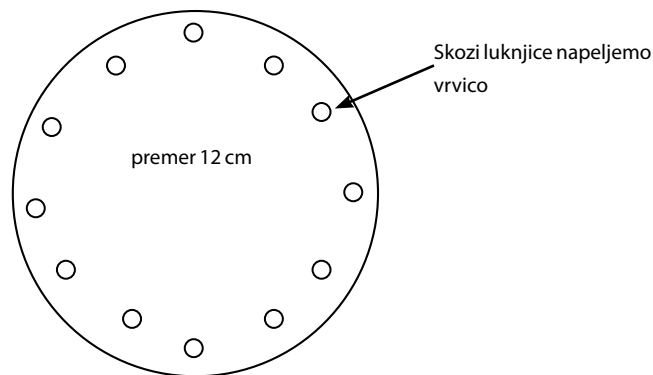
S seboj prinesem zalivalko, polno vode. Vse napisano prelijem z vodo, da »izgine«. Tako kot je voda uničila, izbrisala zapisane besede, tako materialne stvari izgubljajo na pomenu. Tisto, kar nam ostaja, kar nam daje poguma za življenje, kar nam riše nasmeh na obraz, so srečanja z ljudmi, tople besede, stiski rok ... Srečanja na oratoriju.

Če je slabo vreme, podobno naredimo na pladnju, na katerega smo natresli moko. Tu lahko besede »izbrišemo« tudi s pihanjem.

2. možnost:

Izdelava mošnjička – opominjal nas bo na skromnost, preprostost. Udeležence spodbudimo, da se odpovejo nepotrebnim stvarim (npr. sladkarijam), za to namenjen denar pa shranijo v narejen mošnjiček. Denar naj hranijo za stvari, ki jih bodo zares potrebovali, lahko pa s prihranjenim denarjem pomagajo tudi komu izmed svojih bližnjih. Potrebujemo: blago okrogle oblike (premer naj bo velik vsaj 12 cm), škarje, vrvico – lahko je volna.

Izdelava: V blago ob robu naredimo 8–12 lukenj (lahko z luknjačem). Skozi luknje napeljemo vrvico. Mošnjiček zavežemo in že lahko vanj shranjujemo kovance. Na blago lahko zapišemo tudi kakšno spodbudno misel, ki nas bo vabila k odpovedovanju in življenju v skromnosti.

POVZETEK:

Na kratko povzamemo današnjo katehezo – vrednoto, simbol, svetopisemski odlomek in svetopisemsko misel.

Na lista za naslednja meseca udeleženci zapišejo:

- današnjo svetopisemsko misel – kot povzetek današnjega dneva jo predstavimo in položimo na okno, ki ga sestavljamo že ves teden – in
- misel, besedo, besedno zvezo, s katero udeleženci povzamejo spoznanja današnjega dne, današnjih spoznanj pri katehezi.

6. POSLANSTVO

• Vrednota: POSLANSTVO	• Simbol: GLOBUS
• Smer dneva: Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu (Mr 16,15).	
• Cilji:	- o doživljajski: Doživeti veselje in lepoto vere. - o spoznavni: Spoznati pomen oseb, ki so svoje življenje vzele kot poslanstvo. - o dejavnostni: Narediti skupni načrt oznanjevanja evangelija v svojem okolju.

SKUPNI UVOD

A. OBNOVITEV ZGODBE – vsebina:

- Kaj so delale sestre? Kaj so iskale na zemljevidu? Kaj so se ob tem pogovarjale?
- Kdo je prišel v Mornese? Zakaj je Henrika prišla k sestram?
- Kako je odreažirala s. Marija Dominika?
- Kdo jim je pisal pismo?
- Ali je bila katera sestra pripravljena iti v misijone? S. Marija Dominika je šla v misijone?
- Kako se zgodba zaključi?

B. VREDNOTA – poslanstvo

Voditelj izbere štiri udeležence. Vsakemu, ko je na vrsti, na listu pokaže napisano vrednoto dneva: POSLANSTVO. Posamezni udeleženec ima na voljo 1 minuto časa, da jo predstavi drugim.

1. Prvi udeleženec vrednoto dneva predstavi tako, da jo poimenuje samo z eno (drugo/ačno) besedo.
2. Drugi udeleženec jo prikaže s pantomimo.
3. Tretji jo nariše na večji list oz. plakat.
4. Četrty pa jo opiše tako, da pri tem ne uporabi korena besede.

Ostali udeleženci oratorija ugibajo besedo - vrednoto dneva. Voditelj in animatorji pri tem pazite na zbranost in umirjenost (dvigovanje rok).

V primeru, da bodo udeleženci prej ugotovili za katero vrednoto gre, dinamiko vseeno izpeljite do konca, da se vrednota dneva udeležencem še bolj približa.

Na koncu eden od animatorjev prinese vrednoto dneva napisano na žarku in jo pritrdi na sonce.

C. SIMBOL - globus

Kakšen bi lahko bil simbol za poslanstvo? Udeležencem oratorija pustimo, da naštevajo. Nato jim prikažemo premetane črke iz katerih sestavijo besedo: GLOBUS.

Potem eden od animatorjev prinese simbol in ga postavi na osrednji prostor oz. na prostor, ki ga imate namenjenega za to.

Voditelj vpraša udeležence: Kaj je vrednota dneva? Kaj je simbol dneva? Zakaj je globus simbol za poslanstvo? Udeleženci oratorija na kratko povedo svoja razmišljanja.

D. ŽAREK DNEVA:

Jezus je vedno luč, ki gori in razsvetljuje, pa naj bomo doma ali pa v misijonih. Danes nam pošilja nov žarek: »*Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu*«. (Mr 16,15)

E. POVZETEK

Beseda poslanstvo pomeni: 'biti poslan'. Kdo nas pošilja? Kam nas pošilja? Jezus nas vabi, da bi vsem ljudem sveta oznanjali evangelij, ki je veselo oznanilo. Pa mi res lahko gremo po vsem svetu? Ja, lahko gremo. Nekateri gredo v afriške, azijske, južnoameriške in druge države sveta kot misijonarji. Naš svet pa je danes doma, v šoli, med prijatelji, v župniji, na oratoriju. Tu Jezus vsakemu zaupa posebno nalogo, ki jo lahko izpolniš le ti.

Skozi celoten teden smo sestavljali sonce. Jezus nas je razsvetljeval in nas bo tudi po tem, ko bomo zaključili oratorij. Na kakšen način? Tako, da beremo Sveto pismo in ga živimo vsak dan, kot je to storila tudi s. Marija Dominika Mazzarello. Vsakega izmed nas pa kliče in pošilja, da tudi mi razsvetljujemo ljudi okoli nas z veseljem oznanilom. Pa pojdemo ... najprej v skupine za kateheze.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Hej, brat; Hvalnico pojem Bogu; Jezus je pot; Ko sem še (Aleluja Bog); Mir vam dajem (Pesem o miru); Ta pot je kratka ...

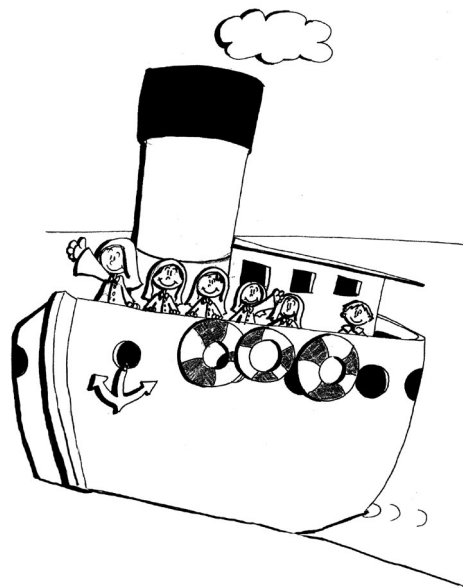
Pripomočki: slike za uvodno molitev, sestavljanke sveta: trši papir in slike s spletni strani oratorija, škarje, lepilo, barvice, slike slovenskih misijonarjev, papir, pisala.

IGRE ZA VZDUŠJE

Zavezani nogi. V skupini si po dva in dva igralca skupaj zavežeta nogi. Tako zavezana tečeta skozi določen poligon. Ko se vrneta, gre lahko na pot naslednji par. Igra se zaključí, ko gredo vsi pari skozi poligon.

MOLITEV

Danes nas svetopisemska misel spodbuja: »*Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!*« Zato bomo

molili, da bi vsi spoznali Jezusa in njegov evangelij. To je največja naloga misijonarjev po svetu in tudi vsakega izmed nas.

Molitev bo potekala izmenjaje med animatorjem in udeleženci skupine. Animator bo vodil molitev, udeleženci skupine pa bodo vsakočili vsakič, ko se bo pred njimi pokazala slika. Prikazano sliko poimenujejo in jo izrečejo na glas (najdeš jih na www.oratorij.net). Priporočljivo pa je, da z udeleženci skupine slike prej pregledate in jih poimenujete (gre za podčrtane besede).

Znamenje križa.

Jezus, s svojimi rokami bomo pomagali v kuhinji.

S svojimi nogami bomo pritekli na pomoč malčkom.

Jezus, s svojimi ustmi bomo govoril ljudem le najlepše besede.

Jezus, z našo pomočjo boš mehčal srca ljudi.

Mi smo danes Sveto pismo, ki ga ljudje berejo.

Mi smo danes Božje sporočilo v besedi in dejanjih.

Slava Očetu

Znamenje križa

VSTOPNO MESTO

Animatorji vnaprej pripravite puzzle iz večje slike sveta (najdeš jo na www.oratorij.net). Naloga udeležencev skupine bo, da jo sestavijo. Kam so šle prve sestre hčere Marije Pomočnice v misijone? V južno Ameriko, v Patagonijo. Tako kot so v zgodbi sestre iskale Patagonijo, jo lahko poiščete tudi vi skupaj z udeleženci skupine. Ko to nalogo uspešno opravijo, jih povprašamo: Kje ljudje najbolj potrebujejo pomoč? Je to v Ameriki? V Evropi? V Aziji? Kdo jim prinaša pomoč? Misijonarji. Kdo so misijonarji? To so dobri ljudje, ki so v sebi zaslišali klic, nanj odgovorili »grem jaz« in se odpravili v tuje dežele z namenom, da pomagajo drugim ljudem. Predvsem pa misijonarji s svojim delom in zgledom oznanjajo Jezusa.

Tudi slovenski misijonarji delujejo po več državah sveta: Egipt, Kambodža, Brazilija, Ukrajina, Madagaskar ... Udeležencem skupine nekaj od teh dežel pokažite na zemljevidu, da si bodo znali predstavljati.

Poznamo kakšnega misijonarja? Udeležencem skupine animator pokaže nekatere slike misijonarjev in pove njihovo ime (najdeš jih na www.oratorij.net). Udeleženci lahko ugibajo, na kateri celini delujejo. Sliko misijonarja prilepite tja, kjer misijonar živi in deluje. To so Slovenci, Slovenke, ki s svojimi rokami pomagajo drugim ljudem.

V nadaljevanju je seznam slovenskih misijonarjev po svetu, ki je namenjen animatorju za njegovo širše poznavanje, ki ga ni potrebno v celoti predstavljati udeležencem skupine.

HČERE MARIJE POMOČNICE
s. Anžič Ljudmila, Kambodža
s. Kociper Agata, Brazilija
s. Mikec Zvonka, Mozambik
s. Zdravec Milena, Izrael
s. Zanjekovič Marjeta, Madagaskar

SALEZIJANCI

Borštnik Rudi, Albanija
Lisjak Danilo, Uganda
Mlinarič Jože, Burundi
Poljanšek Vilko, Ruanda
Saksida Ernest, Brazilija
Zajtl Franc, Egipt

MISIJONSKA DRUŽBA – LAZARISTI

Adamič Jože, Madagaskar
Kerin Tone, Madagaskar
Mavrič Tomaž, Ukrajina
Ocvirk Drago, Salamonovi otoki
Opeka Peter, Madagaskar
Ovtar Anton, Rusija

ŠOLSKE SESTRE DE NOTRE DAME

s. Cekuta Slavka, Albanija

ŠKOFIJSKI DUHOVNIKI KOPRSKE ŠKOFIJE

Bajec Ivan, Slonokoščena obala
Bajec Pavel, Slonokoščena obala
Kosmač Janko, Slonokoščena obala

FRANČIŠKANI

Delčnjak Hugo, Francoska
Gvajana
Kadunc Milan, Francoska Gvajana

HČERE KRŠČANSKE LJUBEZNI

s. Burger Anka, Burundi
s. Hiti Vesna, Ruanda
s. Kavčič Bogdana, Ruanda
s. Nose Veronika, Turčija
s. Pavlič Terezija, Madagaskar
s. Pavlišič Marija, Madagaskar
s. Poljak Anita, Grčija

s. Praprotnik Mirjam, Albanija
s. Rus Ljudmila, Čile
s. Šubelj Marija Andreja, Čile
s. Telič Ema, Čile

FRANČIŠKANKE MARIJINE MISIJONARKE

s. Čuk Barbara, Mehika
s. Sever Dorica, Kanada
s. Slivka Ana, Brazilija
s. Vlašič Anica, Rusija

MINORITI

Kmetec Martin, Turčija

ŠOLSKE SESTRE SV. FRANČIŠKA

KRISTUSA KRALJA
s. Arhar Martina, Egipt
s. Bajc Kristina, Egipt
s. Flajšman Frančiška, Paragvaj
s. Koncila Gabrijela, Egipt
s. Mozetič Tadeja, Paragvaj

JEZUITI

Grošel Jože, Zambija
Kos Vladimir, Japonska
Mihelčič Janez, Kirgistan
Mlakar Janez, Zambija
Mujdrlica Janez, Zambija
Podgrajšek Lojze, Malavi
Rovtar Jože, Zambija
Rozman Stanko, Malavi
Rudež Radko, Zambija
Sever Janez, Rusija

MISIJONARKE JEZUSA KRISTUSA

Karničnik Mojca, Čad

ŠKOFIJSKI DUHOVNIKI

LJUBLJANSKE NADŠKOFIJE
Grošel Izidor, Madagaskar
Krmelj Janez, Madagaskar
Mesec Janez, Madagaskar
Štolcar Klemen, Madagaskar

LAIKI

Kavčič Katarina, Angola
Knežević Ana, Madagaskar
Strgar Tanja, Angola
Zajec Tina, Angola

URŠULINKE

s. Godnič Andreja, Peru
s. Škerlj Zora, Bocvana
s. Švigelj Polona, Senegal
s. Žnidaršič Fani, Bocvana

FRANČIŠKANKA

BREZMADEŽNEGA SPOČETJA
s. Starman Anica, Slonokoščena obala

MARIJINE SESTRE ČUDODELNE SVETINJE

s. Marta Meško, Ukrajina
s. Barbara Petelin, Ukrajina
s. Jožica Sterle, Ukrajina

OZNANILO

Jezus vsakega kliče in mu zaupa neko nalogo: enega, da gre v tujo deželo, drugega, da živi in deluje v domačem kraju ... Koga je Jezus najprej poklical? Dvanajst apostolov. Tudi njim je dal nalogo. Kakšno? Prisluhnimo Božji besedi:

»Poklical je k sebi dvanajstere ter jim dal moč in oblast nad vsemi demoni in za ozdravljanje bolezni. Poslal jih je oznanjat Božje kraljestvo in ozdravljat bolnike. Rekel jim je: »Ničesar ne jemljite na pot, ne palice ne torbe ne kruha ne denarja tudi ne imejte dveh oblek. V katero koli hišo stopite, ostanite tam in od tam pojdite dalje. In kjer vas ne sprejmejo, si otresite prah z nog, ko odidete iz tistega kraja, v pričevanje proti njim.« Razšli so se in hodili od vasi do vasi ter povsod oznanjali evangelij in ozdravljali» (Lk 9,1a.2–6).

Slišali smo, da je Jezus poslal na pot svojih dvanajst apostolov. Zakaj? Da bi izpolnili nalogo ali poslanstvo: oznanjevanja Božje ljubezni, ozdravljanja bolnikov ... »S seboj pa ničesar ne nosite: ne palice ne torbe ne kruha ne denarja tudi ne imejte dveh oblek!« jim je naročil. Zakaj? Ker jim bo vse, kar bodo potrebovali, priskrbel on sam. Temeljno poslanstvo misijonarja je oznanjevanje evangelija. To ne pomeni samo, da ozdravlja bolnike in jim deli hrano, ampak da z njimi preživi dneve in noči, ki jih preživljajo oni. V siromaštvu, uboštvu in pogovoru z njimi.

Ali je Marija Dominika odšla v misijone v južno Ameriko? Ne, čeprav si je zelo želela iti. Bog ji je zaupal posebno nalogo (poslanstvo) kar v domačem kraju. Zdaj, ko že poznamo življenje Marije Dominike, lahko vidimo, kaj vse ji je zaupal? Pomoč v družini, vzgojo deklet, ustanovitev nove redovne družbe ... Marija Dominika je zavzeto misijonarila kar doma, v svojem domačem kraju, v Morneseju. Tudi ona je s svojim življenjem in delom oznanjala Jezusa. Evangelij nas uči lepe stvari, kako naj živimo in delamo, da bomo nekoč skupaj z Jezusom v nebesih. Evangelij je vesela novica (Bog me ima rad), ki jo lahko živim med prijatelji, v šoli ... Po krstu Bog tudi nas kliče k temu. Kako mi izvršujemo to nalogo? Z lepo besedo, dejanjem, molitvijo, sodelovanjem pri sveti maši ... Naše poslanstvo je pomagati drugim in se truditi za dobro

drugega; da smo v šoli prijazni in se ne pretepamo in ne izzivamo; da drugega pozdravimo, ko gre mimo nas; da ne lažemo; da vsak dan molimo in prosimo angela varuha za pomoč in varstvo; da pred sošolcem in prijatelji priznamo, da hodimo v cerkev in da molimo; da z veseljem sodelujemo pri sveti maši in da z veseljem sledimo vsemu, kar je dobro. To so konkretni koraki in tvoj velik odgovor na Jezusovo povabilo: Grem jaz!

DEJAVNOST

Dejavnost ima dva dela: priprava zaključne svete maše in molitev za misijonarje.

Misijonarji delijo z drugimi to, kar sami živijo. Mi bomo danes (oz. jutri) delili s starši, prijatelji, drug z drugim to, kar smo doživeli na letošnjem oratoriju. Kako? Vsaka skupina pripravi en del za sveto mašo. Animatorji se že vnaprej dogovorite, kdo bo kaj pripravil, in bodite pozorni, da mlajši dobijo preprostejši del, kot so zahvale, prošnje.

Vsaka skupina si skozi dan vzame 15 minut časa (razporedite se skozi dan), ki ga namenite molitvi za misijonarje. V cerkev lahko vzamete s seboj sestavljanko zemljevida sveta in jo postavite na vsem vidno mesto.

Znamenje križa

Pesem: Misijonar

Preberete evangelijski odlomek iz današnje kateheze:

»Poklical je k sebi dvanajstere ter jim dal moč in oblast nad vsemi demoni in za ozdravljanje bolezni. Poslal jih je oznanjat Božje kraljestvo in ozdravljat bolnike. Rekel jim je: »Ničesar ne jemljite na pot, ne palice ne torbe ne kruha ne denarja tudi ne imejte dveh oblek. V katero koli hišo stopite, ostanite tam in od tam pojdite dalje. In kjer vas ne sprejmejo, si otresite prah z nog, ko odidete iz tistega kraja, v pričevanje proti njim.« Razšli so se in hodili od vasi do vasi ter povsod oznanjali evangelij in ozdravljali« (Lk 9,1a.2–6).

Zahvalite se za vse misijonarje, za njihovo odprtost, za vse, kar dobrega storijo, in prosite, da jih Gospod blagoslavlja in varuje še naprej. Hkrati pa prosite tudi drug za drugega, da bi imeli odprto srce in ušesa, ko nam bo Gospod razodeval naše življenjsko poslanstvo.

Skupaj zmolite desetko rožnega venca ... ki je oznanjal Božje kraljestvo.

Znamenje križa.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Jezus se ob morju ustavi; Hej, brat; Nočem več ur; Ti si moj prijatelj; Pojdi v popolnem miru; Peter skala; Na tvoji strani; Najlepšo pesem; Ko Jezus je začel učiti; Kaj se je danes.

Pripomočki: globus, zemljevid sveta z misijonarji, zemljevid domače župnije, pisala, beli listi, barvice, pisala, koledar (listi prejšnjih dni, trši papir za podlago), olfa nož.

Uvodna motivacija:

V osrednjem delu je poleg vseh drugih simbolov danes postavljen tudi globus. Udeležence povabim, da na globusu poiščejo kraj, mesto, državo, območje, o katerem ne vedo ničesar ali pa zelo malo, in razmislijo o tem, kaj bi lahko oni naredili za ljudi na tistem območju (razmišljamo o tem, kaj lahko naredimo za ljudi, ki jih sploh ne poznam). Svoje ugotovitve delijo z vsemi. Kaj pa je tisto, kar lahko naredim za ljudi, ki jih srečujem vsak dan? Doma, v šoli, na igrišču, v trgovini ...

MOLITEV:

V današnji molitvi bomo razmišljali o svojem poslanstvu, o nalogi, za katero se mi zdi, da sem poklican na ta svet.

Otrokom razdelim liste in barvice.

Znamenje križa.

Pri razmišljanju jim pomagam z vprašanji:

- Razmislimo, kaj je tisto, kar lahko dam, naredim svojim domačim. Čemu sem poslan v svojo družino?
- Kaj lahko dam, naredim učiteljem v šoli? Sem poslan tudi k njim?
- Kaj lahko dam svojim prijateljem, naredim za svoje prijatelje?
- Kaj je tisto, za kar sem poslan na ta svet? Lahko pa razmišljamo tudi o stvareh in ljudeh, ki so dani meni, ki so poslani zame.
- Kako z mislimi, besedami in dejanji izražam svoje poslanstvo?
- Kdo je tisti, ki me vodi v življenju? Kaj mi daje? Kaj je njegovo poslanstvo v mojem življenju? Ali se lahko česa naučim od človeka, ki stoji pred mano na blagajni v trgovini? Kaj pa moji stari starši? Česa so me učili in me še vedno učijo?

Svoja razmišljanja ob mirni glasbi narišejo na liste. Med delom naj bo v ozadju mirna glasba. Po dobrih petih minutah jih spodbudim, da še enkrat razmislijo o tem, kaj so narisali. Med polaganjem risb v gnezdo vsak izreče prošnjo za človeka, ki mu še posebej želi dobro, mu želi pomagati ...

Molitev: »Gospod, naj tvoj glas me prebudi in prežene vse skrbi. Naj nikdar ne obupam, naj se ne bojim svojih sanj, saj vem, da si z mano vse dni.«

Slava Očetu

Znamenje križa

VSTOPNO MESTO:

Pred udeležence položim zemljevid z vsemi slovenskimi misijonarji (*najdeš na http://www.missio.si/datoteke/MISIJONSKA%202011/MISIJONSKA%202011%20gradivo/MSS_Plakat_Misijonarji_A3.pdf*). Koga vidimo na slikah? Ali mogoče koga poznam? Kaj ti ljudje počnejo? Kje delajo? Ali bi lahko tudi mi delali podobno?

Nato položim na tla še zemljevid domače župnije? Kdo je tu tisti, ki dela stvari, kot jih delajo misijonarji po svetu? Udeleženci naštevajo različne ljudi: župnik, animatorji, starši ... Vse pišem na zemljevid. Če ne naštejejo sami sebe, jih spodbudim, da ugotovijo, da so tudi oni tisti, ki so poklicani, da misijonarijo v domači župniji. Kaj vse lahko delamo kot misijonarji v domači župniji? Je nujno, da ustanavljamo šole, delimo hrano ...? Ne, ljudem dajemo tisto, kar potrebujejo. Smo do njih prijazni, pomagamo pri delu doma, pomagamo učiteljem, pozdravljamo ... Tudi majhna dejanja so lahko dejanja misijonarjenja. Tudi to je lahko moje poslanstvo v vsakodnevnem življenju.

Komu pa je Jezus namenil prav posebno poslanstvo v začetku svojega delovanja? Apostolom. Kaj je naročil Jezus apostolom, ko jih je poslal v svet?

OZNANILO:

Prisluhnimo odlomku iz Lukovega evangelija.

V roke vzamem Sveto pismo in preberem odlomek.

»Poklical je k sebi dvanajstere ter jim dal moč in oblast nad vsemi demoni in za ozdravljanje bolezni. Poslal jih je oznanjat Božje kraljestvo in ozdravljat bolnike. Rekel jim je: »Ničesar ne jemljite na pot, ne palice ne torbe ne kruha ne denarja tudi ne imejte dveh oblek. V katero koli hišo stopite, ostanite tam in od tam pojdite dalje. In kjer vas ne sprejmejo, si otresite prah z nog, ko odidete iz tistega kraja, v pričevanje proti njim.« Razšli so se in hodili od vasi do vasi ter povsod oznanjali evangelij in ozdravljali» (Lk 9,1a.2–6).

Po odlomku počakam nekaj trenutkov, da nastane tišina, v kateri lahko udeleženci sami razmišljajo o tem, kaj so slišali, da malo odmeva v njihovih srcih tisto, kar je njim pomembno.

Nato poskušamo še skupaj obnoviti, o čem pripoveduje odlomek, kaj bi poudarili, kam nas skuša Jezus s tem odlomkom pripeljati, usmeriti ... V pomoč nam je lahko spodnje razmišljanje.

Kaj Jezus naroča svojim apostolom? Naj s seboj ne jemljejo nepotrebnih reči. Poslal jih je ozdravljat in oznanjat veselo novico od hiše do hiše – vsem, brez razlike. Vse drugo bodo dobili od njega.

Ali je edino delo apostolov in misijonarjev, da ozdravljajo in oznanjajo evangelij? Kaj še počnejo? Pomagajo ljudem v stvareh, ki jih sami ne znajo, ne zmorejo, nimajo. Z njimi živijo in jim poskušajo pomagati do te mere, da se lahko preživljajo sami.

Kako je bilo z Marijo Dominiko? Ali je odšla v misijone? Ne, bila je poklicana, da misijonarji v domačem kraju, v družini, med dekleti, v redovni skupnosti. Tako kot Dominika in mnogi drugi svetniki, ki so nam za zgled v življenju, smo tudi mi poklicani, da misijonarimo v svetu. Po krstu je vsak poklican, da se pridruži veliki Jezusovi družini in vsak dan misijonarji v preprostih stvareh. Vsak dan smo poslani med ljudi, vsak dan lahko naredimo kaj dobrega za ljudi okrog sebe, pa četudi je to le preprost nasmeš za dober dan. In to lahko naredimo povsod: doma, v šoli, v trgovini, na igrišču ... Tudi najpreprostejše dejanje je lahko dejanje misijonarjenja.

POVZETEK:

Na kratko povzamemo današnjo katehezo – vrednoto, simbol, svetopisemski odlomek in svetopisemsko misel.

Na lista za naslednja meseca udeleženci zapišejo:

- današnjo svetopisemsko misel – kot povzetek današnjega dneva jo predstavimo in položimo na okno, ki ga sestavljamo že ves teden – in
- misel, besedo, besedno zvezo, s katero udeleženci povzamejo spoznanja današnjega dne, današnjih spoznanj pri katehezi.

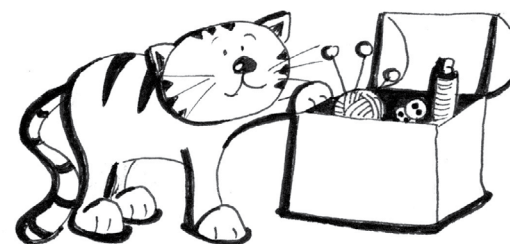
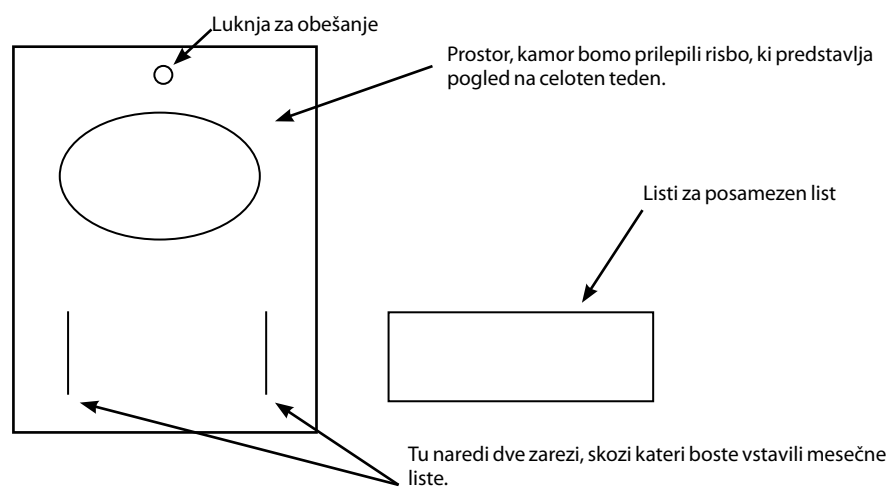
Lista položijo k že zbranim iz prejšnjih dni. Koledar bomo danes dokončali in ga bodo udeleženci odnesli domov.

DEJAVNOST:

Dejavnost današnje kateheze bo povzela kateheze celotnega tedna.

Najprej se spomnimo vseh vrednot in svetopisemskih misli, ki smo jih spoznali ta teden. Vse najdemo na oknu, ki ga cel teden dopolnjujemo. Udeležencem razdelim bele liste in barvice, voščenke ... Udeležence povabim, da na list narišejo tisto, kar se jim zdi, da so si najbolj zapomnili od katehez v tem tednu. Kaj je tisto, kar bi želeli ponesti naprej v svet, kaj jim odzvanja v ušesih, kaj jim ostaja v srcu. Ko to narišejo, podelijo drug drugemu in risbo prilepijo na koledar, ki nas bo s svetopisemskimi citati in našimi lastnimi mislimi spodbujal skozi vse leto do naslednjega oratorija. Sestavimo koledar. Navodila za izdelavo najdeš na www.oratorij.net.

Načrt za sestavljanje:

1. dan: DRUŽINA – delavnici Lonček za svinčnike in Naprstne lutke

Lonček za svinčnike s fotografijami družine nas prek dneva, ko ga uporabljamo, večkrat spomni na našo družino, ki jo ob tem lahko izročam Bogu. Enako je z naprstnimi lutkami. Z njimi lahko uprizorimo dogajanja v družini ali pa odnose med člani posameznih družin; sploh mlajšim je to lažje skozi živalske like.

LONČEK ZA SVINČNIKE

Material: tulci (bolje je, da so v premeru večji in iz tršega materiala), škarje, lepilo Mekol, karton, časopisi, revije, fotografije.

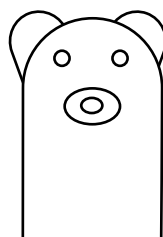
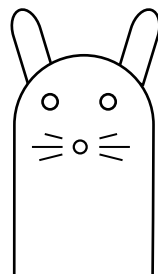
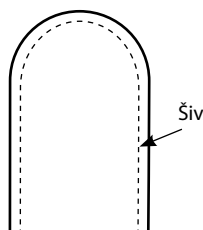
Postopek: Tulec postavi na karton, obriši njegov obod in ga izreži. Krog prilepi na eno stran tulca. Iz časopisov in revij izreži slike družin (otroci lahko od doma prinesejo fotografije družinskih članov). S slikami oblepi tulec. Vse skupaj na koncu še enkrat premaži z lepilom Mekol. Lahko izdelas en lonček ali pa narediš skupino le-teh: iz kartona izreži poljubno obliko za podstavek, nanj prilepi lonček, ki je okrašen na tak način, da te spominja na določenega družinskega člana, npr.: MAMA – rožice ...

NAPRSTNE LUTKE

Material: razno blago/več barv filca, volna, škarje, igla in sukanec, svinčnik, lepilo

Postopek: Iz osnovnega blaga/filca izreži dva približno 5 cm (velikost prilagajamo otroškim prstom) široka in 6 cm dolga trakova, ki naj bosta na vrhu zaokrožena. Okrog in okrog ju zašij, spodaj, kjer je ravno, naj ostane odprtina, ker bomo lutko dali na prst. Na narejeno podlago prilepi delčke, ki bodo naprstnik spremenili v lutko. Če npr. izdelujemo dojenčka, lahko prilepimo oči, čop las in dudo, za očeta lahko oči, usta, brke, lase, klobuk ipd. Za vsak prst lahko oblikujete člana družine oz. živalske družine.

Dvojno blago

2. dan: V DOLŽNOST Z VESELJEM – delavnici Blazina in Slamice

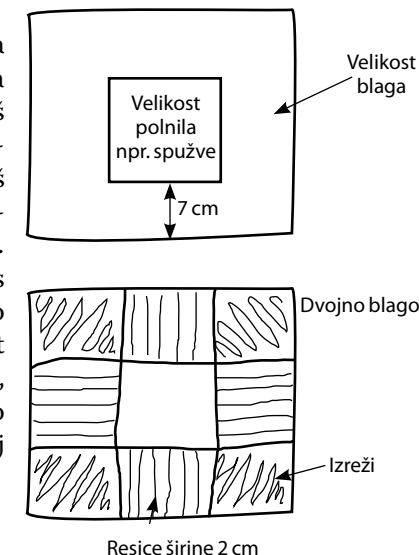
Ko smo utrujeni je zelo lepo sesti na blazino, a če vidimo ob sebi nekoga, ki jo potrebuje bolj kot mi, mu jo odstopimo, sami pa lahko sedimo na tleh.

S slamicami se učimo potrpežljivosti, ki je potrebna, da lahko dolžnosti opravljamo z veseljem.

BLAZINA

Material: blago/filc, polnilo za blazine/kose spužve.

Postopek: Iz blaga ali filca izreži dva enaka kosa, ki imata enako obliko, kot jo bo imela narejena blazina, samo da na vsaki strani dodaš približno 7 cm. Npr. če bo končni izdelek kvadratna blazina velikosti 30 cm x 30 cm, urežeš približno 44 cm x 44 cm. Okrog in okrog urezane blaga nareži približno 2 cm široke resice. Vogale odstrizi (glej skico). Med en in drug kos blaga postavi spužvo ali polnilo. Primi resico zgornjega in resico spodnjega blaga ter dvakrat zavozlaj, nadaljuj okrog in okrog. Najbolje je, če zgornje in spodnje blago režeš skupaj, tako gotovo narediš enako število resic, ki so tudi bolj ali manj enake.

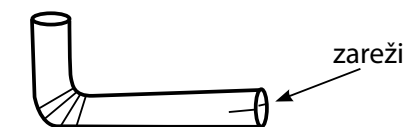

SLAMICE

1. možnost:

Material: slamice za pitje, škarje.

Postopek: Slamice enake širine na koncih nekoliko prereži na dveh ali treh točkah. Sestavljalj kar ti pride na misel, tako da vstavljalj eno slamico v drugo.

2. možnost:

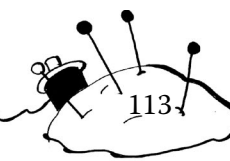
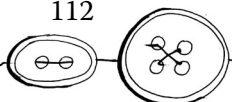
Material: slamice, plastelin.

Postopek: Slamice enake širine med seboj povezuje tako, da med slamice dajesh kroglice plastelina (oba konca, ki ju želiš povezati, zapichiš v plastelin).

3. možnost

Material: slamice različnih debelin.

Postopek: Slamice različnih debelin zlagaj v poljubne skulpture, tako da tanjše slamice vlagas v debelejšje.

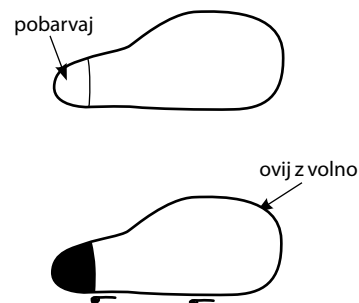
3. dan: PROSTOVOLJSTVO – delavnica Ovca

Prostovoljstvo lahko navežemo na Jezusa. On je jagnje, ki ni nič zahtevalo za plačilo. Ovca nas spominja na to, da smo v tem lahko vsaj malo podobni Jezusu. Nekaj svojega časa, talentov darujemo drugemu, brez da bi za to pričakovali plačilo.

OVCA

Material: lesene ščipalke, barva (tempera), karton, volna, škarje, čopič.

Postopek: Ščipalke pobarvaj v barvo ovčjih nog. Iz kartona izreži trup ovce. Ščipalke pritrdi na trup tako, da jih priščipneš na karton. Okrog trupa ovij volno, izpusti glavo. Na koncu lahko prilepiš še ušesa in kak okrasek (zvonček okoli vratu, pentljico na glavo ipd.).

4. dan: VODITELJSTVO – delavnici Podstavek ali prtiček za mizo in Monštranca

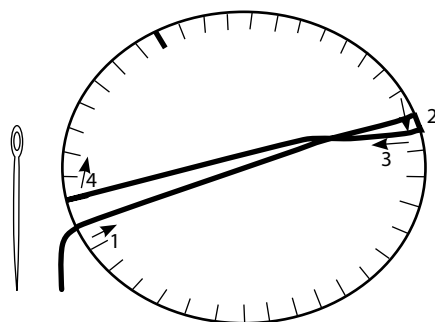
Če hočemo biti dobri voditelji, se moramo tudi sami pustiti voditi Jezusu – znano je, da so se veliki duhovni voditelji posvetovali z Jezusom v Najsvetejšem zakramentu in njihovo delo je ostalo trajno. Dober voditelj ni tiran, ampak je prijatelj, ki zna pogostiti in sprejeti tiste, ki so mu zaupani. Podstavek za okrasitev mize bo za tako dejanje prišel prav.

PODSTAVEK ALI PRTIČEK ZA MIZO

Material: plastična palčka za mešanje kave, papirnat krožnik, volnena ali bombažna preja, lahko tudi na tanke trakove razrezano bombažno blago, škarje.

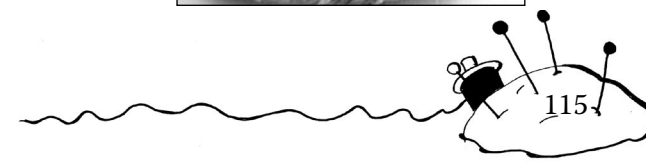
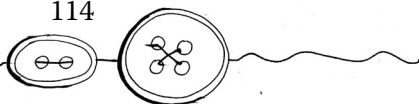
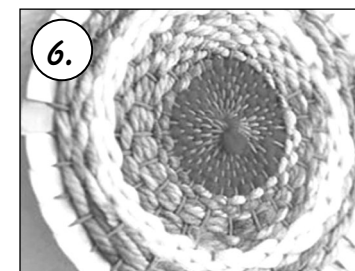
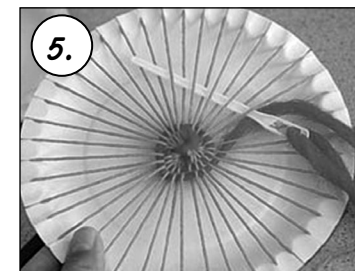
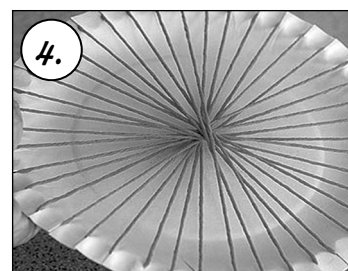
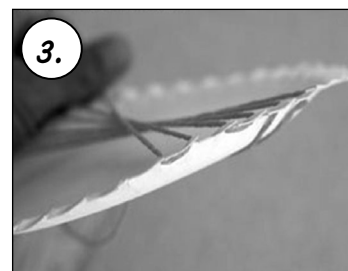
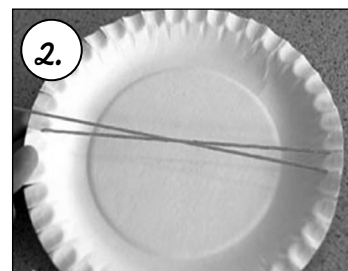
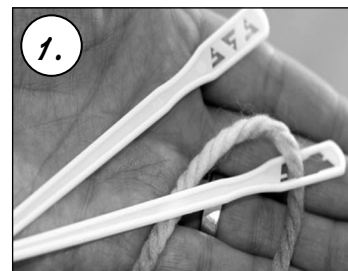
Postopek:

- Pri palčki za mešanje kave povečaj uho, nato skozenj napelji prejo. V rob krožnika enakomerno naredi zareze, nato skozenj napelji osnovno nit za tkanje. Na koncu nit zaveži, da se med delom ne bo odpletla.
- S »šivanko« sedaj od sredine navzven tkeš podstavek. Ko zmanjka niti, preprosto dodaj drugo in nadaljuj do konca. Zaključiš lahko tako, da pustiš papirnat krožnik spodaj ali ga odstraniš; podstavek skrbno polikaj in uporablaj.

- Pomembno je, da osnovno nit na zadnji strani krožnika napelješ samo okoli zareze, ne pa čez cel krožnik. Izdelek je lepši, če uporabljaš debelejšo prejo za tkanje ter si pozoren, da gre »šivanka« enkrat spodaj, drugič pa nad osnovno nitjo. Ko želiš odstraniti krožnik, poskrbi, da je tkanje dovolj gosto.

Izziv: Po istem sistemu lahko delaš tkano preprogo; za osnovo je hulahop obroč, namesto volne pa dvocentimetrski trakovi iz razrezane bombažne majice.

MONŠTRANCA IZ PAPIRJA

Material: papirnati prtički (če je mogoče v zlati barvi), barvni papir, razne perlice, lepilo, škarje.

Postopek: Na večji list papirja najprej naredi podlago, nato nanjo prilepi podstavek za monštranco iz papirja. Čipkasti prtiček uporabi za glavni del monštrance, nanj pa prilepi bel krog s križem za hostijo. Na vrhu izdelaj križ. Po želji lahko monštranco okrašaš.

Monštranca – šivanje, model št. 1

Material: barvni sukanci različne debeline, karton, šilo.

Postopek:

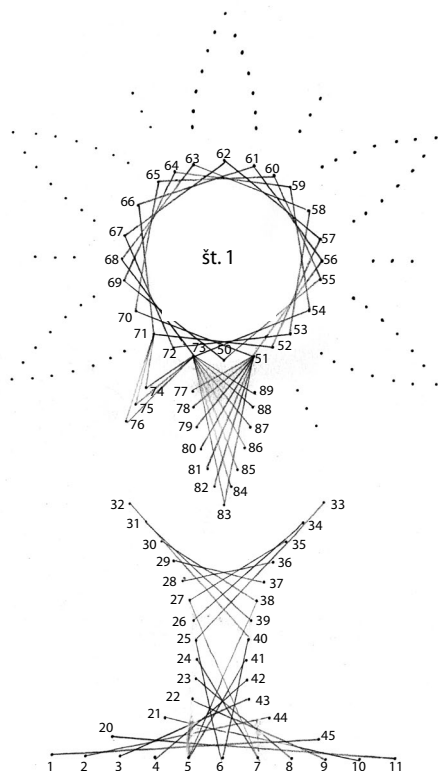
Na spodnjo stran kartona pritrdi vzorec za monštranco, nato šivaj po zarisanih pikah. Vnaprej naredi luknjice. Za luknjanje je dobro imeti šilo, konica pri šestilu se rada zlomi. Za lažje šivanje so pike oštevilčene.

Pri prvi številki (1) z iglo začni šivati od spodnje strani navzgor. Nato pri drugi številki (45) vbodi iglo v luknjico, jo zategni in postopek nadaljuj.

Podstavek za monštranco:

1–45	7–24
44–2	23–8
3–43	9–22
42–4	21–10
5–41	11–20
40–6	1–11
25–6	

Monštranca:	66–61
50–55	62–67
56–51	68–63
52–57	64–69
58–53	70–65
54–59	66–71
60–55	72–67
56–61	68–73
62–57	50–69
58–63	70–51
64–59	52–71
60–65	72–53

54–73	83–51	89–73
77–51	73–83	74–73
78–51	84–73	75–73
79–51	85–73	76–73
80–51	86–73	71–74
81–51	87–73	71–75
82–51	88–73	71–76

Monštranca – šivanje, model št. 2

Postopek:

8 krogov na obodu monštrance:

Od spodaj začni šivati pri številki 1, nato pojdi s šivanko v luknjico številka 5 ...

- 1–5
- 6–2
- 3–7
- 8–4

8 okrasov okrog krogov:

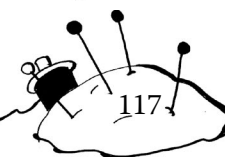
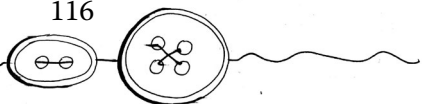
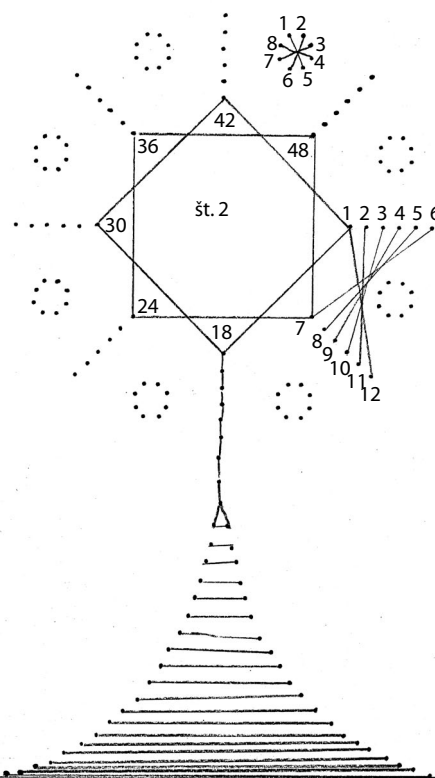
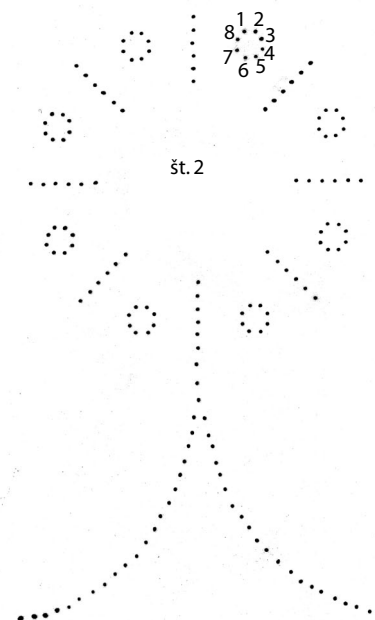
Od spodaj začni šivati pri številki 1, nat

- 1–12
- 11–2
- 3–10
- 9–4
- 5–8
- 7–6

Srednji del:

- 1–18
- 7–24
- 18–30
- 24–36
- 30–42
- 36–48
- 42–1
- 48–7

Podstavek – šivaj vodoravno.

Monštranca – šivanje, model št. 3**Postopek:**

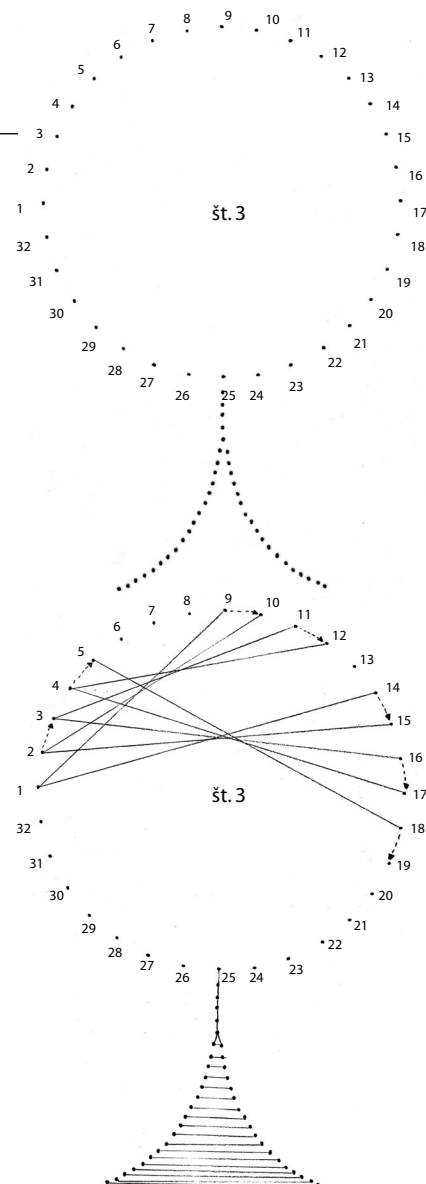
Najprej šivaj spodnji krog.

1–14	25–12	23–4
15–2	13–26	5–24
3–16	27–14	25–6
17–4	15–28	7–26
5–18	29–16	27–8
19–6	17–30	9–28
7–20	31–18	29–10
21–8	19–32	11–30
9–22	1–20	31–12
23–10	21–2	13–32
11–24	3–22	

Nato zašij še zgornji krog.

1–9	20–12	23–31
10–2	13–21	32–24
3–11	22–14	25–1
12–4	15–23	2–26
5–13	24–16	27–3
14–6	17–25	4–28
7–15	26–18	29–5
16–8	19–27	6–30
9–17	28–20	31–7
18–10	21–29	8–32
11–19	30–22	

Podstavek – šivaj vodoravno.

Monštranca – žeblički, model št. 1**Material:** barvni sukaneci različne debeline, lesena deska (po možnosti temno pobarvana ali prelepljena z blagom)**Postopek:**

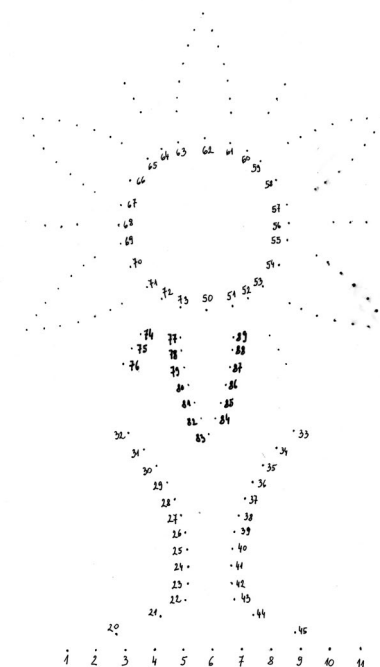
- Na desko pritrdi vzorec monštranca, nato zabij žebličke po zarisanih pikah.
- Sukanec zaveži na začetni žebliček, ga zatakni za naslednjega in tako nadaluj. Manjšim otrokom se lahko sproti podira, ker premalo zategujejo sukanec, zato je priporočljivo, da okoli vsakega žeblička sukanec ovijejo dvakrat in nato nadaljujejo. Pomembno je, da je sukanec vedno napet. Na koncu nit zavozlaj na zadnjem žebličku.

Začni: 1–14–2–15–3–16–4–17–5–18–6–19–7–20–8–21–9–22–10–23–11–24–12–25–13–26–14–27–15–28–16–29–17–30–18–31–19–32–20–1–21–2–22–3–23–4–24–5–25–6–26–7–27–8–28–9–29–10–30–11–31–12–32–13.

Drugi krog začni: 1–9–2–10–3–11–4–12–5–13–6–14–7–15–8–16–9–17–10–18–11–19–12–20–13–21–14–22–15–23–16–24–17–25–18–26–19–27–20–28–21–29–22–30–23–31–24–32–25–1–26–2–27–3–28–4–29–5–30–6–31–7–32–8.

Podstavek pri monštranci:

Vrvico vleci diagonalno od najnižjega žeblička do najvišjega – glej skico.

5. dan: PREPROSTOST – delavnice Okrasne škatlice iz razglednic in Venček za darilo

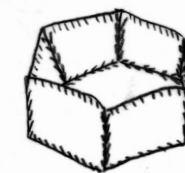
Ni nujno, da smo bogati in premožni, da lahko podarjamo in imamo lepe stvari. Pomembneje je, da si znamo iz poceni ali celo iz odpadnih materialov izdelati domiselne, lepe in uporabne stvari. V tem je moč in zmaga preprostosti nad premožnostjo ter razvajenostjo. Naslednje tri delavnice nas učijo prav tega.

Okrasne škatlice iz razglednic

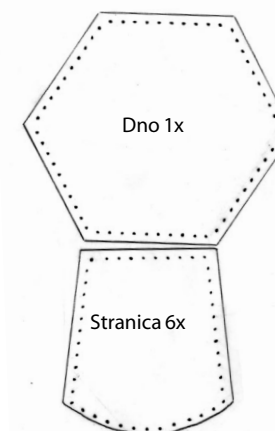
Material: stare razglednice, debelejši sukanec, vrvi, šivanka (po možnosti s topo konico), škarje, luknjač ali šilo za izdelavo luknjic.

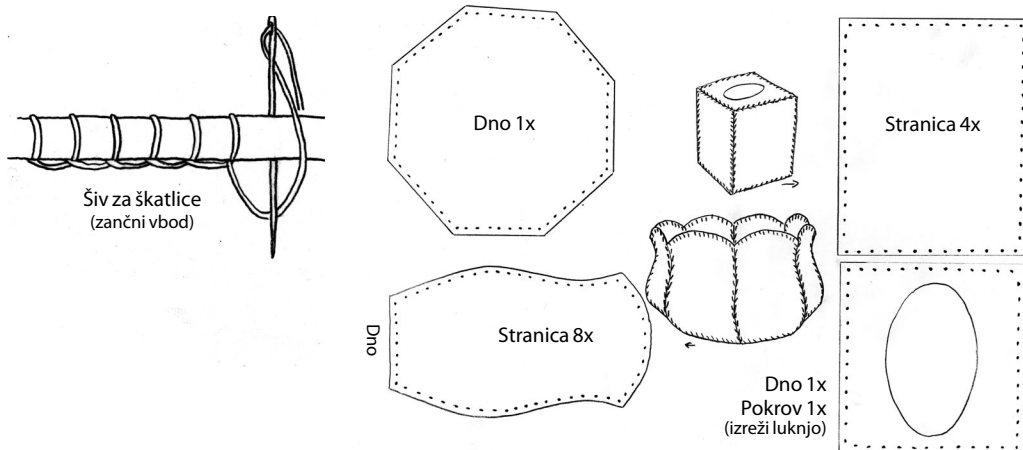
Postopek

- Na trši karton nariši načrt škatlice, ga natančno izreži in označi luknjice za šivanje.
- Na zadnjo stran razglednic obriši vzorec in ga izreži. Če želiš, da se na izdelani škatlici ne vidi napisanega (lepih pozdravov ...), zlepi po dve razglednici skupaj ter nato izreži po načrtu.
- Z luknjačem ali šilom naredi vse luknjice v stranice in dno škatlice.
- Pripravi si šivanko z nitjo in šivaj z zračnim vbodom; najprej vse stranice in dno škatlice, nato pa še stranico s stranico skupaj.

Primerna za mlajše

- Na koncu obšij še zgornji rob škatlice.

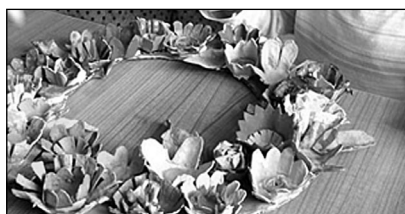
Opozorilo: Velikost luknjic za šivanje je odvisna od debeline niti, s katero šivamo. Manjši otroci bodo lažje delali z debelo nitjo (volno) in velikimi luknjicami, zato naj bo lukenj manj (izpustimo vsako drugo). Izdelek je seveda lepši, če je čim bolj gosto šivan.

Venček za darilo

Material: iz kartona izrezan obroč, kartonasta embalaža za jajca, škarje, lepilo, barve.

Postopek

- Škatlo za jajca razreži po vdolbinah, nato koščke obreži v cvet.
- Obroč in cvetove pobarvaj.
- Na obroč prilepi cvetove.

6. dan: POSLANSTVO – delavnici Golob in Hiška

Ko je Jezus začel s svojim javnim delovanjem, svojim misijonom, se je najprej dal krstiti Janezu Krstniku. Ob krstu se je nadenj v podobi goloba spustil Sveti Duh, ki mu je podelil poslanstvo, in Jezus je lahko rekel: »Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil, da prinesem blagovest ubogim.« Ime kristjani v slovenskem prevodu pomeni maziljeni in že ime samo označuje naše poslanstvo.

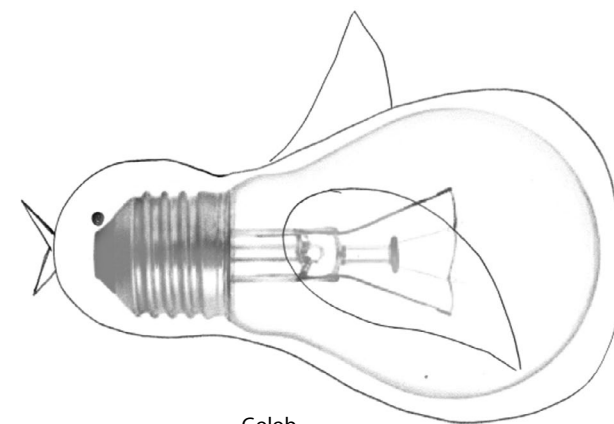
Prvo naše poslanstvo pa je, da smo med seboj ena družina, bratje in sestre. Družino bomo nakazali s hiško.

Golob

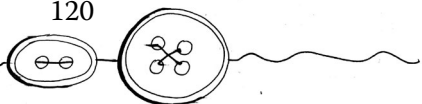
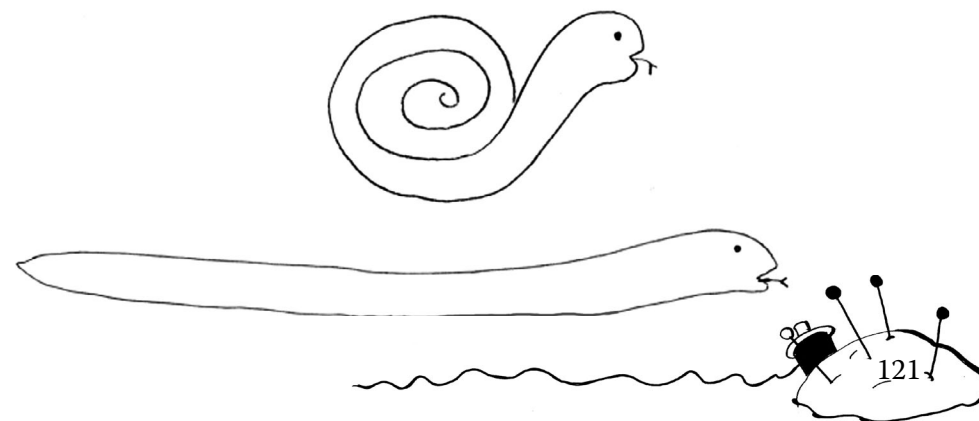
Material: 2 skodelici peska, 1 skodelica škroba, 1 žlica citronske kisline, 1,5 skodelice vode, po želji nekaj kapljic eteričnega olja

Postopek:

- Zmešaj suh pesek, škrob in citronsko kislino.
- Vodo zavri in vanjo zakuhaj suhe sestavine ter mešaj, da nastane kepa, ki se loči od posode. Ohladi do mlačnega, po potrebi zraven prigneti še malo škroba, da je plastelin lepo gnetljiv, in oblikuj. Masa se na zraku suši do 14 dni, porabiti pa jo je treba v tednu dni, potem se začne kvariti.
- Pri izdelavi goloba lahko za osnovo vzamemo pregorelo žarnico v obliki hruške, jo obdamo s plastelinom, zgledimo, dodamo noge, peruti, rep in kljun. Plastelin je tanek, zato se lepo posuši in ne poka preveč.
- Poleg goloba lahko izdelamo tudi kačo. Ta je preprosta; naredimo svaljek in na enem koncu izdelamo glavo.

Golob

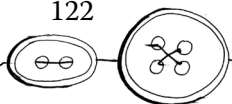
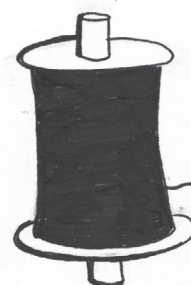
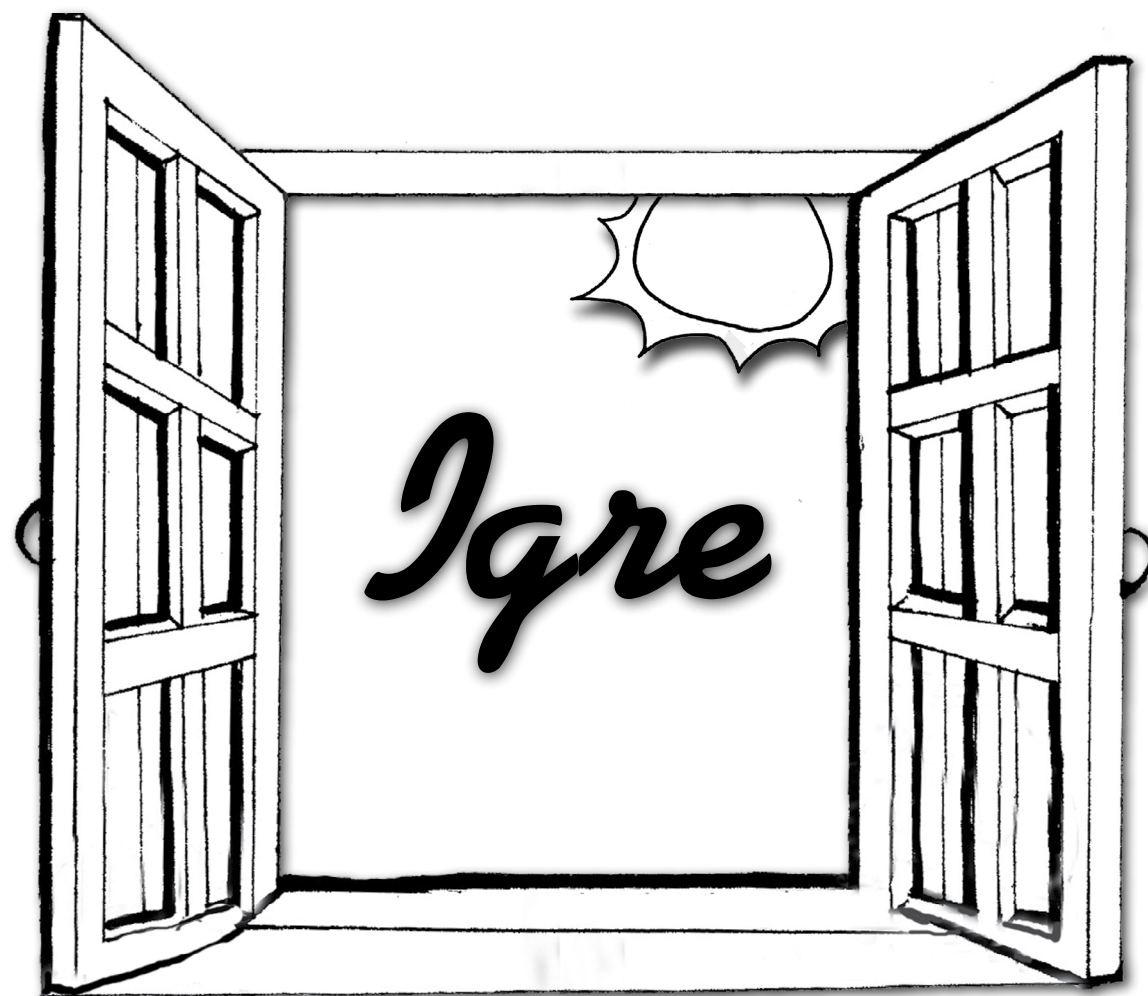
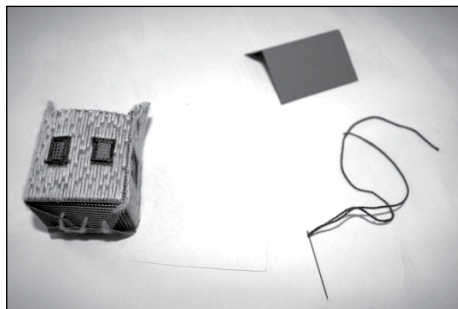
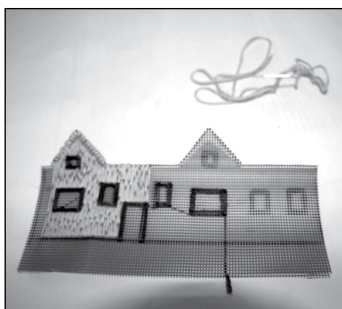
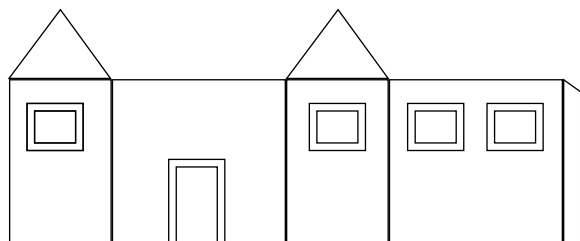
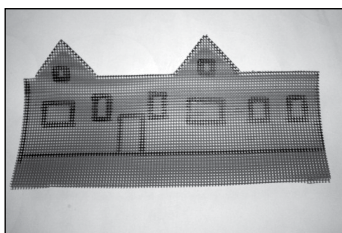
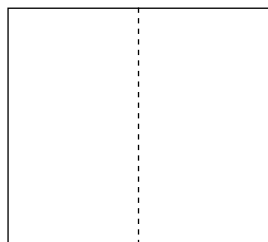
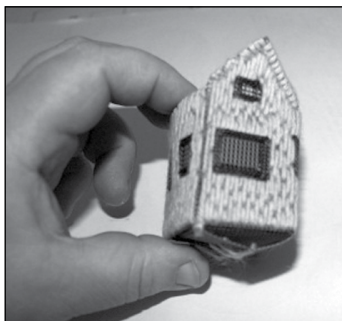

Hiška

Material: trša mreža proti mrčesu, vodoodporen flomaster, igla za šivanje (po možnosti s topo konico), prejice za vezenje ali volna.

Postopek:

Izdelaj si kartonski vzorec hiške in strehe. Položi ju na mrežo, obriši, nato pa izreži po zunanji črti. Na vogalih je dobro mrežo prepogniti, saj hiška potem lepše stoji. Na mrežo nariši še okna in vrata. Osnova je pripravljena za šivanje. Poljubno izvezi najprej vrata in okna, nato pa še »fasado« hiške in streho. Ko je vse izvezeno, pritrdi streho na hiško z nekaj šivi.

1. igra: DRUŽINSKE POČITNICE

Trajanje: po želji, od približno 90 do 120 minut
Št. udeležencev: poljubno, vsi otroci na oratoriju
Starost: vse starosti
Prostor: na dvorišču pred župniščem in bližnja okolica (z nekaj malega spretnosti se lahko igra priredi tudi za mestno okolje)

Vsebinski uvod: Zgodba prvega dne v središče postavlja družino in vrednote, ki naj bi veljale znotraj nje. Lepo je prikazano, kako otroci pomagajo mami pri hišnih opravilih in kako držijo skupaj ter si poskušajo pomagati, ko je kateri izmed njih v težavah. Tudi oče in mama delujeta skupaj in se dopolnjujeta pri vzgoji svojih otrok. Situacija v naših družinah pa pogosto ni taka in zato pride do preprirov in neljubih dogodkov. S to igro lahko otrokom na preprost način pokažemo, kako pomembno je spoštovanje, sodelovanje in komunikacija med družinskimi člani in kako malo je včasih potrebno, da se lahko skupaj zabavamo.

Kratek opis igre: Otroci se na način, ki je opisan spodaj, razdelijo v manjše skupine, ki predstavljajo družine. Te se nato ena za drugo odpravijo na počitnice okoli sveta, kjer naletijo na vse mogoče ovire in težave, najdejo pa tudi čas za zabavo in sprostitve. Skupine torej potujejo po vnaprej pripravljeni poti od enega otočka do drugega in za uspešno opravljeno nalogo dobijo nagrado in namig za naprej. Na koncu pa vsi prejmejo nagrado in del velike sestavljanke, ki jo nato vse družine skupaj sestavijo.

Razdelitev v družine: Otroke razdelimo v poljubno število skupin (tako da bo v vsaki skupini med 8 in 12 otrok) na sledeč način:

Ko se odločimo, koliko skupin želimo imeti, izberemo prav toliko najstarejših fantov in deklet (udeležencev), ki bodo predstavljali starše, vsi ostali pa so otroci. Skupina animatorjev 'staršev' odpelje na drug prostor, kjer dajo vsakemu v roko svoj listek, tako da ostali ne vidijo, kaj je na njem. Na vsakem listku je slika/simbol, ki ima svoj par na drugem listku. En set se razdeli med fante, drug med dekleta. Nato animator naključno določi nekoga, ki mora s pantomimo pokazati, kar ima na sliki. Ostali opazujejo tako dolgo, dokler tisti z istim simbolom ne prepozna svojega para, nato je na vrsti naslednji, dokler niso vsi po parih. Teži se k temu, da vse to poteka v čim večji tišini in samo z govorico telesa. Med tem časom ostali otroci iščejo listke s simboli, ki so predhodno skriti po dvorišču in okolici in se ujemajo s simboli na listkih 'staršev'. Vsak otrok mora poiskati samo en listek in se nato vrniti na sredino dogajanja, kjer nato išče svoje brate in sestre. Pozorni moramo biti, da ne bo prišlo do menjavanja lističev in da ne bo kdo ostal brez (v tem primeru ga dodelimo k družini z najmanj člani). Ko se vsi otroci razdelijo po skupinah, pridejo na dvorišče še starši in poiščejo svoje otroke. Tako smo dobili enakomerne naključne družine. K vsaki družini se dodeli še en animator, ki ima s seboj tudi zemljevid sveta z označenimi mesti, kamor bo družina potovala.

Popotovanje: Igra se nadaljuje na način lova za zakladom. Družine odhajajo na progo ena za drugo z nekajminutnim zamikom. Napotek do prve točke

poda animator, ki je s skupino, nadaljnje napotke pa dobijo, ko opravijo nalogo na kontrolni točki. Pot je zamišljena tako, da predstavlja potovanje okoli sveta, kar pomeni, da so kontrolne točke sestavljene tako, da predstavljajo določeno mesto, državo, pokrajino ali način potovanja. V vseh prejšnjih oratorijskih priročnikih in tudi drugih knjigah je mogoče najti večje število manjših iger, ki se jih enostavno priredi za to igro, zato tu ponujamo samo nekaj predlogov, ki nakazujejo, v kakšni smeri je potrebo razmišljati. Pri sestavljanju iger imejte v mislih, da skupine tekmujejo kot družine, kjer ima vsak svojo vlogo, prav tako poskušajte vplesti glavne vrednote prvega dne. Na vsaki točki družina za opravljeno nalogo poleg namiga za naprej prejme tudi majhen spominek, kot potrdilo, da so obiskali določen kraj. To je lahko tudi samo na listku natisnjen simbol, ki predstavlja določeno mesto, ali pa droben predmet.

Zaključek igre: Na zadnjem otočku, preden se skupine vrnejo na oratorijsko dvorišče, pridejo še do animatorja, ki igra vlogo ubogega malega dečka (lahko kar Niko iz dramske igre). Ta jim pove, da je sam in precej reven in si zato ne more privoščiti potovanja po širnem svetu, ga pa zelo zanimajo tuje dežele in zanimive zgodbe. Družini ponudi, da zamenja njihove spominke in kratko zgodbo s potovanja za droben zaklad, ki ga je našel na svojem dvorišču. Otroci mu nato povedo, kako dogodivščino s poti in mu z veseljem podarijo svoje pridobljene spominke, deček pa jim podari vrečko sladkarij in kos nečesa, za kar sam trdi, da ne ve, kaj je, zdi pa se mu, da je sestavni del nečesa velikega in lepega. Otroci nato sladkarije in delček nesejo na dvorišče, kjer ugotovijo, da imajo tudi ostale družine podobne kose, in jih sestavijo skupaj. Ko se vsi vrnejo, dokončajo sestavljanke in ugotovijo, da je nastalo gnezdo, ki povezuje vse njihove družine in jih skupaj varuje (delci so lahko kosi na karton narisane sestavljanke, še bolj 'frajersko' pa je, če sestavijo pravo veliko gnezdo, ki je lahko potem tam do konca oratorija in jih spominja na to, da so del velike družine). V to gnezdo nato vsi stresejo svoje sladkarije in si izberejo tiste, ki so jim najljubše.

POSAMEZNE IGRE

Igre predstavljajo dežele ali mesta in naj si zato smiselno sledijo, da skupaj sestavijo pot okoli sveta. Ali od vzhoda proti zahodu ali obratno. Spodaj je, kot rečeno, le nekaj predlogov, ostalo pa je prepuščeno vaši domišljiji.

Pariz: Pot jih je zanesla v umetniški predel francoske prestolnice. Če hočejo nadaljevati pot, morajo otroci narisati portrete svojih staršev. Punce rišejo mamo, fantje pa očeta. Na razpolago imajo nekaj malega barvic in svinčnikov in čisto malo časa. Če je umetniški vodja (animator) zadovoljen, jih spusti naprej in jim da simbol Eifflovega stolpa.

Prečkanje Atlantika: Če želijo priti v Novi svet, morajo prečkati ocean, odločijo se, da bodo najhitrejši z letalom. Vsak mora iz lista papirja izdelati papirnato letalo. Nato se postavijo v kolono in prvi vrže svoje letalo in se postavi na rep kolone. Naslednji steče do mesta, kjer je pristalo prejšnje letalo, in od tam vrže svojega in steče nazaj in tako naprej, dokler ne pridejo čez vnaprej označen ocean ali pa dokler niso vsi vrgli svojega letala. Za nagrado dobijo pilotska krilca.

New York: V velemestu starša izgubita svoje otroke. Animator poskrbi, da imata starša zaprte oči, medtem ko se njuni otroci kar se le da dobro skrijejo v bližnji okolici. Ko so vsi skriti, se starša primeta za roko in pričneta z iskanjem. Ko najdeta prvega, ga primeta za roke, da se ne bo več izgubil in se lotita iskanja drugega, dokler niso vsi skupaj. Za nagrado dobijo sliko Kipa svobode.

Amazonski pragozd: Družina zatava v džungli in naleti na reko brez mostu, ki jo mora prečkati, če želi nadaljevati pot. Na tleh je s kreda ali čim drugim označena struga reke. Voda je pregloboka za otroke, zato morajo iz časopisnih papirjev narediti prehod. Otroci se postavijo v kolono in prvi stopi do brega ter v strugo položi list. Nato starša z rokami naredita stol in naslednjega otroka neseta do prvega lista, kjer ta stopi nanj in pred sebe položi naslednji list tako, da je med njegovim in prvim listom nekaj razmika. Nato skoči na breg in steče nazaj v kolono. Starša vzameta naslednjega otroka in ga neseta do drugega lista, kjer otrok naredi enako kot predhodni in tako dokler ne premagajo reke. Starša v eno smer otroke nosita, nazaj pa vsi tečejo. Otroci ne smejo nikoli stopiti v reko izven časopisnega papirja. Če stopijo, morajo ponovno začeti hojo od začetka. Za nagrado dobijo prodni kamen.

Avstralija: Družina obišče farmo kengurjev, kjer se udeležijo tradicionalnega tekmovalstva v skakanju v vrečah. Skupina se postavi v kolono in dobi eno vrečo. Vzporedno z njimi se postavi animator skupine, ki dobi svojo vrečo in kengurujska ušesa za na glavo. Skupina sme nadaljevati pot, če premaga najhitrejšega kenguruja na svetu (animatorja). Skačejo od začetne črte do nekaj metrov oddaljenega stožca in nazaj, pri čemer se družinski člani menjajo, tako da vsak skače enkrat, animator pa mora sam preskakati dolžino tolikokrat, kolikor je članov družine. Družina na koncu seveda zmaga, ker je bolje sodelovati, kot pa biti sam, in za nagrado prejme medaljo.

Polet z balonom: Za pot do Azije se družina odloči uporabiti balon. Družina se razdeli na dva dela in skupini se postavi v kolono ena nasproti druge približno dva do tri metre narazen. Prvi v eni izmed kolon dobi v roke balon, ki ima spodaj navezano nekaj, kar spominja na košaro pri pravem balonu in otežuje let. Balon nato z odbijanjem poda nasproti stoječemu in hitro steče na rep nasprotne kolone. Prejemnik balona ga odbije sebi nasproti in steče za kolono. Komur balon pade na tla, je izločen. Pri teku za nasprotno kolono je treba paziti, da ne oviramo tistih, ki si podajajo. Igra se igra, dokler ne ostaneta samo še dva in njiju se izbere za pilotiranje balona do druge celine. Za nagrado dobijo majhen zrakom napihnen vodni balon.

Kitajske reke: Otoček te vrste se lahko umesti kamor koli na progo, najbolj priporočljivo je, da nekje na sredino poti. Skupina tu samo malo počije in dobi kozarec vode in morda kak piškot (sladek sok in slano pecivo ni priporočljivo). Lahko odigrajo še kakšno kratko igro (recimo grajenje stolpa iz praznih lončkov), nato pa nadaljujejo pot. Za nagrado dobijo sliko kitajske pagode/zidu/ ...

Arabska puščava: Družina naleti na skupino Arabcev, ki se jim je pripetila nesreča, saj so polili nafto in potrebujejo pomoč. Kar najhitreje morajo prenesti nafto (vodo, vanjo se lahko zlije bombico črnila) iz ene posode v drugo. Igra se na način štafetne igre. Ker pa je nafta gorljiva snov, je treba z njo ravnati previdno in jo

zato prenašajo s pomočjo kozarčka, ki je pritrjen na konec daljše palice, ki jo morajo držati čisto pri kraju. Vsak najprej zajame vodo iz prve posode in s stegnjeno roko in kozarčkom kar se da daleč od sebe steče do druge posode, kamor vodo izlije in steče nazaj do kolone, kjer je na vrsti naslednji. Treba je čim manj polivati, saj je nafta nevarna za okolje. Ko vsi opravijo nalogo, lahko nadaljujejo pot.

Opombe:

- Pri razdeljevanju v skupine bodite pozorni, da ne bo skupin preveč, saj bi v tem primeru prišlo do predolgega čakanja pred odhodom na progo. Bolje je imeti manj večjih skupin kot pa veliko majhnih, saj se igra tako preveč zavleče. Večji oratoriji lahko pot pripravijo tako, da začneta dve skupini naenkrat in se odpravita vsaka v drugo smer. Prav tako pripravite kakšen program za tiste, ki čakajo na dvorišču. Razmik med skupinami naj ne bo daljši od 3 minut.
- Pri pripravi kontrolnih točk imejte v mislih, da bodo vsi vsaj približno enako dolgi, da ne pride do neljubega čakanja na progi. Če pa pride do tega, je enostavna rešitev, da ima animator, ki je s skupino na poti, pripravljenih nekaj manjših iger in z njimi zamoti čakajoče.
- Pripomočki: listi papirja, pisala, barvice, platnene vreče za skakanje, baloni, plastični kozarčki, daljše palice, posode za vodo.

2. igra: IGRE BREZ MEJA

Trajanje:	70 min
Št. udeležencev:	neomejeno
Starost:	vse starosti
Prostor:	večja dvorana, igrišče
Št. animatorjev:	Vsako igro vodi po en animator. Animatorji so lahko tudi spremljevalci skupin.
Pripomočki:	Pri vsaki igri so naštetih pripomočki.

UVOD

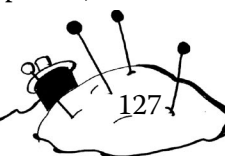
Velika igra »Igre brez meja« je sestavljena iz 8 posameznih iger. Pri vsaki igri dobi skupina določen material, iz katerega bodo na koncu izdelali svojo majhno cerkev ali kapelico.

Po vaši želji lahko kakšno igro izpustite ali dodate kakšno drugo, ki vam je bolj všeč. Vaša prva naloga je, da otroke pravično razdelite v skupine, tako da bodo skupine po moči in sposobnosti čim bolj izenačene. Vse igre potekajo hkrati. Nekaj iger je omejenih s časom, druge pa se končajo, ko skupina izpolni nalogo. Vsaka igra se lahko prične, ko pridejo k igri vsi člani skupine. Voditelj pri vsaki igri razloži pravila igre, nato pa je pozoren, da se pravila igre upoštevajo. Pa veliko veselja pri igranju ☺.

OPIS POSAMEZNIH IGER:

Cockta, fanta, sprite

Pripomočki: ravna črta (označena ali narejena iz vrvi, ki jo položite po tleh)

Vsi otroci se postavijo v kolono na eno stran črte. Vedno, ko animator reče cockta, morajo vsi skočiti na levo stran črte, ko zakliče fanta, morajo vsi skočiti na desno stran črte, ko pa zakliče sprite, morajo vsi imeti črto med nogami. Igra naj ne poteka dlje kot 5 minut. Vsakič ko se nekdo zmoti in ne prestopi prav, je izključen iz igre. Na začetku voditelj igre govori počasi, potem pa čedalje hitreje. Vsaj en igralec se mora v igri obdržati čim dlje časa, ker bo zato skupina dobila boljše škatlo za oltar.

Predmet za izdelavo cerkve: večja škatla iz kartona.

Igra vzdržljivosti

Pripomočki: loparji za badminton ali tenis in žogica za pinkponk

Vsi igralci se postavijo v vrsto in dobijo loparje. Prvi v vrsti dobi tudi pinkponk žogico. Loparje morajo držati med nogami (najlažje nad koleno), tako da lahko položijo žogico na lopar. Cilj igre je, da si žogico podajajo med seboj, ne da bi žogica med podajanjem padla na tla. Če žogica pade na tla, vajo ponovijo. Igra se zaključi po preteku 3 minut ali ko skupini uspe spraviti žogico z enega konca vrste na drugega.

Predmet za izdelavo cerkve: prt za oltar (kos blaga ali večji servet).

Igra spretnosti

Pripomočki: dolge hlačne nogavice (žabe), tenis žogica, ravna črta, 10 plasten (te so lahko delno napolnjene z vodo, da se tako težje poderejo)

Animatorji pripravijo igro tako, da postavijo plastenke približno 1,5 m stran od črte. En prostovoljec iz skupine se postavi na črto. V eno od hlačnih nogavic damo tenis žogico in nato natakne zgornji del hlačne nogavice igralcu na glavo. Naloga igralca je, da samo z zamahi s hlačno nogavico na glavi, brez pomoči rok, podre vse plastenke. Ko mu to uspe, igro nadaljuje naslednji igralec, dokler vsakemu ne uspe podreti plastenke.

Predmet za izdelavo cerkve: glina (iz gline morajo narediti kelih in pateno).

Obešalniki

Pripomočki: več obešalnikov (različnih velikosti, morajo imeti prečno os)

Skupina se razdeli v pare. Največji v paru drži en obešalnik na višini glave. Drug mora vse druge obešalnike obesiti po vrsti navzdol, enega na drugega. Vedno mora obešalnik obesiti na sredino drugega obešalnika, ne da bi se kateri od njih premaknil in bi zdrsil na konec prečne osi obešalnika. Ko igralec obesi vse obešalnike enega na drugega, morajo ti ostati vsaj 10 sekund, ne da bi padli iz ravnotežja. Igra se zaključi, ko vsem uspe postaviti obešalnike tako ali po preteku 3 minut.

Predmet za izdelavo cerkve: kamenčki različnih velikosti in barv za izdelavo majhnega mozaika, karton, na katerem bode izdelali mozaik. Mozaik lahko predstavlja, kako Jezus učencem umiva noge ali pa bolj enostavno križ, Marijino podobo ali podobo kašnega svetnika.

Iznajdljivost

Pripomočki: dve posodi, pri katerih niso označeni decilitri; ena naj drži 5 decilitrov, druga pa 3 decilitre

Naloga skupine je, da uspe natočiti 4 litre vode v posodo, ki drži 5 litrov.

Kako se to naredi, mora vedeti le animator, skupina pa mora do rešitve priti sama. Navodila za rešitev uganke: Napolniti je treba najprej posodo, ki drži 5 decilitrov. Iz te posode nato napolnite 3-decilitrsko posodo, kar pomeni, da v

5-decilitrski posodi ostaneta 2 decilitra. Vrzite stran 3 decilitre iz 3-decilitrske posode in pretočite 2 decilitra iz 5-decilitrske posode v 3-decilitrsko posodo. Napolnite ponovno 5-decilitrsko posodo in iz nje iztočite toliko vode, da napolnite 3-decilitrsko posodo, v kateri imate že 2 decilitra. To pomeni, da iz 5-decilitrske posode iztočite le en deciliter, torej vam v 5-decilitrski posodi ostanejo 4 decilitri. Naloga je logična, če pa vidite, da ne bodo ugotovili rešitve sami, jim pri reševanju naloge pomagajte s kakšnim namigom.

Predmet za izdelavo cerkve: dve palici in konec vrvi ali selotejp za izdelavo križa.

Slepec

Pripomočki: žoga in ruta za zavezovanje oči

Enemu igralcu zavežemo oči. Naloga igralca je, da s pomočjo usmerjanja po išče v prostoru ali na igrišču žogo in jo z nogami brca vse do označenega mesta. Skupina ga pri iskanju in brcanju žoge usmerja z besedami. Ko mu uspe priti do konca, preda ruto drugemu, ki ponovno skuša poiskati žogo in jo spraviti do določenega mesta. Igra se konča, ko so vsi enkrat slepci.

Predmet za izdelavo cerkve: en kos kartona (ki bo služil za izdelavo platnice evangelijske knjige) in list z evangelijskim odlomkom dneva (Jn 13,12–15.17).

Sodelovanje

Pripomočki: dve odeji in žoga

Naloga skupine je, da žogo spravi čim večkrat z ene odeje na drugo. Na primer 30-krat.

Vsako odejo primejo po 4 igralci, vsak na enem vogalu. Z nihanjem odeje lahko žogo vržejo v zrak na drugo odejo in obratno z druge nazaj. Če žoga pade na tla, se točka ne šteje. Štejejo samo uspeli poskusi, ko žoga pristane na drugi odeji.

Predmet za izdelavo cerkve: manjša škatla (iz katere bodo naredili tabernakelj).

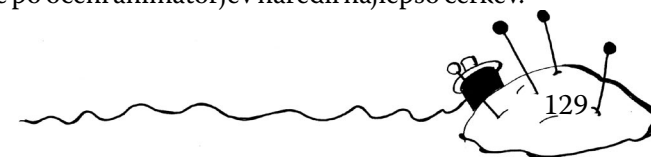
Ploskanje

Pri tej igri ni pripomočkov. Vsi v skupini morajo zaploskati za vsak korak, ki ga naredi voditelj igre. Če naredi voditelj le pol koraka, kar pomeni, da ustavi nogo v zraku in kdo med tem časom zaploska, je ta izključen iz igre. Na koncu te igre vsi, ki so bili izključeni iz igre, igrajo novo igro, ki se imenuje do, re, mi, fa, so, la, ti, do. Pri novi igri se igralci postavijo v vrsto. Prvi igralec v vrsti je DO, drugi je RE in tako naprej. Vsakič, ko voditelj pokliče nekoga (npr: so), mora ta počepniti in ko voditelj pokliče naslednjega, prejšnji vstane in počepne tisti, ki ga je poklical nazadnje. Voditelj kliče čedalje hitreje, da je igra zanimivejša.

Predmet za izdelavo cerkve: sveča (ki bo služila za večno lučko pri tabernaklju – lahko iz kartona ali papirja zanjo izdelajo še podstavek).

ZAKLJUČEK IGRE:

Potem ko vsaka skupina obiše vse igre in nabere ves potreben material, začne skupina izdelovati svojo majhno cerkev. Poleg materiala, ki ga dobijo pri igrah, jim lahko damo na voljo še barvice ali flomastre, da lahko narišejo kaj na tabernakelj ali na evangelijsko knjigo. Po igrah jim damo 10 minut časa, da naredijo svojo cerkev. Poleg navedenih stvari lahko uredijo svojo cerkev še s sedišči, lahko okrasijo cerkev z rožami itd. Animatorji na koncu razglasijo dvojne rezultate. Kdo je najprej končal vse igre in kdo je po oceni animatorjev naredil najlepšo cerkev.

3. igra: GRADIMO MISIJONE PROSTOVOLJSTVA

- Cilji igre:** Zgraditi vodnjak za dostop do pitne vode in s tem zmanjšanje okužb, bolezni, kot so tifus in druge črevesne bolezni in dehidracija ...
- Čas:** od 90 do 120 minut
- Št. udeležencev:** neomejeno
- Št. skupin:** do 16 skupin
- Starost:** od 5 let dalje
- Prostor:** zunaj ali v večjem prostoru
- Št. animatorjev:** 1 animator v skupini in 1 animator na otočku
- Pripomočki:** škatle od čevljev, škatle od zdravil oz. drugi material za opeko, čajne žličke, vedra, pinkponk žogice, listi, manj napihnjene žoge, lončki, listi z vprašanji, listi z zlogi za gesla, klop, obroč, stožci, časopisni papir, reklame ...

UVOD V IGRO

V času Marije Dominike je po vsej deželi razsajal tifus. Ker niso poznali zdravil, ker niso imeli čiste vode in ljudi, ki bi zanje skrbeli, so mnogi umrli. Zbolela pa je tudi družina strica Marije Dominike. Mlada deklica je zapustila svojo družino in odšla k stričevi družini, kjer je skrbela za vse obolele člane. Kljub njenemu strahu so jo spodbudile besede gospoda Pestarina: »Marija Dominika, kadar delamo dobro delo, ne smemo gledati na žrtev,« da se je odločila in odšla delat in skrbet za družino njenega strica.

Tudi v današnjih časih mnogi še vedno zbolijo za tifusom, črevesnimi okužbami in podobnimi boleznimi. Te bolezni so v Sloveniji redke in ozdravljive, razširjene pa so predvsem v Afriki, Srednji in Južni Ameriki, Aziji ... kjer niso preskrbljeni s čisto pitno vodo, imajo slabe higienske razmere ... zato v tem delu sveta pomaga veliko število prostovoljcev, ki jih imenujemo tudi misijonarji. Danes se bomo mi preizkusili, ali lahko postanemo misijonarji in tako pomagamo ljudem, ki so v stiski.

Na koncu bomo ugotovili, katera skupina je dovolj izučena, da lahko gre v misijone.

KRATEK OPIS

Velika igra Gradimo misijone prostovoljstva poteka na manjših otokih, kjer otroci posamično, v parih ali skupinsko opravljajo naloge. Za dobro opravljeno nalogo – sodelovanje, pomoč, vztrajnost, uspešnost ... – bodo prejeli potrdila, ki izkazujejo njihovo sposobnost prostovoljnega dela – listek z napisom »**Hvala, ker si prostovoljec**«. Med potekom iger na otokih bodo okoli otokov hodili tudi ljudje (animatorji), ki bodo takoj potrebovali pomoč. Skupina, ki pomaga ljudem, si lahko pridobi dodatne listke prostovoljstva.

POTEK

Udeležence razdelimo v enake skupine, tako da so po starosti, moči, sposobnosti in številu čim bolj izenačene. Najbolje je, če je v skupini parno število otrok.

Vsaka skupina prejme **kartonček prostovoljstva**, kamor bodo lepili listke, ki jih bodo prejeli ob opravljanju prostovoljnega dela.

Vse skupine igro začnejo hkrati in poiščejo otok, kjer bodo opravile nalogo. Voditelj igre na vsakem otoku razloži uvod in pravila igre. Animatorji skupin pa spodbujajo otroke k sodelovanju in pomoči drug drugemu. Po uspešno opravljeni nalogi vsak član skupine dobi kartonček, na katerem piše »**Hvala, ker si prostovoljec**«, ki ga prilepijo v njihov kartonček prostovoljstva.

Na osrednjem delu dogajanja se vsake toliko časa pojavi kateri izmed animatorjev oz. človek, ki potrebuje pomoč (starka prenaša težke vreče, otrok joka in išče starše, otrok ne zna izračunati računa, berač potrebuje hrano, osamljen človek, prenos drv starejšemu gospodu ... primere lahko tudi sami dodate). Otroci morajo osebo sami opaziti in ji priskočiti na pomoč. Animator skupine spodbuja otroke k skupinskemu opravljanju prostovoljnega dela. Če animator presodi, da so bili dobri prostovoljci, da so primerno pomagali, skupina prejme listek z napisom »**Hvala, ker si prostovoljec**« in ga nalepi v koledarček prostovoljstva **prostovoljni koledarček**. Prostovoljno delo cela skupina opravlja skupaj. Nato skupina nadaljuje z opravljanjem nalog na otočku. Na koncu animatorji skupin preštejejo število listkov na prostovoljnem koledarčku in razglasijo najbolj prostovoljno skupino oratorija, ki je v dejanjih najbolj podobna Mariji Dominiki, in jim podeli priznanja za prostovoljce oratorija.

IGRE NA OTOKIH

1. Otok iskanja vode

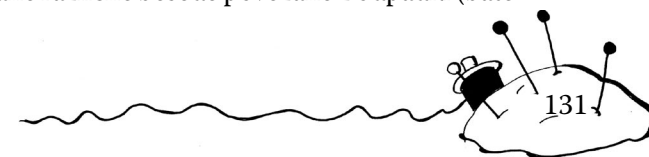
Skupina naj pri tej igri najde nasprotno skupino, s katero bo sodelovala. Animator prebere zgodnico o Bušmanih. Vsaka skupina mora s pomočjo čajne žličke z vodo napolniti kozarec, ki je od vedra z vodo oddaljen vsaj 5 m. Pri igri pa naj animator spodbuja otroke, da bodo skrbno prenašali vodo in z zbrano vodo zalili rastlino v bližini. Zmaga skupina z največ zbrane vode.

Zgodba:

Bušmani so prav gotovo najstarejše in najbolj trdoživo ljudstvo na svetu. Ti prebivalci pustinje so pravi varuhi okolja. Ženske in otroci preživijo večino svojega časa med nabiranjem rastlin, iskanjem vode in lovom na majhne živali. Moške so izkušeni lovci. Le odlično poznavanje puščave, ki se prenaša iz roda v rod, pomeni za Bušmane preživetje v tej neprijazni, sušni deželi. Najpomembnejša v njihovem življenju je voda. Suše lahko trajajo tudi po nekaj mesecev, zato v vodnjakih ne ostane niti kapljica. Takrat Bušmani v zemljo izkopljejo globoke luknje prav do vlažnega peska, nato vanje vstavijo dolga votla travna stebelca, za zbiralnik vode pa nojevo jajce. Voda tako preko enega stebelca pride na površje in nato preko drugega steče v jajce. Na ta način pridobijo le za nekaj požirkov te dragocene tekočine, vendar so kljub temu sposobni preživeti v puščavi Kalahari. (Bocvana)

2. Otok EKO pismoša

Vsaka skupina, ki se ustavi na tem otoku, prejme vrečo z različnimi predmeti ali žogicami, na katerih so napisane različne besede povezane z odpadki (bate-

rije, flomastri, črnilo in kartuše, lak za nohte, lepila, jogurtovi lončki, kovinski vijaki, ovojna folija od čokolade, plastične škatlice, plastične vrečke, pokrovčki steklenic, steklenice, kozarci, barvano steklo, časopisi, brošure, karton, knjige, zvezki, revije, cvetje, zelenjava, listje, plevel, pokvarjena hrana ...), in vsak vrže predmet oz. žogico z določene razdalje v koš z napisom, kamor izbrani odpadki sodi (BIO odpadki, papir, steklo, embalaža, nevarni odpadki).

3. Otok iger prostovoljstva

Vsaka skupina prejme zgodbo iz Svetega pisma o Usmiljenem Samarijanu (Lk 10,30–37). Skupina se razdeli v dve skupini. Prva skupina poišče eno izmed besed iz omenjenega odlomka in jo vsi člani skupaj s pantomimo pokažejo drugi skupini. Enako nalogo ima tudi druga skupina.

4. Otok iskanja vode (hrane)

Člani posamezne skupine se postavijo v vrsto. Animator da prvemu udeležencu v vrsti en lonček z vodo ali manj napihnjeno žogo. Lonček ali žogo otrok postavi na svojo glavo in previdno prehodi pot, ki jo določi animator. Otroke spodbujamo, da so previdni, da jim lonček oz. žoga ne pade z glave. Če mu lonček oz. žoga pade na tla, ponovno začne pot od začetka. Otroci si lahko predstavljajo, kako njihovi vrstniki v Afriki vsak dan iščejo in prenašajo vodo ter hrano. Na tem otoku lahko sodelujeta dve skupini, ki tekmujeta med seboj.

5. Otok afriških vsevedov

Animator ima na listku napisana vprašanja. Otroci morajo s skupnimi močmi odgovoriti na vprašanja, ki jim jih postavi animator. Vsak odgovor prinese skupini 1 točko. Dve skupini med seboj tekmujeta in tista skupina, ki zbere največ točk, prejme opeko.

6. Otok prijateljstva

V skupini izberejo najlažjega člana skupine. Ostali člani se postavijo v vrsto in animator določi točko, do katere mora vsak član skupine prenesti izbranega člana na hrbtu. Če je za enega pretežko, naj si med seboj pomagajo. Tako si lahko otroci predstavljajo in pokažejo solidarnost do vseh vrstnikov v Afriki, ki vsak dan na hrbtu nosijo svoje mlajše bratce in sestre.

7. Otok sodelovanja

Vsaka skupina dobi lističe z zlogi. Skupina mora ugotoviti in sestaviti pravilno geslo, ki je povezano s temo dneva (BODI PROSTOVOLJEC, SPREMINJAJ SVET; PRIHODNOST JE V NAŠIH ROKAH ...geslo dneva). Vsaka skupina prejme drugo geslo.

8. Otok ovir

Animator pripravi stezo z različnimi ovirami, ki jih morajo otroci prehoditi. Pot naj bo malo daljša in naj ima različne ovire – hoja po klopi, plazijo se po tleh, preskakovanje v kroge, plezanje ... Na tem otoku sodelujeta dve skupini.

9. Pomoč drug drugemu

Na tem otoku sodelujeta dve skupini. Animator članom skupine v parih zveže noge. Njihova naloga je, da na izbrani poti poskakujejo in na čim bolj izviren način prehodijo pot. Do cilja morajo priti z zavezanimi nogami in nihče med potjo ne sme pasti.

10. Otok iznajdljivosti

Člani dveh skupin se postavijo v vrsto. Vsaka skupina prejme štiri liste odpadnega papirja (revije, reklame, časopis ...), ki so jim v pomoč pri prehodu poti. Znotraj skupine se razdelijo v pare in prvi premika liste na tleh, drugi pa hodi po listih do svojega animatorja, ki jih čaka na drugem koncu. Skupina naj pazi na liste, saj dodatnih listov ne dobi. Nato oba stečeta nazaj do skupine in predata liste naslednjim. Zmaga tista skupina, v kateri vsi člani skupine pridejo do svojega animatorja.

4. igra: VODIM LJUDI

Trajanje: od 100 do 120 minut

Št. udeležencev: od 40 do 100

Št. skupin: od 4 do 10

Št. članov v skupini: do 10

Starost: od 7 do 14 let

Prostor: zunaj, na prostem, po potrebi tudi notri

Št. animatorjev: 1 na skupino, 1 na otok

UVOD V IGRO

Na igrišče prideta osrednja junakinja oratorija, sveta Dominika Mazzarelo, in sveti Janez Bosko. Otroci posedajo okoli njih in nato pričneta razlagati svojo življenjsko izkušnjo. Skupaj predstavita osem lastnosti dobrega voditelja, ki sta jih v svojem življenju upoštevala tudi onadva. Te lastnosti so: redna molitev, zdravo telo, preudarnost, spretnost ...

Nato povesta, da so tako imenovane tudi preizkušnje, ki se jih bodo otroci lotili danes pri igrah. Dobro je, da so skupine določene že pred samo igro, saj bi formiranje skupin po uvodnem delu pomenilo preveliko izgubo časa.

OPIS IN POTEK

Igra poteka tako, da skupine, ki so sestavljene iz 7–10 članov (plus njihov voditelj – animator), odhajajo na otoke in se tam preizkušajo v lastnostih, ki so pomembne za voditelja. Na otokih si animator beleži njihove rezultate, vendar na kartonček, ki ga dobi vsaka skupina, se zapiše samo lastnost, ki si jo je skupina privzgojila na tem otoku, in seveda zraven pripis »opravi!«. To je pomembno, saj na tak način igra ne izgublja na tekmovalnosti, hkrati pa se tudi skupine, ki so nekoliko slabše, ne počutijo nemotivirane. Igra ima osem otokov, ki se imenujejo po lastnostih dobrega voditelja in jih že na samem začetku igre predstavita sveta Dominika Mazzarelo in sveti Janez Bosko. Otoki so sestavljeni iz različnih iger in spretnosti, tako da se nekako lažje zabriše razlika v letih med udeleženci. Prvi del igre se zaključi takoj, ko vse skupine obišejo vse otoke.

Nato se zopet zberemo na igrišču, kjer sledi zadnja naloga, ki jo opravljajo vse skupine hkrati. Na prostor, kjer so se skupine zbrale, zopet prideta sveta Dominika Mazzarelo in sveti Janez Bosko. Oba predstavita, da sta večino svojega življenja preživela z mladimi in za mlade. Nato vsem skupinam, ki so se sedaj že izobrazile

o lastnostih dobrega voditelja, posredujeta navodila za zadnjo igro, ki se odvija med vsemi skupinami hkrati. Naloga vseh skupin v zadnji igri je, da poskušajo najti in motivirati mlade, ki so zapuščeni, z dolgočasni in imajo probleme. Te zapuščeni, z dolgočasni mladi so vsi animatorji na oratoriju (razen animatorjev, ki igrata sveto Dominiko Mazzarelo in svetega Janeza Boska, ter animatorjev, ki vodijo skupine), ki se morajo v tej igri vsak zateči nekam v svoj kotiček. Oratorijanci tako pristopajo do njih in jih poskušajo pridobiti na svojo stran. Da bi bili pri tem uspešnejši, vsaki skupini pred pričetkom zadnje igre izročimo košaro s pripomočki za motiviranje mladih (pripomočki so lahko: Sveto pismo, žoga, rožni venec, barvice, listi, karte, tarok karte ...). Otroci torej mlade prepričujejo tako, da se poskušajo z njimi igrati, jim brati Sveto pismo, moliti z njimi itd. Ko otroci prepričajo kakšnega z dolgočasnega mladega, se ta priključi njihovi skupini. Pravila so, da skupina, ki zmotivira največ mladih, zmaga. Vendar, da ne bi prišlo do kakšnih zamer med otroki in animatorji, je potrebno določiti, kateri animator se bo priključil določeni skupini. Tako na koncu dobimo izenačen rezultat in vsaka skupina prepriča enako število mladih. Igra se tako zaključi v spravljenem tonu in brez konfliktov. Zadnja igra naj traja od 20 do 25 minut.

OPIS OTOKOV

ODNOS Z BOGOM

Na tem otoku se vzgaja za odnos z Bogom, ki je pomemben pri razvoju voditelja in slehernega človeka. Otroci sestavljajo velikanski rožni venec. V tem primeru ima rožni venec samo deset jagod in križ. Da pa igro malo bolj zakompliciramo, morajo otroci jagode in križ najprej najti (zato je te dele potrebno nekam skriti). Ko skupina sestavi rožni venec, se usede in zmoli Zdravamarijo.

Predviden čas za izvedbo: 7 minut

Pripomočki: 10 jagod s premerom 30 centimetrov, 10 metrov vrvi, križ v velikosti 50 centimetrov.

Št. animatorjev: 1

PREUDARNOST

Na tem otoku se preizkuša logično sklepanje in razmišljanje, ki ga dober voditelj mora imeti. Otrokom damo za rešiti kakšno zanimivo logično nalogo in kakšno uganko, ki si jo lahko izmislimo tudi sami. Naloga animatorja na tem otoku je, da pripravi logične naloge in uganke. Animator šteje število pravilno rešenih nalog in uganek v osmih minutah.

Predviden čas za izvedbo: 8 minut

Pripomočki: knjige in igrice z logičnimi nalogami in uganke (npr. Mehurčki, Župančič)

Št. animatorjev: 1

SPRETNOST

Na tem otoku se preverja spretnost posameznika za kakšno športno igro. Na eno stran igrišča postavimo gol, ki naj bo širok približno 2 metra (če nimamo gola,

lahko zapičimo dva kola). Otroci se postavijo na drugo stran igrišča (nekako 8–10 metrov od gola) in poskušajo na različne načine spraviti žoge v gol – s pomočjo palice za hokej, palice za biljard, z golf palico, z brco, z metom itd. Vsak otrok ima tri možnosti za strel na gol, vendar morajo biti načini izvajanja strela različni.

Predviden čas za izvedbo: 6 minut

Pripomočki: najrazličnejše športne palice (za hokej, golf, biljard, lopar za tenis itd.)

Št. animatorjev: 2

DOBRA KONDICIJA

Na tem otoku se preverja dobra kondicija, ki jo mora imeti dober voditelj. Postavi se poligon z najrazličnejšimi preprekami. Otroci premagujejo poligon tako, da na nosila naložijo ranjenca (zaradi varnosti je bolje, da je ta ranjenec kakšna velika plišasta igračka) in tako premagujejo poligon. Nosila nosita dva otroka. Če ranjenec pade z nosil, se morata tista dva, ki ga nosita, vrniti na začetek in poskusiti znova. Vsaka skupina mora poligon preteči vsaj desetkrat.

Predviden čas za izvedbo: 7 minut

Pripomočki: nosila, najrazličnejše prepreke, velika plišasta igračka

Št. animatorjev: 1

POTRPEŽLJIVOST

Tu se člane skupine preizkusi z različnimi testi potrpežljivosti. Prvi je, da enemu izmed otrok se v lase da majhne koščke vate, ki jih morajo potem ostali udeleženci s pinceto pobirati z njegove glave. Med testoma je potrebno štoparico ustaviti, ko pa se konča drugi test, se čas nekam zapiše.

Drugi je, da v posodo zmešamo različne snovi (fižol, mivka, trava, slama ...), ki jih morajo med seboj ločiti z uporabo lesenih palčk.

Predviden čas za izvedbo: različno, okoli 10 minut

Pripomočki: vata, pinceta, posode, različne snovi, kitajske palčke ali kakršne koli druge lesene palčke

Št. animatorjev: 1

POŽRTVOVALNOST

Animator z žogicami cilja enega izmed udeležencev – tarčo, ostali pa morajo čakati v vrsti in se metati pred tistega, katerega animator cilja, tako da ga žogice čim manjkrat zadenejo. Ko se udeleženec enkrat nastavi žogici, se hitro umakne in gre spet na konec kolone. Šteje se, kolikokrat je animator zadel udeleženca, ki je tarča.

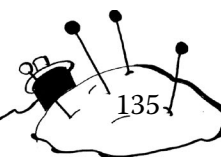
Predviden čas za izvedbo: 5 minut

Pripomočki: veliko majhnih žogic

Št. animatorjev: 1

DELAVNOST

Na tem otoku se preverja delavnost, ki sta jo imela oba svetnika. Za mlade je bilo potrebno zgraditi domove in oratorije. Na tem otoku tako otroci iz kartona in drugih uporabnih odpadnih materialov poskušajo zgraditi domove za

mlade. Šteje se lepota in uporabnost hiše, ki jo bodo otroci zgradili. Otroci hišo sestavljajo 5 minut, nato animator oceni hišo.

Predviden čas za izvedbo: 7 minut

Pripomočki: karton, les, selotejp, škarje itd.

Št. animatorjev:

SKRBNOST

Na tem otoku se preverja, kako so otroci skrbni. To se preverja tako, da se na drevo (če ni takšnega primernega drevesa, se napne vrvi ali pa naredi drevo) obesi najrazličnejšo hrano in pijačo (seveda gre za hrano, ki je zgolj narisana na papir), ki jo morajo otroci potrgati. Hrana in pijača, ki jo otroci trgajo, je najrazličnejša – meso, riž, kumare, krompir, pomaranča, jabolko, testenine, čaj itd. Te hrane in pijače mora biti veliko in predvsem mora biti različna. V prvem delu igre otroci hrano nabirajo, v drugem pa iz nabrane hrane pripravijo jedilnik za mlade, ki jih bodo vodili. Pri nabiranju si lahko pomagajo s tem, da kdo koga dvigne, če ta ne doseže hrane in pijače na drevesu. Prvi del traja 3 minute, drugi del prav tako 3 minute. Ocenjuje se izvirnost jedilnika.

Predviden čas za izvedbo: 7 minut

Pripomočki: drevo (naravno ali improvizirano), hrana in pijača

Št. animatorjev: 1

5. igra: GRADIMO HIŠO

Trajanje: od 60 do 90 min

Št. udeležencev: od 50 do 300

Št. skupin: 10

Starost: od 7 do 14

Prostor: travnik

Št. animatorjev: en animator na skupino, en animator na točko, nekaj animatorjev za nemoten potek

Pripomočki: vodni balončki, steklenice, kozarčki, voda, različni odpadni materiali

Uvod v igro:

Za gradnjo hiše ponavadi potrebujemo veliko materiala, časa in denarja. V času Marije Dominike so jih gradili iz preprostih materialov. Uporabljali so kamenje, les, slamo ... za pomoč pri gradnji pa so prosili svoje sosedo, sorodnike in prijatelje ter kakšnega lokalnega obrtnika. Denar so potrebovali samo za nakup materiala in hrano, brez katere niso mogli preživeti. Marija Dominika je uspela vsa dekleta za en dan nahraniti tako, da jih je nahranila s kostanjem. Da jo bomo malo razbremenili skrbi, bomo sedaj mi pri različnih obrtnikih služili denar in potem s tem denarjem kupili hrano za dekleta, ki bo čim cenejša in čim bolj uporabna.

Kratek opis:

Gre za vodne igre, pri katerih bodo skupine poskušale priigrati potreben denar za nakup živil.

Skupine bodo hodile od obrtnika do obrtnika in pri vsaki točki s skupinskim delom služile denar. Na koncu bodo z denarjem, ki ga bodo skozi igre pridobili, na tržnici kupili hrano.

Potek:

Udeležence razdelimo v enakovredne skupine, ki si izberejo imena. Skupine hodijo od točke do točke in igrajo različne igre. Na poti bodo obiskale različne obrtnike, pri katerih bodo poskušale pridobiti čim več denarja, ki ga potrebujejo za nakup živil. Vsaka skupina začne na drugi točki, potem pa se menjajo.

Ko pridejo na točko, jim mora obrtnik razložiti, kaj bodo na točki počeli, da si bodo prislužili čim več denarja. Skupina ima nato dve minuti časa, da se dogovori in preizkusi, kako bo nalogo opravila, potem pa bodo vse skupine skupaj na znak začele igrati igre. Na vsaki točki se igro igra 3 minute. Po opravljeni nalogi bo obrtnik preveril, kako uspešno so skupine naredile naloge, in jim za opravljeno delo tudi plačal. Na koncu bodo skupine s pridobljenim denarjem odšle na tržnico in skušale kupiti čim več živil za hišo Marije Dominike. Zmagala bo skupina, ki bo s pridobljenim denarjem uspela dobiti največjo količino živil, s katero bodo v hiši lahko preživele zimo.

Tabela razporeditve iger

Naloga/ime skupine	Rišemo načrt	Vodna napeljava	Delamo temelje	Zidamo	Čistimo zemljišče	Pokrivamo hišo	Opremljamo	Nabiramo kamenje	Napeljujemo elektriko	Mešamo malto
1.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2.	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1
3.	3	4	5	6	7	8	9	10	1	2
4.	4	5	6	7	8	9	10	1	2	3
5.	5	6	7	8	9	10	1	2	3	4
6.	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5
7.	7	8	9	10	1	2	3	4	5	6
8.	8	9	10	1	2	3	4	5	6	7
9.	9	10	1	2	3	4	5	6	7	8
10.	10	1	2	3	4	5	6	7	8	9

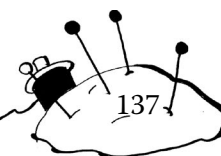
Igre:

ARHITEKT, pripomočki: dva dolga traka, vodni balončki, štoparica

Člani skupine si privežejo noge skupaj v koloni (leve noge v koloni z eno vrvjo in desne z drugo vrvjo), vsak v skupini pa dobi tudi vodni balonček. Naloga skupine je, da poskuša obhoditi pot kvadrata (približno 5 x 5 m, odvisno od velikosti skupin), ki si jo zamislijo sami in to pot označiti z vodnimi balončki ter pri tem paziti, da balončki ne počijo. Balončki morajo biti enakomerno razdeljeni po celem kvadratu.

Tako hitro kot obhodijo kvadrat, toliko denarja dobijo.

VODOVODAR, pripomočki: vodni balončki, različne vrste podlage, listi kartona, deske, WC-rolice, slamice ...

Vsak udeleženec dobi balonček, vsi skupaj pa različne pripomočke, s katerimi morajo narediti pot z ene strani igralnega polja na drugo stran. Po tej poti morajo nato pripeljati balončke. Če balonček med tem pade na tla ali se razbije, balončka ne moremo več uporabiti v igri. Toliko balončkov kot pripeljejo čez prostor, toliko denarja dobijo.

GRADBENIKI, pripomočki: voda, steklenici, lonček

Igralci se usedejo na tla tako, da imajo noge stegnjene in so razporejeni v kolono. Igralec na začetku ima polno steklenico vode, igralec na koncu pa prazno. Naloga ostalih igralcev je, da podajajo vodo preko majhne skodelice nazaj, tako da vodo prelivajo preko glave, ne da bi se obrnili. Zadnji igralec natoči vodo v prazno skodelico. Naloga je opravljena, ko igralci izpraznijo steklenico z začetka kolone. Dobijo toliko denarja, kolikor decilitrov vode imajo na koncu v steklenici.

ZIDARJI, pripomočki: vodni balončki, različne posode; cilj igre: zadeti tarče (posode).

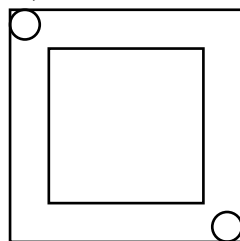
Skupina izbere enega igralca, ki ga dvignejo tako, da imajo nosači križno sklenjene roke pod telesom bombnika (igralec, ki ga nosijo), bombnik pa ima proste roke za metanje bomb, ki jih jemlje iz posode, ki jo drži drugi igralec. Njegova naloga je, da z balončki cilja tarče, ki so razporejene po prostoru, drugi igralci pa ga morajo voditi po poligonu. Pravilo je, da se morajo igralci ves čas gibati in ne smejo stati na mestu, medtem ko bombnik cilja tarče. Dodatna navodila: Na tleh pred tarčami se lahko označi tudi mesta, s katerih je potrebno ciljati tarče.

Toliko tarč kot zadane, toliko denarja dobi.

ČISTILCI, pripomočki: štiri dovolj velike deske, lončki napolnjeni z vodo

Skupina stoji na okvirju vodnjaka. Naloga članov je, da se po okvirju vodnjaka gibljejo v smeri urinega kazalca in iz notranjosti okvirja pobirajo lončke napolnjene z vodo in vodo prenašajo v posode na postojankah. Igro lahko stopnjujemo tudi tako, da jim omejimo število krogov, ki jih lahko naredijo.

skica vodnjaka in postojank

Pravila:

1. Igralci ne smejo stopiti z okvirja in morajo ves čas ostati v stiku.
2. Vsak igralec lahko pobere le določeno število kozarčkov (če imamo 40 kozarčkov, vsak igralec samo 5).
3. Igralec, ki pobere kozarček, ga mora prenesti tudi v posodo. Kazen za neupoštevanje pravil je, da se enemu izmed igralcev zaveže oči. Kolikor kozarčkov poberejo, toliko denarja dobijo.

KROVCI, pripomočki: vodni balončki

Skupina se postavi v krog. Igralci morajo med seboj imeti vsaj en meter prostora. Vsak dobi svoj vodni balonček, ki ga mora podati naslednjemu igralcu, hkrati pa mora ujeti balonček igralca, ki mu ga podaja. Ko vsak dobi svoj balonček nazaj, se igra zaključí. Priigrajo si toliko denarja, kolikor balončkov je na koncu igre celih.

OPREMLJAMO, pripomočki: vodni balončki, dve večji posodi

Skupina se usede v kolono. Prvi v koloni mora iz posode na začetku z nogami vzeti balon in ga preko glave podati naslednjemu za njim, ki ga prejme z nogami in ga zopet poda naslednjemu igralcu. Zadnji igralec mora balon preko glave dati v posodo. Če balon pade na tla, mora skupina začeti od začetka. Kolikor balonov spravijo v posodo, toliko denarja dobijo.

KAMNOSEKI, pripomočki: različne ovire (posode z vodo, polena, kamni ...), lončki z vodo

Skupina se razdeli v pare. Enemu v paru zavežemo oči in slepe pošljemo v polje, kjer smo postavili različne ovire. Drugi v paru mora slepega voditi po polju mimo ovir na drugi konec polja, kjer ga čaka lonček z vodo. Tam si vzame lonček, ga prime z zobmi in prehodi pot nazaj ter pri tem poskuša izgubiti čim manj vode v kozarčku. Potem se igralca zamenjata. Kolikor lončkov uspejo prenesti, toliko denarja dobijo.

ELEKTRIČARJI, pripomočki: posoda z vodo

Skupina se uleže v krog in stegnejo noge v zrak, tako da se dotikajo med seboj. Animator na njihove noge položi posodo vode. Naloga skupine je, da si sezujejo čevlje, ne da bi pri tem polili vodo iz posode. Kolikor čevljev uspejo sezuti, toliko denarja dobijo.

SLIKOPLESKAR, pripomočki: vrv, kozarčki z vodo

Vodja skupine dobi vrv, ostali člani pa lonček napolnjen z vodo. Skupina se postavi v krog. Vodja, ki je v sredini kroga, vrti vrv, udeleženci pa morajo vrv preskočiti in pri tem paziti, da ne polijejo vode. Lončkov ne smejo pokrivati z roko. Kolikor decilitrov vode imajo skupno v lončkih, toliko denarja dobijo.

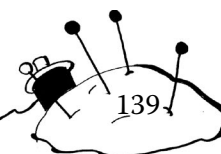
Pretvornik denarja: 10 s, 1 balonček, 1 dl, 1 kozarček, 1 čevljev = 1 €

TRŽNICA ŽIVIL:

Ananas: 1 kg – 2 €	Krompir: 1 kg – 1 €	Pomaranče: 1 kg – 1 €
Čokolada: 1 kg – 10 €	Kumare: 1 kg – 2 €	Pšenica: 1 kg – 1 €
Jabolka: 1 kg – 2 €	Meso: 1 kg – 5 €	Ribe: 1 kg – 7 €
Jajca: 10 kom – 3 €	Mleko: 1 l – 1 €	Sir: 1 kg – 4 €
Kava: 1 kg – 2 €	Olje: 1 l – 2 €	Sladkor: 1 kg – 1 €
Kis: 1 l – 2 €	Paradižnik: 1 kg – 2 €	Sol: 1 kg – 1 €
		Solata: 1 kg – 1 €

6. igra: KVIZ O MARIJI DOMINIK MAZZARELLO

1. Marija Dominika se je pisala:
 - a) **Mazzarello**,
 - b) Mozzarella,
 - c) Bosko.
2. Marija Dominika je bila rojena v kraju:
 - a) Becchi,
 - b) **Mornese**,
 - c) Torino.

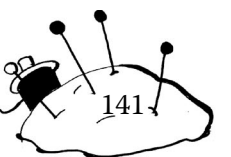

3. V kateri državi se nahaja Mornese?
_____ (Italija)
4. Marija Dominika se je rodila leta:
a) 1937,
b) 1737,
c) **1837.**
5. Marija Dominika je:
a) bila edinka,
b) **imela 12 bratcev in sestic,**
c) imela eno sestro in dva brata.
6. Ena izmed priljubljenih jedi Marije Dominike je bil/a:
a) **sir,**
b) solata,
c) juha.
7. Družina Mazzarello je nekaj let živela na pristavi:
a) Valgelata,
b) **Valponasca,**
c) Preska.
8. Valponasca je bil grič, na katerem je:
a) **rasel vinograd,**
b) bila speljana avtocesta od Torina do Rima,
c) bilo športno igrišče.
9. Pri delu v vinogradu se nekega dne Mariji Dominiki ni dalo več delati in je:
a) sedla pod trto in zaspala,
b) šla s prijateljicami igrat odbojko,
c) **porezala mladike, namesto da bi jih privezala.**
10. Marija Dominika je prejela prvo sveto obhajilo:
a) **s 13 leti,**
b) s 7 leti,
c) z 20 leti.
11. Najboljši prijateljici Marije Dominike je bilo ime:
a) Frančiška,
b) Petra,
c) **Petronilla.**
12. Z okenca na Valponasci je Marija Dominika gledala na:
a) vaško gostilno,
b) **župnijsko cerkev,**
c) šolo.
13. Duhovnemu voditelju Marije Dominike je bilo ime:
a) Frančišek Asiški,
b) g. Boštjan,
c) **don Pestarino.**
14. Hčere Brezmadežne so bile:
a) **skupina deklet, ki je živela po evangeliju in delala dobro sovaščanom,**
b) daljne sorodnice Jezusove matere Marije,
c) skupina deklet, ki je v Morneseju vsak dan molila v cerkvi vsaj 5 ur.
15. Priljubljen rek Marije Dominike je bil:

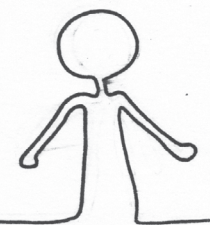
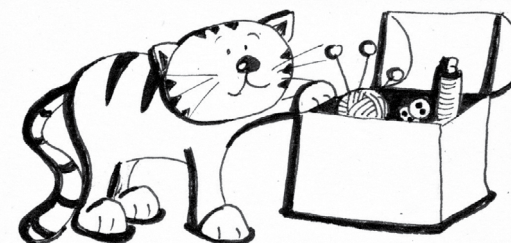
(Grem jaz! Bom jaz! Ali: Vsak vbod z iglo naj bo dejanje ljubezni do Boga!)
16. Pri 23 letih je Marija Dominika zbolela za:
a) **tifusom,**
b) tetanusom,
c) angino.
17. Preden je Marija Dominika zbolela za tifusom, je:
a) bila na romanju v Rimu,
b) pojedla veliko sladoleda,
c) **pomagala družini svojega strica, ki je zbolela za tifusom.**
18. Pri videnju na Borgo Altu je Marija Dominika prejela naročilo:
a) »Daj mi duše, drugo vzemi!«
b) **»Tebi jih zaupam!«**
c) »Nikar se preveč ne trudi!«
19. Naročilo »Tebi jih zaupam!« je pomenilo:

(da ji Bog zaupa vzgojo in evangelizacijo deklet)
20. Ko je Marija Dominika ozdravela od tifusa, je bila močna kot prej in je znova lahko delala na polju in v vinogradu.
a) DA
b) **NE**
21. Ker Marija Dominika po bolezni ni mogla več delati na kmetiji, je:
a) cele dneve samo jokala,
b) hodila od enega zdravnika do drugega, da bi se ji vrnilo zdravje,
c) **spraševala Boga, kaj naj sedaj naredi, ko ne more več težko delati.**
22. Bog je Mariji Dominiki navdihnil idejo, naj:
a) začne trenirati košarko,
b) **se začne učiti šivati in krojiti pri vaškem krojaču,**
c) se vpiše na fakulteto.
23. Marija Dominika je uresničila ta načrt.
a) **DA**
b) NE
24. Z njo se je pri krojaču učila tudi:
a) sestra Barbara,
b) **prijateljica Petronilla,**
c) učiteljica Angela.
25. Marija Dominika in Petronilla sta zatem za deklice odprli:
a) šolo,
b) poletni oratorij,
c) **delavnico za učenje šivanja.**
26. Glavni namen njune delavnice je bil:
a) **dekleta naučiti šivanja in ljubezni do Boga ter jih odvrniti od slabih izkušenj,**
b) dekleta naučiti šivanja in igranja na klavir,
c) dekleta obvarovati, da jim ne bi bilo treba doma preveč delati.
27. Poleg dela in molitve so se dekleta tudi igrala.
a) **DA**
b) NE
28. Marija Dominika se je prvič srečala z don Boskom, ko:
a) je šla na izlet v Torino,
b) je pospremila misijonarke v Ameriko,
c) **je don Bosko oktobra 1864 prišel v Mornese s svojimi gojenci.**
29. Marijo Dominiko je pri don Bosku najbolj nagovorilo:

(da je bil svetnik; da je ljubil Boga in mlade)
30. Don Bosko je v Morneseju ustanovil žensko redovno družbo z imenom:
a) **hčere Marije Pomočnice,**
b) usmiljenke,
c) uršulinke.

31. Prva predstojnica hčera Marije Pomočnice je bila:
- s. Angela Maccagno (izg. Makanjo),
 - s. Marija Dominika Mazzarello,**
 - s. Petronilla Mazzarello.
32. Marija Dominika Mazzarello je pogosto ponavljala:
- »Vsak vbodljaj z iglo naj bo dejanje ljubezni do Boga.«
 - »Vsak tretji vbodljaj z iglo naj bo dejanje ljubezni do Boga.«
 - »Nimam časa.«
33. Marija Dominika je bila zelo iznajdljiva. Ko v shrambi ni bilo hrane, je:
- vsa dekleta poslala domov,
 - napisala protestno pismo don Bosku in županu,
 - organizirala izlet v gozd, kjer so si spekle kostanj.**
34. Mariji Dominiki je Bog zaupal poslanstvo:
- šivanja in krojenja,
 - vzgoje in evangelizacije deklet,**
 - skrbi za bolnike.
35. Hčere Marije Pomočnice so:
- vedno ostale samo v Morneseju,
 - kmalu začele ustanovljati skupnosti tudi drugje, vendar samo v Italiji,
 - kmalu začele ustanovljati skupnosti tudi drugje v Italiji, Franciji, Ameriki ...**
36. Drugo ime za hčere Marije Pomočnice je:
- don Boskove salezianke,**
 - uršulinke,
 - usmiljenke.
37. Marija Dominika je umrla stara:
- 90 let,
 - 67 let,
 - 44 let.**
38. Marija Dominika je bila proglašena za svetnico:
- 24. junija 1951,**
 - natančno tri leta pred svojo smrtjo,
 12. decembra 2000.
39. Hčere Marije Pomočnice so prišle v Slovenijo:
- leta 1815,
 - leta 1936,**
 - leta 2000.
40. Naštej vsaj dva kraja v Sloveniji, kjer živijo hčere Marije Pomočnice (salezijanke)
- _____ (Ljubljana, Bled, Novo mesto, Radlje ob Dravi, Murska Sobota)

Ob koncu oratorija se zberemo na skupnem prostoru in ponovimo vrednoto, simbol in žarek dneva. Udeleženci tukaj dobijo tudi žarek dneva za domov. Povabljeni ste, da na osrednjem prostoru postavite tudi vodnjak, ki je prispodoba žive vode, iz katerega naj udeleženci ob koncu tudi prejmejo žarke dneva za domov.

Kam bodo te žarke dali? V prostem času lahko imate delavnico Morneško okno. V tej delavnici si vsak naredi okvir okna za domov. Vanj bodo nato doma vstavljali žarke dneva in na koncu še monštranco, v kateri je Jezus pod podobo kruha – evharistija, ki je sonce našega življenja. Spodbudite starejše udeležence, da okno pripravijo tudi za mlajše, ki tega morda sami še ne bi zmogli. To okno jim bo v spomin in opomin na oratorij in Jezusa, ki je ves čas z nami. To delavnico predstavimo pred kosilom, da bodo res vsi zanjo vedeli in bili povabljeni k ustvarjanju.

Ob žarku pa bodo udeleženci prejeli tudi manjšo nalogo za domov, ki naj bo dodatna spodbuda za dobro. Voditelj pa naj naslednjega dne povpraša udeležence oratorija, kako jim je šlo, in kakšnega tudi osebno nagovori. Ne kot preverjanje, ampak kot pozornost in poseben čas, ki mu ga nameniš. To je podobno kot beseda na uho, torej naj bo udeležencem v spodbudo, naj pa ne bo zanje stresno, če naloge niso naredili.

Na oratoriju lahko naredite **BAROMETER veselja**. To je tabela, na katero rišete, barvate, lepitate ..., kako »visoko je prišlo« danes vaše veselje na oratoriju. Skupaj pogledamo, če smo bili ta dan veseli ali otožni. To naj označi vedno eden izmed udeležencev. Lahko označite le vzdušje na koncu ali pa tudi ob posameznih delih dneva (zjutraj, dopoldne, opoldne, popoldne, na koncu).

1. dan

- Skupaj zapojemo pesem Sem jaz, gradim družinico.
- Z animatorji preko pantomime pokažemo današnji simbol GNEZDO in udeleženci naj uganemo, kaj animatorji prikazujejo.
- In katero vrednoto predstavlja gnezdo? DRUŽINA. Kje pa jo imamo zapisano? Na žarku. Kdo sestavlja družino? Kaj pa mi, smo lahko tudi mi družina? Kako? Tako je, mi smo velika Božja družina in naš oče je ... BOG.
- Tudi Marija Dominika je imela svojo družino zelo rada, bila pa je tudi del velike Božje družine. Kako se je ona pogovarjala z Bogom? Z molitvijo. Kje pa je molila po večerji? Se spomnite? Tako je, ob oknu. Skozi okno se je ozirala k Jezusu v cerkvi. Da bi se lahko tudi mi tako ozirali, bomo imeli tudi mi doma tako okno. Nanj bomo vsak dan nalepili žarek dneva. Kateri žarek je danes? Poglejmo, kaj bomo potegnili iz vodnjaka.
- Danes vas ob žarku čaka tudi majhna naloga, in sicer, da doma objavete svojo družino in ji poveste, da jo imate radi. Vas jutri povprašam, kako je šla naloga. Žarek pa vam bodo dali vaši animatorji pri vodnjaku in prav nihče ne sme brez njega domov.
- Povabimo enega udeleženca, da na barometru veselja označi, kako visoko je prišlo naše veselje danes. Skupaj pogledajo še ostale trenutke, če so jih opazovali.
- Da pa bi veseli šli tudi domov in veselje širili med domačimi, prosimo za Božji blagoslov. Duhovnik nam podeli blagoslov, zapojemo himno.

2. dan

- Zapojemo pesem Cvet dišeč.
- Nekje med udeleženci začne zvoniti ura, a naj ne bo vidna. Če je možno, naj bo to starinska ura, ki je še posebej glasna. Udeležence vprašamo, kaj slišijo. Ko ugotovimo, kaj je, se spomnimo, kaj nam v današnjem dnevu ura sporoča in kaj je bila vrednota.
- Pregledamo barometer veselja in označimo višino veselja ter povzamemo, kako smo uresničevali vrednoto *V dolžnost z veseljem*.
- Kaj pa nam danes sporoča žarek dneva? Potegnemo ga iz vodnjaka in naglas preberemo. Udeležencem ob koncu znova razdelimo listke in jih spomnimo, da naj tudi doma vse delajo v veselju. In seveda sestavljajo okno.
- Pri molitvi duhovnik pove, da je Marija Dominika vedno vse delala z veseljem, pa naj bo to ponoči, podnevi, v snegu ali soncu. Nekoč je rekla: »Veselje je znak srca, ki zelo ljubi Boga.« Prosimo Gospoda, da bi tudi mi znali vedno vse delati z veseljem. Duhovnik nam podeli blagoslov, zapojemo himno.

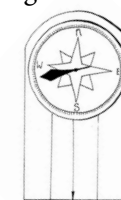
3. dan

- Pesem Zdaj sem tu, moj Bog.
- Vsi se primemo za roke tako, da naredimo veliko kačo in se igramo igro Telegram: prvi stisne dlan naslednjemu in tako naprej, dokler telegram ne pride do zadnjega. Spomnimo se, kako smo lahko preko rok poslali stisk prav do zadnjega in se tako vsi skupaj povezali. Kaj pa se zgodi, če mi svojo dlan odpremo in jo ponudimo v pomoč drugim? Kot naš telegram gre dobrota naprej, še drugi pristopijo k dobremu in si pomagamo med seboj. Kdo je danes odprl svojo dlan bolnemu? Marija Dominika. Pa mi, smo tudi mi danes komu pomagali? Povzamemo nekaj dobrih del, ki smo jih naredili tekom dneva.
- Ali smo danes dobra dela delali v veselju? Pogledamo na barometer veselja in označimo, kako visoko je prišlo naše veselje.
- Še nekdo nas vedno spodbuja k dobremu, k dobremu v veselju! Veste, kdo? Bog. Kako pa to vemo, kako nam je to povedal? Iz vodnjaka potegnemo žarek dneva in ga naglas preberemo.
- Udeležence vprašamo, zakaj žarek dneva dobimo iz vodnjaka. Zato, ker je Jezus rekel, da je izvir žive vode, h kateremu nas vse vabi – in iz vodnjaka dobimo vodo. Tako tudi mi prejemamo Božjo besedo.
- Udeležence povabimo, da žarek doma nalepijo na morneško okno, ki so ga naredili, in opravijo domačo nalogo.
- Znova se primemo za roke in skupaj zmolimo molitev Sveti angel, da nas bo varoval na naših potih in nas spodbujal k odpiranju dlani za druge. Sledi blagoslov in himna.

4. dan

- Zapojemo pesem Upaj in veruj.
- Trije animatorji oblečeni kot planinci z nahrbtnik se na poti ustavijo, ker iščejo smer, in uporabijo kompas, ki jim pokaže pravo pot. Potem se pogovorimo, kako pomembno je, da hodimo po pravi poti. Če po-

- potniki ne bi imeli kompasa, bi zašli. Kdo je naš kompas v življenju? Jezus.
- Kako Jezus poimenuje voditelja? Dobri pastir. Kaj pa dela? Skrbi za svoje ovce, jih vodi na zelene pašnike in brani pred volkovi. Tudi Marija Dominika je skrbela za dekleta in sestre ter jih ves čas spodbujala k dobremu in veselemu srcu.
- Kako visoko na barometru pa je danes prišlo naše veselje? Označimo.
- Prej smo govorili o Dobrem pastirju – se kdo spomni, kakšen je današnji žarek? Potegnemo ga iz vodnjaka in ga skupaj preberemo.
- Duhovnik nam podeli blagoslov; zapojemo himno.

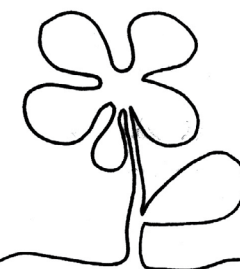
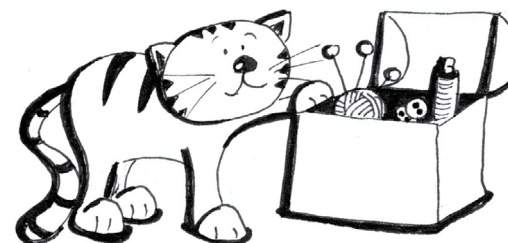
5. dan

- Na prizorišče prideta animatorja vsak s svojim kosom kruha. Eden z veseljem zagriže vanj. Drugi pa pogleda udeleženca, ki nimajo kruha, in se zamisli. Odloči se, da bo svoj kos delil še z drugimi, in takrat postane veselega obraza. Animator, ki pa je sam, ostane otožen.
- Voditelj povpraša udeleženca: Se spomnite, o kateri vrednoti smo se danes pogovarjali? O preprostosti. Veste, kaj to pomeni? Kakšen pa je človek, ki je preprost? Kot animator, ki je delil svoj kruh, je veselega obraza; drugi animator je ostal čemeran. Tudi v preprostosti moramo reči »grem jaz« – tako je ves čas živela in delala Marija Dominika.
- Kaj pa nam pravi Gospod? Iz vodnjaka potegnemo žarek dneva in ga preberemo.
- Želim vam, da bi vedno živeli v preprostosti in veselega srca. Poglejmo še, kako veseli smo bili danes. Na barometru označimo višino veselja.
- Duhovnik ponovi žarek dneva in podeli blagoslov. Zapojemo himno.

6. dan

- Voditelj vsakemu animatorju dodeli veliko nalogo (v povezavi z vašim oratorijem, župnijo, družinami, otroki ... glede na vaše dejavnosti). Vsem skupaj pa pove, da vse, kar delamo, delajmo z ljubeznijo do Jezusa in ga tako oznanjujmo.
- Danes so šle sestre v misijone oznanjevat Jezusa, mi pa imamo nalogo, da povemo o njem najprej našim najbližjim in nato še vsem, ki jih srečamo. Ni potrebno, da gremo v drugo državo, da postanemo misijonarji dobrega, ampak smo to lahko prav tu. Vsak ima posebno poslanstvo, ki nam ga daje Jezus. Tako so nekateri misijonarji, drugi prostovoljci, animatorji, duhovniki, redovniki, starši, prijatelji. A vsi s svojimi dobrimi deli oznanjujejo Jezusa drug drugemu.
- Tudi nam Jezus po Mariji Dominiki sporoča, naj tako kot ona rečemo »Grem jaz« in gremo naprej skupaj, delamo dobro za druge in smo vedno veselega obraza. Kot smo bili ves ta teden. (Ogledamo si barometer in označimo še današnji dan.)
- Danes nam vodnjak prinaša kar dve stvari: najprej žarek dneva, ki je ..., in monštranco, v kateri je živi Jezus v podobi kruha.
- Ko boste dopolnili svoje morneško okno, se ozrite nanj vsak dan in se spomnite na Jezusa ter z njim recite: »Grem jaz – delat dobro in oznanjevat Jezusa prijateljem.«
- Duhovnik nam podeli blagoslov, zapojemo himno.

POSLANICA ANIMATORJEM ORATORIJA 2012

s. Majda Pangeršič HMP

Ob srečevanju z mladimi vedno znova doživim željo po občestvu. Mladi se težko odločite, da bi stvar speljali sami, želite si biti z drugim, s prijateljem, s skupino. Priznam, da me ta drža vedno znova razveseli.

Z vidika letošnjega oratorija pa bi si želela z vami to držo pogledati malo globlje. Zdi se mi, da lahko želja po »biti z drugimi« v sebi skriva eno ali drugo potrebo. Prva potreba je lahko ta, da se sam ne čutim sposobnega odločati, da potrebujem druge in njihovo oporo, kar je v nekaterih trenutkih dobro, lahko pa postane tudi razvada, ki ne pomaga k odraslosti in sprejemanju odgovornosti. Druga potreba pa je lahko ta, da želim neko podelitev ali pomnožitev, in to ne po logiki denarja. Naj razložim s primerom. Če imava ti in jaz kovanec in si ju izmenjava, nama ostane še vedno vsakemu samo po en kovanec. Če pa imava ti in jaz idejo in si ju podeliva, se znajdeva vsak z dvema idejama: svojo in od prijatelja. Božja logika množi vse, kar je dobro in Božje. Preko oratorija smo poklicani, da v naši župniji ali mladinskem centru pomnožimo nekaj lepega. Čutite to željo?

Marija Dominika Mazzarello, letošnja oratorijska osebnost, ni imela samo strahu, da bi ostala sama. V njej se je razplamtel velik ogenj, s katerim ni želela ostati sama! Vse Božje, ki je v njej rastlo in se razvijalo, jo je globoko osrečevalo in je zato hrepenelo po pomnožitvi. Tu je bil biser njenega hrepenenja po občestvu. Za to občestvo je brez pričakovanj in brez merjenja delala vedno znova prve korake. Korake do skupne družinske molitve, jutranje korake do cerkve, do družinskih opravil, korake do prijateljic, korake do deklet, korake do žena v kraju, korake do bolnih, korake do grešnih, korake do izpolnitve navdihov, ki so se ji porajali v srcu.

Tu bi rada podčrtala še eno stvar: šlo je za korake ljubezni. Lahko sem navdušen za to, da se nekaj zelo dobro naredi, da me bodo hvalili, da bom nekaj zaslužil, da bom nekaj dosegel. Skratka, z nečim se mi bo povrnilo: z denarjem, s pohvalo, s častjo ... Lahko pa delam, ker me vodi ljubezen. V tej ljubezni – bi rekel veliki Jezusov prijatelj sv. Pavel – pa ni strahu. Naravno je, da se v človeku pojavi nekaj strahu, ko v sebi začuti nek navdih, da bi storil prvi korak, da bi storil morda tudi nekaj velikega v svojem življenju, da bi se za nekaj daroval, da bi se odločil.

Če bi Jezusa strah premagal, potem se ne bi učlovečil, ne bi doživel njegove bližine ... Jezus bi se res lahko upravičeno ustrašil trpljenja in zahtevnosti odrešenja, pred katerega je bil postavljen kot človek.

Tako tudi Marija, tako svetniki, tako sveti Janez Bosko, ki je sprejel Božji navdih, da je vzgajal mladino in razširil oratorij, ki tudi danes med nami postaja tako velika in pomembna stvar za delo z mladimi in otroki. Tako Marija Dominika Mazzarello, ki je sledila svojemu notranjemu glasu »Tebi jih zaupam!«, v katerem jo je Bog vabil k velikim stvarim. K prvim korakom. K velikodušni, zdravi in ljubezni polni drži: »Grem jaz«.

Za občestvo, za velike stvari, za pomnožitev Božjega v današnjem svetu, v mojem kraju, v župniji, v naši animatorski skupini, med prijatelji, v domači družini ... so potrebni prvi koraki. Koraki mladih, ki jih vodi Božji glas, koraki mladih, ki jih vodi velikodušnost in ljubezen, koraki mladih, ki jih ni strah, skratka: koraki mladih, ki ne zatisnejo ušes pred Božjim glasom.

Dragi mladi animatorji: ne bojte se poslušati, kar vam Gospod govori v globini vašega srca. To vas bo osrečilo, to vas bo naredilo ljubeče in velikodušne za prve korake. To vas bo vodilo k vsakodnevnu odgovoru: Grem jaz.

Ne izgubite svojih moči, dragi prijatelji! Naj vas letošnja izkušnja oratorija naredi »pomnožene«, bolj Božje!

SREČANJA ANIMATORJEV

v pripravi na oratorij

Uvod

Glavna junakinja letošnjega oratorija je sv. Marija Dominika Mazzarello, so-ustanoviteljica hčera Marije Pomočnice oz. don Boskoviš salezijank. Oratorijska zgodba prinaša utrinke iz njenega življenja, vendar je potrebno, da animatorji poznajo še kaj več od tega, kar je v zgodbi. Njeno življenje lahko bolje spoznajo preko filma (Marija Dominika, Salve) in življenjepisa (Koliko je ura?, Karmen Jenič, Salve, 2011). Predvsem naj vsaj enega od teh prej pogleda oz. prebere voditelj oratorija. V srečanjih za animatorje, ki so podana na naslednjih straneh, je predvideno, da spoznajo njeno življenje in se ustavijo ob svetopisemskem odlomku. Za 1., 3. in 5. srečanje je predviden ogled enega dela filma Marija Dominika; nakazana so vprašanja za osebni razmislek in pogovor v skupini. Za 2. in 4. srečanje je predvidena puščava; dobro je namreč, da imajo animatorji nekoliko več časa za osebni razmislek, razmišljanje ob Božji besedi, življenju Marije Dominike, utripu svoje župnije in lastnem življenju. Tudi na srečanjih, ki so zasnovana bolj na dejavnosti, je predviden čas za osebni razmislek in vsebinski pogovor v manjši skupini. Vsebina vsakega srečanja je zasnovana na vsebini posameznega oratorijskega dne; voditelj vsebino in srečanja prilagodi svoji skupini. Dobro je, da se animatorji na tak način pripravijo na oratorij. Kar bodo sami prej usvojili, bodo lahko tudi dajali naprej.

Pomembno je, da se voditelj na srečanja sam dobro pripravi. Pripravljene kateheze naj mu bodo v pomoč; primerno naj jih prilagodi svoji skupini, a naj ne odstopa od bistva in glavnih ciljev.

AMBIENTACIJA:

- Molitveni kotiček je na mestu, ki je animatorjem viden ves čas.
- V molitvenem kotičku naj bodo vedno Sveto pismo, odprto na mestu odlomka določenega dne, slika sv. Marije Dominike Mazzarello (oz. morneško okno, če bo to simbol), simbol in citat posameznega dneva.

PESMI:

- Vsako srečanje vsebuje nekaj pesmi. Pojete jih lahko na začetku in na koncu srečanja, pa tudi med tem, ko se zbirate po puščavi oz. dejavnosti.
- Izbor pesmi lahko spreminjate glede na to, koliko jih poznate; dobrodošlo je, da se naučite tudi kakšno novo.
- Pesmi naj se navezujejo na temo srečanja.

MOLITEV (5 MIN):

- Priporočljivo je, da vsako srečanje začnemo z molitvijo: že pesem je lahko tudi molitev; predvsem pa prosimo Svetega Duha, da bi nas napolnil in pripravil za Božje delovanje.

SVETO PISMO:

- Za vsako srečanje je predviden svetopisemski odlomek, ki se povezuje s temo. Animatorjem služi za osebno delo, pogovor v skupini.
- Odlomek preberemo tudi skupaj.

PUŠČAVA (20– 40 MIN):

- Animatorjem razdelimo liste, na katerih so svetopisemski odlomek in vprašanja za puščavo.
- Animatorje povabimo, da si vsak izbere svoj prostor, kjer bo sam in brez motečih dejavnikov ob sebi.
- Navodila naj bodo jasna in razločna, poudariti je potrebno, da je to čas tišine, ki je namenjen vsakemu animatorju posebej. Morda bo včasih težko, toda potrebno je, da jim omogočimo čas osebnega razmisleka, molitve.
- Puščava naj traja od 20 do 40 minut.

OSEBNO DELO (10–15 MIN):

- Kadar ni puščave, je predvideno krajše osebno delo.
- Animatorjem razdelimo liste z vprašanji.
- Omogočimo jim, da ima vsak lahko miren kotiček, da lahko razmišlja sam, v tišini, brez motečih dejavnikov.

POGOVOR V SKUPINI (15 MIN):

Osebnemu delu oz. puščavi sledi pogovor v skupini.

Če je animatorska skupina velika, jih razdelimo v več manjših skupin (5–8 oseb). Dobro je, da je v posamezni skupinici tudi kdo od starejših animatorjev.

Skupina dobi jasna navodila: vprašanja na listih, ob katerih se pogovarjajo.

Določimo čas pogovora; čas je potrebno omejiti, da ostanejo pri vsebini posameznega srečanja.

PREVENTIVNI VZGOJNI SISTEM (5 MIN):

Znova se zberemo skupaj.

Voditelj povzame delo v skupinah z utrinkom preventivnega vzgojnega sistema, ki v letošnjih katehezah izhaja predvsem iz duhovnosti sv. Marije Dominike

Mazzarello. Ona je s svojimi sestrostrami zaživela don Boskov preventivni sistem na ženski način. Voditelj lahko ob tem poda tudi kaj iz don Boskovega življenja. Voditelj naj ne bere, ampak pove s svojimi besedami. Da bi bolje usvojili, lahko uporabi naslednje dinamike: voditelj animatorje razdeli v manjše skupine, vsaka od skupin dobi besedilo preventivnega vzgojnega sistema za določeno srečanje, vsaka od skupin ga obravnava po določeni dinamiki:

- Obnova: s svojimi besedami zapišite/povejte/uprizorite vsebino.
- Primerjanje z življenjem sv. Marije Dominike Mazzarello: kateri konkretni dogodki se navezujejo na obravnavano temo?
- Nasprotna trditve: navedite nekaj nasprotnih trditev!
- Aplikacija na oratorijsko situacijo: aktualizirajte vsebino glede na (vaš) oratorij!

MOLITEV (10 MIN):

Utrinek iz preventivnega vzgojnega sistema se prevesi v zaključno molitev. Voditelj poskrbi za molitveno vzdušje.

Molitev začnemo s križem, lahko tudi s primerno pesmijo.

Preberemo odlomek iz Svetega pisma.

Za posamezna srečanja je predvidena določena oblika molitve.

Dodamo lahko spontane molitve animatorjev.

Zaključimo z znamenjem križa in pesmijo.

1. srečanje: DRUŽINA

Cilji:

- Animatorji spoznajo življenje sv. Marije Dominike Mazzarello (otročstvo, mladost).
- Razmislijo o svoji družini in o tem, kakšno družino si želijo ustvariti.
- Ozavestijo, da na oratoriju skupaj ustvarjamo družinsko vzdušje.

Pripomočki: DVD – Marija Dominika, življenjepis Marije Dominike Koliko je ura?, gnezdo, papir, pisala, škarje, Sveto pismo, listi z vprašanji za osebno delo in podelitev v skupini, radio, meditativna glasba

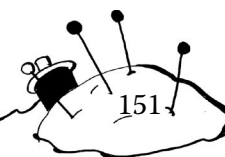
Ambientacija: Pripravimo molitveni kotiček s Svetim pismom, odprtim na strani odlomka (Kol 3,12–14.18–21.23b), gnezdo (lahko uporabimo primerno pleteno košarico ...), sliko Marije Dominike Mazzarello. Na plakatu svetopisemski citat dneva: »Kako dobro in prijetno je, če bratje složno prebivajo skupaj« (Ps 133,1). Listi, pisala, škarje. Projekcija filma.

Pesmi: Oče, združi nas; Oče, učitelj in prijatelj

SPOZNAVANJE SV. MARIJE DOMINIKE MAZZARELLO

Ogled 1. dela filma: Marija Dominika (30 min).

Če nimamo možnosti ogleda filma, voditelj predstavi sv. Marijo Dominiko Mazzarello (njeno otroštvo, mladost, s poudarkom na družini in odnosu na Boga – pomagamo si z življenjepisom Koliko je ura?, str. 10–28).

OSEBNO DELO

Po filmu sledi osebno delo. Odgovorijo na vprašanja na listu. Medtem meditativna glasba.

1. Kako si doživiljal Marijo Dominiko?
2. Kateri prizori, podobe, dialogi so te najbolj nagovorili?
3. Kakšna je bila Marija Dominika: njen značaj, sposobnosti ...?
4. Kakšna je bila njena družina? Kakšni odnosi so vladali med njimi? Kakšno vzgojo so starši posredovali otrokom?
5. Kdo je bil za Marijo Dominiko Bog? Kakšen odnos je imela z Bogom? Kako je povezovala delo in molitev?
6. Kakšno družino propagira današnja družba?
7. Kakšna pa je tvoja družina? Kakšen vpliv imajo (so imeli) nate starši – kaj si podedoval od njih, od svojih prednikov ...? Kakšno podobo Boga ti posredujejo starši?
8. Kakšno družino si želiš sam ustvariti?
9. Kdo je zate Bog? Kakšen odnos imaš z njim?

POGOVOR V SKUPINI

- Kaj te je nagovorilo v filmu, zlasti pri Mariji Dominiki? Kaj je Marija Dominika prejela od svoje družine? In kaj je sama prispevala za lepe odnose v družini, med prijateljicami? Kakšen vpliv je imela na njen odnos do Boga?
- Kaj tebi pomeni družina (ta, kateri pripadaš, in ta, ki si jo želiš ustvariti)?
- Iz kakšnih družin prihajajo otroci? Kako njihova družina vpliva nanje?
- Dom – družina je eden izmed štirih stebrov oratorija: Kako bomo na oratoriju ustvarjali družinsko vzdušje?

PREVENTIVNI VZGOJNI SISTEM

Voditelj animatorje razdeli v manjše skupine; vsaka od skupin dobi besedilo preventivnega vzgojnega sistema, vsaka od skupin ga obravnava po določeni dinamiki:

- *Obnova: s svojimi besedami zapišite/povejte/uprizorite vsebino.*
- *Primerjanje z življenjem sv. Marije Dominike Mazzarello: kateri konkretni dogodki se navezujejo na obravnavano temo?*
- *Nasprotna trditve: navedite nekaj nasprotnih trditev!*
- *Aplikacija na oratorijsko situacijo: aktualizirajte vsebino glede na (vaš) oratorij!*

Družina je temeljna celica človeške družbe. Naj so danes o njej zelo različna mnenja in celo zakoni, v svojem bistvu bo vedno ostala to, kar je v njeni naravi: sestavljena iz moža, žene in otrok. Krščanska družina je osnovana na ljubezni moža in žene, ki podarjata nova življenja otrokom. V njej vladajo odnosi, ki so odsev in podoba odnosov Svete Trojice: medsebojno spoštovanje, toplina, vzajemnost, dobrohotnost, pristrčnost, veselje ... vse, kar je lepega, dobrega, pozitivnega. To ne pomeni, da je družina brez težav, nasprotno; a s težavami se

sooča, jih rešuje, polaga v molitev, v Bogu išče moč in rešitev. V družini ima vsakdo svojo vlogo; kdo bo dal otrokom trdnost, varnost, sprejetost ... če ne starša? V družini si lahko to, kar si, v dobrem, pa tudi v slabem. Kako lepo je tam, kjer so družinski člani sprejeti tudi v svojih šibkih točkah, padcih; kjer smejo pokazati vsa svoja čustva in biti tudi prav usmerjeni.

Marija Dominika ne bi postala to, kar je, brez svoje družine: v njej je bila sprejeta, ljubljena, v njej je spoznavala pravila življenja, v njej se je učila verovati. Tako oče kot mati sta bila modra vzgojitelja. Prva oratorijska zgodba nam odkrije delček njene družine. V življenjepisu je o njenem očetu zapisano tudi to: »Oče je bil pedagog in katehet, ki ga za to delo ni usposobila šola, pač pa življenje. Ni imel nič proti temu, da Marija uživa na trgih in sejmi, zavedal pa se je, da na njeno čisto dušo tu preži marsikatera nevarnost. Nekega dne jo je zopet vzel s seboj. Ko je videl, da na neki zabavi ne manjka opolzkih reči, je izumil novo športno disciplino. Skoraj tekla sta gor in dol, sem in tja, od ene stojnice do druge ... Marija je videla mnogo, a ničesar neprimernega. Bila je vesela, toda po vsej tej dirki utrujena do konca. Vsaka žeja po sejmi in trgih jo je minila. Šele čez čas pa je razumela, kako je znal vzgajati njen oče. Velikokrat je vzkliknila: »Koliko dolgujem svojemu očetu! Če je v meni kakšna krepost, je to zasluga mojega očeta, ki je bil res svetnik. Mnogo pozneje sem razumela, kaj ga je gnalo, da je ravnal tako. Zato je moja hvaležnost zdaj še večja.«

Dom skupaj z dvoriščem, župnijo in šolo tvori stebre oratorija.

V oratoriju ustvarjamo družinsko vzdušje. V oratorij nas zbira Bog, ki ima vsakega, prav vsakega od nas, za svojega izvoljenega otroka. Vsakdo izmed animatorjev, otrok, staršev ... ki bodo prišli na oratorij, je »Božji izvoljenec, svet in ljubljen«. Tako me/jih vidi Bog, tako se/jih skušam videti jaz.

Gospod nas vabi, da si – kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljene – oblečemo čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost. Vabi nas, naj prenašamo drug drugega in si odpustčamo. Nad vsem pa naj bo evangelijska ljubezen, ki je vez popolnosti. Kako lepo je živeti v taki družini Božjih otrok!

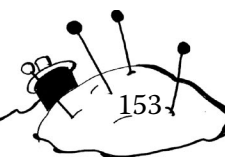
MOLITEV

Pesem

Vsak udeleženec dobi list (A5), pisalo in škarje. Na list nariše silhueto človeka, ki predstavlja njega samega. Vanj vpiše na eno stran: Ime, Božji izvoljenec /Božja izvoljenka. Na drugo stran z eno besedo napiše, kaj zanj predstavlja družina.

ALI: trakovi iz papirja (21 x 4 cm), pisalo, selotejp: Na trak vsakdo napiše, kaj pomeni družina. Trak zvije po dolžini v rolo, zalepi s selotejpom, da dobi 'slamico', nanj zapiše svoje ime.

Voditelj povabi, da položijo vsak svojo silhueto oz. slamico v gnezdo: Vsakdo od nas je Božji izvoljenec, vsakdo drugačen, enkratno, zaznamovan z lastno družino, mnogimi odnosi ... in prav tak ljubljen od Boga, izvoljen in svet, poklican, da si obleče usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost ... poklican, da dá svoj doprinos k lepemu, bogatejšemu vzdušju v domači družini in v širši animatorski družini in družini oratorija.

Pesem: Prerodi me, Gospod

Božja beseda: Kol 3,12–14.18–21.23b

Kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljani, si torej oblecite čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in odpuščajte drug drugemu, če se ima kateri kaj pritožiti proti kateremu. Kakor je Gospod odpustil vam, tako tudi vi odpuščajte. Nad vsem tem pa naj bo ljubezen, ki je vez popolnosti.

Žene, podrejte se svojim možem, kakor se spodobi v Gospodu. Možje, ljubite svoje žene in ne bodite osorni do njih. Otroci, ubogajte svoje starše v vsem, kajti to je všeč Gospodu. Očetje, ne grenite svojih otrok, da ne zapadejo v malodušje.

Kar koli že delate, delajte iz srca, kot da delate za Gospoda, ne za ljudi, saj veste, da boste v povračilo prejeli dediščino od Gospoda.

Nekaj minut tišine, medtem si lahko vsakdo znova prebere odlomek, dopusti, da Božja beseda odmeva v njej.

Nebeški Oče nas povezuje v veliko družino Božjih otrok. Zmolimo Jezusovo molitev drug za drugega, za otroke, ki bodo prišli na oratorij, in za njihove družine: Oče naš ...

Silhueto oz. slamico in odlomek z Božjo besedo vsakdo odnese domov.

2. srečanje: DOLŽNOST Z VESELJEM

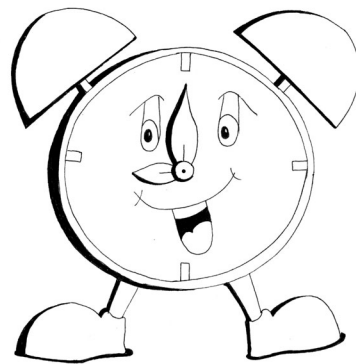
Cilji:

- Animatorji spoznajo, s kakšnim srcem je Jezus opravljal svoje dolžnosti, s kakšnim srcem je Marija Dominika opravljala svoje delo in česa nas uči s svojim zgledom.
- Animatorji dajo z veseljem na razpolago svoje sposobnosti za izvedbo oratorija.

Pripomočki: Sveto pismo, slika Marije Dominike Mazzarello, življenjepis Marije Dominike Mazzarello Koliko je ura?, listi z vprašanji za osebno delo in podelitev v skupini, ura, radio, meditativna glasba, listki, pisala, slika Jezusa (ki umiva Petru noge).

Ambientacija: Pripravimo molitveni kotichek s Svetim pismom, odprtim na strani odlomka (Jn 13,12–15.17), uro (lahko narisana smejoča ura, lahko večja stenska ura ...), sliko Marije Dominike Mazzarello. Na plakatu svetopisemski citat dneva: »Če nas je Bog tako vzljubil, smo se tudi mi dolžni ljubiti med seboj« (1 Jn 4,11). Listi, pisala.

Pesmi: Ljubezen me spreminja, Ko čutiš to ...

SPOZNAVANJE SV. MARIJE DOMINIKE MAZZARELLO

Voditelj spomni na film, ki so ga gledali na preteklem srečanju (ali povzame prva poglavja iz življenjepisa Marije Dominike Mazzarello¹), **poudari zlasti vidik Marije Dominike pri delu:** njeno opravljanje dela, dolžnosti z veseljem. Bog jo je obdaril z mnogimi sposobnostmi – talenti; s pridom jih je uporabila in dala na razpolago v domači družini, v poslanstvu hčera Brezmadežne, pri pomoči stričevi družini, ki je obolela za tifusom ... Med delom se je pogosto ozirala proti župnijski cerkvi in združila svoje srce z Jezusovim. Predvsem pa je črpala moč za vsakdanje napore iz vsakdanje jutranje svete maše. Zgodaj je vstala, opravila nekaj hišnih opravil, nato pa pohitela proti župnijski cerkvi – kljub bližnjicam, ki jih je ubirala, je bila pot dolga vsaj pol ure v eno smer. Ko se je vrnila, je bila zopet pri delu, vesela, optimistična, polna moči in dobre volje. Vsako delo, veliko ali majhno, je opravljala z veseljem in s srcem = z ljubeznijo; to pa ostane za večnost.

MOLITEV

Znamenje križa

Molitev k Svetemu Duhu

Sveto pismo: Jn 13,1–17

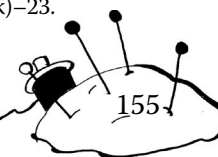
Pred praznikom pashe je Jezus, ker je vedel, da je prišla njegova ura, ko pojde s tega sveta k Očetu, in ker je vzljubil svoje, ki so bili na svetu, tem izkazal ljubezen do konca. Med večerjo je hudič Judu Iškarjotu, Simonovemu sinu, že položil v srce namen, da Jezusa izda. Ker je Jezus vedel, da mu je Oče dal vse v roke in da je prišel od Boga in odhaja k Bogu, je vstal od večerje, odložil vrhnje oblačilo, vzel platno in se z njim opasal. Nato je vlil vode v umivalnik in začel učencem umivati noge in jih brisati s platnom, s katerim je bil opasan. Prišel je k Simonu Petru. Ta mu je rekel: »Gospod, ti mi noge umivaš?« Jezus je odvrnil in mu rekel: »Tega, kar jaz delam, ti zdaj še ne razumeš, a spoznal boš pozneje.« Peter mu je rekel: »Ne boš mi umival nog, nikoli ne!« Jezus mu je odgovoril: »Če te ne umijem, nimaš deleža z menoj.« Simon Peter mu je rekel: »Gospod, potem pa ne samo nog, ampak tudi roke in glavo.« Jezus mu je dejal: »Kdor se je skopal, mu ni treba drugega, kakor da si umije noge; ves je namreč čist. Tudi vi ste čisti, vendar ne vsi.« Vedel je namreč, kdo ga bo izdal, zato je rekel: »Niste vsi čisti.«

Ko jim je umil noge in vzel vrhnje oblačilo, je spet prisedel in jim rekel: »Razumete, kaj sem vam storil? Vi me kličete »Učitelj« in »Gospod«. In prav govorite, saj to sem. Če sem torej jaz, Gospod in Učitelj, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge. Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil. Resnično, resnično, povem vam: Služabnik ni večji kot njegov gospodar in poslanec ne večji kot tisti, ki ga je poslal. Če to veste, blagor vam, če boste to delali!

PUŠČAVA

1. Vzemi si čas zase (20–40 min). Poišči prostor, ki bo samo tvoj, brez motečih dejavnikov. Odloži nepotrebne predmete, ugasni telefon in nameni čas sebi in Bogu.

1 Jenič K., Koliko je ura?, Ljubljana: Salve, 2011. Zlasti strani 21 (spodnji odstavek)–23.

- Spomni se na življenje Marije Dominike in si odgovori na vprašanja: Kakšno delo je opravljala Marija Dominika? Kako je opravljala to delo – s kakšnim notranjim zadržanjem? Od kod njej tolikšna delavnost, še več: veselje do dela, veselje med delom?
- Pomisli na Jezusa. Kaj je delal v svojem zemeljskem življenju? Predstavlja si ga pri nekem delu: kako opravlja to delo? Kakšen je njegov izraz na obrazu? Kaj nosi v srcu?
- Ta Jezus je sedaj tukaj s teboj (če si v kapeli, je prisoten tudi s svojim telesom v podobi evharističnega kruha); z ljubeznijo te zre: vesel te je, saj si Božji izvoljenec/ka, svet in ljubljen. Dovolj si, da Njegov ljubeč pogled nekaj časa počiva na tebi. Kot svojemu izvoljencu/ki ti želi sedaj spregovoriti po svoji Besedi in ti povedati tisto, kar je zate resnično dobro. Z vero pristopi k branju.
- Preberi odlomek: Jn 13,1–17. Odlomek preberi večkrat, počasi. Kaj je želel Jezus s tem dejanjem povedati apostolom? Kaj želi povedati vsem ljudem in še posebej, kaj želi povedati tebi?
- Bog ti je dal razne sposobnosti: katere? Kako jih boš dal na razpolago v pripravah na oratorij in med oratorijem? Kaj lahko skupaj naredite, da bo oratorij dobro uspel?

Jezus nima rok, potrebuje moje roke ...

Jezus nima nog, potrebuje moje noge ...

Jezus nima oči, potrebuje moje oči ...

Jezus nima glasu, potrebuje moj glas ...

Jezus potrebuje moj nasmeh, prijazno besedo, topel stisk roke, telefonski klic ...

SKUPNA DEJAVNOST

- Kako ti je šlo med puščavo? Si se uspel zbrati in resnično srečati z Jezusom?
- Kaj od odlomka odmeva v tebi, o čem si razmišljal?
- Kaj lahko ti storiš, da bo oratorij lepo uspel? In kaj lahko skupaj naredite?

PREVENTIVNI VZGOJNI SISTEM

Voditelj animatorje razdeli v manjše skupine; vsaka od skupin dobi besedilo preventivnega vzgojnega sistema, vsaka od skupin ga obravnava po določeni dinamiki:

- Obnova: s svojimi besedami zapišite/povejte/uprizorite vsebino.*
- Primerjanje z življenjem sv. Marije Dominike Mazzarello: kateri konkretni dogodki se navezujejo na obravnavano temo?*
- Nasprotna trditve: navedite nekaj nasprotnih trditev!*
- Aplikacija na oratorijsko situacijo: aktualizirajte vsebino glede na (vaš) oratorij!*

Nakazan je že zgoraj pri spoznavanju Marije Dominike. Njena vodilna misel pri učenju šivanja deklet je bila: vsak vbod igle naj bo dejanje ljubezni do Boga. Samo to, kar je storjeno z ljubeznijo ali darovano v ljubezni, ostane – za večnost – in prinaša tiho veselje srca.

Kako priti do pristnega veselja? Marija Dominika nam kaže, da se veselje v nas porodi, ko v svoji notranjosti postanemo preprosti in ko prerastemo odvisnost od stvari tega sveta. Kdor je odvisen od pohvale in graje, uspeha ali neuspeha, naklonjenosti ali odklonitve, ta ne izkusi veselja. Njegove potrebe namreč niso nikoli v polnosti zadovoljene. Nikoli ga ne nasiti pohvala, ki jo prejema.

Marija Dominika je prepričana, da je veselje najpomembnejša podlaga za zdravo duhovnost. Sestram in dekletom ne samo priporoča veselje, ampak ustvarja tudi pogoje, npr. zdravo praznovanje, odgovornost za druge, pogum za soočanje s konkretnim življenjem in sprejemanje sebe ter ljubezen do Boga. Veselje je vedno tudi izraz ljubezni. Kdor ljubi, je vesel.

Duhovni učitelji ločijo dve vrsti veselja:

»Šampanjsko« veselje: gre za veselje, ki se pojavi hitro, z močnimi čustvi, a hitro mine in pušča za seboj grenke posledice – kot šampanjec: pena se hitro tanjša, če ga takoj ne spijemo, ga lahko samo še zlijemo proč. To veselje prihaja od zunaj: vezano je na nek kraj, dogodek, osebo, hrano, zabavo ... Veselje v človeku naglo narašča, sili ga h glasnemu smejanju, govorjenju, tudi ko to ni primerno. Kadar človek doživlja to veselje, izgubi občutek za mero, nase gleda napačno in pretirava. Ko pa to veselje mine, se začne žalost, očitek, praznina. Mladi pogosto doživljajo taka stanja v diskotekah. Ko se vrnejo domov, se čutijo prazne, osamljene. Človek se začne sramovati določenih dejanj, porodi se mu želja po dejavnosti, da bi zapolnil to praznino, utišal občutke krivde; čuti potrebo, da bi kaj naredil, da bi preusmeril pozornost iz notranjega sveta drugam. Tako prižge računalnik in surfa po internetu, posluša glasbo, odpre hladilnik in si vzame prigrizek, se celo prepusti čutnosti ... Vendar ga nič zares ne zadovolji, zato se želi vrniti na kraj, kjer je okušal to veselje, želi ponoviti isto stvar ... Mnogi mladi živijo samo še za sobotni disko ... Toda tudi to človeka poteši le nekajkrat; potem potrebuje močnejših vzburjenj ... in lahko pride do odvisnosti.

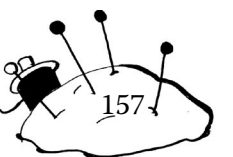
Tiho veselje: se pojavi kot voda, ki izvira iz zemlje – lahko se zgodi nenadoma, brez vzroka, ko v sebi začutimo, da smo veseli, da je vse okoli nas lepše in smo tudi sami bolj prijazni. To veselje je v nas in se v določenem trenutku da čutiti. Zanj je značilno, da je zadržano, mirno, se giblje počasi in naravno. Človek je videti sijoč, jasen, lep. Kadar se nas polasti tiho veselje, si celo stvari ali osebe, ki so nam zelo pri srcu, ne želimo prilastiti, a vendar se čutimo v občestvu z vsemi. Prav tako ne čutimo potrebe, da bi takoj izrazili to veselje. Kadar je človek pod vplivom tega razpoloženja, govori, kakor da bi zaupno pripovedoval o nečem dragocenem; celo spremeni ton glasu. To veselje spodbuja k spoštovanju drugega in sebe; človek je veder, optimističen, čuti, da bo nekaj zmoget, četudi ne bo lahko. Ko tiho veselje mine, se človek ne čuti sam, ve, da mu to veselje še vedno pripada, da se bo vrnilo.

ZAKLJUČEK SREČANJA

Slika Jezusa – celega oz. Jezusa, ki umiva Petru noge (npr. na Googlu: Gesù lava i piedi a Pietro, avtor: Marko Rupnik).

Nalitek vsakdo napiše svoje ime in položi svoj listek na tisti del Jezusovega telesa, ki Mu ga sam želi najbolj dati na razpolago pri opravljanju dolžnosti z veseljem.

Pesem: Zdaj sem tu, moj Bog ...

3. srečanje: PROSTOVOLJSTVO

Cilji:

- Animatorji spoznajo življenje sv. Marije Dominike Mazzarello – njeno dejavnost (prostovoljstvo).
- Razmislijo o svojem prostovoljstvu in prostovoljstvu v oratoriju, župniji.

Pripomočki: DVD – Marija Dominika, Življe-

njepis Marije Dominike: Koliko je ura?, poslanica, simbol: odprta dlan, papir, pisala, škarje, Sveto pismo, listi z vprašanji za osebno delo in podelitev v skupini, radio, meditativna glasba

Ambientacija: Pripravimo molitveni kotiček s Svetim pismom, odprtim na strani odlomka (Kol 3,12–14.18–21.23b), slika Marije Dominike Mazzarello. Na plakatu svetopisemski citat dneva: »Bog ljubi veselega darovalca« (2 Kor 9,7) in simbol – odprta dlan. Listi, pisala, škarje. Projekcija filma.

Pesmi: Nasmeh v očeh ...

SPOZNAVANJE SV. MARIJE DOMINIKE MAZZARELLO

Ogled 2. dela filma: Marija Dominika (30 min).

Če nimamo možnosti ogleda filma, voditelj predstavi sv. Marijo Dominiko Mazzarello (pomoč sorodnikom, obolelim za tifusom: Koliko je ura?, str. 38–49).

OSEBNO DELO

Po filmu osebno delo – glede na film in na letošnjo oratorijsko poslanico.

Možnost A:

Odgovorijo na vprašanja na listu. Medtem meditativna glasba.

1. Kako si doživiljal Marijo Dominiko?
2. Kateri prizori, podobe, dialogi so te najbolj nagovorili?
3. Kako bi opisal njeno prostovoljstvo? Je pri prostovoljstvu potrebno kaj žrtvovati? Kako pa je s prostovoljstvom pri nekom, ki nima toliko sposobnosti (kako je bilo z Marijo Dominiko po bolezni)?
4. Katere sposobnosti ti je dal Bog, kako jih razvijaš in kako jih daješ na razpolago? Si za to pripravljen tudi kaj žrtvovati?

Možnost B:

1. Preberi oratorijsko poslanico.
2. Kaj te v njej najbolj nagovori?
3. Kako doživljaš našo animatorsko skupino?
4. Ko delaš dobro: s kakšnim zadržanjem to delaš: da bi bil pohvaljen, da bi dobil plačilo, da bi razveselil drugega ...?
5. Kako doživljaš prostovoljstvo, sebe kot animatorja?

POGOVOR V SKUPINI

- Kaj te je nagovorilo v filmu, zlasti pri Mariji Dominiki? Kako gledaš na njeno prostovoljstvo in na prostovoljstvo nasploh?

- Kaj te je nagovorilo v oratorijski poslanici?
- Kakšni so pozitivni vidiki prostovoljstva? Kako v vaši župniji živite prostovoljstvo?
- Pogovorimo se o tem, katere prostovoljne akcije, dela je potrebno izvesti že pred oratorijem – kdaj, kako, kdo ...?

PREVENTIVNI VZGOJNI SISTEM

Voditelj animatorje razdeli v manjše skupine; vsaka od skupin dobi besedilo preventivnega vzgojnega sistema, vsaka od skupin ga obravnava po določeni dinamiki:

- *Obnova: s svojimi besedami zapišite/povejte/uprizorite vsebino.*
- *Primerjanje z življenjem sv. Marije Dominike Mazzarello: kateri konkretni dogodki se navezujejo na obravnavano temo?*
- *Nasprotna trditve: navedite nekaj nasprotnih trditev!*
- *Aplikacija na oratorijsko situacijo: aktualizirajte vsebino glede na (vaš) oratorij!*

Marija Dominika je svoje sposobnosti dala na razpolago, ne le v svoji družini, ampak tudi v širši okolici. Prostovoljno je razdajala svoj čas dekletom iz vasi, pa tudi materam in družinam. Ko je opravila vse svoje dolžnosti doma, je prišlo na vrsto tudi vse drugo.

Prostovoljstvo pomeni, da se prostovoljno odločim za dobro; to pa vključuje, da darujem svoje sposobnosti, svoj čas, talente ... za druge. Pomembno je, da pri tem ne zanemarjam lastnih dolžnosti (v družini, šoli, na delu).

Prostovoljstvo ni le takrat, ko je prijetno, ko dobimo povračilo – s hvaležnostjo, odobravanjem, pohvalo ... ampak tudi takrat, ko tega ni, ko morda nihče ne opazi mojega dobrega dela, ko moram žrtvovati svoje moči, morda svoj ugled, ko mi nekdo prekriža načrte ... ko morda namesto zahvale ali odobravanja prejmem nehvaležnost, neodobranje ali morda posmeh okolice ...

Prostovoljstvo živim tudi takrat, ko sprejemem svojo nemoč, nesposobnost, bolezen, prekrižane načrte ...

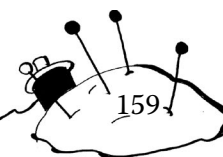
Ko živiš prostovoljstvo, ne prejmeš plačila v denarju, a zaveš se, da si več prejel, kot dal. Ko npr. živiš prostovoljstvo na oratoriju: koliko iskrih očk otrok, veselja na licih, toplih besed ... Mar ni to lepo plačilo za tvoj nesebični trud? In ko ugotoviš, česa vse si sposoben, ko si sprejel nove izzive ...!

»Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili« (Mt 25,40). Pomembno je, da vsako delo, tudi prostovoljno, opravljam z veseljem, z ljubeznijo. To ostane! Pomembno je tudi, da ne delam sam, ampak skupaj z drugimi. »Mladi se težko odločite, da bi stvar speljali sami, želite si biti z drugim, s prijateljem, s skupino,« je zapisano v letošnji poslanici. Oratorij vam nudi to možnost. Potrebujete oporo drugih, pa tudi prevzemanja odgovornosti. Bog prihaja na oratorij tudi po tvojih rokah, besedah, dejanjih ...

MOLITEV

Znamenje križa

Pesem: Pridi, Sveti Duh, luč srca

SP odlomek: Lk 10,30–37

Neki učitelj postave je Jezusa vprašal: »Kdo je moj bližnji?« Jezus je odgovoril: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na potovanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zlit olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarija, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.« Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« In Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!«

Nekaj trenutkov tišine.

Gospod mi ponuja odprto dlan (vsak udeleženec prejme na listu obris odprte dlani, po možnosti izrezan). Kaj bom položil na Njegovo odprto dlan?

Nekaj trenutkov tišine.

Slava Očetu ...

Znamenje križa

Pesem: Ljubezen me spreminja

4. srečanje: VODITELJSTVO

Cilji:

- Animatorji spoznajo način vodenja Marije Dominike Mazzarello.
- Ozavestijo, da so animatorji v vsaki vlogi in delu na oratoriju tudi voditelji.
- Animatorji razmislijo o tem, kako dopustijo Bogu, da jih vodi skozi življenje (po ljudeh, dogodkih, osebnih srečanjih z Njim).

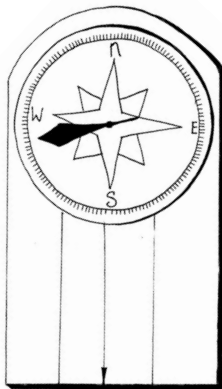
Pripomočki: Sveto pismo, kompas, listi z vprašanji za osebno delo in podelitev v skupini, radio, meditativna glasba.

Ambientacija: Pripravimo molitveni kotiček s Svetim pi-smom, odprtim na strani odlomka (Jn 10,7a.11–16), kompas (lahko narisano), sliko Marije Dominike Mazzarello. Na plakatu svetopisemski citat dneva: »Jaz sem dobri pastir« (Jn 10,11). Listi, pisala.

Pesmi: Moj Jezus, rešitelj

SPOZNAVANJE SV. MARIJE DOMINIKE MAZZARELLO

Voditelj povzame po filmu (1. in 2. del) ali po življenjepisu: Marija Dominika je bila izrazito vodilni tip osebnosti. Kot najstarejša hči je v družini pogosto

prevzemala vodstveno vlogo (npr. pri vzgoji mlajših bratov in sester ali ko so jim vlomili v hišo, da pobudo za selitev in je ona tista, ki spodbuja starše). Nedeljske popoldneve je redno posvečala dekletom, da bi jim pomagala koristno preživljati prosti čas. Zanje je potem odprla šiviljsko delavnico z jasnim namenom: da jih bo ob šivanju učila ljubezni do Boga in ljudi ter jih obvarovala pred slabim. Sama je imela dobre voditelje: starše, don Pestarina, učiteljico Angelo Macagno (izg. Makanjo), kasneje don Boska; predvsem pa se je pustila voditi Bogu. Pravzaprav se mu je že od mladosti tako dala na razpolago, da je Bog sam deloval preko nje za dobro njene družine, sorodnikov, vaščanov, zlasti deklet in mater. Po boleznih znova resno sprašuje Gospoda, kakšne načrte ima z njo, in dobi odgovor. Videnje in jasno naročilo: »Tebi jih zaupam!« ji odstreta, kakšen načrt ima Bog odslej za njeno življenje. Iz dneva v dan pa ga konkretno spoznava in uresničuje.

MOLITEV

Znamenje križa

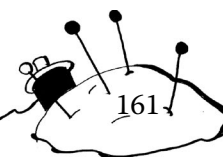
Molitev k Svetemu Duhu

Sveto pismo Jn 10,7a.11–16

Jezus je znova spregovoril: »Resnično, resnično, povem vam: Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Tisti pa, ki je najemnik in ne pastir in ovce niso njegove, pusti ovce in zbeži, ko vidi, da prihaja volk, in volk jih pograbi in razkropi. Je pač najemnik in mu za ovce ni mar. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce. Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi tiste moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda, en pastir.

PUŠČAVA

1. Kdo so bili voditelji v življenju Marije Dominike? Kako so vplivali nanjo in kako se jim je ona pustila voditi? Kakšno povezavo in vlogo je imel don Bosko v njenem življenju?
2. Kako jo je vodil Bog? Kakšen načrt je imel zanje? Kje, kako je spoznavala Božji načrt v svojem življenju? In kako ga je izpolnjevala?
3. Kakšen način vodenja je imela Marija Dominika – v svoji družini, z dekleti, v vasi?
4. Katere so bile vodilne misli v njenem življenju?
5. Kaj pa tebe usmerja v življenju? Kdo so pomenljive osebe, ki te vodijo? Kateri voditelji nate vplivajo pozitivno, kateri negativno? Se zavedaš, da si sam odgovoren za to, komu se pustiš voditi?
6. Kako te vodi Bog skozi življenje? Kakšen načrt ima Bog za tvoje življenje? Si ga že odkril? Ga iščeš ali se zgolj prepuščaš slučaju, živiš na površju, iz dneva v dan? Kateri svetopisemski stavek te vodi?
7. Preberi odlomek Jn 10,7a.11–16. Odlomek preberi večkrat, počasi. Kaj je želel Jezus s to primero povedati apostolom? Kaj želi povedati vsem ljudem in še posebej, kaj želi povedati tebi?

8. Kot animator si v vsakem primeru tudi voditelj. Kakšen voditelj si oz. želiš postati? Se zavedaš, da po tebi vodi otroke Bog sam?
9. Sestavi svojo molitev za otroke, ki ti bodo zaupani – zapiši jo.

SKUPNA DEJAVNOST

- Kako ti je šlo med puščavo? Si se uspel zbrati in resnično srečati z Jezusom?
- Kaj iz življenja Marije Dominike oz. od odlomka odmeva v tebi, o čem si razmišljal?
- Kakšen način vodenja imate na oratoriju? Pogovorite se o posameznih vlogah, njihovem pomenu, načinu (voditelj oratorija, duhovni voditelj, tehnični vodja, animator, animator pomočnik ...).

PREVENTIVNI VZGOJNI SISTEM

Voditelj animatorje razdeli v manjše skupine; vsaka od skupin dobi besedilo preventivnega vzgojnega sistema, vsaka od skupin ga obravnava po določeni dinamiki:

- *Obnova: s svojimi besedami zapišite/povejte/uprizorite vsebino.*
- *Primerjanje z življenjem sv. Marije Dominike Mazzarello: kateri konkretni dogodki se navezujejo na obravnavano temo?*
- *Nasprotna trditve: navedite nekaj nasprotnih trditev!*
- *Aplikacija na oratorijsko situacijo: aktualizirajte vsebino glede na (vaš) oratorij!*

Kakšen voditelj želim biti? Poglejmo si najprej, kakšna voditelja sta bila sv. Janez Bosko in sv. Marija Dominika Mazzarello. Pri svojem vzgojnem delu sta se zgledovala pri Jezusu dobrem pastirju. Imela sta živ osebni odnos z Jezusom; zato sta mogla k mladim pristopati z Jezusovim srcem. Dala sta jim čutiti, da jih imata rada in sta hotela, da se mladi tudi zavedajo te ljubezni. Ustvarjala sta domače, družinsko okolje, kjer se je vsakdo čutil sprejetega, ovrednotenega ... in ko je doživljal dotike ljubezni, se je mlad človek tudi spreminjal na bolje. Storila sta vse, da bi jim pomagala preprečiti kakršen koli greh.

Kakšen voditelj pa želiš biti ti? Pogovor o tem.

ZAKLJUČEK

Vsakdo prebere molitev, ki jo je sestavil – lahko naglas ali vsakdo v tišini. Lahko pa tudi ponovijo stavek ali besedo, ki jih je nagovorila v odlomku o Dobrem pastirju, ali pa svoj svetopisemski stavek, ki jih vodi.

Jezus, ti si dobri pastir, ki ljubeče skrbiš za nas. Daješ nam mnoge sposobnosti, da bi mogli tudi druge voditi k dobremu, k Tebi.

Prosimo te za nas animatorje, da bi bili dobri voditelji otrokom, ki nam jih boš zaupal. Prosimo te že sedaj za otroke, ki nam jih boš poslal na oratorij: blagoslovi jih, varuj jih pred slabim, vodi jih po pravi poti življenja!

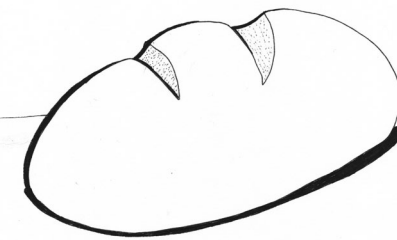
Oče naš ...
Znamenje križa.

5. srečanje: PREPROSTOST

Cilji:

- Animatorji spoznajo življenje sv. Marije Dominike Mazzarello: ustanovitev redovne družbe, njen preprost pristop do deklet in sester ter reševanje težav v preprostosti.
- Animatorji ozavestijo, kaj nam je/ni potrebno za preprosto življenje.

Pripomočki: DVD – Marija Dominika, film o sv. Mariji Dominiki Mazzarello, hleb kruha, papir, pisala, Sveto pismo, listi v vprašanji za osebno delo in podelitev v skupini, radio, meditativna glasba.

Ambientacija: Pripravimo molitveni kotiček s Svetim pismom, odprtim na strani odlomka (Apd 2,44–47), kruh (hleb), slika Marije Dominike Mazzarello. Na plakatu svetopisemski citat dneva: »Gospod varuje preproste« (Ps 116,6). Listi, pisala. Projekcija filma.

Pesmi: Oče, ljubim te ...

SPOZNAVANJE SV. MARIJE DOMINIKE MAZZARELLO

Ogled 3. dela filma: Marija Dominika (30 min).

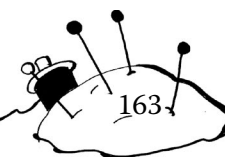
Če nimamo možnosti ogleda filma, voditelj predstavi sv. Marijo Dominiko Mazzarello, zlasti njeno preprostost (Življenjepis Koliko je ura?, str. 111–185). Lahko omeni naslednje:

V skupnosti so začele s šolo. »No, pa začnimo,« je rekla sestra Marija in sedla med ostale v šolsko klopo. Ni se obremenjevala z vprašanjem, koliko to škodi avtoriteti. Predstojnica. Začetnica. Neustavljiva žena dela in veselja. Očetu se je imela zahvaliti, da jo je naučil branja, sedaj pa je sedela med dekleti in sosestrami, pomakala pero v črnilo in se trudila, da bi se naučila pisati. Roka, navajena mladik v vinogradu, nošenja veder vode in šivanja, je bila trda za vijuganje s peresom. Toda ona je le skomignila z rameni, se nasmešnila tej zanimivi stvari na papirju (in naj bi bila črka) ter rekla: »Ponižnost ne škodi nikomur, še najmanj pa meni ...«

OSEBNO DELO

Po filmu osebno delo. Odgovorijo na vprašanja na listu. Medtem meditativna glasba.

1. Kako si doživljal Marijo Dominiko?
2. Kateri prizori, podobe, dialogi so te najbolj nagovorili?
3. Kakšen je bil njen način vzgoje, pristopa do deklet, sester ...? Kaj bi dejal o njeni preprostosti?
4. Kako doživljaš preprostost v svojem življenju, v svoji okolici, na oratoriju ...?
5. Naredi seznam stvari, ki jih ne potrebuješ nujno.

POGOVOR V SKUPINI

- Kaj te je nagovorilo v filmu, zlasti pri Mariji Dominiki? Kakšen je bil njen način vzgoje, pristopa do deklet, sester ...? Kaj bi dejal o njeni preprostosti?
- Kako je s preprostostjo v vaši animatorski skupini, na oratoriju ...?
- Ste bolj usmerjeni v materialne dobrine ali v odnose; vam je pomembnejše, da delavnica uspe, kot to, da z otroki tkete prijateljske odnose?

PREVENTIVNI VZGOJNI SISTEM

Voditelj animatorje razdeli v manjše skupine; vsaka od skupin dobi besedilo preventivnega vzgojnega sistema, vsaka od skupin ga obravnava po določeni dinamiki:

- *Obnova: s svojimi besedami zapišite/povejte/uprizorite vsebino.*
- *Primerjanje z življenjem sv. Marije Dominike Mazzarello: kateri konkretni dogodki se navezujejo na obravnavano temo?*
- *Nasprotna trditve: navedite nekaj nasprotnih trditev!*
- *Aplikacija na oratorijsko situacijo: aktualizirajte vsebino glede na (vaš) oratorij!*

Preprostost je ena bistvenih značilnosti salezijanske (oratorijske) duhovnosti. Jezus svoje učence vabi, naj postanejo preprosti kakor otroci; naj bomo iskreni v tem, kar smo, kajti On nas sprejema take, kot smo. Marija Dominika in prve sestre so imele zelo malo sredstev, včasih jim je primanjkovalo tudi najnujnejše za življenje, a Bog je vedno poskrbel zanje. Marija Dominika je bila zelo iznajdljiva, da je preskrbela najpotrebnejše stvari. Znala je videti v bistvo, v srce. Za materialnim blagostanjem se nemalokrat skriva srce lačno ljubezni, sprejetosti, smisla, Boga ... Ona je to vedela in poskrbela. Njeno široko srce je imelo dovolj ljubezni za vsako dekle, sestro ... Postala je majhna z majhnimi in to ji je odpiralo srca ... da jih je mogla voditi h Gospodu in po poti pristne sreče, veselja.

MOLITEV

Znamenje križa
Molitev k Svetemu Duhu

Sveto pismo: Apd 2,44–47

Vsi verniki so se družili med seboj in imeli vse skupno: prodajali so premoženje in imetje ter od tega delili vsem, kolikor je kdo potreboval. Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali v templju, lomili kruh po domovih ter uživali hrano z veseljem in preprostim srcem. Hvalili so Boga in vsi ljudje so jih imeli radi. Gospod pa jim je vsak dan pridruževal te, ki so našli odrešenje.

Nekaj minut tišine, medtem si lahko vsakdo znova prebere odlomek, dopusti, da Božja beseda odmeva v njem.

Voditelj razdeli kruh. Naj bo to simbol, da želijo animatorji preprosto deliti to, kar so in tudi kar imajo: skupaj s kruhom si delijo nasmeh, prijateljstvo, toplino srca, pa tudi skrbi, težave ...

Da bi zmogli živeti preprosto, se povežimo v Gospodovi molitvi: Oče naš ...
Pesem.

6. srečanje: POSLANSTVO

Cilji:

- Animatorji spoznajo življenje sv. Marije Dominike Mazzarello: širitev redovne družbe.
- Animatorji razmislijo o svojem življenjskem poslanstvu.
- Animatorji razmislijo o svojem poslanstvu na oratoriju.

Pripomočki: globus, papir, pisala, škarje, Sveto pismo, listi z vprašanji za osebno delo in podelitev v skupini, radio, meditativna glasba, animatorska izkaznica oz. neko drugo znamenje animatorja.

Ambientacija: Pripravimo molitveni kotiček s Svetim pismom, odprtim na strani odlomka (Lk 9,1a.2–6), globus, sliko Marije Dominike Mazzarello. Na plakatu svetopisemski citat dneva: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!« (Mr 16,15). Listi, pisala.

Pesmi: Pričeval ljubezen bom

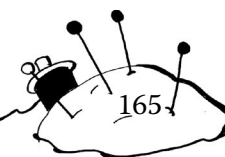
MOLITEV

Znamenje križa
Molitev k Svetemu Duhu
Lk 9,1a.2–6

Poklical je k sebi dvanajstere ter jim dal moč in oblast nad vsemi demoni in za ozdravljanje bolezni. Poslal jih je oznanjat Božje kraljestvo in ozdravljat bolnike. Rekel jim je: »Ničesar ne jemljite na pot, ne palice ne torbe ne kruha ne denarja tudi ne imejte dveh oblek. V katero koli hišo stopite, ostanite tam in od tam pojdite dalje. In kjer vas ne sprejmejo, si otresite prah z nog, ko odidete iz tistega kraja, v pričevanje proti njim.« Razšli so se in hodili od vasi do vasi ter povsod oznanjali evangelij in ozdravljali.

SPOZNAVANJE SV. MARIJE DOMINIKE MAZZARELLO

Voditelj povzame njeno življenje pod vidikom poslanstva, ki ji ga je Gospod zaupal in ki ga je izpolnila.

KVIZ

- Marija Dominika se je pisala:
 - Mazzarello**
 - Mozzarella
 - Bosko
- Marija Dominika je bila rojena v kraju:
 - Becchi
 - Mornese**
 - Torino
- Družina Mazzarello je nekaj let živela na pristavi:
 - Valgelata
 - Valponasca**
 - Preska
- Marija Dominika je prejela prvo sveto obhajilo s:
 - 13 leti**
 - 6 leti
 - 20 leti
- Najboljši prijateljci Marije Dominike je bilo ime:
 - Frančiška
 - Petra
 - Petronilla**
- Z okenca na Valponasci je Marija Dominika gledala na:
 - Vaško gostilno
 - Župnijsko cerkev**
 - Šolo
- Duhovnemu voditelju Marije Dominike je bilo ime:
 - Frančišek Asiški
 - G. Boštjan
 - Don Pestarino**
- Pri 23 letih je Marija Dominika zbolela za:
 - Tifusom**
 - Tetanusom
 - Angino
- Pri videnju na Borgo Altu je Marija Dominika prejela naročilo:
 - »Daj mi duše, drugo vzemi!«
 - »Tebi jih zaupam!«**
 - »Nikar se preveč ne trudi!«
- Marija Dominika se je prvič srečala z don Boskom:
 - Ko je šla na izlet v Torino.
 - Ko je pospremila misijonarke v Ameriko.
 - Ko je don Bosko oktobra 1864 prišel v Mornese s svojimi gojenci.**
- Don Bosko je v Morneseju ustanovil žensko redovno družbo z imenom:
 - Hčere Marije Pomočnice**
 - Usmiljenke
 - Uršulinke
- Prva predstojnica hčera Marije Pomočnice je bila:
 - S. Angela Macagno (izg. Makanjo)
 - S. Marija Dominika Mazzarello**
 - S. Petronilla Mazzarello
- Marija Dominika Mazzarello je pogosto ponavljala:
 - »Vsak vbodljaj z iglo naj bo dejanje ljubezni do Boga.«**
 - »Vsak tretji vbodljaj z iglo naj bo dejanje ljubezni do Boga.«
 - »Nimam časa.«
- Mariji Dominiki je Bog zaupal poslanstvo:
 - Pletenja in vezenja.
 - Vzgoje in evangelizacije deklet.**
 - Skrbi za bolnike.
- Marija Dominika je umrla stara:
 - 90 let
 - 67 let
 - 44 let**
- Marija Dominika je bila proglašena za svetnico:
 - 24. junija 1951.**
 - Natančno tri leta pred svojo smrtjo.
 12. decembra 2000.

OSEBNO DELO

- Sem se že kdaj vprašal, kakšno poslanstvo mi je Gospod namenil?
- Kakšno je poslanstvo naše animatorske skupine v župniji? Našega oratorija?
- Kaj me nagovarja v Božji besedi Lk 9,1a.2–6?
- Kakšno je bilo Jezusovo poslanstvo? Kakšno poslanstvo apostolov?
- Kje, kako je Marija Dominika spoznavala, kakšno poslanstvo ji Gospod namenja in kako ga je izpolnila?
- Kakšno bo tvoje poslanstvo v času oratorija?

POGOVOR V SKUPINI

Podelimo si nekaj tega, o čemer smo razmišljali v osebni delu. Pogovorimo se o tem, kakšno je naše skupno poslanstvo na oratoriju in kakšno bo konkretno poslanstvo posameznih animatorjev v času oratorija.

PREVENTIVNI VZGOJNI SISTEM

Voditelj animatorje razdeli v manjše skupine; vsaka od skupin dobi besedilo preventivnega vzgojnega sistema, vsaka od skupin ga obravnava po določeni dinamiki:

- *Obnova: s svojimi besedami zapišite/povejte/uprizorite vsebino.*
- *Primerjanje z življenjem sv. Marije Dominike Mazzarello: kateri konkretni dogodki se navezujejo na obravnavano temo?*
- *Nasprotnne trditve: navedite nekaj nasprotnih trditev!*
- *Aplikacija na oratorijsko situacijo: aktualizirajte vsebino glede na (vaš) oratorij!*

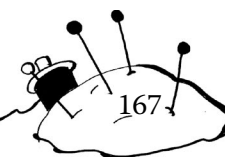
Don Bosko in Marija Dominika sta se posvečala mladim z namenom, da bi bili srečni – na zemlji in v nebesih. Zelo jima je bilo pomembno, da bi mladi odkrili, kakšen načrt ima Gospod z njimi in ga izpolnili. K temu sta jim pomagala tako, da sta jim omogočala prijetno družinsko okolje, kjer so se čutili sprejeti, dragoceni, ljubljani. Doživljali so zaupanje in so se zato mogli odpreti v iskrenem pogovoru – duhovnem vodstvu; tu so najbolj spoznavali, kaj želi Bog za njihovo življenje. Nudila sta jim izobraževanja, vstopanje v poklic, ki jih je veselil; čas molitve, razmišljanja, pogovorov; besedica 'na uho' in beseda za lahko noč jim je prav tako pomagala razmišljati o življenju.

Pomembno je, da tudi danes vsak od nas odkrije življenjsko poslanstvo, ki mu ga Bog zaupa. Biti animator na oratoriju je del širšega poslanstva, ki mu ga Bog namenja. Potrebno si je vzeti kdaj čas zase, se spoznavati, spraševati Gospoda, kaj mi pripravlja, slediti notranjim navdihom. V pomoč pri odkrivanju in izpolnjevanju življenjskega poslanstva je lahko duhovni spremljevalec.

ZAKLJUČEK

Gospod kliče danes tudi vas, animatorji. Kliče vas, da pridete k njemu, ker vas želi poslati. Poslati vas želi v domačo družino, v šolo, med prijatelje ... Pošilja vas tudi kot animatorje na oratorij, med otroke in mlade. Pošilja vas, da bi pogumno prinašali Njegovo besedo in Njegov način delovanja, čutenja, razmišljanja. On vas ljubi in pošilja.

Animatorji prejmejo blagoslov in animatorsko izkaznico oz. neko drugo znamenje animatorja.

BLAGOSLOV ANIMATORJEV (PO BLAGOSLOVI, STR. 221):

Molimo.

*Neskončno dobri Bog, Bog usmiljenja in dobrote,
v svojem Sinu si nam dal čudovit zgled,*

kako naj molimo in živimo v povezanosti s teboj.

Prosimo te, blagoslovi te animatorje,

da se bodo z vsemi svojimi močmi nesebično žrtvovali

v blagor svojih bližnjih,

spolnjevali tvojo voljo ter

razodevali tvojo ljubezen in dobroto.

Po Kristusu, našem Gospodu.

Amen.

Pesem: Tvoj dotik, Hodil bom, Gospod ...

MOLITVENA SREČANJA med oratorijem

Struktura molitve

Pred začetkom molitve pojemo pesmi, zlasti takšne, ki nas umirijo in pripravijo na srečanje z Jezusom v pogovoru z njim.

Po znamenju križa zapojemo primerno uvodno pesem, ki naj bo v povezavi s tematiko dneva. Usmeritev nam pomaga osvetliti namen molitve tistega dne.

Temu uvodu sledi psalm. Molimo ga lahko na več načinov: počasi ga prebere solist; oblikujeta se dva zbora (leva – desna stran, fantje – dekleta ipd.) in vsak zbor prebere dve vrstici, s tem da je pri zvezdici ob koncu prve vrstice kratka pavza; zbora lahko bereta psalm tudi po kiticah.

Sledi poslušanje Božje besede, evangelija. Če je le mogoče, jo pozorno in spoštljivo preberemo iz Svetega pisma.

Odmev Besede pomeni, da po svetopisemskem odlomku nekaj trenutkov ostanemo v zbrani tišini. Razmislimo, kaj nam Beseda (evangelij in/ali psalm) govori. Na voditeljevo pobudo to lahko izrazimo na različne načine: ponovimo kako besedo/stavek iz prebrane Božje besede; izrečemo prošnje in/oz. zahvale.

Sledi dejavnost, ki nas uvede v molitev očenaša. Ob koncu je animatorjeva molitev. Če je mogoče, sklenemo z duhovnikovim blagoslovom in dodamo še kako pesem.

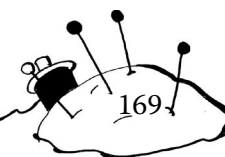
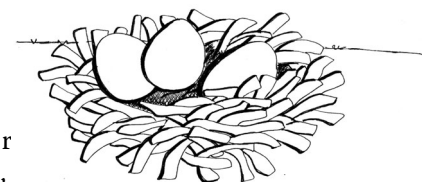
1. dan: Družina

V imenu Očeta ...

Pesem

USMERITEV: Danes bomo na oratoriju r Zavedamo se, da je družina zelo pomembna, v kateri se učimo biti z drugimi. Družina je tuča ... in nam pomaga tkati vezi med seboj in z Bogom. Ugotavljali bomo, da idealne družine ni; v mnogih družinah se trudijo, da bi člani medsebojne razlike presegali in gradili dobre odnose, v drugih tega prizadevanja ni in vsakdo vidi le svoj prav. V mnogih družinah zato ne morejo ostati skupaj, saj ne najdejo skupnih vezi in tistega, kar bi jih povezovalo.

Vsakdo izmed nas ima čisto svojo izkušnjo družine. Lahko je dobra, srečna, lahko je daleč od tega. Kakršna koli je, položimo jo danes pred Gospoda. On nas pozna in razume ter nam pomaga. Hkrati pa naj nas nagovori in spodbudi njegova nazareška družina.

Ps 127 (126)

*Če Gospod ne zida hiše, **
se zaman trudijo njeni zidarji.
*Če Gospod ne varuje mesta, **
zaman čuje stražnik.

*Zaman je vstajati pred svitom **
in sedeti pozno v noč pri delu.
*Zaman je za kruh trdo delati, **
ko Bog daje zvestim dvojni delež.

*Gospodov dar so tudi sinovi, **
Božje plačilo staršem so potomci.
*Kakor si bojevniki pomagali s puščicami, **
tako so staršem v pomoč otroci iz mladosti.
*Blagor človeku, ki jih ima obilo, **
ne bo osramočen in ne pozabljen.

BOŽJA BESEDA GOVORI: Lk 2,41–52

Njegovi starši so vsako leto ob prazniku pashe hodili v Jeruzalem. Ko je bil star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. Mislili so, da je pri popotni družini in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

ODMEV BESEDE

DEJAVNOST: V tišini stopimo v krog. Tudi animatorji moramo delovati in biti med seboj povezani, kot naj bi bila družina. Prekrižamo roke, se primemo in tako zgradimo gnezdo, ki v današnjem dnevu kot simbol ponazarja družino. Skupaj molimo.

MOLITEV: Oče naš ...

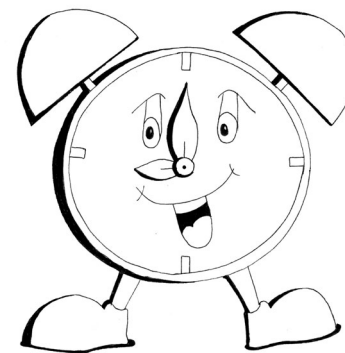
ANIMATORJEVA MOLITEV: Gospod, poklical si me za animatorja, da služim otrokom in mladim v duhu svetega Janeza Boska in svete Marije Dominike. Z veseljem in velikodušnostjo želim odgovarjati na tvoj klic in služiti vsem, ki mi jih zaupaš. Naj bo moje srce pogumno za premagovanje težav, da bom najprej s svojim življenjem pričeval zate. Naj me vedno spremlja varstvo in priprošnja Marije Pomočnice. Z njeno pomočjo ti obljubljam, da se bom trudil živeti kot prinašalec tvoje ljubezni mladim: v skromnosti, preprostosti in veselju. Amen.

2. dan: V dolžnost z veseljem

V imenu Očeta ...

Pesem

USMERITEV: Danes bomo na oratoriju razmišljali o dolžnostih in o veselju. Ne ločeno, ampak kako naj bo to med seboj povezano. Ne le v smislu, da si čas za veselje navadno vzamemo po opravljenih dolžnostih, ampak da je lahko že samo opravljanje dolžnosti veselje. Pogosto se nam to zdi nemogoče, ker dolžnost razumemo kot nekaj, kar nam je vsiljeno. A veselje je lahko tudi tam, kjer je dolžnost. Mar ne rečemo, da je pravo veselje v srcu, da ni v veseljaštvu? Dobro in odgovorno opravljena dolžnost človeka napolnjuje z radostjo.

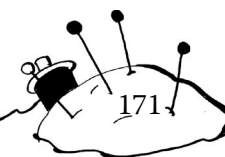
Ps 33 (32)

*Pravični, radujte se v Gospodu, **
poštenim se spodobi, da ga hvalijo.
*Slavite Gospoda s citrami, **
igrajte mu na harfo z deseterimi strunami.
*Pojte mu novo pesem, **
glasno mu pojte, da bo donelo.

*Gospodova beseda je resnična **
in vse njegovo delo je neoporečno.
*Ljubi, kar je prav in pravično, **
zemlja je polna Gospodove dobrote.
*Nebo je narejeno z Gospodovo besedo **
in z dihom njegovih ust vse nebesno okrasje.
*Kakor v mehu zbira morske vode **
in vodovje globin devlje v shrambe.

*Boj se Gospoda, vsa zemlja, **
pred njim naj trepetajo vsi prebivalci na svetu.
*On je rekel in vse je nastalo, **
on je ukazal in je zaživelo.
*Gospod prevrača sklepe narodov, **
obrača človeške načrte.
*Gospodov načrt pa ostane vekomaj, **
njegovi sklepi veljajo od roda do roda.

*Blagor človeku, ki ima Boga za Gospoda, **
ljudstvu, ki si ga je izvolil za svojo lastnino.
*Gospod se z nebes na nas ozira, **
vidi vse človeške otroke.

*Iz svojega nebeškega bivališča **
gleda na vse prebivalce zemlje.
*Vsakemu posebej srce oblikuje **
in gleda na vsa njegova dela.

*Vojskovodja ne zmaguje z močno vojsko, **
velika hrabrost ne reši junaka.
*Trume konj ne zadostujejo za zmago, **
nič ne zaležejo kljub veliki moči.
*Gospodove oči so uprte v tiste, ki se ga bojijo **
in v njegovo moč zaupajo.
*Gospod jih rešuje smrti **
in jih ob lakoti preživlja.

*Naše duše čakajo Gospoda, **
on je naš pomočnik in naša obramba.
*Naša srca se radujejo v Gospodu, **
v njegovo sveto ime zaupamo.
*Tvoja dobrota, Gospod, naj nas vedno spremlja, **
vdano upamo v tebe.

BOŽJA BESEDA GOVORI: Mt 11,25–29

Tedaj je Jezus spregovoril in rekel: »Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikril modrim in razumnim, razodel pa otročičem. Da, Oče, kajti tako ti je bilo všeč. Vse mi je izročil moj Oče in nihče ne pozna Sina, razen Očeta, in nihče ne pozna Očeta, razen Sina in tistega, komur hoče Sin razodeti. Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek. Vzemite nase moj jarem in učite se od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen, in našli boste počitek svojim dušam; kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.«

ODMEV BESEDE

DEJAVNOST: Na listek vsakdo napiše eno nalogo/dejavnost (na oratoriju ali sicer v življenju), ki mu jo je težko opraviti in ob njej navadno ne čuti veselja. Nato vse skupaj zberemo v košarico in jo položimo na oltar/v sredino kroga z namenom, da to izročimo Gospodu.

MOLITEV: Molimo, da bi vse naloge, ki se jih le s težavo lotimo, do katerih imamo odpor, sprejeli kot dar, ki nam ga Jezus daje, da bi rasli v povezanosti z njim in s svojimi bližnjimi: Oče naš ...

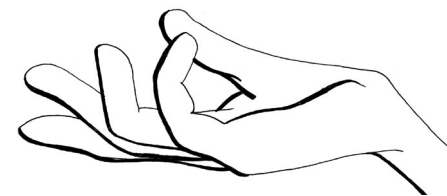
ANIMATORJEVA MOLITEV: Gospod, poklical si me za animatorja, da služim otrokom in mladim v duhu svetega Janeza Boska in svete Marije Dominike. Z veseljem in velikodušnostjo želim odgovarjati na tvoj klic in služiti vsem, ki mi jih zaupaš. Naj bo moje srce pogumno za premagovanje težav, da bom najprej s svojim življenjem pričeval zate. Naj me vedno spremlja varstvo in priprošnja Marije Pomočnice. Z njeno pomočjo ti obljubljam, da se bom trudil živeti kot prinašalec tvoje ljubezni mladim: v skromnosti, preprostosti in veselju. Amen.

3. dan: Prostovoljstvo

V imenu Očeta ...

Pesem

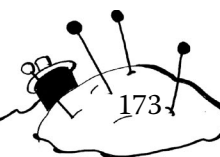
USMERITEV: Današnji dan oratorija nam nudi priložnost za razmislek o prostovoljstvu. S tem, ko smo prišli na oratorij kot animatorji, prostovoljstvo tudi zares uresničujemo. Navadno rečemo, da so prostovoljci tisti, ki kaj naredijo za druge. Ob tem pa moramo prepoznati tudi drugo plat medalje: s prostovoljstvom zelo veliko naredimo zase. Ali ne občutimo tega na oratoriju? Ko drugim pomagamo, da bi radostno in polno preživljali prosti čas, sami rastemo in napredujemo v »notranjem človeku«, kot bi rekel apostol Pavel. Dandanes radi uporabljamo izraz, da se »samouresničimo«. Danes si želimo v zavest priklicati, da je oboje potrebno: skrb za druge in za to, da sami rastemo kot dobri ljudje. Čeprav bi ta dan lahko uporabili drugače, na primer šli sami zase ali s svojo družbo kam na potep, smo prišli na oratorij. Tudi izkušnja prostovoljstva na oratoriju – zaradi otrok in zaradi Gospoda – nas bo utrjevala v prepričanju, da »srečen ni, kdor srečo uživa sam«.

Ps 41 (40)

*Blagor mu, ki skrbi za uboge, **
Gospod ga bo rešil na dan nesreče.
*Gospod ga varuje in ohranja pri življenju, **
osrečuje ga, ne bo ga izročil sovražnikom.
*Gospod mu pomaga na bolniški postelji, **
v njegovi bolezni mu lajša slabosti.
*»Usmili se me!« prosim Gospoda, **
»ozdravi me, grešil sem zoper tebe.«
*Sovražniki o meni samo slabo govorijo: **
»Kdaj bo umrl, kdaj njegovo ime izgine?«
*Obiskovalci se mi hlinijo, v srcu pa drugače mislijo; **
ko odidejo, odkrito čezme govorijo.

*Vsi moji nasprotniki šušljajo zoper mene, **
napovedujejo mi nesrečo.
*»Prijela se ga je zavrtna bolezen, **
nikoli več ne vstane s postelje.«
*Moj najdražji prijatelj, s katerim sva si kruh delila, **
se mi je zahrbtno izneveril.

*Gospod, ti pa se me usmili, **
dvigni me, da jim povrnem.
*Spoznal bom, da si mi naklonjen, **
če se moj sovražnik ne bo veselil zaradi mene,

*če me boš podprl in ohranjal zdravega **
in bom smel gledati tvoje obličje na veke.

*Hvaljen Gospod, Bog naših očetov, **
zdaj in vselej. Tako se zgodi, amen.

BOŽJA BESEDA GOVORI: Mt 37,35–40

Eden izmed njih, učitelj postave, ga je preizkušal z vprašanjem: »Učitelj, katera je največja zapoved v postavi?« Rekel mu je: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej podobna:

Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Na teh dveh zapovedih stoji vsa postava in preroki.«

ODMEV BESEDE

DEJAVNOST: Voditelj pripravi listke z imeni animatorjev in jih razporedi v sredino tako, da imena niso vidna. Vsakdo vzame listek in se prepriča, da na njem ni njegovega imena. O osebi, katere ime je na listku, razmisli in nato napiše, katere njene dobre lastnosti opazi/občuduje ter z njimi ta oseba pomaga graditi oratorijsko/animatorsko skupnost. Pred molitvijo listke zopet položimo v krog, da ob koncu vsakdo poišče svoje ime.

MOLITEV: V zahvalo Bogu, da nam daje darove, s katerimi služimo njemu ter svojim bratom in sestrām, dvignimo roke kvišku. Molimo Gospodovo molitev.

Oče naš ...

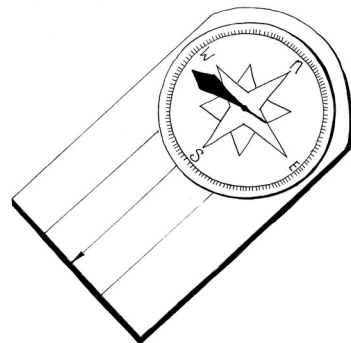
ANIMATORJEVA MOLITEV: Gospod, poklical si me za animatorja, da služim otrokom in mladim v duhu svetega Janeza Boska in svete Marije Dominike. Z veseljem in velikodušnostjo želim odgovarjati na tvoj klic in služiti vsem, ki mi jih zaupaš. Naj bo moje srce pogumno za premagovanje težav, da bom najprej s svojim življenjem pričeval zate. Naj me vedno spremlja varstvo in priprošnja Marije Pomočnice. Z njeno pomočjo ti obljubljam, da se bom trudil živeti kot prinašalec tvoje ljubezni mladim: v skromnosti, preprostosti in veselju. Amen.

4. dan: Voditeljstvo

V imenu Očeta ...

Pesem

USMERITEV: Današnji razmislek na oratoriju bo posvečen voditeljstvu. Ne, ne bomo mislili samo na voditelja/voditelje oratorija, na voditelje posameznih skupin, delavnic, iger ... Pomisliti hočemo na to, kako tudi v drugih življenjskih okoliščinah (šola, družba prijateljev, razne skupine, družina) prevzemamo voditeljsko vlogo: ko je treba kaj postoriti, ko je tre-

ba kdaj kaj jasno povedati oz. zavzeti stališče ... Predvsem pa moramo najprej poskrbeti, da bomo dobro »vodili« svoje življenje. Da se ne bomo prepuščali katerim koli vplivom, da nas »muhe enodnevnice« (tudi razni slogani, reklame ...) ne bodo speljale od tega, kar smo si zastavili. Tako bomo mogli tudi tedaj, ko bomo še posebej odgovorni za druge, voditi odločno, z dobroto in jasnimi cilji.

Ps 27 (26)

*Gospod je moja luč in moja rešitev, **
zato se ne bojim nikogar.

*Gospod je varuh mojega življenja, **
pred nikomer ne trepečem.

*Preganjajo in napadajo me sovražniki, **
a se sami spotaknejo in padejo.

*Če se cela vojska utabori proti meni, **
se moje srce ne bo balo.

*Če se vname boj zoper mene, **
bom v Boga zaupal.

*Samo to želim od Gospoda in goreče prosim, **
da bi užival njegovo naklonjenost,
*prebival v njegovi hiši vse dni življenja **
in občudoval njegovo svetišče.

*Skril me bo v svoj šotor ob dnevu nesreče, **
tam mi bo dal varno zavetje.

*Tako bom rešen svojih sovražnikov, **
ki me zdaj obdajajo.

*Veselo bom daroval v njegovem svetišču, **
pel in igral bom Gospodu.

*Sliši, o Gospod, moj glas, ko kličem, **
usmili se me in me usliši.

Moje srce mi velevala: »Išči Gospoda!«
Zato koprnim po tvoji bližini.

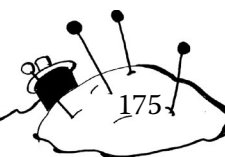
*Nikar se pred menoj ne skrivaj, **
ne odklanjaj v rdu svojega služabnika.

*Ti si moja pomoč, nikar me ne zavrzi, **
ne zapusti me, Bog, moj rešitelj.

*Če bi me oče in mati zavržla, **
bi me sprejela tvoja ljubezen.

*Gospod, naj živim po tvoji volji, **
zaradi mojih nasprotnikov me vodi po pravi poti.

*Nikar me ne prepuščaj volji mojih sovražnikov; **
vstale so zoper mene krive priče, polne sovraštva.

*Verujem, da bom gledal Božje dobrote *
in jih užival v deželi živih.*

*Upaj v Gospoda, bodi pogumen, *
naj se ti okrepi srce, upaj v Gospoda.*

BOŽJA BESEDA GOVORI: Jn 10,11–15

Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Tisti pa, ki je najemnik in ne pastir in ovce niso njegove, pusti ovce in zbeži, ko vidi, da prihaja volk, in volk jih pograbi in razkropi. Je pač najemnik in mu za ovce ni mar. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce.

ODMEV BESEDE

DEJAVNOST: Vzamemo križ (če smo v cerkvi, morda tistega z oltarja) in si ga v tišini spoštljivo podajamo iz rok v roke. Za trenutek ga vsak pridrži pri sebi in pomisli: »Jezus je to, da je dobri voditelj, pastir, najbolj zgovorno pokazal na križu. Kaj pa od mene danes Jezus pričakuje? Kakšen voditelj naj bom?« Na koncu voditelj (zadnji v krogu) križ dvigne in uvede v molitev.

MOLITEV: Jezus, ti si naš pastir in voditelj. Naj se nikoli ne izgubimo iz tvoje črede in naj bo tudi naš dober zgled močno vabilo in vodilo za druge.

Oče naš ...

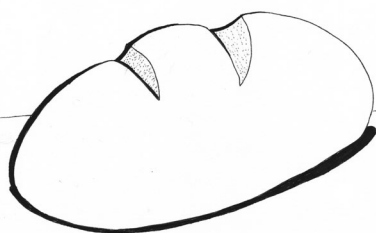
ANIMATORJEVA MOLITEV: Gospod, poklical si me za animatorja, da služim otrokom in mladim v duhu svetega Janeza Boska in svete Marije Dominike. Z veseljem in velikodušnostjo želim odgovarjati na tvoj klic in služiti vsem, ki mi jih zaupaš. Naj bo moje srce pogumno za premagovanje težav, da bom najprej s svojim življenjem pričeval zate. Naj me vedno spremlja varstvo in priprošnja Marije Pomočnice. Z njeno pomočjo ti obljubljam, da se bom trudil živeti kot prinašalec tvoje ljubezni mladim: v skromnosti, preprostosti in veselju. Amen.

5. dan: Preprostost

V imenu Očeta ...

Pesem

USMERITEV: Danes se želimo na oratoriju spomniti na preprostost. Želimo razumeti, da ni vse, kar nam današnji svet nudi in daje, nujno potrebno. Želimo razumeti, da najbolj preproste stvari pomenijo največ, npr. prijazna beseda, drobna pozornost, ki nam da vedeti, da smo v očeh drugega dragoceni ... Velikokrat slišimo, da ni vse v »imeti«, ampak da je bolj pomembno »biti«. A prav za to drugo – »biti« – se je potrebno še kako potruditi. Tu ne moremo hliniti. Včasih npr. starši otroku

lažje in rajši kupijo kako drago igračo, kot pa da bi si vzeli čas in bili z njim. Na oratoriju se učimo tudi tega: biti z drugim, biti ob drugem. Ne narejeno, ampak v iskrenosti, resničnosti, preprostosti.

Ps 16 (15)

*Varuj me, Gospod, k tebi se zatekam, *
ti si moj Bog, zame sreče ni brez tebe.*

*Zelo spoštujem tebi zveste *
in cenim poštene na zemlji.*

*Tisti, ki hodijo za tujimi bogovi, *
si sami množijo bolečine.*

*Ne bom daroval krivim bogovom, *
ne omadeževal z njihovimi imeni svojih ustnic.*

*Gospod, ti si moj delež in moje veselje, *
ti vodiš mojo usodo.*

*Ako imam tebe, sem srečnejši in bogatejši *
kakor tisti, ki so mu odmerili najlepše posestvo.*

*Slavim te, Gospod, za to spoznanje, *
še ponoči me vest opominja k ljubezni do tebe.*

*Gospod, tebe imam vedno v svojih mislih, *
dokler boš ti ob meni, ne bom omahnil.*

*Zato se veseli moje srce in raduje moja duša, *
a tudi moje telo bo počivalo varno.*

*Moje življenje se ne bo končalo v grobu, *
svojemu služabniku ne boš dal strohneti.*

*Pokazal mi boš pot življenja, *
polnost veselja pri sebi, večne radosti na svoji desnici.*

BOŽJA BESEDA GOVORI: Mt 5,1–10

Ko je zagledal množice, se je povzpел na goro. Sédel je in njegovi učenci so prišli k njemu. Odprl je usta in jih učil:

»Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.

Blagor žalostnim, kajti potolaženi bodo.

Blagor krotkim, kajti deželo bodo podedovali.

Blagor lačnim in žejnim pravičnosti, kajti nasičeni bodo.

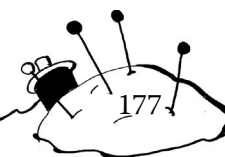
Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli.

Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali.

Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi.

Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.«

ODMEV BESEDE

DEJAVNOST: Nekaj od tega, kar imam na sebi/pri sebi, odložim na sredino. S tem izrazim, da je bolj kot »imeti« veliko stvari, pomembno »biti« in graditi odnose v iskrenosti in preprostosti.

MOLITEV: Gospod, pomagaj nam razumeti, da naša sreča ni v stvareh, ki jih imamo, ampak v odnosih, ki jih gradimo.

Oče naš ...

ANIMATORJEVA MOLITEV: Gospod, poklical si me za animatorja, da služim otrokom in mladim v duhu svetega Janeza Boska in svete Marije Dominike. Z veseljem in velikodušnostjo želim odgovarjati na tvoj klic in služiti vsem, ki mi jih zaupaš. Naj bo moje srce pogumno za premagovanje težav, da bom najprej s svojim življenjem pričeval zate. Naj me vedno spremlja varstvo in priprošnja Marije Pomočnice. Z njeno pomočjo ti obljubljam, da se bom trudil živeti kot prinašalec tvoje ljubezni mladim: v skromnosti, preprostosti in veselju. Amen.

6. dan: Poslanstvo

V imenu Očeta ...

Pesem

USMERITEV: Ob koncu oratorija želimo razmisliti tudi o poslanstvu. Vsak človek ima neko nalogo/poslanstvo, nihče ni »kar tako« vržen v ta svet. Do spoznanja, kaj je moja vloga in naloga, se moram dokopati. Po ljudeh, stvareh, dogodkih, okoliščinah in ne nazadnje po molitvi me Bog vodi, da najdem svojo poklicanost. Včasih komu da izredne darove, da jo lažje razbere, navadno pa ta pot odkrivanja pomeni napor, prizadevanje, vodi tudi skozi nejasnost ... Ko ugotovim, kaj je to, kar naj bi v življenju bil in izpolnil, to sprejem kot dar. Vsega naenkrat ne morem spoznati in razumeti; tudi to, kar sem že prepoznal za svojo smer v življenju, moram pozneje iz dneva v dan preverjati, potrjevati in graditi.

Ps 1

*Blagor človeku, ki ne zaide na kriva pota, *
ne pohaja z grešniki in ne poseda s hudobneži;
veseli pa se Božjih zapovedi *
ter jih noč in dan premišlja.*

*Tak človek je kot drevo, ki raste ob vodi, *
daje sad ob svojem času in mu listje ne ovne.
Česar se loti in karkoli dela, *
vse mu uspeva.*

*Ni pa tako s hudobnimi in grešniki, *
ti so kakor pleve, ki jih veter raznaša.
Ne bodo obstali ob sodbi, *
zanje ne bo mesta v občestvu svetih.*

*Gospod varuje pravične na poti življenja, *
pot hudobnih pa vodi v pogubo.*

BOŽJA BESEDA GOVORI: Lk 9,1–6

Poklical je k sebi dvanajstere ter jim dal moč in oblast nad vsemi demoni in za ozdravljanje bolezni. Poslal jih je oznanjat Božje kraljestvo in ozdravljat bolnike. Rekel jim je: »Ničesar ne jemljite na pot, ne palice ne torbe ne kruha ne denarja; tudi ne imejte dveh oblek. V katero koli hišo stopite, ostanite tam in od tam pojdite dalje. In kjer vas ne sprejmejo, si otesite prah z nog, ko odidete iz tistega kraja, v pričevanje proti njim.« Razšli so se in hodili od vasi do vasi ter povsod oznanjali evangelij in ozdravljali.

ODMEV BESEDE

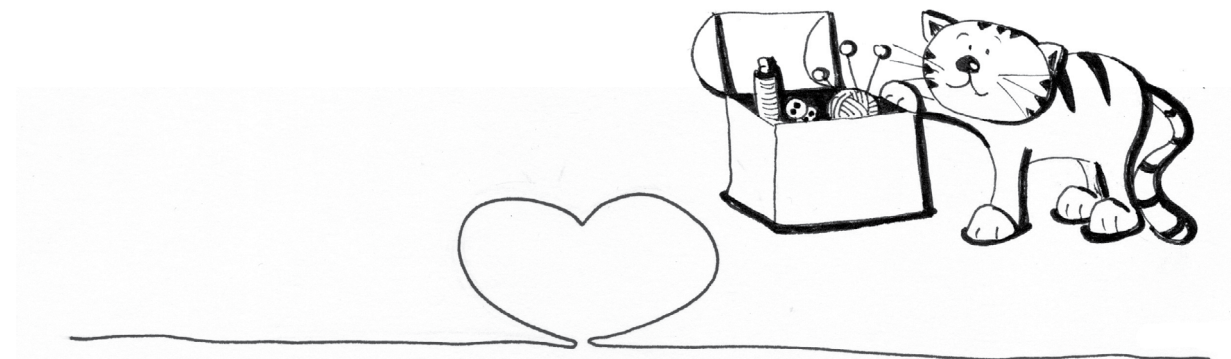
DEJAVNOST: Na sredino položimo zemljevid sveta (ali Slovenije ali našega mesta/občine/kraja). Vsakdo postavi figurico/znamenje na nek del zemljevida in pove, za koga (kateri poklic/poslanstvo) namenja svojo molitev danes.

MOLITEV: Gospod, pomagaj vsakemu človeku, da bo spoznal, kaj je njegovo poslanstvo, in ga prizadevno izpolnjeval.

Oče naš ...

ANIMATORJEVA MOLITEV: Gospod, poklical si me za animatorja, da služim otrokom in mladim v duhu svetega Janeza Boska in svete Marije Dominike. Z veseljem in velikodušnostjo želim odgovarjati na tvoj klic in služiti vsem, ki mi jih zaupaš. Naj bo moje srce pogumno za premagovanje težav, da bom najprej s svojim življenjem pričeval zate. Naj me vedno spremlja varstvo in priprošnja Marije Pomočnice. Z njeno pomočjo ti obljubljam, da se bom trudil živeti kot prinašalec tvoje ljubezni mladim: v skromnosti, preprostosti in veselju. Amen.

Oratorijska himna: Grem jaz!

s. Barbara Poredoš HMP

1. "Grem jaz!" si re - kla in med mla - de šla Bo - ga o -
 2. Da - nes še ho - diš po ce - stah sve - ta, v se - strah in

zna - njat, Ma - ri - ja Do - mi - ni - ka. "Za - u - pam jih te - bi,
 mla - dih, Ma - ri - ja Do - mi - ni - ka. "Bo - di po - gu - men,

nič se ne boj," Ma - ri - ja ti na - ro - či - lo da. Z ve - se - ljem, do - bro - to
 rad vse i - mej," Ma - ri - ja mi na - ro - či - lo da. Z ve - se - ljem, do - bro - to

si pri - ča - la: sve - tost je prav za vsa - ke - ga. Ma -
 boš pri - čal, da sve - tost je prav za vsa - ke - ga.

ri - ja, Do - mi - ni - ka na - u - či da - nes tu - di me - ne, da grem jaz,
 grem jaz ko bli - žnji v sti - ski bo. Ma - ri - ja, Do - mi - ni - ka iz
 maj - hnih me ko - ra - kov že - ne lju - be - zen na - prej, v

svet, kjer ni mej, v raj. Ma - raj. raj s te - boj!

Pomagaj mi, grem jaz

Peter Pučnik

Da - nes ča - ka na - me ti - soč stva - ri, ko po - mi - slim na - nje,
 Ko me po - tre - bu - ješ, re - ci, grem jaz. Ve - di, za do - bro - to,

gla - va bo - li. Kdaj bom vse na - re - dil, ja - sno mi ni, Je - zus, ti po - ma - gaj mi!
 da - jem svoj glas. Če go - rel bo o - genj a - li bo mraz, Je - zus, daj, da grem tud' jaz!

Je - zus, Ti po - ma - gaj mi, da ži - vel bom rad!

Je - zus, Ti po - ma - gaj mi, da bom bra - tu brat!

Je - zus, Ti po - ma - gaj mi, da bom ve - del kam!

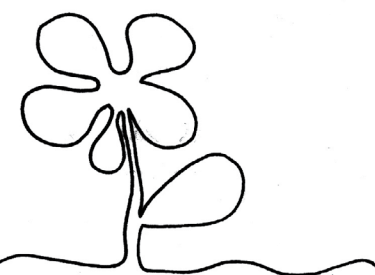
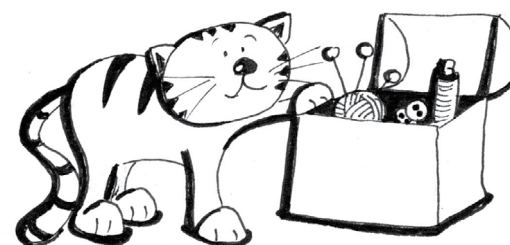
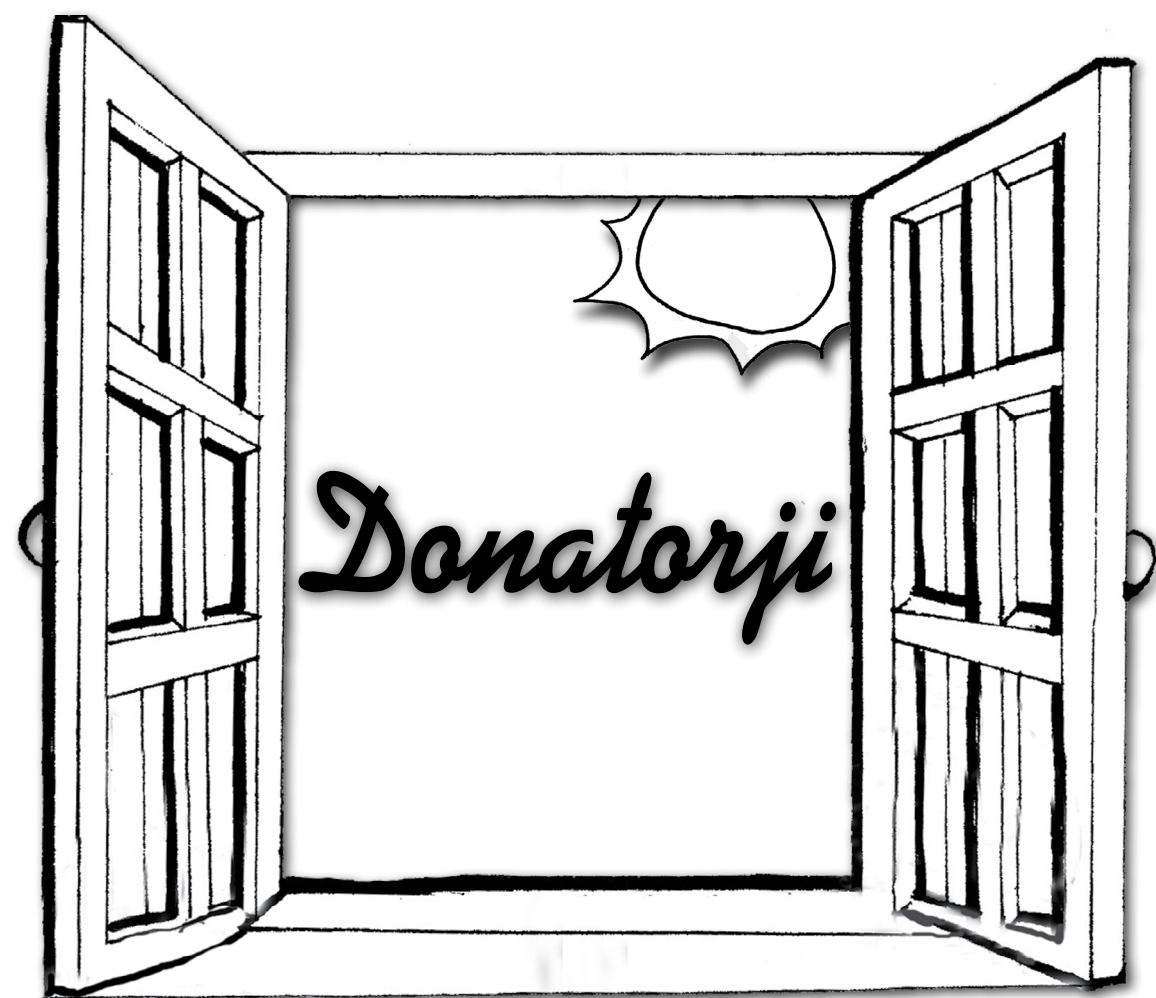
Je - zus, Ti po - ma - gaj mi, da bom ve - del kam!

Pomagaj mi, grem jaz

Danes čaka name tisoč stvari,
 ko pomislim nanje, glava boli.
 Kdaj bom vse naredil, jasno mi ni,
 Jezus, ti pomagaj mi!

Ko me potrebuješ, reci, grem jaz.
 Vedi, za dobroto, dajem svoj glas.
 Če gorel bo ogenj ali bo mraz,
 Jezus, daj da grem tud' jaz!

Jezus, Ti pomagaj mi, da živel bom rad!
 Jezus, Ti pomagaj mi, da bom bratu brat!
 Jezus, Ti pomagaj mi, da bom vedel kam!
 Jezus, Ti pomagaj mi, da izpolnil bom ta dan!

NADŠKOFIJA
LJUBLJANA

ŠKOFIJA CELJE

ŠKOFIJA KOPER

ŠKOFIJA
MURSKA SOBOTA

MPGE
d.o.o.

KLJUČAVNIČARSTVO

ŠMAJDEK

Krallova ulica 49; 8000 Novo mesto

tel.: (07) 33 47 540 e-mail: kljucavnicarstvo.smajdek@insert.si

KLJUČAVNIČARSTVO - PASARSTVO - ALUMINIJASTO STAVBNO POHIŠTVO

HYPOTHEK
ALPE ADRIA

KAZALO

Vsebinski prerez priročnika	6
O Oratoriju	8
Ne prezrite!	13
Zgodba	25
Za začetek	27
1. Družina.....	28
2. V dolžnost z veseljem.....	31
3. Prostovoljstvo.....	34
4. Voditeljstvo.....	37
5. Preprostost.....	40
6. Poslanstvo	43
Molitve za otroke	47
Kateheze za otroke	61
Delavnice	111
Igre	123
1. igra: Družinske počitnice	124
2. igra: Igre brez meja	127
3. igra: Gradimo misijone prostovoljstva.....	130
4. igra: Vodim ljudi.....	133
5. igra: Gradimo hišo	136
6. igra: Kviz o mariji dominik mazzarello	139
Popotnica	143
Animatorjem	147
Poslanica animatorjem Oratorija 2011.....	148
Srečanja v pripravi na oratorij	149
Molitvena srečanja med oratorijem	169
Pesmi	181
Donatorji Oratorija	184

